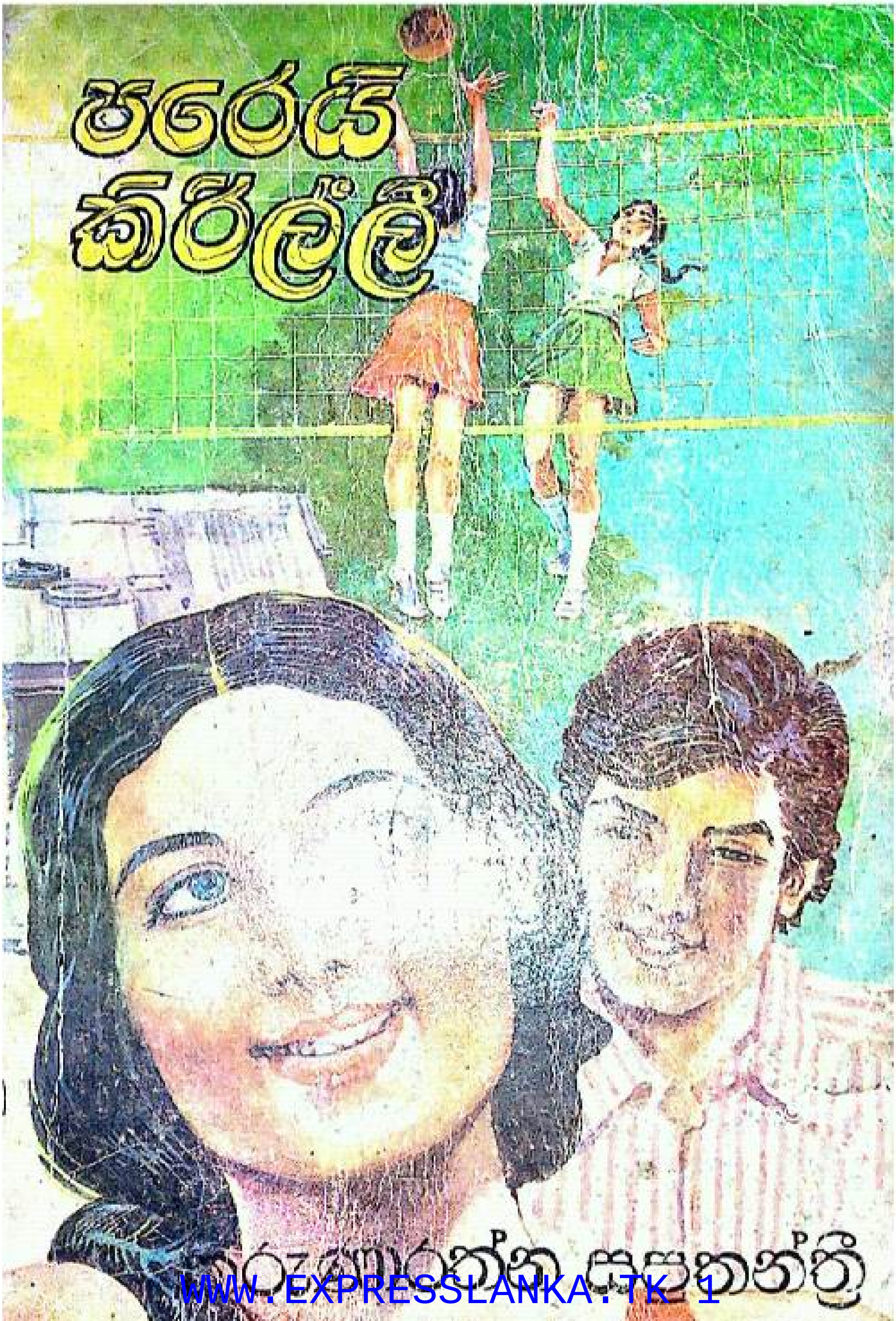

WWW.EXPRESSLANKA.TK 1

කොස්ගස්හන්දියේ කන්ද මුදුනේ සිට බැලූ විට අතුරු පාර අවසානය දක්වා පෙනේ. ඒ අවසානය යලි අනෙක් පැත්තෙන් වේල්ස් කුමාර පාරට යාවේ. එසේම වේල්ස් කුමාර පාරේ සිට බලන විට පරාක්‍රම පාරේ ආරම්භය ද වේ. ඔහු ගේ අළුත් නවාතැන මේ පරාක්‍රම පාරේ ආරම්භක කෙළවරේ වම් පැත්තේ පිහිටි දෙමහල් ගොඩ නැගිල්ල ය.

අතුරු පාර පටන් ගන්නා තැන, කොස්ගස්හන්දියේ කන්ද මුදුනේ සිට සාලිය හිස ඔසවා බැලුවේය. ඔහු ඇය දුටුවේ එවිට ය.

සාලිය ආපසු හැරී බැලී ය. ඔහුට පිටුපසින් පාරේ කිසිවකු ගමන් කරමින් සිටියේ නැත.

සාලියත්, සාලියට ඉදිරියෙන් ගමන් කරමින් සිටි ඇයත් අතර, සැහෙන දුරක පරතරයක් තිබුණි. එතෙක් කඩ සාප්පු නාම පුවරු වල අකුරු අතගාමින්-ගැහැණු පිරිමින්ගේ මුහුණුවල වැටුන රැලි ගනිමින්- ගාටපු සාලිය ගේ දෙපා ඉක්මන් විය. දෙදෙනා අතර ඇති දුර, දෙන්නාගේ ගමන් වේගය, අතුරු පාර වේල්ස් කුමාර පාරට යා වෙන්නට තවත් ඇති දුර.. ... සිතින් මැන ගැනීමට සාලියට මහ කාලයක් ගියේ නැත.

ඇයට ළංවීමට සාලියට ඕනෑ නොවී ය. එහෙත් මීට වඩා සමීපව ඇය පස්සෙන් ගමන් කිරීමේ ආශාවක් සාලිය තුළ ඇතිවී ය. ඇය උස මහතය.........ගමන හැල්මේ යන ජව බල පිරි වෙළඹ වැස්සියක වාගේ ය. ලතාවකට පැද්දුන නිතඹ මඬල මත අස්ප වලිගය සේ ගැටගැසූ කෙස්ස දහකාර ලෙස නැටුවේ ය. බද්‍ර යෞවනයේ ඕජෝ ගුණයෙන් ඇගේ අඟපත පිරී, පිපී, පැහැපත්ය. මුළු ඇඟපත සළිත කළ ගමන ජීවයෙන් හා තාරුණ්‍යයෙන් පිරි ඇතැයි සාලියට සිතුණි,

WWW.EXPRESSLANKA.TK 2

සාලියගේ නෙත් නෙළින් ම යොමුව තිබුණේ ඇගේ අඟ පසඟන්, ගමන් විලාසයන් කෙරෙහි ය.

හිටි හැටියේ ඇය අත තිබී පන්දුවක් ගිලිහී වැටිණි. ඇය අත පන්දුවක් තිබෙනු එතෙක් ඔහු දුටුවේ නැත. පන්දුව වැටුනේ ඇය උකුලට ගෙන තිබූ පොත් මිටිය මත තිබී බව ඔහු සිතා ගත්තේ ය.

පන්දුව ගිලිහී වැටෙනවාත් සමග ම ඇය එය අල්ලා ගැනීමට පහත් වූවා ය. එහෙත්, ඇයට එය අල්ලා ගැනීමට නොහැකි වී ය.

පන්දුව අල්ලා ගැනීමට පහත්වන ගමන් ම ඇය පිටු පස ද හැරී බැලුවා ය. එවිට සාලිය දුටු ඇය, පන්දුව අල්ලා ගැනීමේ වැයම අත්හැර ක්ෂණයකින් නැගිට සිටියා ය.

පාර අයිනට පෙරලී ගිය පන්දුව කාණු ගැවට දිගේ ද තවත් ටික දුරක් පෙරළී ගොස් නතර විය.

ඇය යළිත් පිටුපස හැරී බැලුවා ය. එවැනි වේලාවක නිතැ-තින්ම හැම ගැහැණු ළමයෙක් ගේ ම අත යන්නාක් මෙන් පස්සට ගිය ඇගේ අත, ගවුම් පට අතගා බැලී ය. වග විභාගයක් නැතිව පහත්වූ අන්දම පිළිබඳ කිසියම් ලජ්ජාවක් ඇගේ මුහුණේ විදුලි කොටනු සාලියට දක ගත හැකි විය.

ක්ෂණිකව ආරූඪ කර ගත් සිනාවකින් සාලිය ඇය සමග සිනහ විය. ඒ සිනාවෙන් 'පනින්නට පෙර නොව.......නැවෙන්න පෙර......සිතාබලන්නයි.' යි කියන්නාක් වැනි අර්ථයක් දීමට ඔහුට අවශ්‍යව තිබෙන්නට ඇත.

ඔහුගේ සිනාව ඇය තේරුම් ගත් බවක් පළ විය. 'ඒකට කමක් නෑ!'යි කියන්නාක් මෙන් ගස්සාගෙන ඉදිරියට ගිය ඇය, පෙරළී ගොස් කානු ගැටවේ නතර වී සිටි පන්දුව, එවර බෙහෙවින් විනීත ලෙස නැවී පහත් වී අතට ගත්තා ය.

සාලිය එතෙක් ගමන් කල වේගයෙන් ම ඉදිරියට ගියේ නම්, මෙළහකටත් ඇය පසු කර ගොසිනි. ඔහුගේ ගමන් වේගය බාල වී තිබුණි. මේ නිසා ඇය පන්දුව අහුලා ගත් පසු ද යළි ඔහු ඉදිරියෙන් තවත් සුළු වේලාවක් ඇයට ගමන් කළ හැකි විය.

පන්දුව ඇහිඳ ගැනීමෙන් පසු පියවර කිහිපයක් කඩිසර ලෙස ගමන් කළ ඇය, ආපසු හැරී බලා යළි පියවි ගමනට වැටුණෝ, ඔහුට 'ඉස්සර වන්නායි' [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 3

මොහොතකින් ඇය පියමං කර යාමට සිදුවීම ගැන සාලිය තුළ කනස්සල්ලක් ඇති විය. එහෙත් එය නොකර බැරි බව හැඟුණු විට ඔහු පියවර තවත් ඉක්මන් කළේ ය.

''පාර දිගේ බෝල ගහනවද?''

සාලිය, ඇය සමීපයෙන්, ඇය පසුකර යමින් ගමින ඇගෙන් ඇසී ය. ඔහුගේ කටහඬ ඇසෙනා නෑසෙනා තරම් සෙමින් විය. එහෙත් ඔහු ඇසූ දෙය පැහැදිලිව ම ඇයට ඇසුණේ ය.

ජයග්‍රාහී හැඟීමක් ඔහු තුළ ඇතිවි ය. එසේ අසද්දී ඇගේ මුවඟ නැඟුණු සිනාව සාලිය තුළ බලාපොරොත්තුවක් පැල කළේ ය.

ඇගේ සිනාව හොඳින් දන්නා අඳුනන කෙනෙකු සමඟ සිනාසෙන සිනාවක් නොවේ නම්, එසේ දන ඇඳුනුම්කමක් ඇතිකර ගැනීමට කැමැත්ත පළ කරන්නක් ලෙස සාලියට සිතාගත හැකි විය. 'එතකොට මෙයා මේ පාරෙන් ගිහිල්ල කොහාටද යන්නෙ? මේ කිට්ටුවක නම් වෙන්න බැ ... ' යි සාලිය සිතීය

සාලියට තව වැඩි දුරක් යන්නට තිබුණේ නැත.

අමතක වූ දෙයක් සොයන්නාට මෙන් ඔහු එ වර ආපසු හැරී කෙලින් ම ඇය දෙස බැලී ය. එතැනින් තමාගේ ගමන අවසාන බවද ඇයට ඇඟවීමට ඔහුට ඕනෑ විය.

එහෙත් ගමන් කළාට වැඩි කඩිනමින් ගමන් කළ සාලිය, පාරෙන් පැන, ඒ පිණිසම තරප්පු පෙළ ද නැගගෙන ගියේය. තමා උඩුමහලට නගින්නට පළමු ඇයට පියමං වන්නට කාලයක් නැති බව ඔහුට විශ්වාස ය.

අඩියට දෙකට තරප්පු පෙළ නැගගත් සාලිය සඳැල්ලේ ගරාදි වැට ළඟට ගොස් පහළ පාර දෙස බැලී ය.

එය ඔහු බලාපොරොත්තු වූවක් නො වී ය. ඇය පැල්පතට ඇතුළු නොවී, ඉහළ සඳැල්ල දෙස බැලුවා ය. සාලිය සඳැල්ලේ සිට බලා සිටිනු ඇය එවිට දුටුවා ය.

අතේ තිබී පන්දුව පොළවේ වැදී ඉහළ නගින සේ වෙර ගෙන බිම ගැසූ ඇය, පන්දුව බිම වැදී ඉහළ නගින විට එය අල්ලා ගනිමින් ම පැල්පතට ඇතුළු වූවා ය.

සිහින් ජයග්‍රාහී සිනාවකින් ඇගේ මුවඟ සැරසී තිබිණ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 4

මෙය තමා ගේ දෑස් රැවටූ මායාවක් දැයි සාලියට සිතුණි. එහෙත් එය මායාවක් නොවී ය. මුවඟ නැඟුණු ජයග්‍රාහී සිනාවද සමඟ ඇය ගෙතුළ සිටිනු පැල්පතේ කවුළුවට ගැසූ කොටු කම්බි දැල තුළින් ඔහු දුටුවේ ය.

සාලිය සැඳෑල්ලෙන් ගෙට ඇතුල්වූයේ එය ඇගේ ගෙදර බව තේරුම් ගත් පසුව ය.

කාමරයට ඇතුල් වූ සාලියට ඇඳුම් අහවර කිරීමට අවකාශ නොවී ය. නැවත සැඳෑල්ලට ගොස් බලන්නට උපන් ආශාවද ඔහු ආයාසයෙන් මැඩ ගත්තේය. දිග හැර තිබූ බුරුල් ඇඳ මත වාඩිගත් හෙතෙම දස අතේ විසිරී තිබූ සිත, දෝතින් ගොනුකර ගෙන දවසේ සිදුවීම් එකින් එක මෙනෙහි කලේ ය.

දවසේ අනෙක් සියළු සිදුවීම් බොඳ වී ගොස් හදිසියෙන්ම වාගේ තමාට ඉදිරියෙන් ඇතින් ඇය ගමන් කරමින් සිටි හැටින්, මන බඳනා සුළු ඇගේ ලාලිත ගමනත් පමණක් ඔහුට පෙනෙන්නට විය.

මෙය කොතරම් නම් අනපේක්ෂිත සිදුවීමක්ද?

ඉදිරියෙන් ගමන් කරමින් සිටි ඇය දුටු විට ඒ පස්සේ අඩිය ඉක්මන් කළ යුතු යයි සිතුවේ තනි මඟ මෙවන් සුන්දර යුවතියක දුටු ඕනෑම තරුණයෙකු සිතට නැඟිය හැකි අහිංසක සිතුවිල්ලක් පරිදි නොවේද?. ඉස්සර වී ආ හැටියට ම ඇය යන්නට ගියේ නම් සමහර විට මෙළාහකටත් ඇය තමන්ගේ සිහින්ද බැහැරව යන්නට ඉඩ තිබුණා නොවේද?.

එහෙත් ඇය දූන් නතරව ඇත.

කොළඹ මුඩුක්කු පැල්පත් ජීවිතය පිළිබඳව ඔහු තුළ තිබූ ආකල්-පයන්, ඔහු ඇය තුළ දුටු මහේශාඛ්‍ය පෙනුමත්, දෙක යා කළා නොහැකිව ඔහු තුළ අරගල කරන්නට විය.

ඇගේ සිනාව, පළමු වරට දුටුවකු සමඟ සිනාසෙන සිනාවක් නොවූ බව ඔහුට විශ්වාසය. 'එසේනම් ඇය ඊයේ හවස තම දකින්නට ඇද්ද?'

'මම දැක්කෙ නැතුවට මාව දකින්න ඇති' සාලිය සිතා ගත්තේය.

සාලිය අළුත් නවාතැනේ ජීවිතය ආරම්භ කර තවම ගෙවී ගොස් ඇත්තේ එක් රැයක් පමණි. ඊයේ ඔහු එහි එන විටද ඇඳිවි

WWW.EXPRESSLANKA.TK 5

වැටී තිබිණ. රැ එන තෙක් කාලය, නවාතැනේ අනෙක් සහයන් සමඟ ආ ගිය කතාවෙන් ගෙවී ගියේ ය. ඔහු එන විට කෑම පාර්සලයක්ද ගෙනා නිසා සගයන් සමඟ කෑමට ගියේ නැත. සගයන් කෑමට ගිය අතර, ඔහු සැඳැල්ලට වී මේ පැල්පත් දෙසත්, පැල්පත් වලට එහායින් වේල්ස් කුමාර පාරේ එක දිගට දිවෙන රථ වැලේ ආලෝක ධාරාවන් දෙසත් බලා සිටියේ ය.

පාරේ ලයිට් කණුවලින් නික්මී සෝමාරි එළිය, මිටි පැල්පත් පියසි මත වැතිර තිබිණ. පැල්පත් තුළ දල්වූවා , සිහින් කුප්පි ලාම්පු එළි ඔහු ගැන්නේ ය. තට්ටු ගෙට ඉදිරියෙන් ම වාගේ පිහිටි පැල්පත ඉදිරිපිට වයසක ගෑනියක් ආප්ප තම්බමින් සිටි බව ඔහුට මතකය. එම පැල්පත අයිනේ එක් පැත්තක පහනක් දල්වන ලද මල් පැලක් විය. අනෙක් පැත්තේ, පැල්පත වහලට ද වඩා උසින් හැඟි පරෙයි කූඩුවක් වී ය.

කුඩා කවුළු කිහිපයක් ඇතිව තට්ටු දෙකකට හෝ තුනකට සාද තිබූ එම පරෙයි පෙට්ටියෙන් ඇසුන පරෙයි කුරුල්ලන්ගේ 'ගුළු ගුළුව' එක දිගට එවිට ද ඇසෙමින් තිබිණ.

ඇඳුම් අහවර කර සරමට බැස්ස සාලිය, කමිස බෑයක් ද උඩු කයට දමාගෙන සඳැල්ලට ගියේ ය.

ඔහු සෙවූ සළකුණු, ආප්ප මැස්ස, එහි තිබිණ. පරෙයි කූඩුවද අයිනි ඒ ගෙදරට ම බව ඔහුට සිතා ගත හැකි විය.

ඊයේ හවස ආප්ප තම්බමින් සිටි ගැහැණියගේ හැඩ රුව සිතා ගැනීමට සාලිය උත්සාහ කළේය. 'ආප්ප තම්බමින් සිටි ගැහැණිය ඇගේ මවද?' දෙදෙනාගේ හැඩ රුව අනුව කිට්ටු සම්බන්ධයක් ඔහුට සිතාගත නො හැකි විය.

සඳැල්ලට ආ සාලිය පහළ පැල්පත් දෙස බලා සිටිද්දී, පනිවුඩුවක් ද රැගෙන ඇය පැල්පත තුළින් එළියට ආවා ය. ක්‍රීඩා යුනිෆෝමය වෙනුවට ඇය චිත්ත ගවුමක් ඇඳ සිටියා ය.

පාරේ පයිප්පය අසල ගැහැණුන් කිහිප දෙනෙක් ම වූහ. එක් ගැහැණියක් පොඩි එකකු නහවමින් සිටියා ය. තවත් එකියක් වළං පිහත් ගොඩක් සේදුවා ය. තුන්වැන්නිය පොහොවා ගත් රෙදි පොදියක යබන් ගාමින් සිටී අතර, හතර වැන්නිය තම කළයට දිය පිරෙන තෙක් බලා සිටියා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 6

කළය පුරවා ගන්නා තෙක් බලා සිටි ඇය, ඒ අතරතුර වරක් හෝ දෙකක් තමා දෙස බලනු සාලිය දුටුවේ ය. පසුව පනිවටුව පුරවා ගත් ඇය– මුහුණ සෝදගෙන ගෙට ආවා ය.

''මෙන්න බල! හරි කෝලමක්– මං මේ කඩේට දුවල එන්න කියල විත්ත කැල්ල පුටු වතේ දල තිබුනෙ...... ලේසියට ඒකෙන් මූණ පිහදනව......''

ඒ රියේ ආප්ප තම්බමින් සිටි වයසක ගැහැණියගේ කට හඬය.

''මං හවසට නාන්න ඇඳල ඕක හෝද දන්නං''

''නාන්න අඳින්න......මගෙ කට මොකටද?. තොාද මදිනෙ නාන්න අඳින්න.....කවදවත් නැති කෝලමක්.....ඔන්න ඔය විත්තෙ දපන් වේලෙන්න. ඔච්චරයි කොහේ යන්න උනත් ඇගේ දවට ගන්න තියෙන්නෙ.''

''අද දියට ඇඳල ම හෝදල දන්නං ආච්චියෙ– කිලුටු වෙලා තියෙන විත්තෙනෝ......''

''උඹට මොකද......මට හෝදල ම දෙයි ඒක......කුණු යන්න. තමන්ගෙ ගවුම කැල්ල තා–ම හෝදගන්න බෑ .....''

දෙදෙනා ම කතා කළේ උස් හඬිනි. එය දෙදෙනා අතර අමනාපයෙන් වූ කතා බහක් ලෙස ඔහු දුටුවේ නැත. ඇය සිනා සෙමින් කළ කතාව උවමනාවෙන් ම වයසක තැනැත්තිය කෝප ගන්වා බැනුම් අසන්නට කරන උත්සාහයක් වැනි වී යයි සාලිය සිති ය.

පෙරයි කුඩුව සවිකර තිබූ කණුවත්, පාරේ ලයිට කණුවත් අතර වැල්පටක් බැඳ තිබිණ. ඇය විත්ත රෙද්ද එම වැල්පටෙහි වනා දැම්මට සෑහෙන උත්සාහයක් ගන්නා ය. ඇයට ඒ සඳහා වැඩි ආයාසයක් ගැනීමට සිදුවූයේ තමා බලා සිටි නිසායයි සිතූ සාලිය සඳැල්ලෙන් ඉවත්ව ගෙට ගියේ ය.

මේ කාලය තුළ ඇය කී වරක් තමා දෙස බැලුවේ දැයි ඔහුට මතක නැත. එහෙත් තමා ආගන්ත කර ගැනීමේ උවමනාවක් මෙන් ම ශක්තියක් ද ඇගේ බැල්මෙහින් හා සිනාවෙන් වූ බව නම් ඔහුට විශ්වාසය

www.EXPRESSLANKA.TK

2

සාලියට නවාතැන වගේම කොළඹද අළුත් ය. ජීවිතයට ද අළුතෙන් මුහුණ දීමට පුරුදු වීමට ඔහුට සිදුවී ඇත. බැංකු ලිපිකරුවකු වශයෙන් පත්වීමක් ලැබූ සාලිය දෙසතියක පුහුණුවීම් කාලය අවසන් කළා පමණි. රැකියාව ලැබෙන විට ගෙදර සිට රැකියාවට යාම ඔහුගේ බලාපොරොත්තුව විය. එය සාර්ථක වූයේ බලාපොරොත්තුවක් වශයෙන් ම පමණකි. ක්‍රියාත්මක වන විට අසාර්ථක ප්‍රයත්නයක් විය. වැඩි වශයෙන්ම ගෙදර වුවමනාව පිට පසුව නෑ ගෙදරක සිට වැඩට ආවේ ය. එහි දී ඔහු බලාපොරොත්තු වූවාටත් වැඩියෙන් ඔහුගේ පුද්ගලික නිදහස එවා වැට බැඳෙන්නට වූයෙන්, වඩා නිදහස් නවාතැනක් සොයා ගැනීම පිණිස යහළුවන්ගේ පිහිට සෙවී ය.

සාලිය වගේ ම, හොඳ නවාතැනක් සෙවීමේ ප්‍රශ්ණයට මුහුණ පා සිටි, ජයතිලක ඔහුට මුණ ගස්වන ලද්දේ තවත් යහළුවකු විසිනි.

"බෝඩිං පාස්කරල ඇතිවෙලා මේ ඉන්නෙ. මට හොඳ ගෙයක් හම්බවෙල තියෙනව. දැන් අපි තුන්දෙනෙක් හොයාගෙන ඉන්නව. තව ඒ විදියෙ දෙන්නෙක් හොය හොයා මේ ඉන්නෙ, කැමති නම් ඔයත් එන්න."

සාලිය ඒ ප්‍රශ්නයේ දී සිතා බලන්නට කල් ගත්තේ නැත. සාලිය ඊට කැමැත්ත දුන්නේ පැන ගෙනය. තමා බලාපොරොත්තු වූවාටත් හොඳින් ප්‍රශ්ණය විසඳිණැයි ඔහු සතුටු විය.

එහෙත් අළුත් නවාතැනට ආපසු සාලිය ගේ එම සතුට සසළ විය. නවාතැන එතරම් සිත් ගත්තේ නැත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 8

ඒ ගැන කෙලින්ම අදහස් කියන්නත් මහ මොකක්ද වගේය.

"එහෙම මුඩුක්කු පැල්පත්නෙ"යි නවාතැන ගැන තමන් තුළ ඇතිවූ අපුල සාලිය යාන්තමට මතක් කර පෙන්නුවේ ය.

"මුඩුක්කු! කොළඹ කොහේද අද මුඩුක්කු පැල්පත් නැත්තෙ. කුරුඳුවත්තෙ ගිහින් බැලුවත් ගිය බිම අඩි පහක් තිබුණොත් පැලක් අටෝල ඇති. මුඩුක්කු ඕනෙ තිබුණාවෙ – මුඩුක්කු තියෙන්නෙ පහළ– අපි ඉන්නෙ ඉහළ."

ජයතිලක මෙසේ කීවේ තමා සොයාගත් ස්ථානයේ නරකක් අසන්නට අකමැති බව පළකරන ස්වරයෙනැයි සාලිය සිතී ය.

"ඒ වගේ ම මං හැමෝට ම කියන්නෙ අපි අපේ පාඩුවෙ ඉම්මු. ඇයි හොඳයියක් ඕනැත් – නෑ. මේ– වගේ ඉන්න අයියල එක්ක වැඩි බජනෙට ගියොත් තමයි ඔළුව බේරගන්න බැරි වෙන්නෙ. ගනාට ඉන්නෝ–නා......"

පැල්පත්වල අය සමඟ ඇයි හොඳයි කම් පවත්වා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ද පසුව ඔහු පූර්ව අවවාදයක් දුන්නේ ය.

මෙහි ගෘහ මූලිකයා ජයතිලක ය. ගේ කුලියට ගෙන තිබුණේද ඔහු නමට ය. නඩේ ගුරා මෙන් ඔහු කියන දේ අප ඇසිය යුතුය.

"සර්ල අස්පස් කරල කාරිය ඉවරෙයි?"

මැදිවියේ සඹරාන් කාරයෙක් සාලයට එබෙමින් ඇසුවේ ජයතිලක ගේ කතාව අවසන් වනවාත් සමඟ ම වාගේ ය.

අත් කොට කමිසය යටනට සේ සරම ඇඳ සිටි ඔහු, පටියක් වශයෙන් ඉන බැඳ තිබුණේ පරණ ටයි පටියකි. ඉන පැත්තකට වෙන්නට ගැට ගසා කිසියම් ආරකට බැඳ තිබුණ ටයි පටිය වෙන තමාගේ මෙන් ම අනෙක් අයගේත් ඇඟෑ ගිය බව සාලියට මතක ය.

කාලයක සිට දන්නා අඳුනන අය සමඟ මෙන් අමුත්තා එකිනෙකා සමඟ සිනාසුණේ ය. ඔහු ගේ සිනාව මුවින් පමණක් කෙරෙන සිනාවක් නො වී ය. දෑසින් නළලින්ද සිනාසුන ඒ සිනාව මහ කපටි [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 9

“එන්න ඇතුළට – ඉඳගන්න කරන්න පුටු හේම නෑ අපට තාම. වාඩි වෙන්න ඔය බූරු ඇඳක් උඩින්වත්.”

“මුන්නැහෙ තමයි ඔන්තුව කියල මෙ ගේ අරන් දුන්නෙ......” ජයතිලක අමුත්තාට ආරාධනයක් කරමින් ම ඔහු ගැන ඇඳින්වීමක් ද කළේ ය.

ඔහු දෙපයේ වූ සෙරෙප්පු පතුරු දෙක එළියේ ගලවා තබා සාලයට ඇතුළු විය.

“ලී බඩු ගන්නව නම් අළුත් ඒව ගන්න යන්න එපා. මට කියන්න – ටොප් ක්ලාස් බඩු මම අරන් දෙන්නම් වෙන්දේසි පොළෙන්.”

ඔහු ඇතුල් වූයේ එසේ කියා ගෙන ය.

ජයතිලක හැර අනෙක් අය ඔහු ගැන කිසිවක් දැන සිටියේ නැත.

“මෙ කිට්ටුවම වෙන්නැ පදිංචි” අඟපු කෙනා මතක නැතත් කෙනෙක් ඔහුගෙන් එසේ ඇසූ බව සාලියට මතක ය.

“ඔව්! මෙ කොළනත් පටන් ගත්තම හතරවන එක, තමයි මගේ මාලිගේ. ඒක තමයි මෙතන මුලින්ම හදපු මාළිගේත්, මං තමයි......මෙකෙන්ට මුලින්ම ඇවිල්ල ගේ හැල්ලක් අටව ගත්තෙ. මොනවද මහත්තයල මෙ ගෙවල් වල ඉන්න එවුන් මට මෙහෙම සළකල ඇදි. මම මේකට වෙහෙසිල තියෙන තරමට. මෙව මම බොහොම ප්ලෑන් කරල කරපු වැඩ. ගෙවල් ගහල තුන් මාසෙ යන්න ඉස්සර වෙල මේවට නොමිමරත් ගත්ත මම. මහත්තයල නිකම්ට කල්පනා කරන්න බංගලාවක් හදලවත් පුළුවන්ද ඔය ඉක්මනට ඒ වැඩ කරන්න අද – බෑ,...”

“එතකොට අනෙක් ගෙවල්වල ඉන්න අය.?”

“මෙකෙ ඉන්නෙ එක්කොම මගෙ නෑදෑයො–නැත්නම් යාළු මිත්‍රයො– මම තමයි මෙ ඔක්කොමංලට පාර පෙන්නුවේ. එක රෑ දෙකට ගෙවල් හැට හැත්තෑවක් ගහල ඉවර කළා. මම ගෙවල් ගහල දුන්න. තම තමන්ට ගෙවල් ගහගන්න පුළුවන් කියපු අයට ඒ ඒ විදියට ඉඩම් කැල්ලක් වෙන්කරල දුන්න......”

“එත[illegible] ඉඩම් [illegible]”

WWW.EXPRESSLANKA.TK 10

''ඉඩම – මිනිසිපල් ඉඩම''......

''එතකොට නගර සභාව විරුද්ධ උනේ නැ......? ගෙවල් ගහද්දි.''

''ආන්න! ඒක තමයි නියම වෙලාව අල්ලල මේ වැඩේ කරා තිබ්බෙ. හරියට මිනිසිපල් චන්දෙ අල්ලල – තෙ ගෙවල් හැදුවෙ. මෙතන කලින් තිබුණෙ පොඩි එව්වන්ගෙ සෙල්ලම් පිට්ටනිය. දෙපැත්තෙ පාරවල් දෙක මැද්දෙ ඔකට සෙල්ලං කරන්න ආපු පොඩි එකෙක් නෑ. සැට් කර ගත්ත හරියට වෙලාවට මිනිස්සු ටික. රෑ දෙකෙන් ගෙවල් ගහල පදිංචිත් උනා... ...''

''අන්තිමට මිනිසිපල් එකට සිද්ධ වුනා ඔය එහා පැත්තෙ වැසිකිළිය චන්දෙට ඉස්සර හදව දෙන්න – මේ ඉස්සරහ පයිප්ප බටෙ දම්ම ගත්ත.........''

''චන්දෙ අල්ලල නම් හදව ගත්තෙ– ඒ හදපුව විවෘත කරන්නත් එන්න නැතෑ.'' එය ඇසුණේ කවුදැයි සාලියට මතක නැත.

''නැතුව! චන්ද දෙතුන් සියක් තියෙනව කියල දැන ගත්ත කොයි පක්ෂෙද ඒක කුරෝප්ප කර ගන්න කැමති වෙන්නෙ. ආව........ ප්‍රසිද්ධ රැස්වීමකුත් තියල තමයි විවෘත කොරෙව්වෙ...... අර විවෘත කිරීමේ වැඩේ කෙරෙව්වෙ නෑ.........බෝඩ් එක ඉතරක් විවෘත කොරෙව්ව.''

''ඒ වැඩෙත් කරලම විවෘත කරව ගන්න තිබුණනෙ...''

''ඒ වෙලාවෙ ඔන්නං ඒකත් කරව ගන්න තිබුණ. විවෘත කරන්න දෙයක් තිබුණෙ නෑ.– හදල ඉවර වෙන කොටම රෑට රෑට විවෘත කරල ඉවරයි. නියම දවස වෙන කොට යාන්තං කම්බි ගහල බේර ගත්තෙ.''

''නම කොහොමද කිව්වෙ.........?''

''මේ මගෙද?''

''ඔව්!''

''අධ්‍යක්ෂක [illegible] [illegible] එකේ ඔන කෙනෙක් කියයි අධ්‍යක්ෂක කිව්වම,''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 11

''වැඩ කරන්නෙ?.........''

''ඔත් බිස්නස් - රජසාවල් කරල කොහෙද මහත්තය අද ජීවත් වෙන්නෙ- ඔය පොඩි පොඩි බෝකර් වැඩ කරනව. පින්තූර රාමු කිරිල්ල තමයි මෙත් අයිටම් එක. දැන් පින්තූර කොළ ගණන් - නෙ. නැත්නම් මොකද- ඉස්සර වගේ ඉන්දියාවෙන් පින්තූර එන්නෙ නෑ. ඉස්සර දුසිම ගානෙ ගන්න කොට සත අට දහය වැටුන පින්තූර කොළේ අද රුපියලටවත් නෑ.''

ඔහු ඕනැකමින් සාලයේ බිත්ති දිහා දෑස් දල්ලා බැලීය. බුරු ඇඳ මතින් නැගිට ගෙයි කෙලින්ම ගෙට ඇතුල්වන විට හමුවන සාලයේ බිත්තියේ ඉහළින් ගසා තිබූ ඇණයක් පරීක්ෂා කළේ ය.

''...මම හෙට ගෙනත් දෙන්නම් සීවලී පින්තූරයක් රාමු කරල. හොඳ අපූරු සීවලී පින්තූරයක් ඇති. ගෙදරක් වුනොත් සීවලී පින්තූරයක් එල්ලන්න ඕන. සීවලී හාමුදුරුවො ලැබීමට දෙයිය.. ...''

එසේ කී ඔහු වටයක් සියළු දෙනා ගේ මුහුණු දිහා ඕනෑ කමින් බැලී ය.

''මහත්වරු එක්කෝම මං හිතන්නෙ බුද්ධාගමෙ?.''

''ඔව්!''

''ෂෝක්! – මං හිතුව......''

''මේ ගේ ඇරෙනව කියල ආරංචිය ලැබුණ වෙලේ ඉදල ඒ වගේ හොඳ කෙනෙකුට අරන් දෙන්න තමයි මට ඕන කළේ. හැබැයි පවුලකට අරන් දෙන්න තමයි මම බැලුවෙ. අර ජයතිලක මහත්තය හිත්ද මෙහෙම අරන් දුන්නෙ. මහත්තැන්ල නං ඉතින් කවුරුත් මූණු බැලුවම කියෑකි නරක මිනිස්සු නෙවෙයි කියල. කියන්න බෑනෙ......අද රටේ......බෝඩිමක් උනාම නානාප්‍රකාර මිනිස්සු – කොහෙන් පාත් වෙනවද දන්නෙ නෑ ...මහත්තයලට ඕන කාලයක් කරදරයක් නැතිව හිටියෑකි...ඒ වගේ මං මේ මහත්තයලට කියන්න හැදුවෙ අපට වැඩ තියෙනව ඉස්සරහට. මහත්තයලත් ඒවට හවුල්වෙන්න ඕන.''

''අපි හොඳ නාට්‍යයක් නටනව අවුරුදු පතා වෙසක් එකට. හොඳ [illegible]........''

WWW. EXPRESSLANKA. TK 12

"ඒ ඔත දේකට අපි පුල් සපෝට්...... ...සෙවක්වලට තව කොච්චර කල් තියෙනවද?......ඒක තෙවෙයි......දැන් සෙනසුරාද ඉරිද අපි ඔක්කොමල වගේ ඕග රටවලට යනව. ආයිත් එන්නෙ සඳුද හවස......මෙහේ ටිකක් බලා කියා ගන්න ඔන...... ..."

"කිසි දේකට බයක් සැකක් හිතන්න එපා– එක් කෙනෙක් වක් ඉතින් නවත්තල කරල යනව නං හොඳයි. එහෙම බැරි අවස්ථාවක් උනොත් මම බලා ගන්නම් – මේ වැඩික්කියට එන්නෙ නැ කෙනෙක් ලේසියෙන්."

"දැක්ක නේද? බජාර් එකේ නියම කකුලක්. ඔය මිනිහ, ඔය පැල්පත් ගහල තියෙන ආංඩුවෙ ඉඩම අඩි දහය පහලොවේ බිම කෑලි රුපියල් දෙසියට තුන්සියට විකුණල තියෙන්නෙ . ..."

ජයතිලක අධ්‍යක්ෂගෙන් එළි නොවූ තවත් කොටසක් ඔහු ගිය පසු හෙළි කළ බව සාලියට මතකය.

සාලිය අධ්‍යක්ෂක සම්බන්ධ කොට දැනගත් දේ ඇසුරෙන් තව බොහෝ දේ සිතා ගැනීමට උත්සාහ කළේය. "මේ ඔක්– කොමංල මගේ නෑදයො යාළු මිත්‍රයො" අධ්‍යක්ෂක ගේ වචන ඔහුට මතකය. 'එතකොට ඔවුන් අධ්‍යක්ෂක ගේ කවුරුන් විය හැකිද?' සාලියට තවම ඒ, පැල්පතේ දැකිය හැකි වූයේ ගැහැණුන් දෙදෙනෙකු පමණි. 'ඒ ආච්චි සහ මිනිපිරිය නම්, ඇගේ මව සහ පියා කෝ?. ඔවුන් මෙහි ජීවත් වනවා නම් මෙළහකටත් ඔවුන් දැකිය යුතු නොවේද?'

සාලිය සඳැල්ලට පැමිණ බැලි ය.

ඉර බැස ගියේ කොයි වෙලේ දැයි සාලිය දැක්කේ නැත. සැඳෑ අඳුර මිටි පැල්පත් පියසි මත වැතිර ගත්තේ කොයි වෙලේ දැයි ඔහු දුටුවේ ද නැත. ඒ සියල්ල සිදුවී තිබුණේ තමා ගෙතුළ සිටිය දී ය.

තවමත් පූර්ණ ආලෝකයක් තිකුත් නොකළ ද විට් ආලෝක කළ විදුලි පහන් කණු වලින් ආලෝකය වැයසෙන්නට පටන් ගෙන තිබිණ. කොයි ගෙදරින් දැයි නිශ්චය කරගත නොහැකි නමුත්, කන්දෙස් කිරියාවක් සේ මේ එක් පැල්පතකින් ගුවන් විදුලි යන්ත්‍රයක ... ... ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 13

පැල්පත් ඉදිරිපිට, වයසක ගැහැණිය ආප්ප තැම්බීමට සූදානම් වෙමින් සිටියා ය.

"ඔය ඒදපු පිටි හට්ටිය ගෙනත් දිහන් මට මෙහාට"

ඉදිරිපිට විදුලි පහන් කණුවේ එළියෙන් ආප්ප මැස්ස ආලෝකමත්ව ඇත. එහෙත් ඇය අසල කුප්පි ලාම්පුවක්ද දල්වෙමින් තිබිණ. එය ආප්ප තබල්වලට යන්තම් එළියක් සපයනවා පමණි.

දිය නෑමට සූදානම්ව, දිය රෙද්දක් ඇඳ සිටි ඇය, ඒදූ පිටි හට්ටිය ඔසවාගෙන ආවා ය.

සාලිය සඳැල්ලේ බලා සිටිනවා දුටු තරුණිය, ආච්චි ගේ කණට කර යමක් කීවා ය. ආච්චි හිස ඔසවා බලා සඳැල්ලේ සිටි සාලිය සමඟ යාන්තමට වාගේ සිනාසුනා ය. සිනාසිගෙන ම ගෙට ගිය තරුණිය, නැවත කවුළුවේ දැල්, කම්බි කොටු තුළින් බලා, පාරේ පයිප්පයේ දිය නාමින් සිටි අනෙක් කෙල්ලන් හා එකතුවීමට දුව ගියා ය.

පාරේ විදුලි පහන් කණුවේ ආලෝක මණ්ඩලය ඊට මදක් ඈතින් ඇති වතුර පයිප්පය තෙක් වැටී තිබිණ. සැඳෑ අඳුර මෝදු වෙද්දී වතුර ගැනීමට පයිප්පය ළඟ ගැහැණු උදවියත් පොඩි උනුත් පොරකමින් සිටියහ. වතුර ගැනීමේ කාරය අවසන් වූයේ කීයට දැයි සාලිය දුටුවේ නැත. දැන් ඒ වෙනුවට ගැහැණු පයිප්පය ළඟ දිය නෑමට රැස්වී සිටිති.

සාලිය කෙළින්ම ගැහැණුන් දිය නාන දෙස බැලුවේ නැත. ඔහු ආප්ප තම්බන දෙස බලා සිටියේ ය. ටික වෙලාවක් යන විට පයිප්පයේ දිය නාන තරුණියන්ගේ අවධානය තමා වෙත යොමුවී ඇති බැව් සාලියට හැඟිණි. එරන්දතීගේ හිත් සිනාවක් කටහඬින් සාලියට ඇසිය හැකි විය.

ඔවුන් තමා ගැන කතා වෙනු ඇතැයි ඔහු සිති ය.

ලිප් තුනක ආප්ප තාච්චි තුනක් විය. ඇගේ දැත් දැන් කඩිසරය. එකක ආප්පයක් චක්කර වටේ සරසවා ලිප තබා, ඒ මත උඩ තබල තබා, අනෙක් තාච්චියේ ආප්පය බෑයි. එයට ආප්පයක් චක්කර ලිප තමා ගින්දර ඇඟුල්කර අතින් ආප්ප

WWW.EXPRESSLANKA.TK 14

කබල බායි. එය සංසාර චක්කරේ මෙන් ඉවරයක් නොවන්නකි. එක ආප්පයක් බාන විට අනික තැම්බී ඇත. එය බාන විට අනික......

මේ අතරේ ම ආප්ප අළෙවියද සිදුවෙමින් තිබිණ. එනිසා බාන ආප්ප, කබලෙන් බාන පමනක් විනා දක්නට නැත.

සාලිය දෙර වසාගෙන තරප්පු පෙල බැස රාත්‍රි කෑම සඳහා කොස්ගස්හන්දියට ගියේ ය.

දිය රෙද්ද බුරුල්කර ගෙන නැමී පහත්වී මිතුරියක විසින් පිට අතුල්ලන තෙක් බලා සිටි එකියක්, එය පමාවන විට හැරී බැලුවා ය. පිට ඇතිල්ලීමට පමා කිරීමේ හේතුව ඇය දුටුවේ එවිට ය. ඒ ඔහු පියමං වන තෙක් වී ය.

ඔවුන් සියළු දෙනා ම වාගේ ඔහුට යන්නට හැර, එකවර සිනාසුනා හ.

සාලිය ආපසු හැරී බැලුවේ, පැල්පත් පෙළ පියමං කර මඳ දුරක් ගිය පසුව ය.

3

පහළින් ඇසෙන ශබ්දයට කන්දෙමින් සාලිය සඳල්ලට වීත් බලන විට, ආච්චි පැල්පත ඉදිරිපිට පහන් පැල අස්පස් කරමින් සිටියා ය. ක්‍රීඩා ඇඳුමෙන් සැරසුන මිනිබිරිය, පන්දුව නැවත, නැවත තාර පාරේ බිම ගසමින් ම ආච්චි සමඟ කතා කළා ය.

"දවල්ට මල්ලි අතේ මගේ කෑම එක එවනවද ආච්චියෙ......"

"මල්ලී අනේ! ගෙදරක ඉන්න එකෙක් නම් එපායැ–ඒකව හොයන්න ලෝකෙ වටේ කරක් ගහන්න බැ මට"

"ඉතින් ආච්චියෙ හවස් වෙනකල් බඩගින්නෙ ඉන්නෙ කොහොමෙයි මම........."

"ඒක උඹ දන ගනින්............උඹම කියල පලයන් මලයට කොහොම[illegible] කොහොමද [illegible] කියල"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 15

''මල්ලියේ..... ඒ..... මල්ලී-යේ-ඒ-ඒ... ''

ඇය පැල්පත අයිනෝ වේල්ස් කුමාර පාර පැත්තට ගොස් මල්ලිට අඬ ගැවා ය.

"පී! පී! පී! පී!" රංජිත් ගේ කටහඬ පැල්පත්වලට එහායින් වේල්ස් කුමාර පාරේ පරෙයියන්ට අඬගසනු ඇසෙන්නට විය. අක්කා ගේ අඬගැසීම ඇසා ඔහු ටික වෙලාවකට පසු පැමිණියේ ය. තටු හා පාද හිරවන සේ මිටට ගුලි කර ගත් පරෙයි කුරුල්ලකු ඔහු අත විය.

''මල්ලියෙ! අදත් දවල්ට මගේ බත් එක අරගෙන එනවද අද වගේ......''

''ඒ පාර පුරුද්දකට තියාගන්න වගේ සෙනසුරාද ඉරිදට...... රවුම ගහන්න.''

''හා! උඹට රාජකාරි-නෙ එච්චරට ම.........මට හවස් වෙන-කල් බඩගින්නෙ ඉන්න බෑ- ළඟක ඒ මුකුත් කන්න තැනක් ඇත්තෙත් නෑ.''

''එයාට බෝල ගහන්නයි, මං බත් අදින්නයි......''

"මහන්සි ඇති දවස තියෙන රස්තියාදුවෙ ඇවිදින එක – මගේ කෑම එක ගෙනත් දුන්නම....''

''කොහාටද ඉතින් එන්න ඕන......''

''අද ආවෙ – එතෙන්ටම තමයි. ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංසෙ ළඟට. ටොරින්ටන්. අපි එතන සෙල්ලම් කරන්නෙ.''

''කියට ද එන්න ඕන?......''

"කීයට හරි ආච්චි උයල – බැඳල දීපු වෙලාවක එන්නකො.''

"දීපං බස් එකට සල්ලි!''

''සල්ලි ආච්චිගෙන් ඉල්ල ගන්න – මං අතේ සල්ලි නෑ.''

සාලිය උඩ සිට මේ සියල්ල අසා ගෙනය. ඇය උස් හඬින් කතා කරන්නේ තමාටද ඇසෙන්නට යයි සාලිය සිතුවේ ය.

'ටොරින්ටන්, ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශය..... එතකොට හවස් වෙන-කල් බෝල ගහනව ගැණු ළමය ආ......හො....ද—ආ—යි........ ලැබුණොත් අපිත් ඔය පැත්තෙ එන්නම් බෝල ගහනව බලන්න...... [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 16

''ඩොක්! ඩොක්! – ඩොක්! ඩොක්!''

පන්දුව තාර පාර මැද නැවත නැවත බිම ගසමින් සිටි ඇය, බස් එකට සල්ලි ඉල්ලා අත පෑ – මල්ලි ළඟ සිටි පරෙයි කුරුල්ලා ඉල්ලා ගත්තා ය. බුලත් හුරුල්ල ගන්නාක් මෙන් දෝතින්ම පරෙයි කුරුල්ලා ගත් ඇය, ඌ ඒ විදියටම මුහුණට කම්මුලට තබාගෙන මොහොතක් සුරතල් කළා ය.

එතෙක් අක්කා අත තිබී පන්දුව ගත් රංජිත්, පන්දුව උඩ දමා පහරක් එල්ල කිරීමට සූදානම් විය.

''කොහොම හරි ජරාව ගොඩක දැම්මොත් මට ඕක ගෙනි-යන්න බැරි වෙන්න ...''

මල්ලිට එසේ කී ඇය, වරක් වට පිට බලා විගේ දෝතට ගෙන සිටි පරෙයි කුරුල්ලා සඳැල්ලේ සිටි සාලිය දෙසට දික්කර, ඒ සමඟ ම දෙවනුව අහසට විසිකර ගැසී ය.

පරෙයි කුරුල්ලා සට! සට!! ගා තටු හඬවා අතේ බරට උඩ විසි කළ දුරට උඩින් කරනමක් ගසා, සඳැල්ල අයිනෙන් ම වාගේ පියඹා ගියේ ය.

සාලිය සඳැල්ලෙන් ගෙතුළට යාමට හැරුනේ ය.

''ආච්චියෙ මං යනව''

ගෙට ඇතුළු නොවූ ඇය, දෙරකඩ සිටගෙන උස් හඬින් ගෙතුළ සිටි ආච්චිට ඇසෙන සේ කීවා ය. එය සඳැල්ලේ සිට ගෙතුළට යමින් සිටි සාලියට ද ඇසෙන්නට කී බව ඔහුට සිතාගත හැකි විය.

''පී! පී! පී! පී!'' රංජිත් පරෙයියන්ට හඬගසන හඬ යළි ඇතින් ඇසෙන්නට විය.

*

''පුංචි එව්වෝ වාගෙ කාණුවට වාඩිවුනේ පලයව්කො අරකට ....අරක හැදුවෙ ඕකට නේන්නම''

''ඒකෙ පෝලිම'' ඒ සමඟම උස්හඬින් අධ්‍යක්ෂකට පිළිතු-රක් ද ලැබිණි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 17

අධ්‍යක්ෂකගේ කටහඬ සාලිය ඇඳින්නේ ය. කටහඬ ආ දෙස ඔහු ජනේලයෙන් බැලී ය.

පොඩි උන් දෙන්නෙක් කලිසන් කෙටි දෙක පපුවට ගුලිකර ගෙන කාණුවට වාඩිගෙන සිටියහ. ඔවුන් එසේ වාඩිගෙන සිටි පරතරය යාරයකට වඩා දුර නොවී ය. මූණට මූණ ලා වාඩිගෙන සිටි ඔවුන් ඒ අතර ම බර කතාවක ද යෙදී සිටියහ.

වැඩය නිමවූ පසු පොඩි උන් දෙන්නා පයිප්පය ළඟට ගියහ. එකෙක් පස්ස සෝද ගන්නා පෙක් අනිකා පයිප්පයේ ඇණය තදකර අල්ලාගෙන සිටියේ ය.

පසුව දෙදෙනා ම කලිසන් කොට දෙකට බැස කොරියාව මැද්දෙන් පැන කොහේදෝ දුව ගියහ.

ඉස්සරහ දොර වසා දැමූ සාලිය එතෙක් ඇර තිබූ ජනේලය ද අඩවන් කර දැමීමෙන් පසු බිත්තියේ එල්ලා තිබූ කණ්ණාඩිය ළඟට ගොස් මූහුණේ රැවුල් කොට අතගා බලා, පසුව නාන කාමරයට වැදී රැවුල පෙරංගා දැමී ය. සවසට පයිප්පයේ වතුර එනවා හොර බව මතක් වීම නිසා මූහුණ සේදීම වෙනුවට උදේම නාගන්නා එක හොඳ යයි සිතුවේ ය. ඊට පසු සරම ඔළුවෙන් පන්නා දෙර පළුව උඩට වීසික්කර කාරාමය ඇර දිය මලට ඔළුව ඇල්ලුවේ ය.

පොඩි කාලයේ ගමේදී කලිසන් ජංගි – කොට ඉවුරේ ලිහා දමා ගඟට පැන නා ගන්නාට පසු ළැලි හෙලු බැල්ලෙන් නැමට ලැබීම ගැන කිසියම සියුම් ප්‍රීතියක් ඔහුගේ සිතේ ඇතිවිය. ඒ කාලයේ තමා සමඟ හෙලු බැල්ලෙන් ගඟට පැන්න අනෙක් අය ගැන ද සාලියට මතක් විය.

දැන් ඒ සියළු දෙනා ම වැඩුන මිනිසුන් නොවේද?...,

'...............ඒත් අමරෙ.........ඔහු ජීවතුන් අතර නැත. මලේ වස බීල.........පාසැලින් ඇරුන අමරයේන රා වක්කරන්නට ගිය හැටි. පාලු කැඳු හැටි......මදින්නෙක් වූ හැටි – රොසලින් හොරෙන් ගෙනා හැටි– රොසලින් හොර මිනිසකු සමඟ ඉන්නවා අතට ම අසුවීමෙන් පසු අමරෙ වස බී මිය යෑම.........'සාලිය දිය නා මින් [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 18

දිය නා අවසන් වූ ඔහු ඉහින් කනින් දිය බේරෙද්දී ගේ තෙමමින් තුවාය හොයන්නට ලෙ ලුබැල්ලෙන් ම සාලය හරහා කාමරයට ගියේ ය.

තාලයට නොවුනත් එවිට ඔහු සින්දුවක් ද කියමින් සිටියේ ය.

අඩවන් කර තිබූ ජනෙල් පියන් පත් අතරින් ගෙට ඇතුල් වී සිටි ගේ කුරුල්ලෙක් බිය වී ඉගිලෙන්නට ගත් හදිසි උත්සාහයේදී ඌ ජනෙල් පියන් පතේ වැදුනේ ය.

''අනේ අහිංසකය'' සාලියට කියවුනේ නිතැතින් ම වාගේ ය.

වොරින්ට්න් යන්නට ඔහුගේ සිත ඇදුම් කයි. 'දූන්ම-ම යනවද? දවල්වෙල යනවද? පසුව, සාලිය සිතුවේය. 'දුම්ම ගියොත් දවසම රස්තියාදුවෙ– හවස් වෙනකල් ම තපින්නයි වෙන්නෙ. විකක් දවල්-වෙල යනව'

තීරණයකට එළඹී පසු උදේට තේ බොනු සඳහා සාලිය කොස්ගස් හන්දියට ගියේ ය. කොස්ගස්හන්දියට ගොස් තේ බී, පත්තරයක් ද රැගෙන එන අතර අධ්‍යක්ෂකගේ, පැල්පත දෙස බැලූ විට සාලිය අධ්‍යක්ෂකට කොටු විය.

''මං මේ ඒ පැත්තෙ එන්න කියල හිටියෙ – ජයතිලක මහත්තය ගමේ ගිහිල්ලද?–ඉන්නවද උඩ......''අතේ තිබූ වැඩය නතර කර පාරට එමින්, අධක්ෂක සාලිය ගෙන් ඇසි ය.

''මං විතරයි ඉන්නෙ–ජයතිලක අයියයි අනික් දෙන්නයි තුන්දෙනාම ගියා ගමේ.''

''ඊයෙ රෑත් සර් විතරද හිටියෙ...?''

''ඔව්!''

''චක්! සර් තනියම ඉන්න බව දන්නව නම් කතා කර කර ඉන්නවත් එනවනෙ......පාරට ගියැයි......මේ?''

''ඔව්! තේ බොන්න ගියා......සිගරට් එකක් බොමුද?'' සාලිය අධ්‍යක්ෂකට සිගරැට් පැකැට්ටුව හැර දික් කළේ ය.

සාලිය ජෝලියක් ගිය වෙලාවකට හැර පුරුද්දකට දුම් පානය කරන්නෙක් නොවේ. එහෙත් අද සිගරැට් පැකැට්ටුවක් ගත්තේ මොටද්දයි කියන්නට ඔහු නොදනී. අධ්‍යක්ෂක සිගරට්ටුවක් ගෙන කන් පෙත්[illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 19

"ඇයි පත්තුකර ගන්න" සාලිය උරමින් සිටි සිගරැට්ටුව අළු කඩා දමා අධ්‍යක්ෂකට දික් කළේ ය.

"නෑ මං පස්සෙ බොනව......"

"තේක බොන්න-සිගරැට් එක ගන්න තකහනියක් මහත්තයලට හන්දියට යන්න බෑ... ඔය අප්පුඩියක් ගහල පහළින් කොල්ලෙක් අඬගහ ගන්න. උදේට කන බොන දෙයක් උනත් ගෙන්න ගන්න තිබුණ...... කඩයප්පන් නං අරුන්ද හදනව නෙ......අර රෑජියට කතා කරා නම් ගෙන්න ගන්නව......තේකක් විතරයි එනකොට කඩෙන් ගෙන්න ගන්න ඕනෙ......"

"කවුද අරුන්ද කිව්වෙ" සාලිය ඇසීය. ඔහු එසේ ඇසුවේ ඒ, කවුරු ගැන දැයි නොතේරුන නිසා ම නොවේ ය.

"ඔය සොල්දර ගේ කෙළින්ම පහළ ලෙන්සිනාහාමි අක්ක... ඔය ආප්ප පුච්චන්නෙ......"

"හවසට විතරක් නෙවි...... උන්ද තමයි හන්දියෙ හෝටල් බොහොමයකට කඩයප්පන් දන්නෙ උදේටත්......"

උදේ වරුවේ නවාතැනේ ගත කළ සාලිය, දහවල් කෑමටත් සමඟ ම ඇඳ පැළඳ ගෙන පහළට බැස්සේ ය.

ඔහු ඒ යන විට ද අධ්‍යක්ෂක ගෙදර සිටියේ ය.

"ඒ පාර ජයට ම ඇඳගෙන දුර ගමනක් වගේ"

"නෑ පිල්ම් එකක් එහෙම බලල හවස් වෙනකොට එනව. කම්මැලියි ගේ අස්සට ම වෙල ඉන්නත්." සාලිය එසේ කියා ගෙන ම නොනැවතී යන්නට ගියේ ය.

දහවල් ආහාර ගැනීමෙන් පසු බසයෙන් ආ සාලිය විහාර මහා දේවි උද්‍යානය අසළින් බැස එතැන් සිට නිදහස් චතුරශ්‍රය දක්වා ඇවිදගෙන ගියේ ය.

ක්‍රීඩා කණ්ඩායම් කීපයක්ම ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශය යාබද පිටියෙහි-විවිධ ක්‍රීඩාවන්හි අභ්‍යාස කරමින් සිටිනු සාලිය දුටුවේ ය. ක්‍රීඩා උපදේශකයන් යයි සිතිය හැකි අය ඒ ඒ ක්‍රීඩා සම්බන්ධයෙන් ක්‍රීඩක ක්‍රීඩිකාවන්ට උපදෙස් දෙමින් සිටියහ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 20

වයින්සර අත ඇරිය අය මෙන් සරඹ කිරීමෙන් හා සෙල්ලමෙන් හති වැටී – තැන තැන ඇදිලෙන සිටි ක්‍රීඩිකාවන්ගේ දහදියෙන් පෙඟී ගිය අඩ නිරුවත් අඟ පසඟ උඩින් ඇවිද්ද සාලියගේ දෑස්, පසුව කාන්තා අත් පන්දු ක්‍රීඩා කණ්ඩායම සොයා ගොස් නතර විය.

ඇය ක්‍රීඩා කරමින් සිටියා ය. ක්‍රීඩා කණ්ඩායම ක්‍රීඩාකරනු නරඹමින් සැහෙන පිරිසක් ඒ අසල රැඳී සිටි මුත්, සාලිය ඒ කිට්ටු වට ගියේ නැත. ඔහු වටෙන් කැරකී ගොස් නිදහස් අනුස්මරණ ශාලාවට ගොඩ විය.

ඔහු එහි ගොඩවන විට, විවෘත නිදහස් අනුස්මරණ ශාලා ගොඩනැගිල්ලේ තැන තැන කිහිප දෙනෙක් සුව පහසු ලෙස නිදාගෙන සිටියහ. පැන්තක මහළු සිහන ගැහැණියක් ඇඳ සිටි වස්ත්‍රයෙහි ඉරුන තැනක් එළලමින් සිටියා ය.

සමහර විට ඇයට ඒ වස්ත්‍රය මාරු කර ගන්නට වෙනත් වස්ත්‍ර කැල්ලක් නැතිව ඇතැයි ඔහුට සිතුණි. ඒ දෙස අනුකම්පාවෙන් බලනු හැර, වෙන කරන්නට දෙයක් ඔහුට නොවිය.

ඈදරවන්තයින් ජෝඩු දෙකක් ද ඒ අතර මුළු ගැන්නි සිටිනු සාලිය දුටුවේ ය. ‘වල් ගෑනු එක්කරගෙන ඇවින්ද කොහෙද’ ඔවුන්ගේ හැසිරීම දුටු සාලියට සිතුණි. ඔහු ඉවත බලාගෙන ඔවුන් පියමං කර ගොස් පිට්ටනියේ ක්‍රීඩා කරන අයුරු පෙනෙන ඉසව්වක ලේන්සුවක් එලාගෙන සිමින්ති සිංහ රුවක් අසලින් වාඩි ගත්තේ ය.

ඔවුන් ක්‍රීඩාව අවසන් කරන විට සවස තුන පමණ විය. සාලිය එතෙක් එහි වාඩි ගෙන ඇය එනතෙක් බලාපොරොත්තුව සිටියේය.

ඇය පිට වී ආවේ ඇයත් සමග ක්‍රීඩා කළ යෙහෙළියන් දෙදෙනෙකු ද සමඟ ය.

ඇයට පෙනෙණ පරිදි ඔහු නැගිට්ටේ ය. ඔහු එහි සිටිනු ඒ අසලින් ගමන් කරමින් සිටින විට ඇය දුටුවා ය. ක්‍රීඩිකාවන් තිදෙනා ඉස්සර වූවාට පසුව, ඔහු පාරට බැස්සේ ඇය එනතෙක් බලාපොරොත්තුව සිටි බව ඇයට ඇහෙන පරිදි ය.

එක් අයිනක ගමන් කරමින් සිටි ඇය අනෙක් දෙදෙනා මැදට පැමිණ, [illegible] දෙදෙනා [illegible] යමක් කීවා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 21

මොනවා නමුත් ඇය යෙහෙළියන් සමග කීයේ තමා ගැන බව ඔහුට විශ්වාස ය. ඇගේ මිතුරියන් දෙදෙනා පිටුපස හැරී බැලූ ආකාරය ද ඔහුගේ එම විශ්වාසය සනාථ කරන සුළු විය. සේනානායක පිළිරුව ඉදිරියෙන් වැටුන රතු පළස එළාලූ මාර්ගය එවේලේ ඔවුන්ට ම වෙන්කළාක් මෙන් පාලුවට ගොස් තිබිණ. එහි ගමන් කරමින් සිටියෝ ඔවුන් පමණකි. ක්‍රීඩා කිරීමෙන් වෙහෙසට පත් යුවතියන් ගත දහදිය නිවන්නට මෙන්, මාර්ගය දෙපස උසට වැඩුන අශෝක ගස් පියගෙන සිසිල් සුළං රැල්ලක් හමා ගියේ ය.

ඔහු වඩාත් සමීප වූ පසු ඇය මුව පුරා සිනාසුනා ය.

ඝන වලාවක් මැද විදුලි කෙටුවා වගේ —පාට පාට මල් දහසක් එකට මල්වර වුනා වගේ—ශුද්දන්නක පාට දුන්හිඳ ඇල්ලෙහි දිය වුනා වගේ-නර්ථනයෙහි උපරිමයෙහි නළඟනගේ දුහුල් පට පිළිය නොවිය යුතු තැනකින් ඉරී ගියාසේ විය, ඇගේ ඒ සිනාව. ඇගේ එ වන් සිනාවෙහි සාලිය අතර මං විය.

යළි දෙදෙන කිසිදු කතාවක් බහක් නැතිව ගමන් කරන්නට වූහ. දෙදෙනා ගමන් කරමින් සිටියේ ඔවුනොවුන් ගෑවෙන නොගැවෙන තරම සමීපයෙනි.

"මං නම දන්නෙ නැ." මහන්සියෙන් කටහඩ අවදි කර ගත් සාලිය කී ය.

"මම දන්නව" ඇගේ පිළිතුර විය.

සාලිය යළිත් වරක් ඇගේ පිළිතුරෙහි අතරමං විය.

"මම දන්නව-කිව්වෙ මොකක්ද?"

"මොකක්ද දැන් දන්නෙ නෑ කිව්වෙ"

"දන්නෙ නෑ කිව්වෙ ඔයාගෙ නම......"

"ඒකම තමයි මම දන්නව කිව්වෙ"

"මොකක්ද?"

"මගෙ නම දන්නෙ නැති බව"

ඇය සිනාසුනාය. යෙහෙළියෝ ආ පසු හැරී බැලූහ.

"ඒ – යි–ඕ! මේ......පස්සෙන් එන්නෙ නම දැන ගන්න ඕන වෙලාවූ.........කියන්නෑ නම......"

''එයාට දූන ගන්න ඕනවෙල තියෙනවට වැඩියි නෙ උඹට කියන්න තියෙන ඕන කම........ ඊයෙත් පස්සෙත් ආව කියල නැවතුනේ ඕකටනෙ– කියපන්! කියපන්!! අපේ නම යැ– ඇහුවෙ උඹෙ නම–නෙ........''

''මට පල්එක දන්න ගිහින් සවුත්තු වුනා නේ......''

''හරි එහෙම කියල ගිතන්නකො''

''එනකොට නම......?'' සාලිය යළි ඇසීය.

''දූන ගන්න ඔච්චරට ම ඕනැද?''

''ඔව්! ඇයි දූන ගන්නවට කැමති නැද්ද?''

''අකමැතියි කිව්වොත් බොරු නෙ – අකමැත්තක් – මත් නොවෙයි....''

''එහෙනං''

''ඒ ප්‍රශ්නෙ – මමයි ඉස්සෙල්ල අහන්න තිබුනෙ''

''ඒ කියන්නෙ?''

''ඒ කියන්නේ – මගෙ නම නම් ඔය පහළ කැගහන කොට ඇහිඳ ගන්න උනත් පුළුවන්......ඒත් ඔයාගෙ නම?''

''මගෙ නම සාලිය''

ඇය කොක් හඬ ලා සිනාසුනා ය. ඇය, වක්කඩ කැඩුවා වගේ ඉගින් කතින් උතුරා යන සතුටක් පළ කළා ය.

''මොකෝ මෙ පිස්සුද?'' සාලිය සෙමෙන් ඇසී ය.

''ඒයි! අනේ ගිටපල්ල බං ඔහොම්......''

මිතුරියෝ දෙදෙන මොහොතක් නැවතී බැලූහ.

''මොකද උඹට......''

''මේ අර කුමාරය'' ඇගේ සිනාවත් වචනත් පැටළුන නිසා යෙහෙළියන්ට ඇය කී දෙය පැහැදිලිව නැහුනේ ය.

''කවුරු......''

''අර

WWW.EXPRESSLANKA.TK 23

ඇය මෙසේ කියා කැගැවේ සෙමින් හෙම නො විය. මේ අතර විවෘත රේසින් මෝටර් රථයක ගමන් කරමින් සිටි තරුණ පිරිසක් ඇගේ ළඟින් ම වාගේ රථය පදවමින්.....

''කියන්නම ගෙදරට'' යයි, කැගසා ගෙන ගියහ.

ඇය ඔවුන්ව විරිත්තුවා ය.

සාලිය අන්දමන්දව සිටියේ ය. ඇය කුමන ආකාරයක කෙල්ලක් දැයි ඔහුට සිතාගත නොහැකි විය. ඊයේ තනි මග ආ ඇය හැසුරුන ආකාරයත්, අද ඇගේ හැසිරීමත් අතර වෙනස තේරුම ගන්නට සාලිය උත්සාහ කළේ ය. ඊයේ ඇය කොතරම් නම් තැන්පත් වී ද?'

'කෙල්ලො කෙල්ලො එක්වුනාම ඔහොමමයි' සාලිය සිතී ය.

'මේ ඇදගෙන යන්න හදන විදියට නං බුරුල දීල හරියන්නෙ නැ' යි නැවත සිතූ සාලිය මොහොතකට කිසියම් දැඩි බවක් ගත්තේය.

'මොකද එක විදියක් වුනෝ ඒ පාර?'' ඇය ඇසුවා ය. සාලිය කතා කළේ නැත.

''ඔයාගෙ යාළුවො දෙන්න කොහාටද යන්නෙ?''

''ජේන් නැද්ද ජීන් ඉස්සරහට ම බව......''

''ජේනව. මට දැනගන්න ඕන ඒ ගොල්ල එක්කම යන්න ඕනද? ටිකක් පමාවෙලා යන්න පුළුවන්ද කියල...?''

ඔහු එසේ ඇසුවේ සේනානායක ප්‍රතිමාව ඉදිරියෙන් වැටුන කෙටි මාර්ගය අවසානයෙහි ඔවුන් ගමන් කරමින් සිටි ය දිය.

සාලියගේ ස්වරය වෙනස් වී තිබිණ. ඒ බව ඇය ඇදින්නා ය.

''කතා කරන්න හුඟක් දේවල් තියෙනව'' ඔහු සෙමින් කී ය.

''අද ම?''

' ඔව්!''

''දැමම ම''

''ඔව්!''

සාලිය 'ඔව්' යන කෙටි උත්තරය දුන්නේ එම මාර්ගයේ අවසන් [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 24

4

සාලිය ගේ ස්වරය ඇයට කිසියම් තර්ජනයක් වැනි විය. ඔහු තුල තමා එතෙක් දුටු මෘදු බව ක්ෂණයකින් වෙනස් වූ බව තේරුම් ගැනීමට ඇයට අපහසු නොවී ය. සාලියගේ කතාවෙහි වූ දැඩි ගතිය ඇගේ සැහැල්ලු කෙළිලොල් බවින් ඇය මොහොතකට නමුදු වෙනස් කළා ය.

‘‘ඒ–යි; ඔහොම ඩිංගක් ඉන්න!’’

ඉදිරියෙන් ගමන් කරමින් සිටි මිතුරියන් දෙදෙනාට ඇය කතා කළා ය. ඔවුහු නැවතී, ආපසු හැරී බැලූහ.

ඇය මිතුරියන් දෙදෙනා වෙත දුව ගියා ය.

‘‘මොකෝ ඉතින් කුමාරය කියන්නෙ......?’’

‘‘මොනාද කියන්න තියෙනව කියල ටිකක් නතර වෙල යමුළු......’’

‘‘හවස්වෙල තියෙනව මදිවට ද ? රෑ වෙනව – නතර නොවී කියන්න තියෙන ඒව කියවෙන්නෙ ම නැහැල්ලු ද ? – අපි බැහැ කියනව කියපං නතර වෙන්න.’’

ඇය කතාවෙන් තොරව මදක් නැවතී සිටියා ය. ඇය කිසියම් අපහසුවකට පත්වූ බවක් ඇගේ මුහුණින් පළවී ය.

‘‘උඹට කියන්න බැරිනං අපි කියන්නද?’’

‘‘එපා – ඒයි !’’

‘‘හා–ආ එහෙනම් උඹ මේ නවතින්නද ?... නැවතියන් ! නැවතියන්...!’’

‘‘මෙන්න බල.........මොකද ? මට ඔත කම්මට නෙවී, මං අහගන්නං මොනාද කියන්නෙ කියල ටිකක් ඉඳල.’’

‘‘පෙනෝද බඩඩ............දෙන්නත් එක්ක කතා කරගෙන ඇවිත්........දැන් උඹ කියන්නෙ අපට යන්න කියල නෙ.........?’’

‘‘මම [illegible]’’

WWW.EXPRESSLANKA.TK 25

''කුමාරය කියනවද අපට යවන්න කියල එහෙනං.........''

''මම පස්සෙ කියන්නංකො මොනාද ? කියන්නෙ කියල''

''නැතුවට කමක් නෑ – මොනව කියවෙයිද කියල හිතාගන්නැකි අපටත්. පළයන් ! පළයන් !! ඉක්මනට. අන්න හෝල්ට එකේ නැවතුනා.''

මිතුරියන් දෙදෙනා පිටත්කර යැවූ ඇය – ආපසු හැරී ඔහු වෙත ගියා ය.

ඇය මිතුරියන් කරා දුව යන විට, ඔහු සිටියේ ඇය ආපසු ඒ – ද, නො – ඒද, යන්න ගැන එතරමම තැකීමක් නැති ගානටය. එහෙත් ඇය ආපසු එන බව දුටු විට, ඔහු තුළ තිබූ දැඩි බව පහව ගොස් තිබිණ.

දුර අහසේ සුදු වැහි වලා කැටියක් අතරමං වූවකු මෙන් අලස ලෙස පාවී ගියේ ය. ඒ වලා කැටිය සමඟ ඔහුගේ සිතුවිලි ද ටික දුරක් ඇදී ගොස් ආපසු හැරී ආවේ ය.

''කොච්චි මිරිස් හරි සැරයි'' ආපසු පැමිණි ඇය කීවා ය. ඇගේ සිහින්, එහෙත් තියුණු කටහඬ ඔහු දෙසවන් ගි මොහො-තක් රැඳී තිබිණ.

අතරමං වූ වලා කැටිය සමඟ පාවී ගිය සිත ඉන් මුදා ගෙන ඔහු ඇය දෙස බැලුවේ තවත් මොහොතකට පසුව ය.

''අවසර අරගෙනද නැවතුනේ?''

අසන්නට ඕනැකම තිබූ දහසක් දේ අමතකව කටට ආ දෙය සාලිය ඇගෙන් ඇසී ය.

ඔහුට දිය යුතු උත්තරයක් ඇයට නො වී ය.

අහිංසක ලෙස ඇය ඔහු දෙස බලා සිටියා ය.

ඇගේ දෙනෙත්වල කාන්තිය ඔහු හරියටම දුටුවේ එවර ය. අහිංසක වූ පමණට ම, ඒ දෙනෙත් තමා අභිභවන බව ද සාලියට අවබෝධ විය.

''වයින් කරල තිබ්බ වගේ දඟලන්නෙ මොකෝ'' කිසියම් නොසතුටක් [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 26

ඇය නැතිගත්තා ය. ඔහු අසනදේත්, අසන ස්වරයේත් දබරයකට සූදනම බවක් ඇතැයි ඇයට සිතුනි. තමාගේ හැසිරීම ඔහු සිත් නො ගත්තේ ද?. ඇයට හොරා ඇගේ දෑස් කෙළවෙනි අග සිහින් කඳුළු බිඳුවකින් තෙත්විය.

ඇගේ සිතැඟි ඔහුට තේරුම් ගත හැකි විය. තමාගේ සිත පාරවන ලදැයි, ඇය පසු තැවෙන බව ඇගේ සිහින් කඳුළු බිඳු අතරින් ඔහු දුටුවේ ය. ඇගේ උපශාන්ත මුහුනෙහි සිරියාව කුරිරු ලෙස මකා දමා – ඒ මත කැටයම් කළ ශෝකී බව සාලියට දරිය නොහැකි විය.

ඔහු සසළ විය.

තමා මුල් වරට දුටු ඇගේ සුන්දර සිනාව ඔහුට මතක් විය. ඇය තමාගේ කීමට අවනතව නතර නො වෙතැයි සිතිමෙන් ඇතිවූ නොයන්සුන්කම පහව ගොස්, යළි ප්‍රසන්න බවක් සාලිය තුළ උපන්නේ ය.

පෙර කිසි කලෙක නුදුටු නුපුරුදු අයෙකු පළමු වරට දුටු ඇසිල්ලෙහි ම වුව ද අනාදිමත් කාලයක සිට දැන ඇඳින ගෙන සිටියාක් වැනි හැඟීමක් සමහරවිට අප තුළ ඇතිවෙයි. ඔවුන් කෙරෙහි සිත් බැඳෙන සුළු ස්වභාවයක් අප තුළ හටගනී. 'තමාඊයේ සිට පුහුබැඳ යන්නේත් ඒ සිත් බැඳීම ඔස්සේ නොවේ ද?'

ඇය–දැන ඇඳින නොසිටි, එහෙත් අවුරුදු ගණනක් සොයමින් සිටි 'තමාට අවශ්‍ය බන්දුවරියකය' යන හැඟීමක් සාලිය තුළ ඇති විය.

ඔහුට ඇගෙන් දැන ගත යුතු බොහෝ දේ තිබිණ. ඒ සියල්ල අසා දැනගත යුතු යයි ඔහු සිතාගත්තේ ය. එහෙත් ඊට මුල පුරන්නේ කොතැනින්ද?.

''තාම බැරිවුනා නම අහගන්න.''

''එරන්දතී කියන්නකො........මගෙ නම එරන්දතී. හුඟක් දේවල් අහන්න තියෙනව කිව්වෙ?''

''අහන්න තියෙන ඒව අහන්න ඉස්සරවෙල නම වත් දැන ගෙන ඉන්න ඕනෑ.''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 27

"දන් නම දන්නවනෙ. වෙන මොනාද ඔච්චර දැන ගන්න තියෙන්නෙ – ඉතින් අහන්න ඒවත්."

දෙදෙනා අතර යළි නිහඬතාවයක් ඇතිවිය. ඒ නිහඬතාවයේ පවුරින් තවදුරටත් ඔවුන් දෙදෙනා දුරස්කර තබනවාට ඇය අකැමැති වූවා ය. දිඩි! දිඩි! ගා හදවත සැලෙද්දී–එරන්දතී යළි කටහඬ අවදි කළා ය.

"කතා කරන්නත් බයයි. කොච්චි මිරිස් වගේ සැරනෙ...... දැන ගන්න ඕනවෙල තියෙන්නෙ මොනවද කියල මම දන්නව"

සාලිය තිගැස්සුණේ ය.

එරන්දතී යළි අහිංසක ලෙස සිනාසුනා ය.

"දැනගන්න ඕනවෙල තියෙන්නෙ මොනවද කියල මට හිතා ගන්න පුළුවන්."

"ජේන කියන්නත් පුළුවන් ඇති එහෙනම්......"

"ඔව්! ජේන කියන්න වගේ ම කියන්නම්......"

සාලිය කතාවෙන් තොරව මොහොතක් ඇගේ දෑස් දෙස බලා සිටියේ ය. එරන්දතී ඇගේ දෑස් කෙවෙනි පියදු ගත්තා ය.

"ජේන කියනකොට කඳුළුත් එනවද?" මෘදු ලෙස සාලිය ඇසී ය.

"ඉයාටත් දැනගන්න ඕනවෙල තියෙන හුඟක් දේවල් සමහර විට මම උත්තර දෙන්න අකමැති දේවල්ම වෙන්න පුළුවන්. කෙනෙක් අහනවට දැන ගන්නවට අකමැති අමිහිරි දේවල් හුඟක් තියෙනව මගේ ජීවිතේ."

ඇගෙන් අසා දැන ගැනීමට බලාපොරොත්තු වූ දේවල් ඔහුට අමතකව ගොස් තිබුණි. ඇගෙන් අසා දැන ගැනීමට අවශ්‍ය දේ ඔහු තවත් වරක් මතක් කර ගැනීමට උත්සාහ කළේය.

"ඊයෙ ඉඳල මේ ටිකට උනත් මං මහ පුදුම කෙල්ලක් කියල හිතෙනව ඇති නේ? ඒක–නේ දැන් ජේන්ති ගියෙත්......"

අසන්නට, කතා කරන්නට, ඇනැයි සී දේවල් කතා බහ නොකරන ඔහුගේ නිහැඬියාව ඇය බියට මෙන්ම නොපිස්සුම් බවටද පත්වූවා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 28

"මගේ පස්සෙන් ආපු හැම කෙනෙක්ම වගේ මගෙන් අහපු ප්‍රශ්ණයමයි ඔයාටත් මුලින්ම දැන ගන්න ඕන වෙල ඇත්තෙ කියල මට හිතෙනව."

"පස්සෙන් ආපු අය...."

"ඔව්!"

"අය කිව්වම......"

"ගුහක්.........එක්කෙනාට වැඩියි"

"ගණන් තියාගන්න බැරි තරම් ..ම .....?"

"ගණන් තියාගත්තෙ නැ. මං දැනුවත්ම එහෙම ආ ගාන උනත් මට මතක නැ. තව මං නොදැනුවත්ව කොච්චර ආවද කියල කවුද දන්නෙ..."

"ඊයෙ ඉඳල අළුත් එක්කෙනෙක්. එහෙම නේ? - සමහර විට එයත් අර ගොඩටම...?"

ඇය මොහොතක් කල්පනා කළා ය. ඔහුගේ එම ප්‍රශ්ණයට කෙළින් උත්තරයක් ඇයට දිගත නොහැකි විය.

"කියන්න බැ - කවුද දන්නෙ - මොනවද වෙන්නෙ කියල. එහෙම වෙන්නත් පුළුවන් - නොවෙන්නත් පුළුවන්"

"නොවෙන්නත් පුළුවන්"

"ඔව් ..!"

"සන්තෝෂයි අහන්න. මොනවද අර පස්සෙන් ආව කිව්ව අය අහපු ප්‍රශ්ණ?-කියනවද බලන්න අපිටත් දැනගන්න"

"හරියට හොය හොයා ඉඳල හම්බවුනා වගේ පස්සෙන් එනව - හොඳට දන්නව අඳුනනව වගේ හිතැහෙනව - තමන් පරක්කු වුනා වැඩිය --මෙලහකටත් කොල්ලෙක් වැටිල ඇති, නැත්නම් අල්ලගෙන ඇති කියල හිතනව - මහමෙරකට පාරම් බාල අහනව "බෝයි ෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නවද" කියල. ඉන්නවයි කිව්වත්, නැහැයි කිව්වත්, ඊට පස්සෙ කරදරේ. එන්-නෙම තමන් පරක්කුයි කියල හිත-හිතා,-ඒ වුනාට මොකද මොන උත්තරේ

www.EXPRESSLANKA.TK 29

සාලිය සසල විය. "කෙල්ලව ලේසියෙන් තම්බන්න බෑ."යි ඔහුට සිතුණි. උඩින් පල්ලෙන් නමුත් ඇය තමාගේ සිත අතගා ඇත. ඒ වචන වලින් ම නොවුවත් ඒ විදියට ම නොවුවත් තමාටත් දූන ගැනීමට අවශ්‍යව තිබුණේත් ඒ කරුණු ම නොවේද?

"හොඳයි එමත්, ඒ ප්‍රශ්නෙත් ම පටන් ගත්ත කියල හිතන්න කෝ – ලැබෙන උත්තර—ත්"

"නැහැ!"

"නැහැ කිව්වෙ......?"

"නැහැ කිව්වෙ – ඊට වඩා දේවල් දැනගන්න ඕන—නේ ඔයාට. මං දන්නව. මං කියන්නම්, හැබැයි අර පේන කියන කොට වගේ හරිද කියල මාත් අහනව. හරිනම් හරිය කියන්න ඕන. එතකොට තමයි අනෙක් හරිය කියවෙන්නෙ...හරිද?"

"හරි!"

"අත බලන්නත් ඕන වේද දන්නෙ නෑ."

"නැහැ මම කියන්නෙ - හිත බලල "

ඇය ඔහු තේරුම් ගන්නට මෙන් මොහොතක් ඔහුගේ මුහුණ දිහා බැලුවා ය.

'මේක නම් හරිම බඩ්ඩක් තමයි' යන හැඟීම එවිට ඔහු තුළ විය.

"ගම කොහේද? කොළඹ ම ද? කොහොමද ඔය මුඩුක්කුවට ආවෙ? දත් හුඟක් කල්ද ඇවිත්. ආප්ප පුච්චන වයසක උන්ද කවුද? අම්ම – නැත්න කෝ? ඔය ටික තේද දැනගන්න ඕන කියල කිවුවොත් – එකක් වත් බොරු නෙවෙයි නේ—ඒ. මං ඔය පේන කිවව වගේ කිව්වෙ. ඒත් ඔය ටිකට උත්තර ගන්න ගියොත් කතාව හුඟා—ක් දික්වෙනව."

ඇය තුළ තිබූ දඟකාර දැරියක වන් කෙළිලොල් බව අතුරු දහන්ව තිබෙනු සාලිය දුටුවේ ය.

"කො... දි... ...' ඔහු කීය.

www.EXPRESSLANKA.TK 30

"හුඟාක් දිගයි. ඒක ඉතින් මෙහෙම කියල ඉවර කරන්න බැනෙ.........ඒ—කනේ මම කිව්වෙ. අපි දැන් යමු" ඇය ඊට පසු බැගෑපත් බවක් පළවන ලෙස ඔහුට කීවාය.

සාලිය ඇය සමඟ එකඟ විය.

"එන්න!" ඉස්සර වූ සාලිය ඇයට අඬ ගැසී ය.

"එන්න කියන්නෙ වඩාගන්න නෙවෙයිනෙ......?"

"හිතේ ඇති ඒකක් කරව ගන්න."

"පුළුවන් නම් නොකර ඉඳී"

ඇය ඔහුට අත දිගු කළා ය. ඔහුගේ ඇඟිලි කරු අතර ඇගේ ඇඟිලි හිරවී ගියේ ය. ඔවුන් ගමන් කරන ලද්දේ එකිනෙකාගේ උරයෙන් උරය ගැටෙන තරම සමීපයෙනි.

සැඳෑ අඳුර කුර ගාමින් තිබිණ. අනන්ත වූ අහස් තලයෙහි එකම එක ඉරබටු තරුව පමණක් හිනැහෙමින් සිටියි. දුර තිප්පලක් බලා යන කපුටු කුරුල්ලෝ දවසේ විඩාව සමග පියාසර කළහ.

සැහැල්ලු ලෙස සැඳෑ අඳුර යට ගමන් කළ ඔවුහු දිගු කළක සිට දන ඇඳුනුම් කම් ඇති කරගෙන තිබූ පරිදි දැඩි එකඟ නාවයකට පත් වූහ. එකිනෙකාගේ හදවත් වල ගැයෙන ප්‍රේමයේ නිහඬ ගීතයට කන් දෙමින් තවත් ටික දුරක් ඔවුහු නිහඬව ම ගමන් කළහ.

"තේ කක් බීලම යමුද?" සාලිය ඇසී ය.

"තේ බොන්න ගියොත් මට දැන් මොනාහරි කන්නත් ඕන......" ඇය බෙහෙවින් සැහැල්ලු ලෙසත්, විවෘත ලෙසත් කීවා ය.

වට රවුම පසුකර ඇවිදගෙන ගිය ඔවුහු, තේ බීම සඳහා ආ-පාන ශාලාවේ උඩු මහලට ගොඩවූහ.

ඇය ඉහළ නගින හැටි බලන්නට ම කලින් ඇරයුම් ලද්දවුන් මෙන් පහළ මේසවල තේ බොමින් සිටි කිහිප දෙනෙකුගේ බැල්ම කෑදර ලෙස ඇය වෙත යොමු විය. ඒ අවස්ථාව නොලද ඇතින් වාඩිවී සිටි කිහිප දෙනා, මීට පසු ආ විටෙක උඩු මහලට නගින පිය ගැට පෙළ [illegible] ගත්හ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 31

සුදු එලු හතරැස් මෙසයේ, ලඟ- දෙකොණ පුටු දෙකේ ඉඳගත් සාලිය හා එරන්දතී ඈත ගමණකින් විඩාව හති අරින්නට හිඳගත් ලෙස එකිනෙකා දෙස යොමාගත් නෙතින්, යොවුන් ජීවිතවල සුන්දරත්වය අතගාන්නට වූහ.

එරන්දතී ගේ කැමැත්ත පරිදි, කෑමට ගෙන ආ යුතු දේ සාලිය ගේ පැත්තෙන් සිටි සේවකයා අසා ගත්තේ ය. මෙවැනි නදිම ආදර වන්තයින්ට සංග්‍රහ කිරීමෙන් තෘප්තිමත් වන බවක් සේ-වකයා ගේ මුහුණින් පළ විය. නැත්නම් ඔහු ඒ බව පෙන්වීමට ආයාශයක් ගත්තේය. ඔවුන්ට සේවය කිරිමට ලැබීම ඔහුට සතුටකි. මෙවන් අවස්ථා ඔහුට අළුත් චිත්‍රපටියක ජවනිකාවක් වැනිය. පසුව මෙනෙහි කරන බොහෝ විට ඔහු පෙම්වතාගේ කොටස රඟ පාන්නේ ය. උඩු මහලේ වෙනත් කිසිවකු නොවූ නිසා, තමා පහළට බැස කෑම ගෙනියන ඇසිල්ලේ පෙම්වතා ඈගේ සුදු වටෝර එක පාරක් පමණ වත් මිරිකනු ඇතැයි සේවකයා සිතුවේ ය.

"මොනාද කන්නෙ?" සාලියට ඇසෙන්නට තමා ගෙන් ම අසාගත් එරන්දතී සේවකයා ගෙනවිත් තැබූ කේක් කෑම පිඟාන දෙසත් පැටිස්, කට්ලට්ස් පිඟාන දෙසත් මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවා ය.

"පුළුවන්නම් පිඟන් දෙකේ ම ඔක්කොම උනත් කන්න"

"එහෙනං සල්ලි හුඟක් ගෙනැවිත් ඇති..."

කේක් කෑම පිඟානේ තිබුන් කේක් කෑල්ලක් මත වැඩ දමූ පාට පාට සීනි තට්ටුව ඇඟිලි දෙකට පතුරක් වගේ ගලවා ගත් එරන්දතී, එය සාලිය වෙත දික්කළා ය. ඔහු කට අරින තෙක් ද එසේ අල්ලා ගෙන සිටි ඇය, පසුව පාට සීනි තට්ටුව තමාගේ දිව මත තබාගෙන සලියට දිව දික් කළා ය.

සේවකයා තේ ගෙන ඒමට ඉවත ගොස් සිටි නිසා ඔවුන්ගේ සුන්දර ලෝකය දෙස හොරෙන් බලන්නට කිසිවකු සිටියේ නැත.

ඈගේ දිව මත දිය වෙමින් තිබූ පාට පාට සීනි තට්ටුව දිවෙන් ගැනීමට සාලියට ඕනෑ විය. එහෙත් එච්චර දුර යන්නට සාලියට ඉඩ නොදුන් එරන්දතී, ඈගේ දිව මත දිය වෙමින් තිබූ පාට පාට සීනි කෑටය ඇඟිලි දෙකින් ගෙන ඔහුගේ දිවේ තබා අහිංසක ලෙස සිනාසුනා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 32

"මං බඩුවක් අහන්න තරහ වෙන්නෙ නෑ– නෙ ....."

ඇය වචනයෙන් නොවූවත්, දෙවුර කඩා හකුළුවා දෑසින් ඔහුට, ඊට අවසර දුන්නා ය.

"අර පස්සෙන් ආව කිව්ව කී දෙනෙකුට ඔය වගේ දික්කරල ඇද්ද දිව......"

ඔහු ඇගේ කණට කොඳුරා ඇසී ය.

තමා එතෙක් දිව තබාගෙන සිටියේ ගිනි කැටයක් නොව ගිනියම් කළ ලෝහ කැටියක් වනැයි ඇයට සිතිණ. ගිනි අඟුරක් සේ ගිනියම්වී ගිය එම ලෝහ කැටියෙන් තමාගේ දිව දැවී යන වේදනාව ඇයට දැණින. තමා එතෙක් නැඟ සිටි සුකිරි කන්ද දියවී ගොස් ලෝදිය තටාකයකට මෙච්චර ඉක්මනට වැටුනේ කෙසේදැයි ඇයට සිතාගත නොහැකි විය. ඇගේ උගුර හිරවිය. අත් තලින් මුව වසා ගෙන, කඳුළු පුරා ගත් බිය රැඳි දෙනෙතින්, ඇය සාලිය දෙස මොහොතක් බලා සිටියා ය.

ඇගේ සුන්දර ලෝකය සැඩා ඉහිරවීම ගැන සාලිය තුළ දුබ් දුකක් ඇතිවිය. ඔහු ඒ ගැන පසු තැවුනෝ ය.

"විශ්වාසක්වත් තේරෙන්නෙ නෑ නෙ මෙයාට" යළි ඇය ඒ සුන්දර ලොවට ගෙන යාමට සාලියට ඕනැවි ය.

"මාව විශ්වාස කරන්න! මට ආදරය කරන්න ඕන නෑ. මාව විශ්වාස කරන්න...! වැඩිමල් සහෝදරයෙක් වගේ මාව විශ්වාස කරන්න. මට ඒ ඇති, මම ඔක්කොම කියන්නම්. මාව විශ්වාස කරනව කියන්න... !"

"මම විශ්වාස කරන්නම් එරන්දති"

ඇගේ කඳුළු රැඳි දෑස් දෙස බලාගෙන තොල් මැතිරූ සාලිය ඇයට අත්ල පෑවේ ය. එරන්දති ඔහුගේ අත්ල මත ඇගේ අත්ල තැබී ය.

මොහොතක් දුබ් ලෙය ඔවුනොවුන් දෑත් හිරිකී ගියේ ය.

"මට මීට ඉස්සෙල්ල දිව දික්කරන්න කවුරුවත් හිටියෙ නෑ, ඔයා ඒක විශ්වාස කරනවද?"

"විශ්වාස කරනවා"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 33

''විශ්වාස කරන්නම් කියන්නෙ මොකද? – ඒක විශ්වාසයි කියන්න.''

''ඒක මට විශ්වාසයි දූනි!'' යළිත් ඇගේ අත්ල ඔහුගේ අතෙහි වේදනා ගෙන දෙන තරම් මිරිකී ගියේ ය. පසුව ඔහු මෘදු ලෙස ඇයගේ අත්ල පිරිමැද්දේ ය.

ඔවුන් ආ–පන ශාලාවෙන් පිටවූයේ පසුවදත් මුණ ගැසෙන්නට ගිවිස ගෙන ය.

ඒ සති අන්තයේ සෙනසුරාද ඉරිද දෙදින ම ක්‍රීඩා පුහුණුවීම් ඇතැයි එරන්දති ආච්චිට කියා තිබුණා ය.

එහෙත් හදිසි අවශ්‍යතාවයක් නිසා ක්‍රීඩා උපදේශක ඉරිද නිවාඩු ගෙන තිබුණෙන් කලින් යොදගත් පරිදි පුහුණුවීම් නොපැවැත්වෙන බව ක්‍රීඩිකාවන්ට දැන ගන්නට ලැබුණේ එද සවස පුහුණුවීම් අවසන් කරාට ද පසුව ය. එරන්දති ඒ බැව සාලියට කිවා ය.

ඔවුන් පසුවදද ද මුණ ගැසීමට තීරණය කර ගන්නා ලද්දේ ඊට පසුව ය.

''හෙට බත් එවන්න එපා කියල කියන්නකො ආච්චිට .... ''

''අද නං සවස්වුනා වැඩි, ආච්චි බලාගෙන ඇති ඇයි කියල''

පසුව නන්නාදුනන දෙදෙනෙකු ලෙස සාලියත්, එරන්දතීත් එකම බසයේ දෙපලක වාඩිගෙන ගමන් කළහ. වැඩි සෙනඟක් නොවූයෙන් බසය තුළ නිස්කලංක බවක් තිබිණ. සාලිය එරන්දතීවත් සමග ටිකට් ගත් නමුත්, දෙදෙනා දෙපලක වාඩිගත්තේ ඇයි දැයි සිතන්නට තරම් කොන්දොස්තරට කල්පනාවක් නොවී ය. ඔහු ගමනාන්තයක මුදල් සටහන් ලියමින් සිටියේ ය.

ඔවුන් අතර දැන ඇඳුනුම් කමක් මුල් ඇද ගැනීමට ඉඩක් ඇතැයි යන්න අසල්වාසීන් සිතා ගන්නටත් පළමුව මෙසේ තම තමන් අඳුනා ගැනීමට ඉඩ ලැබීම ගැන දෙදෙනා ම අතිශයින් ප්‍රීතියට පත්ව සිටිය හ.

කොස්ගස් හන්දියේ දී බසයෙන් බැස දෙදෙනා වෙන් වූහ. බසයෙන් බසිද්දී ඇගේ දෙනෙත් අතර ලියවී තිබූ අදහස් ඔහුට පමණක් කිය විය හැකි මිහිරි කවියක් විය. ඔවුන් එක්ව ගෙවී ගිය දවසක [illegible] තිබුණ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 34

දෙදෙනා එක්ව, එකට ආ බවක සැකයකට ඉඩක් නොතබා තමාට කලින් ඇයට ගෙදර යාගත හැකි වනු පිණිස බයෙන් බැස ඔහු පාරේ අනෙක් පැත්තට ගමන් කරන්නට විය. ඔහු ආපසු හැරුණේ දුන් ඇතැයි සෑහීමට පත්වූ පසුව ය.

එවිට එරන්දති ගෙදර පැමිණ සෑහෙන වේලාවක් ගතව තිබිණ.

සාලිය නානතැන කරා එනවිට පැල්පත් පෙළ ඉදිරිපිට පාරේ පයිප්පය ළඟ පැල්පත් වල ගැහැණු දිය නෑම පිණිස රොක්ව සිටියහ. දිය කඩක් ඇඳගත් ගැහැණුන්ගේ සිරුර මත ලයිට් කණුවෙන් ඉහිරුන කහපාට ආලෝකය තැවරී තිබිණ. පයිප්පයත්, පැල්පත් පෙළත් අතර පාරේ එක විස්සක තිහක තරම් මිනිසුන් පිරිසක් රෑග ගසමින් සිටියහ. සාලිය එතන පියමං කරගෙන ගියේ මිනිසුන් බේරාගෙන වාගේ ය. කෙනෙකුගෙන් පහර කෑ බට පතුරු රෑග බෝලය සාලියගේ හිසට උඩින් පාස් විය. අවශ්‍යකමක් නැතිවත් මදක් පහත් වී බෝලයට ඉඩදීමෙන් සාලිය ඔවුන්ට තම සහයෝගය පළ කළේ ය.

එරන්දතිගේ ආච්චි පැල්පත ඉදිරිපිට ආප්ප තම්බමින් සිටියාය. ඇය අසල ද කිහිප දෙනෙකු විය. කෙනෙක් උණු ආප්පයක් අත්තලින් අත්තලයට පරක් කරමින් සිටියේ ආප්පය තිබෙන තෙක් ඉස්පාසුවක් නැති බව පෙන්වමිනි. අනෙක් අය ද ආප්ප තැම්බෙන තෙක් බලා පොරොත්තුව සිටින්නවුන් ලෙස සාලිය සිතා ගත්තේය.

දිය නෑමට සූදානම්ව දියකඩ ඇඳගත් එරන්දති, දිගු කෙස්සද පිට දිගේ කඩා විසුරුවා ගෙන පයිප්පය වෙත යෑම පිණිස පාර හරහා පනින්නට ගියාය. කටුස්සකුට ඉඩදී මොහොතකට නැවතුණාක් මෙන්, සාලියට අඩියක් පසෙක් කිරීමට සිදුවූයේ බලාපොරොත්තු නොවූ පරිදි ඇය ගෙතුළ සිට එක් වර ම පාරට පැන්න නිසා ය.

5

තටුගසමින් පරෙයි කූඩුවේ කාමර තුළින් එළියට පැමිණි පරෙයි කුරුල්ලන් එකා දෙන්නා ඉගිලී ගොස් පරෙයි කූඩුව මත වැසූහ. [illegible] උදෑ හිරු

WWW.EXPRESSLANKA.TK 35

රැස් දහරින් කුඩුව මත වසා පියාපත් උණුසුම් කරගත් පරෙයි කුරුල්ලෙක් එකෙක් කුඩුවෙන් එළියට ආ කුරුල්ලන් සමග ඔවුන්ගේ නිරන්තර සංවාදය ආරම්භ කළහ.

පරෙයි කුරුල්ලන්ගේ සංවාදය ඇසෙතත්, පැල්පතේ වහලට ද ඉහළින් නැගී සිටි, පරෙයි කුඩුව මත වසා සිටිය පරෙයි කුරුල්ලන් ඇයට නො පෙනේ.

ලෑලි බිත්තියේ එල්ලා තිබූ මුහුණ බලන කන්නාඩි කැල්ල ගලවා අතට ගත් එරන්දතී ඉහ දෙපැත්තට එය අල්ලා බැලුවා ය. ඇය ඇඳ සිටි ළුදු ක්‍රීඩා ගවුමම ඉහ දෙපැත්ත අනෙක් හරියට වඩා කිලිටි වී ඇත. එහෙත් පියවි ඇසට පෙනුන තරම් කිළිටි කමක් කණ්ණාඩියෙන් බලන විට ඇය නො දුටුවා ය.

දෙතුන් වරක් පන්දුවට පහර දෙන විට ඇගේ අත්තල දහදියෙන් තෙත් වෙයි. එවිට දූත් ගවුමේ උකුළ දෙපස පිසද ගැනීම ඇයට පුරුද්දට ගියේ ය. එරන්දතිගේ ගවුම්වල උකුළ පෙදෙස පමණක් ඉක්මනින් කිළිටිවීම ඒ පුරුද්දෙහි ප්‍රතිඵලයයි.

තමා සතු අනෙක් ගවුන් කැලි දෙක තුනෙන් එකක් අඳින්නට සිතුනත්, එරන්දතී පසුව ඒ අදහස මැඩගත්තා ය. වෙන ගවුමක් ඇන්දොත් ඈ.එව් අවිස්වාස කරතැයි යන හැඟිම ඒ අදහස මැඩ ගැනීමට ඇය හේතුවක් කොට ගත්තා ය.

මුහුණ බලන කණ්ණාඩිය එල්ලා තිබුනේ කොටු කම්බි දැල් කැල්ල ගැසූ ජනෙල් කවුළුව අසලින් ම වාගේ ය. ජනෙල් කවුළුවේ හරි අඩක් වූ පහළ කොටසට විත්ත රෙදි කැල්ලකින් තිරයක් දමා තිබිණ. එනිසා පාරේ සිට කෙනෙකුට පැල්පත තුළට නෙත් ඔබන්නට පුළුවන් කමක් නැත. එහෙත් පැල්පත තුළ සිට, ජනෙල් කවුළුවේ අඩ තිර පටට උඩින් පිටත බැලිය හැක.

කණ්ණාඩි කැල්ල නැවත බිත්තියේ එල්ලූ ඇය, ඒ අසල සිට ගෙන හිස පීරන්නට වූවා ය.

හිස පීරමින් සිටිය ද එරන්දතීගේ අවධානය ඒ කෙරෙහි යොමු වූයේ මඳ වශයෙනි. තිර පටට උඩින් ජනෙල් කවුළුවෙ කම්බි කොටු අතරින් එරින් වර රිංගා ගිය ඇගේ දෙනෙත, පාර භරගා පැ[illegible] නතර විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 36

ආච්චී හවුල් නොවී තනියම අවුල කඩා හිස පීරා ගන්නට වූ දට එරන්දතීට ඇගේ කෙස්ස කරදරයක් වෙයි. එහෙත් තමාටත් වඩා ඈවිට තමාගේ දිග කොණ්ඩය ආඩම්බරයක් නිසා එරන්දතී ද සතුටු වෙයි.

උරය මතින් ඉදිරියට ගත් කෙස් වැටිය පසුව දිගට කඩා හලාගෙන, කොණ්ඩයින් කොටස ඇඟට තදකර ගෙන අවුල කඩා පීරා ගත්තා ය. පසුව කොණ්ඩය මැදින් බෙදීම පිණිස නළලින් පටන් ගත් වම්පෙහි වෙදඟිල්ල හිස් මුදුන ඉහලට ගෙන යමින් සිටියා ය.

පිටතට යාමට සූදනම්ව සඳැල්ලට පැමිණි සාලිය පහල පාර දෙස එබී බැලී ය. කෙළින් නො බැලුවත්, ඔහුට අවශ්‍ය වූයේ ඇය පෙනෙන්නට සිටින්නේ දැයි දැන ගැනීමට විය.

කූඩුව මත වසා සිටි හා තවමත් කූඩුව තුළ සිටි පරෙවි කුරුල්ලන් අතර කෙරුන සංවාදය, සාලියගේ අවධානය ඒ වෙත යොමු කරවා ගැනීමෙහි සමත් විය. පැල්පත තුළින් එළියට ආ එරන්දතීගේ මලයා මුං ඇට මිටක් පැල්පත ඉදිරිපිට ඉස දැමී ය. තටු සලා පරෙවි කූඩුවෙන් බිමට පාත්වූ පරෙවි කුරුල්ලෝ මුං ඇට ඇහිදින්නට වූහ.

එරන්දතී කොණ්ඩයේ බෙදුම මැදින් ඇඟිල්ල ඉවත නොගෙනම බලා සිටියා ය. ඇගේ අනට යටින් මුවග පිපි ගිය සිනා මල සාලිය දුටුවේ ය.

දවසක සුභ පැතුම් ඇගේ ඒ සිනාවේ රැඳී තිබිණ.

සාලිය දොර වසාගෙන කාමරයෙන් පිටවී ය.

කොහෙ ගියා කරත්, යන තැනත් එන වේලාවක් ආච්චිට නොකියා එරන්දතී මෙතෙක් කලකට ගෙදරින් පිට ගියේ නැත. එය නියමයක් ම නොවූවත්, ඇය සිරිතක් පුරුද්දක් කරගෙන ආවාය. ඒ සිරිත වෙනස් කිරීමට සිදුවී ඇතැයි, සිහින් කනස්සල්ලක ඡායාවක් ඇගේ සිතේ ඇඳී මැකී ගියේ ය.

“ආච්චියේ! අද ඊයෙ වාගෙ හවස් වෙන්නෙ නෑ. ඉක්මනට එනව මං– දවල්ට බත් එවන්න ඕන්නෑ – ආච්චියෙ අද මට .. ”

එරන්දතී එසේ කියේ තමා කියන දේ ඇසෙන තැනක ආච්චී සිටින්නේ දැයි බලන්නේ ද නැතිවය. එහෙත් තරප්පු පෙළින් බැස විත්, පැල්පත් පෙළ [illegible] ඇසුන බව ඇයට විශ්වාස ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 37

තමා කී දෙය ඇසෙන මානයක ආච්චි සිටියේ දැයි එරන්දතී බැලුවේ ඊට පසුවය. ඇය ආච්චී සොයා කුස්සිය කැල්ලට ගියා ය.

ආච්චි පිටි කෙටීම පිණිස කැකුළු හාල් පෙඟෙන්නට දිය දමමින් සිටියා ය.

"මං ඉක්මනට ඇවිත් ඔක කොටා දෙන්නං ආච්චි – මට අද බත් එවන්න එපා. – හොඳේ!"

ආච්චී කෙරෙහි එරන්දතී තුළ දුකක් ඇති විය. වෙනද ද ආච්චී කෙරෙහි ඇය තුළ මෙවැනි දුක් හැඟීම් ඇතිවෙයි. අද ඒ, වෙනද ට වැඩි ගමුත්තක් ඇතැයි ඇය සිතුවාය. ආච්චි උවමනාවටත් වඩා දුක් විඳින්නී තමා වෙනුවෙන් බව එරන්දතීට රහසක් නොවේයි. මුලින් ආච්චි කෙරෙහි ඇතිවූ දුක. ජීවිතය පිළිබඳ අනියත බියක් හා ශෝකයක් ලෙසින් යළි තමා වෙත ම හැරී එනු එරන්දතීට දැනිණ.

පසුව තමාගේ ම හදවතේ දෝංකාර දුන් ඒ ජීවන බියට හා ශෝකයට ඇය මොහොතක් නිහඬව කන් දුන්නා ය.

ආච්චිත්, තමාත් ගඟක ඉවුරු දෙක වැනියැයි එරන්දතී සිතුවාය. එවන් දෙඉවුර මැදින් ආදර ස්නේහයේ ශීඝ්‍ර ජල ධාරාව ශාන්තව හා නිසන්සලව මෙතෙක් කල් ගලා ගියේය. දැන් මොහොතකට චංචලව ගොස් ඇත. ඇය බිය ගත්තී, ඒ චංචල බව නිසා ය. ශෝක වූයේ ද එම චංචලත්වයෙනි.

එහෙත් ඊළඟ මොහොතේ ඇය සිත හද ගත්තා ය.

ඔහු මේ ගං දෙවුර යා කරන පාලමක් මිස, ආච්චිත් තමාත් අතර ගලන ස්නේහ ජල ධාරාව අවුරා ඉවුරු, බිඳ හෙළීමට ගසාගෙන ආ බාධකයක් නොවේවායි! පැතුවා ය.

ඔහු ගිය තැන එරන්දතී දනී – එහෙත් ඇය ඉක්මන් නොවූවා ය.

"එයා ගියාවෙ මට තව වෙලා තියෙනවායි!" ඇය සිතා ගත්තා ය.

ඉරිදවක් වූයෙන් සාලිය යන විට ද නෘත්‍ය ශාලාවෙහි සෑහෙන පිරිසක් වූහ. සාලිය ඔවුන් දෙස උවමනාවෙන් බැලුවද දෙවරක් දුක පුරුදු මුහුණක් ඒ අතර සොයා ගැනීමට නොපුළුවන් විය. ඔහු ඒ ගැන සතුටු විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 38

දර්ශනය සඳහා අවසර පත් නිකුත් කිරීම ආරම්භ විය. අනෙක් අය අවසර පත් ගෙන ශාලාවට ඇතුල්වෙද්දී අවසර පත් දෙකක් ගත් සාලිය එළියට පැමිණ ඇය එන තෙක් මඟ බලා සිටියේ ය.

දර්ශනය ආරම්භ කෙරෙන බව ඇඟවීමට පළමු සීනුව නාද විය. දෙවන සීනුවද නාදවනු, යාන්තමට වාගේ එළියේ සිටි ඔහුට ඇසුණි.

ඇය තවමත් නැත.

සාලියගේ සිතේ පායා තිබූ බලාපොරොත්තුවේ සතුටු සඳ වසාගෙන කළු වලා කැරළි පාවී ගියේ ය. එපිටින් පැමිණි කළු වලාකුළු පදයි පදයි ඇත ඇත පාවී ගියේය. සෑහෙන වෙලාවක් ඒ අඳුර පැවතුනා ඔහුට මතක ය.

තවත් ටික වෙලාවකට පසුව කළු වලා කැටි යටින් ඇගේ සිනා සඳ මතු විය.

''එනවා! එනවා!''යි, තමාගේ ම සිත ප්‍රීතියෙන් ඉපිළ ගිය හඬ ඔහුට ඇසුණි.

ඇගේ පමාව පිළිබඳව ඔහු තුළ එතෙක් පැවති නො සන්සුන් බව ද ඒ සමඟම දියවී ගියේ ය. ප්‍රේක්ෂකයින් සියළු දෙනා ශාලාවට ඇතුළුව, ශාලාව අඳුරු වූතාටත් පසුව ඇය පැමිණීම ගැන ඔහු සතුටු විය.

සේවකයකු විසින් දන්වන ලද විදුලි පන්දමේ කහ මැදිරි එළිය ඔවුන්ට අසුන් සොයා ගැනීමට පාර පෙන්නු වේ ය.

ඔහු ඇය අත ගෙන, අඩ අඳුර තුළින් හා අසුන් පේලි අතරින් රිංගා ගොස් තනිවූ හිස් අසුන් දෙකක වාඩි ගත්හ.

අසුන් ගෙන මොහොතක් යනතෙක් ඔවුනොවුන් රූපකාය ඇඳින ගත්තේ දකිමෙන් නොව ඉවෙන් මෙනි. අඳුරට දැස් හුරුවී-මට ගතවූ ඒ මොහොතක කාලය තුළ ඔවුහු ආත්මීය ප්‍රබෝධයේ පරම එකඟතාවයකට පත්ව සිටියහ.

පරෙවි කුරුල්ලන් [illegible]
සවන් දුන්හ. [illegible] ඔවුහු සිහින්

WWW.EXPRESSLANKA.TK 39

එය දෙදෙනාටම නැවුම් අත්දැකීමෙකි. නැවුම් වූ පමණට ම එය ආශ්වාදජනකද විය. නිරයේ දර්ශනය වන දෙයත්, ශාලාව පුරා විසිරී ගිය මියුරු සංගීතයත් දෙදෙනා ම ඇසූ දුටුවේ නැත. අඩ අඳුර මැදින් ඔවුන්ට ඇඳින ගත හැකිවූයේ දෙදෙනාගේ ඡායා මාත්‍රයන් පමණකි. ඒ ඡායා මාත්‍රයෙන් හා ඔවුනොවුන්ගේ උණුසුමින් එහා සියල්ලත්, මුළු විශ්වයමත්, ඔවුහු අමතක කළහ.

“එරන්දි!” සාලිය ඇගේ සවනත මුව විවට කොඳුරනු ඇයට ඇසුණි. ඔහුගේ හුස්මෙක වූ උණුසුම ඇගේ සවන් පෙති මත මෘදු ලෙස තැවරිණ. ඇගේ ලය ගැස්මට ඔහුට පැහැදිලිව සවන් දිය හැකි විය.

“අ—ම්!” එරන්දනී ඇගේ හිස සාලියගේ උරපත මත රැඳවමින් සිහින් හඬින් කෙඳුරුවා ය.

ඔවුනොවුන්ගේ හදවත් තුළ හඬනගන ආදරයේ අමරගීතය තුළින් වියෝගයේ විලාපයට ඔවුන්ට සවන් දිය හැකිවිය. ඔවු–නොවුන්ගේ සමීප ස්පර්ශණයෙහි වූ එක්වීමෙ පරම ප්‍රීතිය තුළින් වෙන්වීමෙ වේදනාව ඔවුන්ට ඇඳින ගත හැකි විය.

ඒ හැඟීම දෙදෙනාට ම එක වගේ පොදුයයි සාලිය සිතුවද, ඔහුට වඩා ඇය ඒ හැඟීම් වලින් වේදනා ලබා තිබිණ.

ඇගේ කම්මුල අත ගෑ ඔහුට කඳුලක උණුසුම දැණින.

“එරන්දි ඇයි මේ!”

“නැහැ, මුකුත් නැහැ!”

සාලිය ලේන්සුව ගෙන ඇගේ කම්මුල පිස දැමිය. ඔහු ලේන්සුවේ තවරාගෙන ආ කොලෝන් සුවඳ ඇය ප්‍රබෝධ කරන සුළු විය.

ජීවිතයට කඳුළ කොතරම් අවශ්‍ය දැයි සාලියට සිතුනි.

“මං මේ පළමු වතාවට මෙහෙම ගමනක් ආවෙ. ආවවිට යන තැන කියල යන්න බැරි ගමනක් මම ගියේ නෑ මෙච්චර කල් ...”

“අද [illegible] ...?”

WWW.EXPRESSLANKA.TK 40

''අද කොහෙ යනවද කියල අමුතුවෙන් කිව්වෙ නෑ' සෙනසුරාද ඉරිද දෙකේම ප්‍රැක්ටිස් වලට යනව කියල ආව්විට පෙරේද කියල තිබුණ නිසා, අදත් එහෙ තමයි යන්නෙ කියල හිතා ගන්න ඇති. මට අද බත් එවන්න එපා කියල කිව්වෙ ඒ විදියට ඇහෙන්න......පව් අනේ.''

''ඒකද ඔයා ඇඬුවෙ......ඔයාට බය ද?''

''නැහැ! මොකටද? කාටද බය වෙන්නෙ. මට බයක් නෑ, දුකක් තියෙන්නෙ මගේ හිතේ.''

ඇත්තටම තමා තුළ ඇති ඒ දුක කුමක් නිසා දැයි නිරවුල් කර ගැනීමට ඇයට නොහැකි විය.

අනපේක්ෂිත අයුරින් වුව ද සියල්ල සිදු වන්නේ නිවැරදිව යයි සාලිය සිතී ය. අවුරුදු විසි හතරක ඔහුගේ ජීවිතය සමඟ සම්බන්ධ සිදුවීම් ගැන සළකන විට මෙ දවස් දෙක තුන තුළ සිදුවීම් වලට තමා මුහුණ දුන් අයුරු කොතරම් නම් මනෝඥ දැයි සාලිය කල්පනා කළේ ය.

තවත් දිගට තනිව සිතන්නට සාලියට නුපුළුවන් විය. එසේ කිරීම ඇය තනිකර යාමක් මෙනැයි සිතූ සාලිය යළි එරන්දතී සමඟ කතාව ඇරඹිය යුත්තේ කොතැනින් දැයි සිතී ය.

ඔහුට ඇගෙන් අසා දැනගැනීමට කොතෙකුත් දේ ඇත.

''මං ඒව ඔක්කොම පස්සෙ කියන්නම්'' ඊයේ එරන්දතී දුන් ප්‍රතිඥාව ඔහුට මතකය.

ඒ නිසා ම ඊට මුල පුරන්ට ද සාලියගේ සිත පසුබායි.

ඇය ඉදිරිපත් වන තෙක් නොසිද ඇගේ ජීවිතය අතගාන්නට ඊයේ නොතිබී බියක් අද තමා තුළ තිබෙන බව සාලියට වැටහෙයි. ඒ ඇය ඊයේට වඩා අද බෙහෙවින් සම්පව, කිට්ටුවන්තව සිටින නිසා ම නොවේදැයි සාලිය සිතී ය.

''එරන්දි......''

ඔහුගේ ස්වරයෙහි වූ ආයාචනය හා අපේක්ෂාව ඇය තේරුම ගත්තා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 41

"අ—ඕ……" ඇය ඔහුට අවනත බව පළ කළේ දෙතොල් පෙති දිගටින් නෙත්කර ගෙන ය. ඇගේ දෙතොල්හි නොඇඳුල් බඳේහි රසය ඔහු ඇදින්නේ ය. එය නොඇඳුල් බව නොඇඳුල් බවින් තොල ගැමක්වී ය.

විරුද්ධත්වයක් නොපැවත් 'ඇති! ඇති!!' එරන්දති සිතින් කොඳුරනු සාලියට ඇසුනි.

එය සදකාලික ප්‍රතිඥවකැයි ඔවුහු සිතූහ.

"එරන්දි……"

"ඇයි මද්දි……?"

"ඒක නෙවෙයි……"

"ඔයාගෙ වයස කියද එරන්දි"

එරන්දති සිනාසුනාය.

ඇය සිනාසුනේ බෙහෙවින්ම සෙමෙනි. එහෙත් ඇය කොක් හඬ ලා සිනාසෙන්නාක් මෙන් ඔහුට ඇසුණි.

"ඇයි එරන්දි හිනැහුනේ……"

"හිනා නොවී….. ආයි මොකටද කියල මුල ඉඳලම අහන්න වගේ – ඒකයි මට හිනා ගියේ."

මං හිතුවෙ ගෑණු වයස කියන්න අකමැති නිසා ඒක මඟ හරින්න හිනා වුනා කියල……"

"ගෑණු වයස කියන්න අකමැති වයස වැඩි නම්. වයස වැඩි නම් වයස කියන්න අකමැති වගේම වයස අඩු නම් වයස කියන්න කැමතියි……පිරිමි වයස අහනවට කැමතියි. වයස කියන්නෙ පැනල……"

"ඒකත් එහෙමද? කවුද දන්නෙ ගෑණුන්ගෙ ඔව ඉතින්……"

……ඒක නෙවෙයි, නොමමර පිළිවෙලට ලියාගෙනද ආවෙ ප්‍රශ්න. එහෙනං එකින් එක අහන්න – මං උත්තර දෙන්නම්……

WWW.EXPRESSLANKA.TK 42

කුමක් කිව යුතුදැයි සාලියට එක් වර ම කල්පනා නොවී ය. ඇගේ ජීවිතය කොතනින් හෝ අතගාන්නට තරම් තමා ඇයට සමීපව සිටින බව ඔහු යළි මෙනෙහි කළේ ය.

''ඔක්කොම කියන්නම් කියල ඊයෙ පොරොන්දු වෙල තියෙද්දී මං මොනවටද තව ප්‍රශ්ණ ලියාගෙන එන්නෙ අහන්න. .''

''ඔයා විතරක් නා–හ මොකද? එද ඉඳලම මිනිස්සු ගැණුන් ගෙන් ඔය ප්‍රශ්ණ අහනව. ප්‍රශ්ණ අහනව විතරකුත් නෙවි, ඒව කොයිතරම් විඳ දරාගන්න පුළුවන්ද බලන්න වදත් දෙනව.''

''ඒ කියන්නෙ...........?''

''ඇයි මහෞෂධ පණ්ඩිතයො අමරා දේවිට කළ හැටි මතක නේ....''

''අනේ නෑ. මං ඒ කාලෙ හිටියෙ නෑ, ඒ මො–නා–ද–අ–ර''

''මොනාද, ඉවුම් පිහුම් දන්නවද බලන්න හාල් වලින් හදන්න පුළුවන් තරම් කෑම ජාතින් හදවගෙන......කාල බඩත් පුරවගෙන – අන්තිමට ඉකිරි වෙච්ච සුන් සහල් ටිකෙන් කැඳත් හදවල – ඉවසිම බලන්න කැඳ හට්ටිය ඔළුවේ හිට නාවල අවුවෙත් හිටෙව්වළු......''

''මගේ අම්මෙ! මෙයත් දන්න දේවල්......''

''හා! එච්චරටම නොදැන හිටියනම් ඔය මුඩුක්කුවෙ මෙච්චර කල් ඉන්න ලැබෙන එකක්නෑ මෙ විදියට. ඔයාට ඉස්සර අර පස්සෙන් ආපු අය මාවත් උස්සල හුහක් කල්......''

සාලිය පුදුම විය. මෙ කතා කරන්නේ එරන්දතී දැයි ඔහු සිතිය. ඒ සමග ම ඔහු සතුටු විය. චාටු කතාවෙන් තොරව විවෘත ලෙසින් මුළු හදවතින් කතා කරන්නට ඇයට පුළුවන් වීම ගැන ඔහු සතුටු විය.

''ප්‍රශ්ණ අහන්නෙ නැතෙ......එහෙනම් මම කියන්නම්...... ඊට ඉස්සෙල්ල හොඳ මහත්තයා වගේ......''

ඔහුගේ කණටම කර ඇය කීයේ එපමණකි. ඇය අනෙක් හරිය නොකිවා [illegible] ගත්තා ය.

www.EXPRESSLANKA.TK 43

''දුර් යනව වැඩී......''

ඔහු ඇයට අවනත විය.

''හො-ද-අ-අ......මහත්තය''

සාලිය තුළ සිහින් ලජ්ජාවක් ඇති විය. ඒ, ඔහු එක් වරම ඇයට අවනත වීම නිසා යයි පසුව සාලිය සිතා ගත්තේ ය.

එරන්දති සිය ජීවිතය සාලියට විස්තර කළා ය. වේදනාවේ ඉකිබිඳුම් හා අනන්ත දුප්පත් කමේ සුසුම් ද ඒ තුළ විය. සජන මහා සාගරයෙහි දරිද්‍රතාවයේ කුණාටුවට අසුවූ පුංචි ඔරුවක් සිය ඉරණම සමඟ කරන බිහිසුණු සටන සාලිය දුටුවේ ය.

ඇය වේදනාව පෙන්වූ තරමට ම, ඔහු ඇයට ආදරය පෙන්වී ය.

එරන්දතිට සාලියගෙන් වසන් කිරීමට කිසිවකුත් නොවී ය.

තුන්වන සැමියා සමග දිග කන, දූනට කොහේ සිටී දැයි නොදන්නා සිය මව ගැන ඇය ඔහුට කීවා ය. පියා ගැන ද දන්න දේ කීවා ය.

''තාත්ත දැන් අළුත් මාවත පැත්තෙ ඉන්නවළු නේද''

සාලිය ඇසූ අතුරු ප්‍රශ්ණයෙන් ඇය පුදුමයට පත් වූවා ය.

''ඔව්! කොහොමෙයි දන්නෙ......පෙනේද—අ හෝරා ..''

''මං දන්නව......''

''දන්නව......''

''ඔව්!......''

''එහෙමනං මං ජීවිතේ මතක් කරන්න අකමැති දේවල් මගෙන් අහන්නෙ මොකටෙයි''......ඈයින්

''නෑ! මම දන්නෙ එච්චරයි. ඊයෙ රාත්තිරි අධ්‍යක්ෂක උඩට ආව– මිනිහගෙන් මම දැනගත්තෙ.''

''ඔය......ඒක තමයි. වෙන මොනාද කිව්වෙ අධ්‍යක්ෂක.''

''මම ඒ මොකුත් මිනිහගෙන් හාර හොයන්න ගියේ නැහැ එරන්දි......''

''මං [illegible]......

WWW.EXPRESSLANKA.TK 44

''ඕන්නැහැ එරන්දි......''

''නැහැ ඕන... අටන කාගෙන්වත් දූන ගන්නවට වඩා හොඳනෙ......මම ම කියල තියෙන එක''

''මම ඔක්කොම කියන්නම්'' යයි කීව ද ඔහු ට කියන්නට තරම් දෙයක් තියේදැයි එරන්දතී පසුව සිතුවා ය. කියන්නට දේ තිබුනත්, ඒවා කීමෙන් තමන්ට ම පසුව පාඩුවට නොසිටින්නේදැයි යන්නද ඇයට මතක් නොවූවා ම නොවේ ය. කිසිවකුටත් තුමාගේ කටින් ඒ කතාව කියා නැත. කිසි දක ඒ කතන්දර තමන්ගේ කටින් අසන්නට තරම් කෙනෙක් තමාට මුණ ගැසෙතැයි යන්නද මෙතෙක් ඇයට සිතා ගන්නට පුළුවන් නොවූ කරුණකි. එහෙත් දැන් එය අයන්නට කෙනෙක් සිටී. ඔහුට එය නොකියා නොහැකි තත්වයට තමා පත්ව ඇත.

එරන්දතී කවදවත් ඒ කතාව එක පිළිවෙලකට ගොනු ගසා තිබුනේ නැත. ඒ නිසා ම එය කොතනින් පටන් ගත යුතුදැයි මුලක් අල්ලා ගැනීමට ද අසීරුය. හිසෙන් ඇඟිඳගත් තඩි පස් දෙනෙක් අල්ල මත ආං බාං කරන්න වාගෙ එරන්දතී තමන්ගේ කතාව ගොනු ගසනු සාලියට ඇසුනේ ය.

එරන්දතීගෙම කතාව උනත්, එරන්දතී ඒ හුඟක් දේ අහගෙන තියෙන්නෙ ආච්චිගෙන්. ''කවදහරි උඹත් මෙව දූනගෙන ඉන්න ඕන මිනිපිරියෙ'' කියන්න වාගෙ එරන්දතී යුවතියක වුනාට පස්සෙ ආච්චි මෙව ටික ටික කියන්න පටන් ගත්තු හැටි එරන්දතීට මතක් වෙනව. ඉඳල හිටල ආච්චි එරන්දති ගෙ ඔළුව බලන්න අල්ලගන්න දවසට ආච්චි ඒ අතීතෙ ටික ටික දිගාරිනව. ඒව ආච්චි මතක් කරල කියන්නෙ මොන වගේ හැඟීම ඇතිවද කියල එරන්දතීට උන්දගෙ මූන පේන්නෙ නෑ. ඒත් උන්ද පාවිච්චි කරන සමහර වචන වගේම, ඒව කියන ස්වරයෙනුත් එරන්දතීට ආච්චිගෙ හැඟීම තේරුම් ගන්න පුළුවන්. බොහෝ විට මේ කතා කෙළවර වුනේ දුක් සුසුම වලින් නිසා, එරන්දතීත් ආච්චි එක්ක එනකොට ශෝක වෙනව.

''උඹත් මෙව පාඩමකට ගනින්, අම්ම වාගෙ හැදෙන්නෙ නැතුව.'' කියල ආච්චි නොකිව්වත්, මේ කතාව අස්සෙ ඒ වගේ අදහසුත් තියෙන තැන් එරන්දතීට තේරෙනව.

ආච්චි හිතන හැටියට පුතාට සාමෙල් සිංඤෝ, ඒ කියන්නෙ එරන්දතීගෙ තාත්තා [illegible] හිටියෙ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 45

සේදවන්නෙ කළු පාලම ළඟ. එරන්දතීට යාන්තමට මතකයි. වැඩිපුර මහත තියෙන්නෙ අවුරුද්දකට සැරයක් දෙකක් ගෙවල් දොරවල් යටකරගෙන ගලා ගිය කැළණි ගඟේ ජල කඳ. යාන්තමට වාගෙ මතකයි පුංචි කාලෙ කළු පාලම උඩින් එගොඩ මෙගොඩ වෙනව. පොඩි එකී බයයි පාලම උඩින් එන්න. ගහට වැටෙයි කියල. කවුරුහරි වඩාගෙන නෙවි නම් ගෙනියන්න බෑ මෙගොඩහට. ඒත්, වඩාගන්නු කෙනාගෙ බෙල්ල බදාගෙන, සිල්පර කොට යටින් පේන බැහැගෙන යන දිය කඳ දිහා බලන්න ආසයි එරන්දතී.

ආච්චිට පුත්තු දෙන්නයි.

''අපේ නාත්ත නේ! ආච්චියෙ වැඩිමල්'' එරන්දතී ආච්චිට මුල අල්ලල දෙනව.

''ඕ—ව—ළු! සාමෙල් සිංඤොට වඩා, අවුරුද්දකට බාලයි තෝමිස් සිංඤො. ඒත් පොඩි එකා සාමෙලාට වඩා හැඩි දැඩි පුරුෂය ඒ කාලෙත් හොඳ ඇඟ පත. හිතත් හොඳා ඒ වගේම. එක වචනෙ. හා! කිව්වොත් ඉතින් හා! තමයි. යකෙකුටවත් බයකුත් නෑ. මට මතකයි පොඩිඋන් එක්කල දූව පැන සෙල්ලම් කරන කාලෙ උනත්. හිටි හැටියෙ දූවාන ඇවිත් දත ගහගෙන තණේ එල්ලෙනව. මහ මගෝඩිය. තණේ රිදෙනකල් උරලයි අනාරින්නෙ.''

ආච්චි ඒක කියන හැටියට එරන්දතීට හිනාත් එක්ක. ඒත් එක්කම එරන්දතීගෙ පපුවෙ තීන් වේදනාවක් වගේ දැනෙනව. එරන්දතීගෙ කල්පනාව වෙන අතක දුවල.

''ආච්චියේ ඩිංගිත්තක් ඉන්න– මං වතුර එකක් බීල එන්නං.''

''ඉඳල හිටල දවසකටත් ඔළුව ඩිංගක් බලන්න අල්ලගත්තොත් ඕහොමමයි, වෙන මොකුත් නැත්තං තිත්තෙවත් හැදෙනව ඉතින් උඹට......''

මිනිපිරී නැඟිටල යන දිහා බලාන ආච්චි කියනව. මොකක්දෝ සතුටකින් ආච්චිගෙ හිත පිරිල උස මහත යන මිනිපිරීගෙ ඇඟ පත දිහා බලන කොට උන්දැගෙ මේ සතුට ශෝද්‍ර වෙනව. මෙච්චරකල් කොහේදෝ පලා ගොහින් තිබුණ බලාපොරොත්තුවක් උන්දැගෙ හිතට ඇ[illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 46

එරන්දති ගෙට යනව. එරන්දතී ගෙට ආවෙ වතුර බොන්න නෙවිද කොහෙද කියල හිතෙනව. බෙලෙක් ජෝග්ගුව අතේ තියාන, වතුර කළේ ළඟ හිටගෙන එරන්දතී අතීතෙට ගිහිල්ල......... කල්පනාව....

එරන්දති ගෙට වෙන්න ඉස්සර, ආච්චි හදන කඩයප්පන් උදේට හවසට කඩවලට අරන් යන්නෙ එරන්දතී. පාන්දර පෝලිම එරන්දති ගෙදරින් පිටවෙන කොට පොළවට එළිය වැටිල විතරයි. යන්නං කඩවලට කඩ යප්පන් දීල දෙවෙනි රවුම ගෙවල් ගානෙ යන්න ඕනි. කොච්චර කනාකළත් මලය රංජීන් නැගිට්ටවන්න බෑ.

පොලිසිය එහා පැත්තෙ බේකරියෙ ඇයොංටත් කඩයප්පන් කන්න ඕනවෙල උදේට. බික්කරේ අයිය කෑඩේ ගානට වඩා අඩුවෙන් පාන්දිටි හොරෙන් විකුණනව ආච්චිට. ඒවට හිලව්වට ආච්චි කඩයප්පන් යවනව බේකරියට.

"නාම බොත්තං නෙ.........මෙ" කියල දවසක්ද බික්කරේ අයිය ඇඟිලි කරු දෙකට අල්ලල නං පෙති මිරිකපු හැටි එරන්දතිට මතක් වෙනව.

"ඌ—යි රිදෙනවා...." ඇත්තටම එරන්දතිට රිදුන. බයක්, අප්‍රුලක්, පිළිකුලක් වගේත්– හිතුන. බඩ තඩි යෝදයෙක් වගේ බික්කරේ අයියට බනින්නත් බයයි.– තරහ කරගෙනත් බෑ– ටිකක් රිදුන තමයි, ඒක එච්චරයි කියල හිතා හිටිය– ඊට පස්සෙ දවසක් පාන්දර පෝරනුවට දන්න ගෙනාපු දර ජරා ගොඩ ලඟ ඉඳළ සත පනහක් දික්කරල......තව එකෙක්

"වල් මිනිහෙක්. උඹෙ ගෑනි ද මම......?"

එද කියාපු වචන එරන්දතිට තාම මතකයි. කළේ ලග ඉඳගෙන එරන්දතීගෙ පපුව තාම ගැහෙනව එද වාගෙ.

එරන්දතී ඊට පස්සෙ බේකරියට කඩයප්පන් අරන් ගියේ නෑ.

"මට බෑ ආච්චියෙ බේකරියට විතරක් යන්න......වල් එව්වො මහ නරක ජීව මෙව කියනවා."

එරන්දති ආච්චිට කිව්වෙ එහෙම.

"එතකොට අර බික්කරේ අයියට කියපංකො......ඇයි උඹෙ කට නැද්ද

WWW.EXPRESSLANKA.TK 47

ආච්චි කියාපි. දන් මොන දෙයියනේද කියන්නෙ. ඒත් ඊට පස්සෙ බේකරියට කඩයප්පන් ගෙනියන්න හරි, පිටි ගේන්න හරි, ආච්චි එරන්දතිව බේකරියට යැව්වෙ නෑ. කඩයප්පන් ගෙනියන්න බේක-රියෙ කොල්ලෙක් එනවා- පිටි ගේන්න රංජිත් බේකරියට යනව.

එරන්දතී ඉන්මනට ආච්චි ළඟට ගිහින් ගවුම හදගෙන ආයි වාඩි උනා.

''ඉතින් ආච්චියෙ ! ඉතින් !! ''

ආච්චි නාවන්නපු නැනා මතක් කරනව.

''ඉතින් ආච්චියෙ බාප්ප......''

''බාප්ප මොකද - උඹලගෙ තාත්ත වාගෙ තෝංජල යෙක් නොවෙයි. හොඳ හමං පිරිමිය. ඒවත් එකාතකට නොහිටින මිනිස්-සුංගෙ ලකුණුද? කොහෙද ?''

ආච්චිගෙ දිග සුසුමක වේදනාව එරන්දතිට දැනෙනව.

''දවසක්ද ඔන්න බත් කකා ඉන්න ගෝන්දි සාමෙල් සිංඤො ඔය ප්‍රශ්නාව ගැන කියාපි.''

''තාත්ත......?''

''ඔව ! තාත්ත තමයි. - මොකක්ද කිව්වෙ - අම්මෙ මං අරකි හෙට දිහාට එක්කරං එන්නයි ඉන්නෙ කිව්ව......''

තෝමිස් සිංඤොත් බත් පිඟාන අල්ල උඩ තියාන එලිපත්ත උඩ ඔහොම වාඩි වෙල බත් කනව. මට ඔයිට ඉස්සරත් දවසක් වටින් ගොඩින් කියල තිබුණ ඔහොම එකියක් ගෙ වං හුං - ඒ කිව විදියට ඒකි අඩු වයස්කාරි. ඒ වගේම තවත් ඉලංදරි ඒ ලමිස්සි පස්සෙ වැටිල ඉඳල තියෙනව. ඔව මේව නිසා මං ගිතුවෙ නෑ සාමෙල් සිංඤො ඉක්මන් වෙය කියල ඔය කටයුත්ත කරගන්න. එහෙම ඕන කමක් ජේන්න තිබුණ නම් ඒ විදිහට කටයුත්තක් ජෝඩු කරනවනෙ - එහෙම ඕන කමක් ජේන්න තිබුනෙත් නෑ''

''කොයි එකටත් කියල මං මලයටත් ඇහෙන්න ඇහුව, ඇයි බොල සාමෙල් සිංඤෝ උඹම කිව්ව නේද එක ගොන්නක් ඔකී උඹත් එක්කලම ගෑලෙප් වැඩ ඉගෙන ගත්තු ඒබරං සිංඤොත් එක්කල ප... ය...

WWW.EXPRESSLANKA.TK 48

"ඒබරං කාරයට මාග්‍රට් නෝනා ජෝඩු කළේ ඒකිගෙ අම්ම නෙ......උගෙන් හම්බ කෙරුං කන්න අනික් අතින් ඌ මාත් එක්ක තරහවෝමයි මාගරට් නෝනව ගෙනිහිං තියෙන්නෙ. ඒකිගෙ හිත කැමැත්තකින් ගියා මනොවෙයි."

"ඉතින් අයිය උඹ උස්සාන එන්න හදන්නෙ ඒ මාගරට් නෝනාමද ? කියල උඹලැ බ.ප්පච්චි ඔන්න එතකොට ඇහුව."

"ඉතින්......"

"ඒකි ඒබරං කාරය අත් ඇරල ඇවිත් මාස හත අටකටත් වැඩියි. ගිය වෙසක් පෝයට වෙසක් බලන්න ආපු ගමන් නෙව, උන්ගෙ මිහ ගෙදර නැද් තුනේ පැයිත්. ගනං බලපං ගිය වෙසක් පෝයෙ ඉඳල මාස කියද්ද කියල......වෙසක් පොසොන්..... හරියට හත් මහක් ගෙවිල නෙව."

"ඉතින් බං හත් මහක් තියා දහ මහක් ගෙවුනත්... අනුන් උස්සාන ගිය ගෑනිව උඹල ආයි මොට කර ගහනවයි......ගෑණු නැද්ද රටේ තව. අයිය කියපංකො ආං අරකී හොඳා කියල...... උඹට බැරි නං මං උස්සාන ගෙනත් දෙන්නැද්ද බලන්න – මිනිහෙක් එක්ක පලච්ච එකියක් නැතුවට කියල එවෙලෙ තෝමිස් සිංඤො අයියන්ඩිව කියාපි."

"ඉතින් ආච්චියෙ ...."

"උඹේ බණ ! උඹට උස්සාන එන්න ගෑණු එහෙමම ජේවෙල ඉන්නෙ නෑ මලය. මාගරට් නෝනා නොගෙනත් බෑ දන්. ඒකිට මහ ගෑනිගෙනුත් වෙනස්කමි. මාගරට් නෝනා ගෙ බඩට ළමයෙක් ඇවිත්....."

"ඔය තීන්නෙ .....ඔය තීන්නෙ......මං හිතුව උඹ නෙපරබාන කොට – පුතෝ සල්ලං දෙව්ව විංචි මානව්කාවක් කරේ එල්ලිලා තමයි කියල. තව නිංගිරහව......පවුලක මහ එකා දෙව්වී ගෑනියක් ගන්න බලකො......උඹට ඔය දූත් කියාපු ඒව ඒ දවස්වල අම්මට කියන්න බැරි වුනාද ගොන් තඩිය......... එහෙම කිව නම්, කියනව නේද ඔකෙන් දුරුවෙන් වෙන්න මිහ.........උඹ මදූයි කොලා ....කොල්ලයි මායි යනව යන්න ඉතනින් දුරුවත් දෙල උඹලට ම ගේ පැල දීල...... එච්චරයි අපට කොරන්න ඉතිරිවෙල තියෙන්නෙ ... ඉතින්."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 49

''ඉතින් අම්ම කියන්නෙ මාග්‍රට් නෝන මේ ගෙදෙට්ට ගේන්න එපැයි කියලද?'' ඒ පාර ගෝර නාඩුව.

''මලය උඹ තරහ ද මං මාග්‍රට් නෝන එක්කරං එනවට. කිය-පල්ල! කියපල්ල !! මට දූන් ඒකි බැහැරලන්න බෑ.........මට ජාතක දරුවෙක් ඒකිගෙ බඩේ වෙච්ච කොට......''

''උඹලෑ බාප්පච්චි ඒ පාර කතාවක් නෑ-මට ඉතින් ඉඟිළුම් නෑ දූන්......''

''උඹ ගොන් තඩිය සහ සුද්දෙම්ම දන්නවද බල - අ බඩ කාගෙද කියල.........?. විළිසංගෙ නැති ගෑනුන්ගෙ මායම් බොල ගෑනුන්ගෙ මායම් ඔය.''

''ඒකිට තම්බන්ට මං කිරි සප්පයෙක්ද බං අම්මෙ! මට තේරෙන්නෙ නැද්ද එච්චර දෙයක්.....ඒබරං කාරයට ඉස්සෙල්ලනෙ මං අඳෙශු කලේ......''

''තේරෙන හින්දද ගොන් තඩිය කොහේදෝ යන පරට්ටියක් ඔය එල්ලං බඟින්න හදන්නෙ......''

''මට මොනව කියවුනාද මං ම දන්නෙ නෑ බං ඉඟිළං නැතිව ගියා. ඒත් කෑ කොස්සන් ගැහැච්චට මට ම හිනට බයයි සාමෙලා ගැන. මූට ගෑනි ගේන්නත් ඕන - ගේන්නත් බයයි. ඒ වංගියෙ මලයට කතාකරල කියනව-

''මලය ඒබරංකාරය මාත් එක්ක මෙකෙත් ගිත් අමනාප වෙලා ඉන්නෙ, මාගරට් නෝනට මාත් එක්ක දිග කන්න දෙන්නෙ නෑ කියල කියලත් තියෙනවලු. මං නිතරම ගෙදර නැති එක මට බය:......කියල''

''උඹ කැන්දන් වරෙන් අයිය..... මං බලාගන්නම් ඒව......''
මලය කියාපී.

''දූන් ඉතින් මං මොකෝ කරන්නෙ..... ?''

''ඇයි බ-අ-ලෝ දූන් ඒබරනා පොලෝසි ගානෙ ගියොත් උගේ ගෑනි උස්සං ආව කියල- ඊළඟට ඒකට් මොන දෙයියද වග කියන්නෙ.''

''ඒවට උඹ බය වෙන්ට එපා අම්ම. ඒබරං කාරය මාග්‍රට්නෝන තියාන හිටියෙ නිකම්ම. මං මාග්‍රට් නෝන එක් - කරං එන්නෙ පොතේ [illegible]......''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 50

"හොඳයි පුතෝ එහෙනං ඉතින් කියල මාත් ඊට පස්සෙ කරබා ගත්ත- මෙන්න පස්සෙන්ද ගොම්මන් අඳුරෙ රිස්සෝ කරත්තෙන් ඇවිත් බහිනව. බැහැගන්න බෑ බඩ ගෙඩිය. හය හත් මාසෙක කුළුදුල් බඩක් කිච්චම පොඩිද?''

''ඉතින් ආච්චියේ – ඊ......''

''ඉතින් ආච්චියෙ තමයි.. ඒ බඩ තමයි – මේ බඩ. ඒ බඩ ගෙඩියෙ තමයි උඹ ආවෙ.''

"මෙහාටද ආවෙ ආච්චියෙ?''

''මෙහාටද වෙන්නෙ කොහොමද,? සේදවත්තට''

තමාත් කුසේ දරාගෙන අම්මා රිස්සෝ එකෙන් බහින අන්දමත්, නාත්තා ඒ අසල හිටගෙන සිටින සැටිත්, ආච්චි උළුවස්ස උඩ තරහෙ පිපිරි පිපිරී ඉන්න හැටිත් එරන්දතීට මැවිල පේනව.

''අර ඒ වෙලාවෙ ගෑනියෙකුගෙ සිතට දුක් තරහ දෙන්න හොඳ නැති වෙලාව හින්ද මං ඒ විදියට පිළිගත්ත. මං බලාන උන්නෙ බඩ පැත්තකින් තිබබට පස්සෙ අල්ල ගන්නම කියල... ඒත්, උඹ බඩිං හැල්ලු වුනාට පස්සෙ තරහ මරහ දල පිච්චිලා ගියා. සාමෙලා හරි.........ඇරපු අතක් නෑ, සාමෙල් සිංඤොගෙ සපාපු පළුව. සාමෙලා ගෙම මූණ ඒ කාලෙ. නෝමිස් සිංඤො නැහෙන්න හදනව උඹ කිරි දරුව කාලෙ. අප්පට වැඩිය උඹට ආදරෙයි ඌ. අදත් බාප්පොච්චි හිටිය නම් උඹව බබලෝනව. ඔව්! ඔව්!! ඒක මට විශ්වාසයි.........උඹව කුමාරිකාවක් වගේ සරසයි මෙලහට ඌ හිටිය නම්......''

ආච්චී චීත්ත පට ගෙන ඇගේ කඳුළු පිහදා ගන්නව එරන්දතීට තේරෙනව.

එරන්දතී බාප්ප ගේ රූපකාය සිතින් ඇඳ ගන්න උත්සාහ කරනව.

"මැරෙන කොට බාප්පගෙ වයස කියක් විතරද ආච්චියෙ?''

එය ආච්චිට එක්වර ම උත්තර දිය නොහැකි ප්‍රශ්නයකි. ඒ ගැන ටිකක් විතර ඇය සිතිය යුතු ය. සිත සිතා ගණිත් හැදිය යුතු ය.

''නෝමිස් සිංඤොගෙ මුල හිට ම තිබුණෙ මගෙ හිතේ නොසිත්න මිනිස්සුන්ගෙ [illegible] ගණනාම දත්. කී

WWW.EXPRESSLANKA.TK 51

දෙනෙක්ගෙ ජීවිත ගැලෙව්වද එයා. ඔයිට ඉස්සර තුන්දෙනෙක් බේරන් තියෙනව. ඔය හතරවෙනිය. ඒක වෙලාවමයි. මැරෙන්න ගිය ලමිස්සි ගොඩ ඇද දල එයා ගියා. හංසවතී ද මෝකී ද කියල... ඒකින් මහ නැඩ ගැනී.........ඇගේ නූල් පටක් නැ– ඔය කෙස් වල්ලෙන් ඇදන් එනකොට.........මං ඒක ඇහින් දැක්ක........ අරකිගෙ ජීවිතේ බේරගන්න කොට ඒ මිගෙ පුතෙක් නෝද කියල හදපු මට ඇති වුන සන්තෝසෙ බං..... ඒව පූරුවෙ කරුම, ඒත් ඒ බිල්ලට මෙයා ගියා.''

ආච්චීත් මිණිපිටියත් අතර මොහොතක නිශ්ශබ්ද තාවයක් ඇති වේයි. ඒ නිශ්ශබ්ද තාවය තුළ ආච්චිගේ හද තෙරපන වේදනාවේ විලාපය එරන්දතිට ඇසෙයි.

''බාප්ප හිටිය නම්!''යයි එරන්දතීගේ සිත කියයි.

''මට සේදවන්න එපා උනා. කොයි වේලෙ ගඟ දිහා බැලුවත් මට පේන්නෙ තෝමිස් සිංඤො ගඟ ළඟ ඉන්නව......''

''මං අර මුලදී කෝම හිතුවත්, උබලෑ අම්ම – මාග්‍රට් නෝන ඒ තරං නරක ගෑනියෙක්මත් නෙවී. ඒකින් බාල වයස්කාරි. මිනිහෙක් එක්ක දිග කන්න උනත් දනුං තේරුං ඇති වයසක් නෙමෙනෙ අවුරුදු දඅටයි කිව්වම. සාමෙල් සිංඤො අන්තිමට බොරු වයසක් දීල තේ කසාදෙ පොතේ ලියල තියෙන්නෙ.''

''සාමෙලා ඕක වෙලාවක අතින් පයින් ඒකිට. ඒ කාලෙ මගේ ඇඟ රිදෙනව ගුටි අනිනව උහුලන්න බැරිව බලෑ අම්මිව බේරගන්න ගිහිල්ල. ඇයි උඹට මතක නැතෑ විලාප තිය තියා පාර දිගේ දුවනව උඹ.........''

''හිච්චි විතර කාලෙ නේ – මට මතක නෑ ආච්චියෙ......''

''ඔය කොලු කිඩට ඇවිත් ඉදිද්දි දවසක්දු කඩ බාල...... ඒ පාර කොච්චර අමාරුවෙන්ද ගොඩ දූ ගත්තෙ මේරි නෝනව. බිගන්–තම මහ තිරිසනා සාමෙල් සිංඤෝ''

ආච්චිගෙන් අසා දැන ගෙන තිබූ දේත්, තමා දන්නා දේත්, එරන්දති සාලියට කීවා ය.

''දූනට අවුත් මාවත පැත්තේ පවුල් කන ඇගේ පියා ගැනත්, ඒ පවුල [illegible] නැතිවිය,

WWW.EXPRESSLANKA.TK 52

අවසන් වරට තම කොටහළු මිඟුල ද දුටු මව ගැනත්. තාත්ත හෝ වෙනත් කිසිදු නෑදෑයෙකුගේ හවිහරණයක් ද නැතිව කඩයප්පන් සෑදීමෙන් තමා සහ මල්ලී වෙනුවෙන් දුක් විඳින ආච්චි ගැනත්, පමණක් නොව, ඔවුන් ජීවත්වූ පැල්පත් පෙළේ ජීවත්වන අනෙක් පවුල් ගැන ද බොහෝ දේ සාලියට ඇය විස්තර කළා ය.

එරන්දනී, මව පියා හෝ මුඩුක්කුවේ ජීවත්වූ අනෙක් අය ගැන කියද්දී සාලිය අතුරු ප්‍රශ්න ඇසුවේ නැත. යමක් කීවේ නම්, ඒ තමා ඇයට ඇහුම්කන් දෙමින් සිටින බව ඒත්තු ගැන්වීම සඳහා ම පමණක් විය.

ඇය කී කිසිවක් සාලියට කළකිරීම පිණිස නොවී ය. නගරය, පැල්පත් ජීවිතය පමණක් නොව, මනුෂ්‍යත්වයද සාක්ෂාත් කර ගැනීම පිණිස එරන්දනී කී බොහෝ දේ ගැන සාලිය ගැඹුරට සිතී ය.

එරන්දනී ගැන මෙන් ම අනෙකුත් පැල්පත් වාසීන් කෙරෙහිද සාලිය තුළ අනුකම්පාවක් වැනි හැඟීමක් ඇති විය. ඇය පැවසූ නිසාත්, ඔහුගේ දෑසට ම දිස්වෙමින්, තිබූ නිසාත්, නොවේ නම් එරන්දනී කී බොහෝ දේ කෙනෙකු විශ්වාස නොකරනු ඇත.

ඔහුට එරන්දනී ගොහොරු මඩ කඩිත්තක් තුළින් බිහිවූ රත්සර හැකුළක් විය. හාත්පස, ගොහොරු මඩිත්තෙහි මඩ නොතැවරී නැගී සිටි නිසා ම සාලිය මේ රත්සර හැකුළෙහි පිවිතුරු බව වඩාත් අපූරුවක් ලෙස දුටුවේ ය.

එනිසා ම ඒ ගොහොරුවෙහි ම පිපී පරවී යන්නට ඇයට ඉඩ දෙන්නේ දැයි ඔහු යළිත් වරක් සිතන්නට විය.

බාහිර අනෙක් සියල්ල ගැන කියද්දී සාලියට ඇගෙන් අසන්නවක්, ඇයට කියන්නටත් බොහෝ දේ තිබිණ.

''ඉතින් එරන්දි ඔයා......''

''ඔහු බෙහෙවින් පරෙස්සම් සහිත ලෙස මුල පුරන බව ඇයට ඉව වැටිණ. ඔහු කියන්නට යන්නේ කුමක්දැයි එය කියන්නට මුල පිරූ අවෝප්පය නිසා ම අසා ගැනීමට ඇයට ඉවසුම් නැති විය. තමා කී සියල්ල අසා සිටීමෙන් පසු, ඔහු කියන දෙයින් ඔහු තමා ගැන, තමා කී දේ ගැන, [illegible] ගැනීමට ඇයට අවශ්‍ය විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 53

"මොකක්ද කියන්න ගියේ......" යලි ඔහු කතාව පටන් ගන්නට පළමු ඇගේ කට දිව ඉක්මන් වූයේ ද එනිසා ය.

"මං කියන්න ගියේද......? මං කියන්න ඉස්සර වෙල මං කියන ඒව අහනවද කියල ඉන්න."

එක්වර ම සාලියට උත්තරයක් නොදුන් එරන්දති, අඩ අඳුරේ ම ඔහුගේ මුහුණ බැලුවා ය. ඇගේ දෑසෙහි බැඟෑ පත් බව ඔහුට පෙනේදැයි ඒ සමගම ඇය බිය විය. තමාගෙන් උත්තරයක් බලාපොරොත්තු වන බව නැවත ඇයට සිහිපත් විය.

"අහන්නම්! දෙයියනේ අහන්නම්!"

"ඔය ඇත්තම ද?"

"ඔව්!"

යලි දෙදෙනා අතර මොහොතකට නිහඬතාවයක් ඇති විය. නිහඬතාවය බිඳිමින් කවුරු මුලින් කතා කරන්නේ දැයි තරඟ කරන්නාක් මෙන්, බලාපොරොත්තු ඇතිව දෙදෙනාගේ ම හදවත් වල වූ ස්පන්දනය ඔවුනොවුන් ඇසූහ.

"එරන්දති......!"

"අ-ම......!"

"එරන්දි-එරන්දිට ආදරේද?"

"එරන්දි එරන්දිට ආදරේද අහනව" එයම ප්‍රතිරාවය කළ ඇය, 'මෙයා පංඩිත වාක්‍යයෙන් එන්නෙ මොකටද්දැයි' මොහොතක් සිතුවා ය.

"ඔව්! එරන්දති එරන්දතිට ආදරෙයි."

"එරන්දි වෙන කාටද ආදරේ?"

"ළඟ ඉන්න අයට ආදරෙයි."

එසේ කී ඇය මොහොතකට නතර වූවා ය. තමා කී දේ කෙසේ තේරුම් ගනිදැයි ඇයට දැන ගැනීමට අවශ්‍ය විය. ඇය ඔහුගේ මුහුණ බැලි ය. ඔහුගේ හැඟීම කියවීමට තරම් ඔහුගේ මුහුණ පැහැදිලිව [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 54

''මට ළඟ ඉන්නෙ ඉතින් ආච්චියි, අර මගෝඩියයි විතරයි, වෙන කාට ආදරේ කරන්න ද?''

''එහෙනං එරන්දි හැම ද ම ඔහොම ඉන්නද කල්පනාව.''

''නෑ! කොහෙත්ම නෑ!''

''එහෙනං ඒක වෙනස් කරන්න ඕන- එහෙම නේ' ඒකට කැමතියි.''

''ඔව්!'' ඇය උත්තර දුන්නේ ඕන එකක් කියා හිතා ගෙන ය.

''එහෙනං ඔය සෙල්ලම් ටිකක් නවත්තල හොඳට ඉගෙන ගන්න බලන්න. ඉගෙනීමට ප්‍රධාන තැන දීල සෙල්ලම් දෙවෙනියට දාන්න.''

තමා මෙසේ කී විට එරන්දති තමා වරදවා සිතන්නේ දැයි සාලිය ඒ සමගම සිතී ය. තමා විසින් ඇයට කියන්නට බලාපොරොත්තු වූ වැදගත් දෙයක් කියා ගත්තේ යයි ඔහු සතුටු විය. ඒ සමාගම එරන්දති කල්පනා කරන්නාක් මෙන් ද, සුසුමක් හෙළන්නාක් මෙන් ද සාලියට දැණුනි.

සාලිය එසේ කීයේ කිසියම් අරමුණක් ඇතිව බවත්, එය තමා වෙත ඔහු තුළ ඇති දයානුකම්පාව හා සෙනෙහස පළ කරන්නක් බවත්, සිතා ගැනීමට ඇයට අපහසු නොවී ය. නමුත් ඔහු තමා ගැන වැරදියට සිතා ඇති බවද, එරන්දතීට ඒ සමගම සිතා ගත හැකි විය.

''හොඳයි මට මීට වඩා ඉගෙන ගන්න බෑම නම් මං මොනාද...? කරන්නෙ.''

''ඒ සෙල්ලමට වැටිල හින්ද නේ......''

''නැහැ!- ආච්චිත් මට කොච්චරවත් ම කියන්නෙ සෙල්ලම් වීසක්ක පොතක පතක වැඩක් නෑ කියල- මම උත්සාහ කළා පුළුවන් තරම් උත්සාහ කළා- මම නොදන සෙල්ලමට වැටුන නොවෙයි. දැන දැන මම සෙල්ලමට ගියේ- මට තිබුණ අඩුපාඩු නිසා මට අනෙක් ළමයි එක්කල කරට කර ඉන්න බැරි වුනා. පෑන නෑ. පොත නෑ. කවකටු පෙට්ටිය නෑ. ඇඳගෙන යන්න ඇඳුම් නෑ. පොඩි [illegible] ඇති වෙලා ගියේ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 55

ඒත්, යාන්තං තේරෙන්න උනාට පස්සෙ මම කවදවත්, ආච්චිට කරදර කළේ නෑ. තනියම විඳෝ ගත්ත. තාත්ත කියල පිරිමියෙක් ඉඳලත්, සත පහක උදව්වක් නැත්නම් ආච්චී මොනව කරන්නද? ආච්චි මොනා කරන්නද? ආච්චි දුක් විඳිනව බලන්න බැරි නිසා ම මම උන්දූට අඩුපාඩු කියන්නෙ නෑ.''

තමා කියන දේ ඔහු අසා සිටින්නේ දැයි දැන ගැනීමට මෙන්, "නරග දිවිල්ලකදි තනි පයින් කුන්දු ගහල වැඩක් නෑ නේද?.'' ඇය ඔහු ගෙන් ඇසුවා ය.

ඇයට දිය යුතු උත්තරයක් එක් වර ම ඔහුට සිතාගත නොහැකි විය. සාලිය, එරන්දිනිට ඇගේ සෙල්ලම ගැන කතා කරද්දි ඔහු මෙ ගැන සිතා තිබුණේ නැත. ඔහු ඒ ගැන අමුතුවෙන් සිතීමට උත්සාහ කළේ ය. දැන් ඇය විභාගයේ ප්‍රතිඵල බලා පොරොත්තුවෙන් සිටී.

''ඔය ඔක්කොම නැතිකං වලට ගහන් මෙ ටියුෂන් සෙල්ලම......දුප්පත් අපට ඒක වසංගත රෝගයක් වාගෙ. ගුරුවරු ටියුෂන් පන්ති ලැස්ති කරගන්නව. ඒවට නොයන ළමයි ගැන ඒ ගොල්ල කියන්නෙ ''මෙ ළමයින්ට උගන්නන්න දෙමාපියන්ට ඕන කමක් නෑ කියල'' ඒත්, දෙයියනේ ටියුෂන් පංතිවලට යන්න රුපියල් කොළ කෝ අපට. ටියුෂන් නො ගත්ත කියල, නෙවෙයි සමහර ළමයි ෆේල්වෙන්නෙ දැන්. ගුරුවරයගෙ ටියුෂන් පංති වලට නොගි ය කියල– නොසලකා හැරීම, හොන්කිරීම නිසා ළමයින්ගෙ ඉගෙනීම කඩාකප්පල් වෙලා දැන් ළමයි ෆේල් වෙන්නෙ.''

''හොඳයි එරන්දිට අඩුපාඩුවක් නැතුව දැන් ඒ ඔක්කොම තියෙනව නම්!''

''දැන් කෝච්චිය ගිහිල්ලනේ.........පරක්කුයි''

''ප්‍රතිඵල බලල උත්සාහ කළොත්......''

''උත්සාහ නොකරන්නෙ නෑ. මම තාම ඉගෙන ගන්න උත්සාහ කරනව. කොහොම හරි එන්ට්‍රන්ස් එක් කරනව.''

''එන්ට්‍රන්ස් කරල ඊට පස්සෙ?''

''ඊට පස්සෙ කියන්නෙ හෙට අනිද්ද – අනාගතය. ඒක ඉතින් බාර දෙන්න ඕන අනාගතයට ම තමයි...... අඳක් නැති මිනිසුන්ට හෙටක් කොහේ ද?''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 56

ඇය විහිළුවෙන් විහිළුවෙන් කීවත්, එය විහිළුවකට කී දෙයක් නොවන බව සාලියට තේරුණේ ය.

"අදක් නැති මිනිසුන්ට කිව්වෙ......?"

"ඒක තේරෙයි එක සුමානෙ යන කොට. වැඩිදුර යන්න ඕන නෑ ....අර සැඳැල්ලට වෙල ටිකක් විපරමෙන් ඉන්න අපේ කොටියාගෙ මිනිස්සු විතරක් අද...... ඒ කියන්නෙ දවසක් ගෙවා ගන්න කරන වෑයම බලන්න!"

ඇයට විව්‍යූත හදවතකින් පමණක් නොව, බුද්ධියෙන් ද කතා කරන්නට හැකිවීම ගැන සාලිය තුළ දැඩි සතුටක් පිදී එයි. ලස්සණ ගැහැණියක් මෝඩ කතා කියද්දීත් අහගෙන සිටිය හැකිනම්, ලස්සණ ගැහැණියක් බුද්ධිමත් ව කතා කරන විට එහි තිබූ සිත් ඇද ගන්නා සුළු බව ආඩම්බරයක් යයි සාලිය සිතී ය.

ජීවිතය විසින් පදම් කරමින් සිටින ගැහැණියක් සාලියට, එරන්දති තුළ දැකිය හැකි විය. ඇය තුළ බාහිරව පෙනෙන ගැහැ-ණියට වඩා වැඩි සමීප බවක් හා දයානු කම්පාවක් ද ඇය තුළ ජීවත් වන දුක් වේදනා විඳින ගැහැණිය කෙරෙහි සාලිය තුළ අවංකවම ඇති විය.

"අපි උත්සාහ කරමු. එරන්දි."

"උත්සාහ කරමු. අසරණ බවෙන්, දූප්පත් කමෙන්, අයුතු ප්‍රයෝජන ගන්නෙ කොයි වෙලාවෙද කියල බලා ඉන්න ලෝ-කෙක-දුප්පත් මිනිස්සු ඒ උත්සාහයෙන් හෙම්බත්වෙල .... ඒත්.... අපි උත්සාහ කරමු ....." ඇය ඔහුට කීවා ය.

ඇගේ ස්වරයෙහි කිසියම් ධෛර්‍ය්‍යමත් බවක් තිබිණ.

සාලිය සිටියේ ඇගේ අත්ල පිරිමදිමිනි.

"ඒ තරම්ම සිනිඳු නෑ නේද" එරන්දති ඔහුගේ කණට කර අසා, අත්ලෙහි දඹරගිල්ල මුල ගොරෝසු බව ඔහුගේ ඇඟිලි වලට හසු කළා ය. එහෙත් එවැන්නක් ඔහුට ඊට පෙර නොදැනු-නද, ඇය තමාගේ ඇඟිලි වලට හසුකල ඒ ගොරෝසු බව ඔහුගේ ඇඟිලි වලට හසු විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 57

''දවසට. හාල් සේරු තුන හතරක් කලා දෙනවා ආවවිට'' ඇය ඔහුට සෙමෙන් කීවා ය.

''අද මං එන කොට ආච්චි හාල් පෙගෙන්න දනව. කොටාං දෙන්න මං එනකල් තියන්න කියල ආවෙ.''

5

සිනමා ශාලා වෙන් පිට වන විට එරන්දතීගේ සිත, උඩ අහසේ සරණ කුරුල්ලකු ගෙන් ගිලිහී ගිය පියාපතක් තරම සැහැල්ලුවටත්, ප්‍රීතියටත් පත්ව තිබිණ. ඒ ප්‍රීතිය හා සැහැල්ලුව සිතින් පමණක් නොව, ගතින් ද විඳ පසක් කර ගත හැක්කේ විය. පියාපත අහසේ සුළං රැල්ලක් සමඟ නටන්නාක් මෙන් ඇගේ සිත ද පසුගිය කෙදිනේ සිදුවීම සමඟ සතුටින් ඉපිල නටන්නට විය.

සිනමා ශාලාවෙන් පිටවූ සාලිය ඇය සමඟ නාවේ ය. එරන්දති බසයට ගොඩ වන තෙක් බලා සිටි ඔහු, තවත් වරක් ඇය සමඟ දෑසින් කතා කොට යන්නට ගියේ ය. එරන්දතී බසයේ ආපසු ආවද ඇගේ සිත යළි ඔහු පසු පස්සේ දුව යන්නට ගත් නැත, එක් වරක් පමණක් ආපසු බලා ඇය උත්සාහයෙන් තමා වෙත ම රඳවා ගත්තා ය.

ඇගේ සිතට කිසියම් අඩුවක් දැනිණ. සැඟිමට පත් හැඟීම වලින් තමා බොහෝ සෙයින් ඔකඳව සිටියදීත්, දැනෙන එවන් අඩුව පිළිබඳව ඇය දිගින් දිගට සිතුවා ය.

ඔවුන් පළමු වරට මුණ ගැසී ගතවී ඇත්තේ දින කීපයක් වුව ද, ඔහු මේ දවස් ටිකට තමා පිළිබඳව සියල්ල දැන ගත්තා නොවේදැයි මෙනෙහි කළ ඇයට පැනෙකින් යමක් මතක් විය.

''බලහල්ල කෝ ඕ...ඕ......! හොරා වාගේ මගෙන් ඔක්-කොම අහගත්ත හැ – ඊ – යි...ඒත් මට බැරි වුනා නේ? ඒ –ගම රට කොහේද කියලවත් දැන ගන්න. මං වාගේ මෝඩ ළමයෙක්.– එයාගෙ මූ[illegible] -ඊ-යි''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 58

තමාට ඒ කිසිවක් අසා ගැනීමට අමතක වුණේ කෙසේදැයි එරන්දතී කල්පනා කළා ය. තමා ඔහු ගෙන් ද විස්තර අසා ගැනීමට සිතා සිටි අයුරු ඈය සිහිපත් කළා ය.

කොස්ගස් හන්දියේ දී බසයෙන් බසින තෙක් ම වාගේ ඒ සිතුවිලි ඈයට සියුම් පීඩාවක් විය. ඈගේ සිතත් සිරුරත් පිරී තිබී දැඩි සතුට අතරින්, ගින් ඉදිකටුවක් මෙන් එය ගමන් කරමින් තිබිණ.

''කමක් නැ! කමක් නැ!! එක ගිනෙකින් ම එළි වෙයි යැ...... මම දැන ගන්නම් ඒවත්......''යයි, හිත හදගෙන එරන්දතී බසයෙන් බැස අඩියට දෙකට ගෙදර ආවා ය.

ඈය ගෙට ගොඩවුණේ සියල්ල යට පත් කර ගෙන සිතත්, සිරුරත්, පුරා තළියමින් තිබූ සතුට ද සඟවා ගෙන ය.

එක් වරම ආච්චිට මුහුණ දීමට ඈය තුළ සැකයක් ඇති විය. උදේ ගෙදරින් පිට වන විට ද මෙවැනිම හැඟීම් තමා තුළ වූ බව ඈයට මතක ය. ඒ හැඟීම් අතර හඳුනා ගත නොහැකි සමානකම් මෙන් ම අසමානකම් ද තිබිණ.

''මිණිපිරී ඈවිත් තියෙන්නෙ අද නම් කිච්ච වගේ වෙල පහින්'' ආච්චි තමා දෙස බැලුවේ ඒ වගේ අදහස් සිතේ රඳවාගෙන යයි එරන්දතී සිතුවා ය. ඈය තුළ බිය සැක ගතියක් ඇතිවීමට හේතුව ද ආච්චිගේ ඒ බැල්ම ය. සැක කටයුතු දෙයක් සොයන්නට ඉහ ඉන අත ගාන්නක් මෙන් දෙපා වලින් පටන් ගෙන ගිය මුදුනින් අවසන්-වන සේ මුළු ඈඟ පතම දැතින් අතගා කෙරෙන ඒ බැල්ම එරන්දතීට අමුත්තක් ද නොවේ. එහෙත් මීට ඉස්සර ඒ බැල්මට තමා තුළ මෙ වගේ සැකයක් සසළ වීමක් ඇති නොවූ බව ද ඈය දනී.

එරන්දතී ටික වෙලාවක් ආච්චිගේ දැස මඟ හැර සිටින්නට උත්සාහ ගත්තා ය.

පිට් කෙටීම පිණිස උදේ පෙඟෙහන්නට දැමූ හාල්, දිය බේරීම සඳහා කිරි ගොටුවට දමා තිබිණි. ආවවිට හාල් ටික කොටා දෙන්-නට වෙනදට වැඩි උනන්දුවක් ඈය තුළ විය. ඈය පිට් කෙටීම සඳහා සූදන [illegible] ගැටීමයේ ම වාගේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 59

''වරුවක් උඩ පැනල නටල ඇවිත්, ඒ පාර බත් ඇට ටික හරහ වැටෙන්නත් ඉස්සරවෙල මෝල එලන්නද හදන්නෙ. ටිකක් හිටපන් ඉතින්.........''

එරන්දතිට ආච්චි ගැන වැඩියක්ම දුක හිතෙන්නේ එහෙම වෙලාවට ය.

ආච්චි ගේ කීම ඉවසූ ඇය පිටි කෙට්ටිල්ල මදක් පමා කළා ය.

''හැදෙන ලමිස්සියා ඇඟ මාන්සි වෙන්න වැඩපල කරාට කමක් නැ.''යි සිතූවත් එරන්දතී යුවතියක වූනාට පසු ආච්චි කොයි වෙලාවකවත්, ඇයට බර වැඩ කරන්නට බල කළේවත්, අණ කළේ වත්, නැත. එරන්දති ඒවා කළේ හිතා මතා ම ය. එරන්දතී දිහා බලන විට ඇයට වැඩ කියන්නට ආච්චිට ලෝබ ය. ඇගේ වැඩෙන ඇඟපත හා පියකරු මූහුණ දකින ආච්චි තුළ ආඩම්බරයක් හා අනු- කම්පාවක් වැනි හැඟීමක් ඇති වෙයි.

කම්බි මැණිකෙ වටිනාකම දකින්න වාගෙ ආච්චි පෙළක් වෙලාවට එරන්දතී දිහා බලනව. ආච්චි ඒ විදියට බලන්නෙ එරන්- දතිට හොරෙන්. එහෙම වෙලාවට එරන්දතිගෙ රූප ලස්සනෙ තුලින් එරන්දතී ගෙ විතරක් නෙවී, තමන්ගේ ද අනාගතේට එළියක් වැටෙනව වාගෙ ආච්චිට පේනව.

සාලිය කාමරයට ආවේ දැයි දැනගැනීමට එරන්දති එද සවස් වරුවේ කිහිප යැරයක් ම පොල්දර ගග් දිහා විපරම් කර බැලූ මුත්, ඔහු පැමිණ සිටියේ නැත. පසුව ඔහු පැමිණ ඇති බව ඇය දැන ගත්තේ විදුලි පහන් දල්වා ඇති බව දැකීමෙන් පසුව ය.

සාලිය කාමරයට එන විට රාත්‍රී හත ද පසුවී තිබිණි. මූන කට හෝද ගෙන මනුස්සයෙක් වී සඳැල්ලට පැමිණ පහළ බැලූ විට අධ්‍යක්ෂක ආච්චි ගේ ආප්ප මැස්ස අසළ සිටිනු සාලිය දුටුවේ ය.

ඒ මොහොතේ ම වාගේ සඳැල්ල දෙස බැලූ අධ්‍යක්ෂකට ද සාලිය දැකිය හැකිවිය.

''සර් දූන් වාගෙ ආවෙ—මං හවහත් බැලුව පේන්න ඉන්නවද කියල...අද දවසෙම දක්කෙ නැතුවට...''

''දූන් ටිකක් වෙලයි ඇවිල්ල...ඒ පාර ඇඟපත ටිකක් හෝද ගත්ත...''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 60

"සර් එන්ඩකෝ බැහැල..."

අධ්‍යක්ෂක ඔහුට පහළට කතා කළේ ය. පහළට බසින්නට සාලිය තුළ දැඩි කැමැත්තක් ඇති වුව ද, ඊට එක වරම හිත එකඟ කර ගත නොහැකි විය.

"ලෙන්සිනාහාමි අක්කෙ, ඔන්න! ඔය උඩට ඇවිදින් තීන්නෙ හොඳ මහත්තුරු කට්ටියක්......"

ආප්ප හැන්දෙන් තාච්චුව සූරමින් ම, ආච්චි සඳැල්ලේ සිටි සාලිය දිහා බැලුවා ය.

"සර් එන්ඩකෝ ඉතින් බැහැල........."

අධ්‍යක්ෂක දෙවන වර කතා කළ විට, ඔහු තරප්පුව බැස ආප්ප මැස්ස අසළට ගියේ ය.

"මං මේ සර්ල ගැන කිච්චෙ – ලෙන්සිනාහාමි අක්කේ ඒ...... බොහොම වැදගත් මහත්තුරු...... ...මම තමයි ගේ හොයා දීල මෙහාට ගෙන්න ගත්තෙ........."

"වැදගත් උදවිය අහළක පහළක ඉන්නේක කොච්චරේකද්ද... මහත්තුරු කොයි පළාත් වලද?"

ආප්පයක් චක්කරමින් බාමින් අතර තුර ම එරන්දතී ගේ ආච්චි ඇසුවා ය.

කෙනෙක් අඳුනා ගත් විට, ඔහු ගේ ගම රට ගැන ඇසීම ඇගේ පුරුද්දකි. එසේ අසන විට "අපි මේ වගේ කුඩු ගැහිල තිට්යට අපිටත් හොඳ ගං රටවල් තිබුණ මිනිස්සු" වගේ අදහසක් ද ඇගේ ස්වරයෙහි ද්වනිත වෙන බව සාලියට ඇඳිනගත හැකි විය.

"අනෙක් මහත්තුරු සිකුරාද ගං රටවල ගිය ගමන් – හෙට ඒවි, ලෙන්සිනාහාමි අක්කට හෙට ආහම අඳුන්නල දෙන්නං කෝ අනෙක් මහත්තුරුත්."

"අහළ පහල වුනා ම මිනිස්සු අඳුනාගියාගෙන ඉපාංනෝන. තමන්ගේ ලොකුම යාළු මිත්‍රය නැද්දය තමයි ළඟ පාත ඉන්න මිනිහ. මහත්තයලටත් හදිස්සියකට කොත්තමල්ලි ටිකක් තම්බගන්න ඕන උනා – ඉස ඇම්මක් හැදිල, මේ ඉස්පුරහ ඉන්න මනුස්සය අඳුන කියාගෙන [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 61

අධ්‍යක්ෂක ඊට පසු කොරියාවේ අනෙක් පැල්පත් එක එක පෙන්වමින් ඒ වායේ ජීවත්වන්නන් ගැන ද සාලියට වෙන් වෙන් වශයෙන් ඇඳින්වීමක් කලේ ය.

"දුප්පත් උනාට මෙවයෙ නරක මිනිස්සු නෑ. එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් විතර ඉන්නව ටිකක් නාහෙට නාහන එවුන්. ඒත් හැමෝට ම නෙවෙයි - හැටි බලල තමයි ඒකත්. එහෙමත් නැතුව බෑ. මෙවයෙ නරක මිනිස්සු කියල ජාතියක් නෑ – අපි හොඳනම්. වෙලාවකට නරකයත් ඕන වෙනව. හොඳිමම බැරි වැඩත් තියෙනව. ඔය කසිය ටිකක් ගහල පොඩි සද්ද බද්දයක් තිබුනට – ඉදල හිටල ගෑණු දෙන්නෙක් කෙස් වල්ලෙන් අල්ල ගන්නට.........ඕව ගනන් ගන්න එපා. ඒවත් බලල සන්තෝෂ වෙන එකයි තියෙන්නෙ මහත්තයල......"

"බලල සතුටුවෙන්න ඒව නම් තියෙයි ඕන හැටියෙ–වෙලාවකට ඇඳිවතත් නැතුව."

ආප්ප තාච්චුවෙන් ගිය ඔසවන්නේ ද නැතිව ආච්චි කී කතාවට එරන්දතී සිනා සුනා ය. ඒ සමඟ ම එක්වරට ඇගේ නෙත් විහිදුනේ සාලිය දිහාට ය. කිසියම් ලජ්ජාවක් ඇය තුල ඇති වී ය. ඒ සැණින් ඇය නෙත් ඉවත ගත්තා ය. සිනාව ද ගිලගත් ගමන්, සෑලියට එක එල්ලේ නො සිට මඳක් ඉවත් වූවා ය.

"මොකෝ කෙල්ලෙ උඹ හිනැහෙන්නෙ........."යි, එවිට අධ්‍යක්ෂක එරන්දතීගෙන් ඇසී ය.

ඇයගෙන් පිළිතුරක් ලැබුනේ නැත.

එතෙක් එරන්දතී ඔවුන් ගේ කතාබහට සවන් දෙමින් සිටි බවක් ආච්චී නොදත්තා ය. ආච්චි බොහෝවිට කටට ආ දේ කියා දමමින්, මිණිපිරිය හෝ මුණුපුරා අසළ ඇති විට කතා බහ කරන්නේ ඊට වඩා ටිකක් පරිස්සා කාරීව ය. මේ අවස්ථාවේ ද 'ඉලංදරියෙකුත්, ළමිස්සි– යෙකුත් ඉන්න තැන'යි, යන හැඟිමක් උන්දෑට ඇතිවී ය. එරන්දතී කොයි හරියේදූ යි දැන ගැනීමට අවශ්‍ය වුනේ ඒ හැඟිම නිසා ය.

මොහොතකට පෙර එරන්දතී, ඇය එතෙක් සිටි තැනින් ඉවත් වූනේ ආච්චී තමා දිහා බලනැයි සිතාගත්තාක් මෙනි.

ඔවුන් [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 62

කතාවට යලි අළුත් ආරම්භයක් දීමට අධ්‍යක්ෂකට අවශ්‍ය වි ය.

''මෙතන මේ ගෙවල් හැට ගානක් තියෙනව – කෙල්ලො කොල්ලො ලාභට එකතු කරන්නැහැ ඉන්නව – ඒත් ඕං ඔච්චරයි විභාගයක් පාස්කෙරුව කියල කියන්න එකෙකුට ඉන්නෙ – ඒත් ඉතින් මුන්දගෙ උත්සාහේ නමයි......''

''කතාව කෙළින් ම තමා කෙරෙහි යොමු වෙතැයි එරන්දති නො සිතුවා ය. එහෙත් එය එසේ වි ය. එවිට එරන්දති දෙවන වරට ද ගිටි නැතින් ඉවත්ව ගිය මුත්, තමා ගැන කුමක් කියවෙන්නෝ දැයි දැන ගැනීමෙ ආශාවක් ද ඇතිවි ය. ඇයට නොදැනි ම ඇගේ නෙත් කෙවෙනි අග ඝ ගුනා සිහින් කඳුළු බිඳුවක් පිළිද ගත්තා ය.''

''මගත්තය නාම කෑම කන්න නැතුව ඇති......'' අධ්‍යක්ෂක සාලිය ගෙන් ඇසි ය. ඔහු එසේ ඇසුයේ ඔවුන්ට ඉවත්ව යන්නට මෙ වේලාව යයි, සනිටුහන් කරන්නාක් මෙනි.

''නාම නං කෑවෙ නැ මිං – එන ගමන් කෑම එකක් ගෙනාව..... ආයින් වංගියක් පාරට යන්න කම්මැලි කමට .....''

''ඔය හෝටල් කෑම හැම ද ම කැහැකි කෑමක් ද – ඔකට පිළි-වෙලක් යොදගන්නෙ නැතුව .....''

''මොකක් ද ඉතින් පිළිවෙලක් කියලත්......?''

''ලෙන්ඩිනාහාමි අක්කෙ...මෙ මහත්තුරුංට කෑම ටික දිහංකො බං – ඒක ඉතින් ඒ විදිහකට කරනව නං මෙතන ඉන්නෙ උඹ ම විතරයි – උඹ ඇවරි කොම්පැණියෙ මහත්තුරුංට කෑම දෙනව නෝද නාම......''

''දෙනව නං තමයි – ඒ මහත්තුරුන්ට අර එදා ඉඳල ම දීගෙන ආ කෑම ටික නෝද කියල දෙනව – ආයි බෑ කියන්න බැරි කමට දෙනව මිසක්ක – මට බෑ බං දූං ඔය දහිරි කොරන්න ඉස්සර වාගෙ......''

අධ්‍යක්ෂක ගේ යෝජනාව ඔවුන් වෙනුවෙන් කළ එකක් උව ද, ආප්ප ආච්චි කෑම දීම බාර ගනීතැයි සාලිය සිතුවේ නැත.

ඔවුන් එසේ කතා කරමින් සිටින අතර, රංජිත් 'එරන්දති ගේ මලයා' ... ය,

WWW.EXPRESSLANKA.TK 63

"රංජී......" අධ්‍යක්‍ෂක ඔහු ඇමතී ය.

"ඇයි......?"

"මං උඹාව ඊයෙ පෙරේද හිට හෙව්ව... ...උඹ නැතේ කොයි වෙලේ වත්......මේ හිටිය – මේ නෑ – මං ඊයෙ පෙරේද හිට ම උඹව හෙව්වෙ උඹට ලොකු රාජකාරියක් පංගාරතු කරන්න... .. උඹල මේ මහත්තුරුංට උදව් පදව් කරන්න ඕන......උඹට වැඩක් පලක් තියෙන වෙලාවක උනත්, මේ මහත්තුරුංට – තේකක් සිගරැට් එකක් ගේන්න ගන්න ඕන උනොත්, ඔය පොඩි එකෙක් හොයල යවන්න ඕන – උඹිල් කාට කාටත් උදව් පදව් ගන්න පුළුවන් හොඳ මහත්තුරු කට්ටියක්......"

"රට පුරා පාජාවෙ ඇවිදින එකාට මක්ක වෙනවද එහෙම වැඩක් පලක්වත් කරල දුන්න කියල......" අච්චී ද මූණුපුරා දෙස නොබලා ම අධ්‍යක්‍ෂ ගේ කීම අනුමත කලා ය.

රංජිත් කතාවක් නැත. තවම එතරම් දුන ඇඳුනුම් කමක් නැති අමුත්තකු ඉදිරිපිට නොවී නම මලයා නිකම්ම කට වසාගෙන නොසිටිතැයි එරන්දනී දන්නී ය. මලයා යමක් කියාදැයි ඇය කන් දී බැලුවා ය. නැත. 'ඔය කොන්තරාත් මම බාර ගන්නෙ නෑනෙ......' මල්ලී එහෙමවත් නො කීම එක් අතකින් ඇගේ පුදුමයට හේතුවකි.

"ඕන්න මහත්තයලට පුළුවන්නම් – ඕන්න ඔය පෝට්සාදයට මට මොකවත් වැඩපලකට දල දෙන්නකෝ – අඳුනන කියන තැනක – දූකේ වැඩක් පලක් ඉගෙන කියා ගන්න තැනකට දල දුන්නොත් පඩියක් නඩියක් නැතුවත් කමක් නෑ........."

එරන්දනී ගේ ආච්චී, කෙනෙක් අඳුනා කියා ගත් පසු, ඔහුගේ ගම රට අසා බැලීම වාගේ ම, මෙය ද දූන් ඇගේ මුවට පුරුදු වචන සමූහයක් ව ඇත.

රංජිත් ගෙට ගිය විට "මොකක් ද මල්ලියේ"යි, එරන්දනී ඇසුවා ය. මලයා ඇයට යමක් කියන්නට කට හැදූ මුත් එලියේ සිටි අය දෙස බලා යළිත් නිහඬ විය.

"හෙට උදේ ම වීදුරු කෑල්ලක් ගෙනල්ල අර සීවලී හාමුදුරුවන්ගෙ පින්තූරෙත් රාමු කරගෙනම් මං එන්නංකො......"යි, ඔවුන් වෙ[illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 64

''එහෙනං අපිත් යනව''යි, සාලිය ගේ කටහඬ එරන්දතීට ඇසිණ. 'අපිත් යනව'යි, කියේ එලියේ සිටි අයට පමණක් ම නොව, ගෙතුළ සිටි තමාටත් සමඟ යයි ඇය සිතා ගත්තා ය.

එරන්දතී ඒ ඔස්සේ නැවත එලියට පැමිණ බලන විට අධ්‍යක්ෂක ඔහුගේ ගෙවල් පැත්තට යනවාත්, පාර පැත්ත බෝඩිංකාරයා තරප්පු පෙළ නගිනවාත් ඇය දුටුවා ය.

තරප්පු පෙළ නගිමින් සිටි ඔහුගේ නෙත් එරන්දති දිහාට යොමු වී තිබිණ.

එරන්දති නැවතත් ඒ බැල්මට අසුවිය.

එදට ආප්ප සඳහා පිටි ඒදූ හට්ටිය සෝදා වක්කරන දිය රොටියෙන්, ඈච්චිගේ ආප්ප පිළිස්සිල්ල දවසක් අවසන් කරයි. අවසාන වශයෙන් වැක්කෙරෙන ඒ දිය රොටියත්, ආප්ප මැස්සේ ඉතිරි වන කැඩී බිඳී ගිය ඈප්ප සුං බුං ටිකත්, ගෝනි කඩේ අඟුපිළේ රාත්‍රියට ලගින, ගාල්වන මහලු මිනිසාට ය. ''ඕක ගිහින් දීපං අරූන්දට...... බලාන ඇති දූන් ඇවිත්......'' දිය රොටිය තාච්චුවෙන් බා, අනිත් ආප්ප සුංබුං සමඟ කඩදසියක දවටමින් ආච්චි එරන්දතීට කීවා ය.

ආච්චි දවසේ වැඩ අවසන් කරන තෙක් එරන්දති බලාසිටියේ වෙන ද නැති උනන්දුවකිනි. ඇයට ම අපැහැදිලි කිසියම් අසහනකාරි කමකින් ඇය නොසන්සුන්ව සිටියා ය. එහෙත් එම නොසන්සුන් කමේ බීජය ප්‍රීති සහගත එකක් විය.

''මං ඔච අස්කරන්නම් – ආච්චි ගිහින් ඇඟපත හෝදගන්නකෝ ඉතින්.. ...'' අනෙක් හැම ද කම වගේ එරන්දති ගේ වචන එදත් ආච්චිට ඇසිණ. ඒ වචන අසන්නට උන්දෑ කැමති ය. 'තමා මේ විය කරන්නේ මිණිපිරිය ගේ ඒ වචන වලට යයි එවිට ඇයට සිතෙයි.

එරන්දතිට ආප්ප මැස්ස අස්පස් කිරිම බාර දී ආච්චි ඇඟපත හෝද ගැනීමට පාරේ පයිප්ප බටය ළඟට යන්නට සූදානම්වෙයි – එහෙත් ඒ සූදනමට කාලයක් ගතවෙයි. පැය කීපයක් ආප්ප ලිප ළඟ ලැග රත්වූ ලේ නිවෙන තෙක් ඇඟට වතුර දමා නොගත යුතු යයි ඇය සිතයි. තන මත්තට දිය රෙදි කඩ දවටා ගත් ගමන් තවත් වෙ[illegible] ය. බොහෝවිට උන්දෑගේ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 65

පයිප්පය ළඟට යෑම ඉක්මන් වන්නේ වෙනත් ගැහැණියක් පයිප්පය බඳුගන්නට ඇති ඉඩ කඩ දුටුවිට ය. අනික් කෙනෙකුට ඉඩක් නොදී පයිප්පය බඳු ගන්නා ගැහැණුන් කිහිප දෙනා ගැන ඇය දනී.

ඒත් පයිප්පය ළඟට යන්නට සූදානම් වී දිය රෙද්ද ඇඳගත් පසුව වෙන කොයි කවුරු එහි ගියත් ආප්ප ආච්චි උන්දෑගේ අවස්ථාව ලබාගොගෙන නොසිටියි. ''හිටපන්! හිටපන්! ටිකක් මං මේ වරුවක් ගිනි කබල් එක්ක දඟලල ඇඟට වතුර ටිකක් දාගන්න කියල ලෑස්ති වුනා විතරයි – උඹලට උදේ හිට ඇරිල තියෙන පයිප්පෙ, මෙකෝ මේ තකහනියක් මේ වෙලාවෙ දුවගෙන ආවෙ..... තව ඩිංගක් හිටපන්! තව ඩිංගක් හිටපන්!'' එවිට ඇය කියන්නී ය.

කොරියාවේ පැල්පත් හැට ගණනකට දිය පහසුව සැලසූ පාරේ පයිප්ප බටය ළඟ රෑ දවල් දෙකට ම එක සිරුව ය. කන්න පිහන්නත් රෙදි සෝදන්නත්, වැසිකිළියට ගෙන යන්නත්, නාන්න කරන්නත් කියන මෙකී නොකී කොයි දේකට උනත් මේ එකම පයිප්පය නිසා පයිප්පය ළඟ ජලකෝලාහලයක් නැති දවසක් විරල ය.

කොරියාවේ ගැහැණුන්ට පයිප්පය වෙන් වුන වෙලාවල් තිබිණ. විශේෂයෙන්ම දිය නාන්නට පයිප්පය ඔවුන් පාවිච්චි කළේ එසේ කාල නියමයක් කරගත් පරිදි ය. වැඩකට පළකට නොගොස් ගෙවල් වලට ම වී සිටින මැදිවියේ ගැහැණුන්ට දවල් දවස ය. ඒ හැම කෙනෙකු ම පයිප්පය ළඟට එන්නේ වෙල්ලාවකට තරම් වැරහැලි පොදියක් ද සමඟ ය. ගෑණු ළමිස්සියෝ බිම්කරුවල වැටුනාට පසුව ය. හේතු දෙකක් නිසා ය. පළමු වැන්න දවල් දවසේ උන් ගෙදර නොසිටියහ කොහේ හෝ කුමක් හෝ රස්සාවකට යන උන් නැවත ගාල්වන්නේ සැඳෑ අඳුරත් සමඟ ය. දෙවැන්න 'අඳනෝදහක් එහා මෙහා යන පාරේ, යන හැඟීමය. රෑට පයිප්පය ළඟට ගිය විට කුණු අඳුල්ලා ගන්නටත්, ඇඟපතේ සබන් ගා ගන්නටත්, තවත් වරක් පැල්පත තුළට රිංගා ගැනීමට අවශ්‍ය නැත.

වේල්ස් කුමාර පාරත්, පරාක්‍රම පාරත්, යා වන තැන ලයිට් කණුවේ වැඩි ආලෝකයක් දෙන මර්කරි බල්බයක් දල්වෙයි. ඉන් වැගෙන [illegible] පන මත

WWW.EXPRESSLANKA.TK 66

මේ කහ පැහැති ආලෝකය තැවරුන විට දිය නාන යුවතියන් රන්වන් පාටින් දිලුලනු වැනි ය. ඒ කියව බැලුවත් රන්වන් පාටින් දිදුලමින් ගැහැණු දෙතුන් දෙනෙක් පයිප්ප බටයෙන් දිය නානු දැකිය හැකි ය.

එද වෙන ද තරම් පරක්කු නොවී, ආච්චි පයිප්පය ළඟට ගියා වනැයි එරන්දතී සිතුවා ය. එය ඇගේ සතුටට හේතු විය. මේ අතර තුර, පැල්පතේ කොටු දැල් කවුළුව අසළට කිහිපවරක් ම ආ ඇය සොල්දර ගෙදර දිහා බැලුවා ය.

ඇය විමසිලිමත් වූව ද සාලිය ඇයට පෙනෙන්නට සිටියේ නැත. 'කෑම කනව ඇති' සිතා ගැනිමට ඇයට හැකි විය.

"කී දෙනෙක් ඉන්නවද එරන්දතියෙ සොල්දර ගෙදර බෝඩිං කාරණයා..... ?" දවසේ වැඩ අවසන් කොට මිණිබිරිය සමඟ පැදුරට වැටී කුප්පි ලාම්පුව නිවවාට ද පසුව, ආච්චි මිණිපිරිය ගෙන් ඇසුවා ය.

"මං නාම හරියට දන්නෙ ඔන්න ඔය ඉස්සෙල්ල කතාකර එක්කෙනාව ම විතරයි.... මන්ද කී දෙනෙක් ද කියල – තුන්–දෙනෙක් හතර දෙනෙක් ඉන්නව මයේ හිතේ" එරන්දතී ගේ පිළිතුර මුකුත් ම නොදන්නා තාලයෙනි.

"වීරසිංහය අහන්නෙ කැමදෙන්න පුළුවන්ද කියල......මයේ හිතේ අහල බලන්න කියල ඇති වීරසිංහයට......"

"ඉතින් ආච්චි පුළුවන් කියල කිව්වද?"

"මං වචනයක් කිව්වෙ නෑ – මහ කරදරේ බං තව ඕව බද–ගත්තම......"

කුමක් කිව යුතු දැයි එරන්දතී සිතුවා ය. ආච්චි බෝඩිං කාරයන්ට කෑම දීම බාරගත්තොත් නම් හොඳ ය යන අදහසක් ඇගේ සිතේ මුල් අල්ලා ගනිමින් තිබෙ. කෙලින් ම නොකිව හැකි වුනත්, ඇගේ කැමැත්ත කෑම දෙන්ට කැමති පැත්තට ය. ආච්චිගේ අදහස් තව දුරටත් දැන ගැනීමට ඇයට අවශ්‍ය විය.

"මං එකපාරටෝම වචනයක් නොකිව්වට ආයින් වංගියක් ඇහුණොත්.... [illegible] ගෙ[illegible]න්නා ය,

WWW.EXPRESSLANKA.TK 67

තාම ඇගේ අදහස දෙකට බෙදවාරේ ය. 'එරන්දතී දූනට වඩා නව විකක් උදව් පදව් වෙතොත් මේ අයටත් කෑම ටික දීම මහ කාරියක් නොවේ' ආච්චිගේ හිත කියන්නේ එහෙම ය.

''ඒත්..... ඉතින් මෙතන ම නිසා......''යි, ආච්චි කතාව ඇරඹුවේ තමාගේ අදහසත් දූන ගැනීමේ අභිලාෂයෙන් බව එරන්දතිට වැටහේ. ආච්චි මෑතක සිට සමහර තීරණ වල දී එරන්දතී ගේ අදහස එසේ විමසා බලයි. කෙලින් ම 'නොවෙනත් වචින් ගොඩින් වත්, ආච්චි ඇගේ අදහස් බලාපොරොත්තු වෙයි.

''.....එක මහන්සියම නේ – දූන් ඔය කරන එකට නව හාල් හුණ්ඩු දෙකක් එක්කරන එක – නේ......'' පසුව එරන්දතී කීවා ය.

''එහෙනං උඹ කියන්නෙ ආයිත් වංගියක් ඇහුවොත් කෑම දෙන්න පුළුවන් කියන්න කියල ද... ''

''ඔව්! ඉතින් ආයිත් ඇහුවොත් බලමුකො ...මට හිතෙනව .... වීරසිංහ මාම ඔහොම ඇහුවව අපි බැරිය කියල කිව්වොත් එයා ම වැඩෙ බාරගන්න බලාපොරොත්තු වෙන්ද කියලත්.........''

''මටත් හිතුන බං ඔක .. ඒක තමයි මං කිව්වෙ කුස්සිය – ලිග්ගල - මිරිස්ගල යසට හදල බැඳල තියෙන එකේ ඔය ගම්මිරවල් වලින් කොල්ලෙක් කවුරුවත් එක්කරං ආවත් තුන්හතර දෙනාට කෑම ටික උයාගෙන කන්න බැරිද කියල......''

''ඒකත් හරි......අපූරුවට කුස්සියත් තියෙන – නේ''

''ඕන එකක් ආයි ඇහුවොත් බලමුකො – තවම කී දෙනෙක් ඉන්නවද කියලවත් හරියට දන්නව යැ......ඒ තරම් නරක මිනිස්සු වගේ පේන්නෙ නම නෑ තමයි......''

6

''එළිවෙන කොට ම මස්සබාල්දූ උස්සා–න එනව පයිප්පෙ ළඟට – රස්සාවකට වැඩට පළට යන මිනිස්සු මූණ කට හෝදගෙන පිටවෙනා කල් ගිටපල්ලෙකො...... පයිප්පෙ වතුර එනවනේ ඒ දවල් දෙකේට...''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 68

"මොකක් කිව්ව! තව සැරයක් ඒ කිව්ව ටික කියාපියකො බලන්න – රස්සාවට – ඇයි?......පුතෝ කාගෙවත් මූණකට මඹ හිලව්වට ගත්තද? පයිප්පෙ වතුර එනව නං හොඳගන්නෙ නැතුව – හරි හමින් රස්සාවකට යන නල්ල පිරිමිය – අර එහෙම කෙනෙක් නම් තව කිව්වත් ඉවසියැකි. මූ – මොකාද – මගේ එක මම හොඳ ගන්නං – උඹ හොඳගන්න ආ එකක් උඹ හොඳ ගෙන පලයං......"

"මම කිව්වෙ උඹෙ රෙදි ගැහිල්លෙං පාරෙ යන එන මිනිස්– සුන් එක්කල තෙමෙන නිසා – නැත්නම් මට රුදවක් නෑ උඹෙ එක හොඳ ගන්නට......"

"පාරෙ යන මිනිස්සු පාරෙ යයි – කවද ඉඳළ ද උඹට ඒ මූලාදෑනි කම දුන්නෙ – අනේ පලයන් යන්න – මගේ කට වෙනන අවුස්ස ගන්නෙ නැතුව....."

ඒ ඇලයෙන් මේ ඇලයට හැරුණ සාලිය ඇර තිබූ ජනෙල් කවුළුව තුලින් බලා සිටියේ ය. පයිප්ප බටය ළඟ උදේ ම ඇසෙන ගාලගෝට්ටිය කවුරුන් අතර දැයි දැන ගැනීමට ඔහුට අවශ්‍ය විය. ගැහැණු කට හඬ සිඳ්ද්වි ගේ බව ඔහු නොබලා ම ඇඳින්නේ ය. පිරිමි කට හඬ කාගේද්දැයි නොදැන ඇඳින ගත නොහැකි විය.

පහළ පාරේ මැයි ගස් පිසගෙන එන සුළඟට රාත්‍රිය පුරා නිඳුල්ලේ ගෙතුලට ඇතුළු වීමට ඉඩ සලසමින්, ඔවුහු රාත්‍රියේ ජනෙල් පියන්පත් සම්පූර්ණයෙන් ම හැරදමා නිදති. සතියකට දවසක් දෙකක් ඔවුන් උදෑසන අවදි වූයේ, පාරේ පයිප්පය අසලින් ඇරඹුන ජල කෝලාහලයත් සමඟ නොවේනම්, කොරියාවේ වෙනත් එවැනි ආරෝවකින් නැඟි ගාලගෝට්ටි ජනෙල් කවුළු තුලින් ඇතුළුව ඔවුන් ගේ දෙසවන් පුරවන විට ය. පහළ පැල්පත් වලින් නැගෙන ගාලගෝට්ටි වලට දැන් ඔවුන් ගේ දෙසවන් පුරුදු ය.

පහළ පාරේ පයිප්ප බටය තෙක් කෙලින් ම පෙනෙන්නේ සාලියගේ ඇඳට පමණකි. සාලිය මුල සිට ම සියල්ල අසා බලා ගෙන ය. සැහෙන වෙලාවක් දෙන්නා අතර උස් හඬින් බැන අඬ– ගෑම පැවතිණ. දෙන්නා ම තම තමන් ගේ විස්තර [illegible] කාටත් ඇසෙන්නට [illegible] ගෙන,

WWW.EXPRESSLANKA.TK 69

මේ අතර සාලියටත් සරච්චන්ද්‍රටත් හිලව් කඩයප්පන් රැගෙන ජිනදාස උඩට ආවේ ය. ආප්ප ආච්චිගෙන් හිල ගත්තේ ඒ දෙදෙනා පමණකි.

"මොකක්ද රංජිත් මල්ලි කසිලිය."

"ගඳ කසිලියක් අප්ප!..... ඇග්නස් අක්ක රෙදි ගගල වතුර විසික්ක වෙල විස්සි මල්ලිගෙ ඇඟට."

"පෙරේද රෑත් දෙගොඩ හරිමයෙ ඇග්නස් අක්කගෙ කට සද්දෙට ඇහුන නේද......" ජයතිලක අයියා යලි රංජිත් ගෙන් ඇසී ය.

"ඒක පුල් පුල් ජෝගියක්"

"ඒ මොකද......?"

"ආරංචි නැද්ද......?"

"මොන ආරංචි ද? රංජිත් මල්ලිව අල්ල ගන්න බල්ලො දන්න එපායැ – ඉතින් කොහෙද ආරංචි....."

"ගඳ කසිලි තමයි අප්ප.! ඒ, ඇග්නස් අක්ක රාත්තිරි – කොහෙද ගිහින් ඇවිත් ඇඳුම මාරු කරද්දි කොහානන්ද පිලිකන්නෙ ලැල්ලෙ හිඩසක් හදගෙන බලාන ඉඳල......"

"ඉතින්!!"

ඊට උත්තර දෙන්නට නොසිට රෑ කෑම ගෙනා පිඟන් ටික ද අකුලගෙන රංජිත් බැස ගියේ ය.

පහළ කවකවය තවමත් අවසන්ව නැත.

ඇග්නස් අක්කා වැක්සි විට්ටරඹියාගේ පවුල ය පවුලය කිවත්, ඇය වෙනත් මිනිහකු සමඟ පවුල් කමින් සිටිය දී වැක්සි විට්ටරයියා විසින් උස්සන් ආ ගැහැණියකි. විට්ටරඹියාගේ නීත්‍යානුකූල බිරිඳ හා ළමයි, තවත් කොහේදෝ පදිංචිව සිටියහ.

ඇගේ නම ඇග්නස් බව දන සිටියේ ටික දෙනෙකි. 'සිදේවි' යි, කී විට කවුරුත් දනිති. ඇය කැපී පෙනෙන අඟ පසඟින් යුත් කළු පැහැති ගැහැණියක වූවා ය. ඒ කළුව තුළින් ම අමුතුම ලස්සනක් ද ඇයට උරුමව තිබුණි. 'සිදේවි'යි, නම, ඇයට පටබැඳීන ලද්දේ කවුරුන් වුව ද එහි කිසියම් අන්වර්ත කමක්ද විය. රූප සුන්දරියක් නොවූවත්, දෙවරක් ඇය දෙස බලන්නට පිරිමි ඇස් පොළඹ වන ගතියක් ඇගේ ඇඟපතේ වෙයි. ඒ බව ඇය ද දන සිටින්නට ඇත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 70

පැල්පත් පෙළේ කිසිම ගැහැණියක් ඇය තරම් හොඳට ඇඳ පැළඳියේ ද නැත.

"සිංදේවි ගිටි ගැටියේ සවසක, හාරිච්චි බෝරිච්චි බලමූසය-කට හොඳ වටිනා කමක් පේන ලුංගියක් හැඳ පාර බලා සිටියි. වැක්සිය එයි. සිංදේවි පිටිපස අසුනෙහි ඉඳගනියි. "අපි පික්චර් එකකට යනව - ගෙවල් පැත්ත ටිකක් බලන්න ඒසි!"

ඇය කියන දේ අසන්නට කෙනෙක් සිටියත්, නැතත්, වැක්සිය අදින්නට ඉස්සර ඇය වීදුරු කවුළුවෙන් හිස එළියට දමා එසේ කියයි.

"බ්‍රෑංම්......" විටවරයියා වැක්සිය අදියි.

පැල්පත් පාස්වෙන හරියේ දී සිංදේවි පිටිපස වීදුරුවෙන් පස්ස හැරී බලයි.

මේ වටන විකම, ගමන යන්නට අදින පළඳින ගමන් ද කෙනෙකු ඇගේ පැල්පතට කරපෙව්වොත්, ඇය බොහෝ විට කියන්නී ය.

විනිවිද පෙනෙන තරම් සිනිඳු පිලියෙන් මසන ලද, සුදු රේන්ද ඇල්ලූ යට සාය ගැඹුරට පේන බූරියට පහළින් හැඳ, පැල්-පත්වල අනෙක් ගැහැණුන්ට ඉරිසියා හිතෙන තරම් අනර්ඝ බ්‍රේසියරයකින් වැසි, අභිමානයෙන් ඉස්සරහ බලා සිටින දෙතන, යටින් යටින් උස්සමින්, පාරට මීදුලට බැස "අපි පික්චර් එකකට යන්න මේ" ඇය මේ ගමන ගැන කියන්නී ය.

එවිට මහත් වූ ආඩම්බර පෙනුමක් ඇගේ මුහුණේ දිස්වේ.

ඇය පික්චර් බලන්නට ම ගියත්, එය විශ්වාස කළ කෙනෙක් නැත. ඇය පිටත් වන විට සිනාසී බැලූ ගැහැණු, වැක්සිය ඇන පියමං වන විට "ඔය ගියේ පික්චර් පෙන්නන්න" යි, කියාගෙන ගෙට යති.

වැක්සි විටවරයියා විදේශිකයන්ට ලොකු හෝටල් වල දී ඇය මුණ ගස්වන බව යටින් යටින් සියළු දෙනා අතර පැතිර ගිය රහසක් විය. එවැනි චාන්ස් ද ට දෙන්නා ම හොඳ හෝටලයකින් ජයට ම කා බී, ක්ලබ් ගොස්, ටොම්බෝලා කපා, පාන්දර ජාමෙට විත් වැක් [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 71

කොරියාවේ අනෙක් ගැහැණු නොයෙක් කරුණු නිසා 'සීදේවි' සමඟ ඉරිසියාවෙන් ඉන්නට ඇත. එහෙත්, ගනු දෙනුවක්, අතමාරුවක් හදිස්සියකට කර ගත්තේ ඇගෙන් නිසා, මූණට නම් කවුරුත් මහත් හිතවත්කම් පෙන්වූහ.

සාලිය මේ සියල්ලන් ජීවිතය නැමැති චන්දනා ගමනෙහි චන්දනා කරුවන් ලෙස සැලකුවේ ය. ජීවත්වීම සඳහා මිනිසුන් කරන සටනේ දී බොහෝ දේ උපේක්ෂා වෙන් නොතකා හරින්නට ඔහු පුරුදු වූයේ ය. අනන්ත දුක් පීඩා උසුලමින් ඉස්සරහ බලන මේ ගමනේදී මිනිස්සු වෙහෙස නොතකා සිනාසීම, සිරිපා චන්දනා කරුවන් 'බර' සැහැල්ලු ලෙය සලකා සිත රවටා ගැනීමට කරන උත්සාහය වැන්නකැයි සාලිය සිතයි.

ඇත්ත වශයෙන් ම මිනිසුන් ජීවත්වීම සඳහා කරන අරගලය සාලිය දුටුවේත්, ජීවිතය ඇඳින ගත්තෙත්, මෙහි දී ය.

ගමෙන් කොළඹට ආ ඔහු, පසුගිය අට මාසයේ මිනිසුන්ගෙන් උගත් දේ මිනිසුන් ගේ දුක් පීඩා දෙස දයා වෙන් බැලීමටත්, ඔවුන්ට පිහිට වීමටත්, දූඩී සේ ඇදී යන සිතක් ඇති කිරීමෙහි සමත් විය.

ආච්චි ගේ ආප්ප මැස්සත්, අධ්‍යක්ෂක ගේ පින්තූර මාලිගයත්, හැරෙන විට, වීන්කලයක්, ලොන්ඩ්‍රියක්, බාබර් සාප්පුවක්, ඔරේන්ජ් බාර්ලි බෝතල කිහිපයක්– ලොයින්ජර – බෝල සබන් බුලත් පුවක් - වෙරළු අච්චාරු – ආදිය වෙළඳාම් කළ කඩ බක්සි කිහිපයක් හා දේවාරුඪ යෙන් ශාස්ත්‍ර කියන නැනක් ද කොරියාවේ මේ පැල්පත් හැට ගණනට අයත් විය.

පාරට මූණ ලා පැල්පත් වල පවත්වාගෙන ගිය මේවා, පැල්පත් වාසීන් ම නොවේ නම්, වෘත්තියෙහි යෙදුන කාට හෝ සුළු මුදලකට කුලියට දෙන ලද්දේ ය. බාබර් සාප්පුවත්, ලොන්ඩරියත්, මෙසේ කුලියට දෙන ලද ඒවා වූ අතර, අනෙක්වා නිවැසියන් විසින් ම පවත්වා ගෙන ගියහ.

ඒවා අතරින් පිළිවෙලකට කෙරුණේ අධ්‍යක්ෂක ගේ පින්තූර රාමු කිරීමත්, ලෙන්සිනාහාමිගේ ආප්ප මැස්සත්, පමණකි. අනෙක්වා නමට අටවා ගෙන තිබූ නිකම්ම නිකම් ඇහිල කඩ ය.

රස්සාවක් ඇනා, නැනා, උදේට සිය නිවෙස් වලින් පිට වන මෙම පවුල් [illegible] පැල්පත් වලට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 72

ගාල් වෙති. 'සිදේවි' 'විස්කි මල්ලි' වැනි කිහිප දෙනෙක් හැරෙන විට, අනෙක් අය කරන කියන රස්සාවක් ගැන හරි හැටි දන්නා කෙනෙක් ද නැත.

පිරිමින්ගේ පමණක් නොව, ගැහැණු උදවියගේ ද තත්වය එසේ ම විය.

මහ ගැහැණුන් ගෙන් වැඩි දෙනා එහා පැත්තේ ග්‍රෑන්ඩ්පාස් පාරේ, විල්ප්‍රඩ් මෝලේ කොහු පිරන්නට නැත්නම්, ජයසිංහ රබර් ස්ටෝරුවේ ෂීට් රබර්වල කුණු කපන්නට ගියහ. තරුණියන් ගෙන් වැඩි කොටස මිකාඩෝ එකේ පවුඩර් පිරවීමට ගිය අතර, අනෙක් පිරිස කහා මූනා බායි ළඟ කැලි ගානට බ්‍රේසියර් මැහූහ.

වරායේ කම්කරුවන් තිදෙනෙක් - සෙන්ට් ජෝන් මාර්කට් එකේ මාළු ලෑල්ලේ මාළු වෙළෙන්දෙක් - මැක්සි රියැදුරෙක් - ඇඳුම් මහන්නෙක් - (දවල් කාලයේ ප්‍රසිද්ධ ඇඳුම් මහන ස්ථානයක සේවය කළ ඔහු රෑට සට! සට!! ගා මැසිම පාගනු ඇසෙයි) ආදී වශයෙන් මෙහි වූ කවුරුත් වාගේ නවාතැනේ අනෙක් අයට ඉක්මනින් සාලිය සමඟ දැන ඇඳුනුම් කම් ඇති කර ගත්හ.

ගෝනි කඩේ උඩ තට්ටුව මීට පෙර කුලියට දී තිබුණේ පවුල්වලට ම ය. තනිකඩයන් පිරිසකට (ජයතිලක හා සරච්චන්ද්‍ර විවාහකයන් වූහ.) තට්ටු ගෙදර කුලියට දෙන ලද ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය විය. මීට ඉහත මෙහි පදිංචියට ආ හැම පවුලකට ම වැඩියෙන් පැල්පත් වාසීන් සමඟ පොදු සුහද තාවයක් ඇති කර ගැනීමට මොවුන්ට පුළුවන් විය.

පැනට තීන්ත ටිකක් ඉල්ලා ගෙන - ලිපියක් ලිවීමට - කඩදාසියක් ඉල්ලා ගෙන -- ස්වීප් ප්‍රතිඵල බලන්ට පත්තරය ඉල්ලා ගෙන-පෙත්සමක් ලියවා ගැනීමට නැතහොත්, කිසියම් කාර්යාලයකින් කරවා ගත යුතු වැඩක් සඳහා උදව්වක් උපදේශයක් ලබා ගැනීමට හෝ ඔත්තු පත්තු දැන ගැනීමට ද, පැල්පත් වාසීන් තට්ටු ගෙදර තරප්පු පෙළ නැංගාහ.

ඔවුන් වැඩි වශයෙන් ම සොයාගෙන ආවේ ද සාලිය ම ය.

තට්ටු ගෙදර පදිංචි කරුවන් හා පැල්පත් වාසීන් අතර වර්ධනය වූ සුහද තාවය ගැන අන් [illegible]

ආඩම්බර [illegible] WWW.EXPRESSLANKA.TK 73 [illegible]ධ්‍යක්ෂක

''ඔං මේ මහත්තුරුං හොයා නොගෙනනන්න බායි දංඩෙක් හෙම ආයි ඇවිත් වැදුන නං ඕකෙ, ඕහොම පොරෝජන ගන්නද කවුරු කවුරුත්......''

ඔහු ඒ ගැන සමහර වේලාවට මහා හයියෙන් පාරේ කතා කරනු ද ඇසෙයි. ගේ සොයා දුන්නාටත් වඩා, ඔවුන්ට ලෙන්සි-නාහාමි අක්කා ගෙන් කෑම ටික ගන්නට සැලැස්වීමට හැකිවීම ඔහුට ආඩම්බරයකි. එයින් දෙපාර්ශවයට ම වී ඇති යහපත ගැන ප්‍රීතියට පත්වන අධ්‍යක්ෂක, එය මතක්කර දී ලෙන්සිනාහාමි උන්දෑ ගේ ආප්ප වට්ටියෙන් ආප්පයක් කෑමට හෝ තවවු ගෙදර බෝඩින්කාරයන් ගෙන් සිගරැට්ටුවක් පත්තු කර ගැනීමටද අවස්ථාව සලසා ගනියි.

ආප්ප හැස්ස ළඟදී බෝඩින්කාරයෙක් මුණ ගැසුන විට ඒ අසලක එරන්දති ද සිටියේ නම්, ''මහත්තුරුන්ට පිරිසිදුවට කෑම ටික දෙන එක උඹ බලා ගන්න ඕන කෙල්ලෙ ඕං... '' එවිට ද ඇසෙන සේ ඔහු එරන්දතිට අවවාද මුඛයෙන් කියයි.

තමා සැලකිල්ලට ලක්වෙමින් වගකීමක් පැවරීම හා 'කෙල්ලේ'යි, ඇමතීමෙන් ද්වනිත වූ ආදරවන්ත කමත් නිසා එවිට එරනදති තුළ සියුම් ප්‍රීතියක්, ඔකද වීමක් ඇති වෙයි.

අධ්‍යක්ෂක එසේ කියන්නේ ද බෝඩිංකාරයන් පැල්පත් වාසීන් සමඟ මෙවන් සුහද ආකල්පයක් ඇති කර ගැනීමෙහි ලා එරන්දති බෙහෙවින් ආධාර වූ හයි, යන හැඟීම හිතේ ඇතිව ය. එහෙත් එරන්දති ඊට හවුල් වූයේ කවර ආකාරයෙන් දැයි සිතන ඔහු, ඒ ගැන පැහැදිලිව සිතා ගැනීමට බැරි වන විට, ''ඇහැට කණට ජේන ළමිස්සියක් ඉන්න ගේකින් බත් කන්න කොයි ඉලංදරියද කැමති නැත්තෙ''යි ඔහු තමාට ම කියා ගනියි.

යාලිය හා එරන්දති අතර ආදර සම්බන්ධකම ලියලෑමට ගත වූයේ සුළු කාලයකි. වෙනත් තරුණ තරුණියන් දෙදෙනෙකු අතර එවැන්නක් ඇති වීමට වඩා ඉක්මනින් ඔවුන් විශ්වාස වන්න වන්නට ඇත. එසේ වුව ද, ඒ සම්බන්ධයෙන් සැකයකට තුඩුදෙන හෝඩුවා-වක් තරම මේ අට මාසයක් ගෙවී යන තෙක්ද අසල් වැසි කිසිවෙකුට සුවඳ ගැසුනේ නැත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 74

සාලිය පැල්පත් වාසීන් සියළු දෙනා කෙරෙහි දක් වූ හොඳ හිතත්, එරන්දතී ගේ නිවසින් කෑම ගැනීමත්, යන දෙකරුණ එරන්දතී හා සාලිය ගැන එවැනි සැකයකට අවස්ථාවක් කර ගැනීමට පැල්පත් වාසීන්ට තිබූ ඉඩ කඩ බොහෝ දුරට මග හැරවී ය.

අධ්‍යක්ෂක ඔහේ නිකමට කීවත්, බෝඩිං කාරයන්ට කෑම දීම ගැන එරන්දතී ඇත්ත වශයෙන් ම වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වූවා ය. ආච්චි හොද්දක් ව්‍යංජනයක් ප්‍රද දී, ආප්ප මැස්ස ළඟ වාඩි වූ පසු. රාත්‍රියේ කුස්සියේ කටයුතු එරන්දතී ට බාරවෙයි.

උයා පිහා කෑම පිඟන් ටික බෙද අවසන් කරන තෙක් වූ වගකීම ඇය මිනාව ඉටු කරයි ඇය කුස්සියේ වැඩ කරන හැටි ආච්චිට අමුතු ය. එහෙත් තමන් කරන, පරණ තාලයට ම වැඩ කිරීමට ඇය කිසි විටකත් මිණිපිරිය නොපොළඹවයි.

යහපත් ලෙසත්, පිළිවෙලක් ඇතිවත්, කඩිනමිනුත් මිණිපිරිය උහා පියා කෑම පිඟන් ටික බෑඳ අවසන් කරනු දකින ආච්චි තුළ සතුටක් ඇති වෙයි.

කෑම පිඟන් ටික පිළියෙල කර යැවීමෙන් ද එරන්දතී ගේ වගකීම අවසන් නැත. මාස අවසානයේ පඩියට කෑම මුදල් ලබා ගැනීම දක්වා ඇගේ වගකීම වෙයි. එක් එක් කෙනා තාමරේ හිටපු කරපු විදියට කෑම ගණන් පිළිවෙලට ලියා තැබුවේ ද ඇය විසිනි. සාලිය හා සරච්චන්ද්‍ර උදේට කඩයප්පන් ද කෑ නිසා එකිනෙකා ගේ ගණන් කල්පනාවෙන් සටහන් කරගත යුතුව තිබිණි. එරන්දතී මාසේ අන්තිමට ගණන් හද තුන්වූ ලියා දෙන තෙක් ආච්චි මේ ගැන සෙව්වෙ බැලුවේ නැත.

මලයා 'රංජිත් ගෙදර ආවේ බඩගිනි වූ විටක පමණකි. ඒ ආ විට වුව ද පරෙයි කුඹුවේ ආව නේව කරමින් සිට, හිටි හැටියේ යළි අතුරුදහන් වෙයි.

මේ නිසා උදේම කඩ වලට කඩයප්පන් ටික යවා ගැනීමට පවා වෙන පොඩි එකෙක් අසල ගෙදරකින් අඩගසා ගත යුතු ය.

පිටවු කැල්ලක් හෝ ඉඩියප්ප පහක් ලැබෙන නිසා 'ඉටටං' හා 'වං ඇටයා' [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 75

අන්තර් දිස්ත්‍රික් කාන්තා අත්පන්දු ශූරතා තරඟ ආරම්භවීම, එරන්දති ගෙදර දොර කටයුතු වලින් බොහෝ සෙයින් ඈත් කරන සිදුවීමක් විය.

බස්නාහිර දිස්ත්‍රික් අත් පන්දු කණ්ඩායමේ නායිකාව ලෙස එරන්දති තෝරා ගන්නාට පසුව, ඇගේ නායකත්ව යෙන් තරඟ වදින පළමු අවස්ථාව මෙය විය.

තමාගේ නායකත්වයෙන් පළමු වරට තරඟ කරන අත් පන්දු කණ්ඩායම ජයග්‍රහණය කරා මෙහෙය වීමට එරන්දති දැඩි උත්සාහ-යකින් හා විශ්‍රමකින් ද ක්‍රියා කළා ය.

ශ්‍රැන්ඩ්පාස් හි ශාන්ත මේරි බාලිකා විද්‍යාලිය අත් පන්දු කණ්-ඩායමේ නායිකාව ගේ සිට බස්නාහිර දිස්ත්‍රික්ක ශූරයන් වශයෙන් ජයග්‍රහණය කිරීම දක්වා එරන්දති ගේ ක්‍රීඩා ඉතිහාසයේ විශිෂ්ඨ සිද්ධියක් විය. එහිදී නායිකාවක වශයෙන් එරන්දති, කණ්ඩායමේ ඒකීය භාවය රැකගත් අන්දමත්, පෞද්ගලිකව ඇය දක්වූ ක්‍රීඩා කෞශල්‍යයත්, දිස්ත්‍රික්ක ශූරතාවය සඳහා සම්බන්ධ වූ ක්‍රීඩිකාවන් ගේ පමණක් නොව, ක්‍රීඩා විනිශ්චය කරුවන් ගේ මෙන් ම ක්‍රීඩා උපදේශකයන් ගේ ද පැසසුමට ලක්විය.

මෙම තරඟ වලින් වැඩි හරියක් පැවතියේ කොළඹ වුව ද අනෙ-කුත් ප්‍රදේශවල ක්‍රීඩාලෝලී නරඹන්නන් ගේත් ක්‍රීඩක ක්‍රීඩිකාවන් ගේත් පහසුව සලකා ප්‍රාදේශීය නගර කිහිපයක ද තරඟ පැවැත්වීමට ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශය ඉඩකඩ සලසා දී තිබිණ. ඒ අනුව එරන්දති ගේ නායකත්වයෙන් සටන් වැදුන ජයග්‍රාහී කණ්ඩායමට ගම්පහ, කළුතර, වැනි නගරවලට ගොස් තරඟ වැදීමට සිදුවිය.

සති අන්තයේ කොළඹ පැවති හැම තරඟයක් ම සාලිය වැරැද්-දුවේ නැති අතර, කොළඹින් පිට පළාත්වල තරඟ පැවති දිනවල සාලිය එහි ගියේ ය.

සාලිය පිළිබඳව මුල සිට ම දැන සිටි අශෝකාට හා නිර්මලාට හැර, එරන්දති ඇගේ කිට්ටුම යෙහෙළියන්ට වුව ද සාලිය සම්බන්ධ යෙන් සත්‍යය එසත් කළා ය.

අනෙක් අය දැන සිටියේ සාලිය ඇගේ සහෝදරයා වශයෙනි. එරන්දති ට [illegible] ඇගේ කණ්ඩායමේ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 76

යෙහෙළියන් කිසිවකුත් දූන අඳුනා ගෙන නොසිටීමෙ වාසිය ඇය ප්‍රයෝජනයට ගත් බොහෝ අවස්ථාවල දී, 'සහෝදරයා ගේ හා සහෝදරිය ගේ මුහුණු වරේ සමාන කම' ගැන කතා කළ අය ද වූහ.

එරන්දති ට පමණක් නොව, ඇගේ කණ්ඩායමේ ,නවත් ක්‍රීඩිකා වන්ට ද සාලිය ගේ ආධාර උපකාර බෙහෙවින් ප්‍රයෝජනවත් විය. එනිසා ම සාලියට අනෙක් ක්‍රීඩිකාවන් සමඟ මෙන් ම, ක්‍රීඩා උප දේශකයන්, ක්‍රීඩිකාවන් ගේ නැඳෑ බාර කරුවන්, ආදී වශයෙන් බොහෝ දෙනා සමග සබඳකම් ඇති කර ගැනීමෙ අවස්ථා එළඹියේ ය.

මෙයින් එරන්දති අමාරුවට පත් වූ අවස්ථා ද තිබිණ.

සාලිය එරන්දති ගේ සහෝදරයා ය යන්න සත්‍යය වශයෙන් ම පිළිගැනීම නිසා යසෝමා, සාලිය පිළිබඳව සිතක් ඇති කර ගැනීම එවැනි එක් අවස්ථාවක් විය.

''ඒයි! මේ ඔය වැඩෙ ඔහොම හරි යන්නෙ නෑ. ඔය ලයින් එක වෙනස් කරල අයිය වෙන්නෙ නැත්දෑගෙ පුතා ය කියල වත් දැම්ම බේරගනින්. එතකොට උඹ පස්සෙ එන්නෙ අයිතිවාසිකම් වලට කියලවත් හිතාගනීවි අනික් කෙල්ලො. නැත්නම් උඹට පස්සෙ අඬන්නයි වෙන්නෙ......'' නිර්මලා, කී හැටි එරන්දති ට මතක ය.

''ඔන්න මිණිපිරි එහෙම පිටින්ම ඉන්නව පත්තරේ''

බස්නාහිර පළාතේ කාන්තා අත් පන්දු ශූරතාවය දිනා ගත් කණ්ඩායමේ පින්තූරය පළවී තිබූ ද වැඩ ඇරී එමින් සිටි සාලිය දෙර කඩ සිටි ආච්චිට පත්තරය දුන්නේ ය.

සාලියට අවශ්‍ය වූයේ එරන්දතීට පත්තරය දෙන්ඩ ය.

''එරන්දතියෙ......'' ආච්චි ගෙතුළ ට ඇහෙන්නට උස් හඬින් කතා කළා ය.

ආච්චින්, මිණිපිරියන් පත්තරයට ඇස් ඔබාගෙන සිටිනවා පසුව සඳැල්ලට [illegible]

www.EXPRESSLANKA.TK 77

7

''මෙංකද අද කෑම නැද්ද – ආවච්චයි – මිණිපිරිටයි දෙන්නට ම නින්ද ගිහින්ද... ..'' සඳැල්ලේ සිට පහළ පාර දෙස බලා සිටි සාලිය අසළට ආ සරච්චන්ද්‍ර ඇසී ය.

සාලියගෙන් ඊට පිළිතුරක් නො ලැබිණ.

''ඔතන බලා ඉන්න වෙලා පහළට ගිහිල්ලම බලාන එන්න කියපන්කො ...'' මේ අතර කාමරය තුළ සිට පියසේන කී ය.

''කාටද ඒ කිව්වෙ......'' සාලිය ඇසුවේ ය.

''කාට කිව්වත් මොකද. ඔන එක්කෙනාට ඇහිල තියෙන්නෙ...''

කියයුතු තරමේ පමාවක් නොවූවත්, සාමාන්‍යයෙන් වෙන ද කෑම පිඟන් ටික උඩට එන වෙලාවට වඩා එද පරක්කුව තිඃබන්නට ඇත. මිදක් හෝ පමාවක් වූන ද ට – වෙන ද ට වඩා කලින් බඩගිනි වූ බවක් දනෙන්නට වෙයි.

ඔවුන් ගේ අවධානය කෑම පමාව ඔස්සේ වෙනත් අතක යොමුව තිබිය දී කෙනෙකු තරප්පු පෙළ නගින හඬක් ඔවුන් කණ වැකුනේ නැත. අධ්‍යක්‍ෂක ඔවුන් අසළට එනතෙක් ම කිසිවෙකු ඔහු නො දුටුවේ ය.

''මහත්තුරු රෑට කෑම හේ – ම කාලයි මෙ... ?''

''නාම නෑ – අද කෑම පරක්කු වෙලා.....''

''ඒ මොකෝ – එහෙම පරක්කු වෙන්නෙ – ඇයි.. කෑම ටික වෙලාවකට නො ලැබෙන්නෙ? – ඒවට ඉඩ තියාගන්න එපා..... මොකෝ – කෑම කාපු සල්ලින් එහෙම පරක්කු කරනවැයි......?''

''අධ්‍යක්‍ෂක ගේ කතාව ඔවුන් සමඟ කිසිසේත් එකඟ වන්නක් නොවී ය. කෑම පමාව ගැන ඔවුන් ගෙන් සඳහන් වූනමුත්, එය දෝෂාරෝපණයක් හෝ චෝදනාවක් වශයෙන් සලකා කී දෙයක් නොවී ය. අධ්‍යක්‍ෂක එය එතරම් ඉස්මතු කර ගනිතැයි සාලියවත්, අනෙක් කෙනෙකුන්වත්, සිතුවේ නැත. ඒ නිසා ම දුන් කෑම රැගෙන එන විට, කෑම පරක්කුව ගැන ඔවුන් අතර එවැනි කතාවක් තිබීම පුදුමු නැත [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 78

කතාව වෙනත් අතකට හැරවීමට ඔවුන්ට අවශ්‍ය විය.

''වීරසිංහ උන්නැහේ මේ ටිකේ දක්නට නෑ – කොහේවත් වන්දනාවකවත් ගිහිල්ල හිටිය ද?''

''සිරිපාදෙ වන්දනාවට ගිහු දල තිබුන ගෝලයො දෙන්– දෙනක්ව – දන් ඉතින් සිරිපාදෙ කරුණා තිරිල්ලත් මේ පෝයෙන් පස්සෙ නෑ – ඒම බඩුටික ගිහින් දල ආව මීයක්ක නැවතුනේ නෑ – මෙද බොහෝ ම සිනල තදයි ''

අධ්‍යක්‍ෂක ගේ ප්‍රධාන වෘත්තිය පින්තූර රාමු තිරිල්ල ය. ඔහු උත්සව සමයයන් අල්ලා වන්දනාවේ යන්නේ පින්තූර වෙළඳාමටය. මාස ගණනක් තිස්සේ රැක් දව්ලක් නැතිව 'ටක් – ටුක්' ගා රාමු ගසා නිමවන වෙෙවාරන්න පින්තූර – පෙරහැර කාලයට කැලණිය – බෙල්ලන්විල – නුවර වාගේ ම, දිවයිනේ සතර දිග් භාගයේ ම පිංකම් පොළ වල දී ද අලෙවි වෙයි. පොසොන් පෝයට අනුරාධ– පුරයේ මිහින්තලේත්, සිරිපා වන්දනා සමයට සිරිපාදේත්, ඉඳිවෙන 'වීරකලා පින්තූර මාලිගයේ' තාවකාලික මඩු කුඩාරම්, කතරගම උත්සව කාලයට කතරගමටත්, මඩුවන්දනා සමයට එහිදීත් ඉඳිවෙයි.

සමහරවිට ඔවුන් පින්තූර වෙළඳාමට කොළඹින් බැහැර නොයන එකම මාසය වෙසක් මාසය විය යුතු ය.

''මං මේ වෙලාවෙ උඹට ආවෙ ඇයි? කියල මහත්තයල දන්නව ද? . ...''

''කොහොමෙයි ඉතින් අපි දන්නෙ - කිව්වයි ඇයි ආවෙ කියල......?''

''මං ආවෙ බොහොම වැදගත් කාරණයක් ගැන මහත්තයලට දනුම් දීමක් කරන්න......දනුම් දීල තියන්න – මොකද නැත්නම් මහත්තයලටත් පස්සට කරදර......''

''අපට ඉතින් මොන කරදරයක් ද? – මොන කරදරයක් අපට ආවත් වීරසිංහ උන්නැහේ ඉන්නවනේ......'' සරච්චන්ද්‍ර කියේ ය. එය දෙපැත්තට ම තේරුම් ගත හැකි අයුරින් කී මුත්, අධ්‍යක්‍ෂක එක් පැත්තක් පමණක් ම සිතී'ය.

''ඔව්! ඒක නිසා ම තමයි [illegible] මහත් [illegible] කියන්න ඕන කියල [illegible]......

WWW.EXPRESSLANKA.TK 79

''මොකක්දේ ඉතින් කියන්නකො බලන්න......''

''කෝ මෙතන ගෘහ මූලිකය – ප්‍රධානියා – ජයතිලක මහත්තය......''

''......ආ! ජයතිලක අයිය නම් තාම ආවෙ නෑ......මෙලහකට එනව ඇති......''

''මං මේ ටිකක් රෑ කරලත් ආවෙ ජයතිලක මහත්තයත් ඇවිත් ඇති කියල......මෙක ජයතිලක මහත්තයත් ඉන්න තැන කියන්න ඕන..... මොකද මම මේ ස්ථානෙ හොයල දුන්නෙ එයාට – තේ.... එයා – තේ ප්‍රධානියා......''

''මොකද වීරසිංහ උන්නැහේට අපි කාගෙන්වත් වැරද්දක් මුකුත්වත් උනාද......?''

''නෑ – මුකුත් වැරැද්දක් නෑ – ඒත් මහත්තයල කෑව – බීපුව කමක් නෑ – ඒ කෑම ටික දීම උනත් පංගාරතු කරේ මම – නෙ, ඇයි නැද්ද?. – ඒත් මං මේ දැං කිව්ව කියල හොඳට මතක තියා–ගන්න...... ඔය ඉස්සරහ ඉන්න නැම්බිටයි – නාකි ගෑණිටයි මීට පස්සෙ හේ – ම වැඩි සැලකිලි ඕන නෑ......ඒ වැඩි සැලකිලි ඇයි හොඳයි පවත්වන්න ගියොත් අපි නෑ ඔන්න..... ඒටික විතරක් දැනට හිතේ තියා ගන්න තෝ – විස්තර මම පස්සෙ කියන්නම්....''

කාටත් අධ්‍යක්‍ෂකගේ කතාව විමතියක් විය. එහෙත්...

''වීරසිංහ උන්නැහේ මේ කියන්නෙ..... ...ආප්ප ආච්චිල – ගැන–ද''

''ඔව්! ඔව්! ආප්ප ආච්චිල තමයි – ආප්ප ආච්චිල ගැන තමයි – ඒ ගොල්ල දුන් ඉස්සෙල්ලට වැඩිය බොහෝ ම පිම්බිල..... ''

''ඔවුන් අතර මොහොතක නිශ්ශබ්දතාවයක් පවතින්නට ඇත.

''මං පස්සෙ එන්නංකො ජයතිලක මහත්තයත් ආහම –'' මෙසේ කී අධ්‍යක්‍ෂක තවත් නොරැඳී යමක් මතක් වූ කලෙක මෙන් හදිසියේ ම බැස ගියේ ය.

''ඔහුට යන්නට ඇර සාලිය සඳල්ලට පැමිණ පහළ බැලී ය. අධ්‍යක්‍ෂකගේ කතාවේ අගක් මුලක් සිතාගන්නට ඔවුන්ට නොහැකි විය. එය දැන ගැනීමට ඔවුන්ට අවශ්‍ය විය. හදිස්සියේ ආප්ප ආච්චි සමඟ අධ්‍යක්‍ෂක වරයක වූයේ ඇයිද යන්න ඔවුන් සියලු දෙනාට ම ප්‍රශ්ණයක් [illegible] විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 80

''මේ අතර ජයතිලක ද කාමරයට පැමිණියේ ය.''

ජයතිලක සමඟ අධ්‍යක්ෂකගේ පැමිණීම ගැන කතා කරන්නට තරම් කාලයක් නොවී ය. එවෙලේ ම වාගේ රාත්‍රී කෑම පිඟන් ටිකත් උස්සාගෙන එරන්දතී ගේ ආච්චි උඩට ආවා ය. රෑ කෑම පිඟන් උඩට ගෙනෙන්නේ රංජිත් ය. නැතහොත් අහළ පහළ ළමයෙකි. ආච්චි උඩට එන්නේ විශේෂ ඕනෑකමක් ඇති අවස්ථාවක පමණ ය. අදත් එවැනි විශේෂ අවස්ථාවක් විය යුතුය. අධ්‍යක්ෂක එරන්දති ලා සම්බන්දයෙන් කියන්නට ගිය කාරණයත් මේ පැමිණීමත් අතර සම්බන්දයක් තිබිය යුතුයයි ඔවුහු අනුමාන වශයෙන් සිතා සිටියහ.

''අද රංජිත් හේ – ම කොහේ ගිහිල්ල ද......'' මේ අතර මූණ කට සෝදගෙන එමින් සිටි ජයතිලක ඇසීය.

''ඒ–ක කොයි වෙලේ ද මහත්තය ගෙදරක ඉන්නෙ......හිටියත් ඔය කෑම ටික ගෙනත් දුන්න – පැන්න – ආයිත් ඉතින් බඩගිනි වෙන්න ඕන ගෙදර එන්න... අද කොල්ලෙක්කත් අහළ පහළක හිටියෙ නෑ .... කෑම ටික එවන්න.''

''ආච්චිට උඩට නගින්න අමාරු නිසා පහළ ඉඳන් කතාකරා නම් අපි ගන්නවනේ පිඟන් ටික.. ..'' පියසේන කී ය.

''ආච්චිට අද උඩට එන්නම – ඕන වෙන්න ඇති මයේ හිතේ......'' ඒ අතර සරච්චන්ද්‍ර කී ය.

''.. ...ඇයි ඒ මොකෝ අර ....?''ජයතිලක ඇසී ය.

අධ්‍යක්ෂක උඩට පැමිණ කියන්නට ගිය කාරණය ගැන මෙතෙක් ජයතිලක දැන සිටියේ නැත. ඒ සම්බන්දයෙන් ඔහුට ඇඟවීමක් කිරීමත්, ආප්ප ආච්චිගෙන් ඒ ගැන අසා දැනගැනීමත් ඔවුන්ට අවශ්‍ය විය.

''අධ්‍යක්ෂක මොකද – ඈච්චිලත් එක්ක මුකුත් කතාවක් වුනා ද?'' සරච්චන්ද්‍ර ඊට මුල පුරමින් ඇසී ය.

ජයතිලක ඊට කන් දුන්නේ ය. ''ඇයි මොකක් ද කතාව?''

''මොකක්දෝ එකක් කියාගෙන ආව – ඔහේ නැති නිසා නොකිය ගියා... ...

WWW.EXPRESSLANKA.TK 81

සාලය පසුකර ගොස් කාමරයේ මේස කැල්ල මත කෑම පිඟන් තබමින් සිරි උන්දුට, එක්වර ම පියසේන ඇසූ දෙය තේරුණේ නැත."

"මහත්තය මොකක්ද ඇහුවෙ ..?" ඇය කෑම පිඟන් ටික තබා එමින් ගමින ඇසුවා ය.

"අධ්‍යක්‍ෂක ආච්චිලත් එක්ක තරහෙන් වගේ කතා කරේ මොකද අද......?"

ඇප්ප ආච්චි වට – පිට බලා හරි ගැහුනා ය. "නෑ......... මහත්තය......" තමා කියන්නට සූදනම වන දෙයෙහි වැදගත් කමක් ඇති බව තහවුරු කිරීමට ඇයට අවශ්‍ය විය.

මේ අතර සාලිය සඳුල්ලට ගොස් පහළ පාර දෙස බලා, පිටස්තරයකු ඔවුන් අතර කතාවට සවන් දීමේ අවස්ථාවක නැති බවට විශ්වාසය තහවුරු කර ගත්තේ ය. සමහරවිට ඔහුට අවශ්‍ය වුනේ, ජයතිලක පැමිණි බව දැක, අධ්‍යක්‍ෂක නැවතත් උඩට පැමිණෙන්නේ දැයි දැන ගැනීමට විය හැකි ය.

"දැන් වීරසිංහ ඇවිත් මහත්තයලට මුකුත් කිව්වද ගේ – ම..."

"කියන්න ගියා මිසක්ක කිව්වෙ නෑ......"

"මේ මහත්තයල මුන්දලගෙ හැමදම නටන නාඩගමට මෙදත් ලැස්ති වෙනවනේ – මහත්තයලට මෙද නේ දකින්න ලැබෙන්නෙ– තාම එන්න නෑ මයෙ හිතේ – දැන් කොයිවෙලේ හරි එයි ආධාර ඉල්ලගෙන – මම දැන් අවුරුදු ගානක් ඔය නාඩගම් දැකල තියෙන එකනේ – හැමදම ඔය නාඩගම් නටල ඉවර වෙන කොට මෙතන එක්කො ලමිස්සියෙක් එකෙක් එක්ක පැනල ගොහිල්ල – නැත්නම් ලමිස්සියො එකෙක් දෙන්නෙකුට පද හැදිල......"

"ඉතින් අද මොකද වුනේ......?" සරච්චන්ද්‍රට ඉක්මන් ය.

"අද වෙච්ච දෙයක් නෑ මහත්තය......" ආච්චි එවර ඔවුන්ට වඩාත් සමීපව සෙමෙන් කතා කරන්නට වූවා ය. ඇය කියන දෙය අසා ගැනීමට ඔවුන් සිව් දෙනා ම දැඩි අවධානය යොමුකරමින් කන් දික්කර ගත්හ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 82

සාලය පසුකර ගොස් කාමරයේ මේස කැල්ල මත කෑම පිඟන් තබමින් සිටි උන්දෑට, එක්වර ම පියසේන ඇසූ දෙය තේරුණේ නැත.''

''මහත්තය මොකක්ද ඇහුවෙ ..?'' ඇය කෑම පිඟන් ටික තබා එමින් ගමන ඇසුවා ය.

''අධ්‍යක්ෂක ආවිලත් එක්ක තරහෙන් වගේ කතා කරේ මොකද අද......?''

ආප්ප ආච්චි වට - පිට බලා හරි ගැහුනා ය. ''නෑ........ මහත්තය......'' තමා කියන්නට සූදානම් වන දෙයෙහි වැදගත් කමක් ඇති බව තහවුරු කිරීමට ඇයට අවශ්‍ය විය.

මේ අතර සාලිය සඳැල්ලට ගොස් පහළ පාර දෙස බලා, පිටස්තරයකු ඔවුන් අතර කතාවට සවන් දීමේ අවස්ථාවක නැති බවට විශ්වාසය තහවුරු කර ගත්තේ ය. සමහරවිට ඔහුට අවශ්‍ය වුනේ, ජයතිලක පැමිණි බව දැක, අධ්‍යක්ෂක නැවතත් උඩට පැමිණෙන්නේ දැයි දැන ගැනීමට විය හැකි ය.

''දැන් වීරසිංහ ඇවිත් මහත්තයලට මුකුත් කිව්වද හේ - ම...''

''කියන්න ගියා මිසක්ක කිව්වෙ නෑ......''

''මේ මහත්තයල මුන්දලගෙ හැමදම නටන නාඩගමට මෙදත් ලෑස්ති වෙනවනේ - මහත්තයලට මෙද නේ දකින්න ලැබෙන්නෙ-නාම එන්න නෑ මයෙ හිතේ - දැන් කොයිවෙලේ හරි එයි ආධාර ඉල්ලගෙන - මම දැන් අවුරුදු ගානක් ඔය නාඩගම දැකල තියෙන එකනේ - හැමදම ඔය නාඩගම නටල ඉවර වෙන කොට මෙතන එක්කො ලමිස්සියෙක් එකෙක් එක්ක පැනල ගොහිල්ල - නැත්නම් ලමිස්සියො එකෙක් දෙන්නෙකුට පද හැදිල......''

''ඉතින් අද මොකද වුනේ......?'' සරච්චන්ද්‍රට ඉක්මන් ය.

''අද වෙච්ච දෙයක් නෑ මහත්තය......'' ආච්චි එවර ඔවුන්ට වඩාත් සමීපව සෙමෙන් කතා කරන්නට වූවා ය. ඇය කියනා දෙය අසා ගැනීමට ඔවුන් සිව් දෙනා ම දැඩි අවධානය යොමුකරමින් කන් දික්කර ගත්තා

WWW.EXPRESSLANKA.TK 83

"......උන් නාඩගං නැටුවට – හැමෝටම පුළුවන් ද නාඩගං නටන්න .....ඒවට අය ඉන්නව......මේ කෙලිට මෙදු ඔය නටනවයි කියන නාඩගමට කතාකරල ඒකි බැරිය කිව්ව කියල තමයි ඔය......"

"ඉතින්! ඉතින්!...... ?"

"ඒක නෙවී මහත්තයල – ඔකෙ කතන්දරේ ඔය වීරසිංහය ගෙ මලය ඉන්නෙ – දැකල නැද්ද – දූන් ඉතින් ඔය නාඩගම හින්ද මෙහෙම වගේ තමයි – ඔය නොන්ඩියෙක් යන්නෙ එන්නෙ – වලලු කරට දිග බැනියමක් ඇඳපු......බය්සමක් ඇන ඇන......"

"ඉතින්. ....?"

"......ඔය නොන්ඩියට තමයි කෙලිව ඕනකරල තියෙන්නෙ– එයා තමයි හැමදම නාඩගම පුරුදු කරවන්නෙ – කෙලි ගැන නොන්ඩියගෙ එහෙම අදහසක් තියෙනව කියල මට නැනිනෝනගෙ කතාවෙන් තේරුණා – නැනිනෝනට කියල තියෙනව අහත්තය කියල මයෙං......"

"නැනිනෝන කිව්වෙ අධ්‍යක්ෂකගෙ පවුල?"

"ඔව්!... ..."

"ඉතින්......ආච්චි මොකද කිව්වෙ?"

ජයතිලක එම ප්‍රශ්ණය ඇසීම ගැන සාලිය තුළ ප්‍රීතියකුත්, එරන්දතීගේ ආච්චි දුන් පිළිතුර දැනගන්නා තෙක් කිසියම් නොසන්සුන් බවකුත්, ඇතිවිය.

"උස මහත ගියාට එරන්දතිට මහ වයසක් නෙවී නෙ මහත්තයලා..... විභාගෙ ගත්තෙ පහුගිය අවුරුද්දෙ .....දිග යන්න තව කල් තියෙනව එයාට......අනික පාරෙ බැහැල යන්න පුළුවන් කෙනෙක් වෙන්න එපායැ, කෙලිගෙ හැටියට – මං මෙ රැක් දවාලක් නැතිව ගිනි තපින්නෙ ඔය කෙලිට යන කල දවසක් ගැන මීසක්ක මට සැප විදින්නද? – ඔය නාඩගං නටල ගැණියෙකුට කන්න දෙන්න පුළුවන්ද? – ඒ එක්කොටම වඩා ඒකිගේ අංග ලස්සනේට ගැලපෙන මිනිහෙක් වෙන්න එපාද? මේ – නොන්ඩියෙක් එක්ක කුන්දු ගහන්න ගැනියෙක්ද එරන්දනී – බැලූ බැල්මට කණෙකුට නොවටයෙ......

www.EXPRESSLANKA.TK 84

''අධ්‍යක්‍ෂක නම් ඒ උනාට බොහොම තරහෙන් වාගෙ තමයි කතා කළේ...... තරහවෙන්න කාරණයක් තමයි නොකිව්වෙ...... ඒක කියන්න දන් එනව කියල තමයි ගියේ......''

''හොඳයි ඒ ආහම අහගන්නකෝ – මන්ද්‍රිදේවීගෙ පාට එක දෙන්න තමයි කතා කළේ නම් .....මීයෙකුට මීව්වියෙක් මීසක්ක බැලලියෙක් හරියනවද මහත්තයල......මං එන්නම් – මහත්තයල ඔන්න ඔය කෑම ටික කන්න සීතල වෙන්න ඉස්සෙල්ල......''

තවත් යමක් මතක් වී ඇය ආපසු හැරුනා ය.

''කොල්ලො කියන්නෙ ඔය වීරසිංහයගෙ මලය – තොංඩියට 'අල්ලං බස්තං' කියල. ඇය එසේ කියේ තොන්ඩි කකුල විසික්කර ඉස්සරහට තබා කෙරෙන ඔහුගේ ගමන් විලාශය ද රහපා පෙන්වා සියළු දෙනා සිනා ගන්වමිණි.

''යකෝ ආච්චිගෙ ඇක්ටිං මරුනේ – ඉතින් එරන්දනී වෙනුවට ආච්චිට තිබුන නෙ පාට එකක් ඉල්ල ගන්න......''

''......මං ගන්නෙ නෑ – වයස වැඩී – මහත්තයල කෑම ටික කන්න – මං යනව – අපි කොල්ලො කාලෙවත් ඔය නාඩගං නැටුවෙ නෑ මහත්තයල......'' ඇය පඩි පෙල බැස යන තෙක් දැඩි නිහඬ තාවයක් ඔවුන් අතර පැවතිණ. ඔවුහු ඇය බැස යන පියවර හඬට කන් දෙමින් සිටියහ. ඇයට බැස යන්නට කල් දී යළිත් මේ කතාව ම මාතෘකාව කොට ගෙන ඔවුන් අතර සංවාදයක් ඇති විය.

එහෙත් ඒ, කොයි මොහොතේ හෝ නැවත අධ්‍යක්‍ෂක උඩට එතැයි යන බලාපොරොත්තුව ද ඇතිව ය.

ඔවුන් බලාපොරොත්තු වූ පරිදි ම අධ්‍යක්‍ෂක, ඒ රාත්‍රියේ ම නැවත උඩට ආවේ ය. ඒ එන විට කලින් වතාවට වඩා මදක් වෙරි මත් ගතියකින් පසු විය.

''ආ! වීරසිංහ උන්නැහේ ඉස්සෙල්ලත් සැරයක් ආව කිව්ව නේද?......ගින් අඩියක් හේ – මත් ගහල වගේ......'' ජයතිලක ඉස්සර විය.

''ආව තේන්නම් – කෝ මං ආ කාරණේ කියන්න ලැබුන යැ– මෙතන ගෘහ මූලිකය හිටියෙ නැනේ – මං ගියා – මේ ආයිත් ආවෙ ඒ මං, [illegible] ......ද......?''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 85

''හරි......හරි... මොකක් ද මේ හදිසි කාරණේ......''

''නෑ – ජයතිලක මහත්තය – කිසි හදිසියක් නැ – මං කියන්න ආවෙ අපේ මේ පැල්පත් වල ඉන්නවනේ නැඹිලියෙක් – නැඹිලියි ඒ නැඹිලිගෙ ආච්චියි, ආන්න උන් ගැන– මහත්තයල හෙම නෙවෙයි ඊට පස්සෙ ඔකුන්ට උදව් පදව් කරන්නෙ - මම මේ ස්ථානෙ හොයල දුන්න – ඒ නඹුව මට කියන්න ඕන වෙලාව මේ .....''

''ඉතින් හදිසියෙම... මොකද උනේ...... බොහොම හිතවන්ව හිටල මේ හදිසියේ මොකද මෙච්චර වෙනස් වීමක්......''

''නෑ මහත්තය – මේ කයි කතාව – දූන් අපි මෙතන ලොකු වැඩක් කරනව – දන්සැල එකයි – නාට්‍ය සංදර්ශනේ එකයි – මෙද අපි කරන්නෙත් බොහෝම වැදගත් කතාවක් 'වෙස්සන්තර කතාව' – ඒකෙ මන්ද්‍රි දේවිගේ පාට එකට මේකිව තමයි ගන්න අපි මුල හිඳල ම හිතාගෙන හිටියෙ – ඒ හින්ද පිටින් ලමිස්සියෙක් හෙව්වෙ කොහෙත් නෑ මෙද – මේකි ගත්කටට ම බෑ කිව්වනේ – මම කතා කරා – ම......''

''මොකක් හරි බැරි කමක් ඇති ඉතින්......?''

''බැරිකමක් .....? මොකක්ද මහත්තය බැරි කම – මේ රට රාජ්‍යවල ගිහිල්ල බෝල ගහන්න උඩ පනින ඒකිගෙ තමනේ වැටෙද......? මන්ද්‍රි දේවිගෙ පාට එක කරාම...... නෑ මහත්තය – ඒක නෙවෙයි – දූන් ඒ ගොල්ල හිතන්නෙ බොහෝම ලොකුවට – දූන් බොහොම පිම්බිල... ඔව නිකම් පපඩම පිම්බුනා වාගේ – පපඩම නිවුනම ඔය පිම්බිලි නෑ...... නිකම්ම හං වෙනවා......''

''ඉතින් අහල බැලුවෙ නැද්ද මොකද බැරි – අකමැති කියල...''

''මොනවද අහල බලන්නෙ – මොනව අහල බලන්න ද – මේ අනිත් එවුන් දූන් නාට්‍ය පුරුදුවෙනව – එයාටත් මේක ටිකක් පුරුදු වුනා – දුරක එපිටක ගිහිල්ල – ඊ පාමෙන් රස්තියාදුවෙ යනව කියල ද - නෑ... මේකිලට එහෙම ගිහිල්ල බෝල ගහල උඩ පැනල ජංගිය පේන්න පින්තූරයක් පත්තරේක දගත්තොත්, ඒක හරි – ඒව හොඳයි – මේ මන්ද්‍රි දේවිගෙ පාට එක කරොත් තමයි එයාගෙ තමනේ වැටෙන්නෙ...... හොඳයි බලමු [illegible] ඒ කුමාරිස්සියෝ ඔය පාට එ[illegible] නැතුව නෙවෙයි–මේ නැඹිලිට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 86

කතා කරේ...... ඒව ඉතින් ගියාවෙ...... මම මේ මහත්තයලට මතක් කරන්නෙ ආයි එහෙම ඕකුන්දලට උදව් පදව් බෑ – ඔව්! ඔව්! දැනට තව ටික දෙහක් ඉතින් ඔය කෑම ටික කන්න එහෙන් – ඒකටත් මම පිළිවෙලක් යොදන්නම්...... මොකද මහත්තයල කියන්නෙ......?''

අධ්‍යක්ෂක දැඩි ලෙස මේ විරෝධතාවයෙහි එල්බී ගෙන – ඔවුන් ගේ තීරණයක් කෙලින් ම බලාපොරොත්තු වෙතැ යි, එහෙත් ඔවුන් සිතුවේ නැත.

ඔවුන් කිසිවකුත් අධ්‍යක්ෂක හා එකඟ නැත. එහෙත් ඒ බවක් අධ්‍යක්ෂක ගේ මූණ·ට මා කෙලින් ම කියන්නට ද පුළුවන් කමක් නොවී ය.

''ඔව් සුළු දේවල් නෙ වීරසිංහ උන්නැහෙ – එයා නැත්නම් වෙන කෙනෙක් අරගෙන නාට්‍ය පෙන්නන එකනෙ–වෙන මොනවද– එහෙමනේ එයා නැතුවට වෙන අයත් ඉන්නව කියල පෙන්නන්න එපා යැ...... වීරසිංහ උන්නැහේට මොනවද ඔව...... ටොයිස් වැඩනේ...''

''ඔව්! ඔව් ද වැඩ – ඔව ටොයිස් වැඩ තමයි මට – රුක්මණී දේවි උනත් නාට්‍යකට ගන්න පුළුවන් මිනිහෙක් අපේ මලය – මිනිහගෙ ම පොත – ඒත් මේකිව ම බලාගෙන හිටිය – ඒක මෙකි සැලකුවේ නැතේ...... ඒකෙදි මේ මගේ තත්ත්වෙ මොකක් ද – මම ඒකට දඩුවම් නුදුන්නොත් – ඒකයි මේ...... මේ ගොල්ල මීට ඉස්සර ඔය විදියෙ උජාරු පෙන්නුවෙ නෑ මට – දැන් මේ අළුත ඇදල තමයි – ආච්චියි මිණිපිරියි දෙන්න ම මහ ලොකු කමක් අරන් තියෙන්නෙ – මට හිතා ගත්තැකි ඒ ලොකු කම ගත්තෙ කොහොමද කියල... ඇයි ලොකු ලොකු මහත්තුරුංටත් එක්ක එක බත් හැලියෙනෙ උයන්නෙ පිහන්නෙ .. ඒකනේ මේ......''

''අයියො – අයියො – මෙ අපි ගැන ද කියන්නෙ ......'' ජයතිලක අධ්‍යක්ෂකට යමක් කියන්නට ගොස් අතර මඟ නතර කළේ ය. ජයතිලක කියන්නට යන්නේ කුමක් දැයි කවුරුත් විමසිලිමත් වූහ.

දැඩි [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 87

"ඔව අපි පස්සේ කතා බහ කරල බේර ගමු...... දැන් වීරසිංහ උන්නැහේ යන්න...... අපට කෑම ටික කන්න උනත් අල්ල දුන්නෙ වීරසිංහ උන්නැහේ-නේ......"

"ඒක ම තමයි – මට ඒක නවත්තන්න උනත් පුළුවන් කියල උන් දැනගන්න ඕන......"

"......ඒව මොනවද – අපිටත් ඉතින් එක පාරට ම එහෙම කරන්න උනත් බැහැ... දැන්-ඒක නිසා අපි තව ටිකක් බලමු..."

අධ්‍යක්ෂක සමඟ කතාව එකෙකින් නතර කළ යුතු ය යන අදහස කා තුළත් ඇති විය. නැතිනම් මෙය කිසියම් ආරවුලක මුල වීමට ද බැරි කමක් නැත. එරන්දතීලාට රිද්දවීමේ චේතනාවෙන් පෙළෙන අධ්‍යක්ෂක ඒ සඳහා ඔහුට ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි යයි සිතන සියල්ල ප්‍රයෝජනයට ගන්නට බලනු ඇත. එහි දී තමන් ද එහි කොටස් කරුවන් කර ගැනීමට ඔහු උත්සාහ ගනී.

එහි දී ඔහු සමඟ එකඟ වීමට කිසිදු අපේක්ෂාවක් හෝ ඕන කමක් නැතිව ද කෙලින් ම ඒ බව අධ්‍යක්ෂකගේ මූණට පවසා ඔහු තරහ කාරයකු කර ගැනීමට අවශ්‍ය ද නැත. මේ නිසා ඔවුහු මහත් අපහසුතාවයකට පත්ව සිටියහ.

* * *

කාමරේ අනෙක් අයට වඩා මේ සිද්ධිය තමන්ට විශේෂ වන්නේ යයි සාලිය සිතී ය. එසේ සිතන්නට හේතු – කරුණු තිබුණ බව අනෙක් අයට වඩා දන්නේ ද ඔහු ම ය. මේ නිසා අන් කාටත් වඩා මෙම ප්‍රශ්ණයේ දී සාලිය සසල විය. එහෙත් ඒ බවක් ඔහු පෙන්නුවේ නැත.

කාරණා කටයුතු අවුල් වී ගියේ ඔහු සිතුවාට වඩා කලින්. ඔහුට කල්තියා තීන්දුවක් තීරණයක් ගත නොහැකි වූයේ එනිසා ය. තමා කවර කුමණ තීන්දුව ගත්තත් එරන්දතී හමු වී, මේ සම්බන්ධයෙන් වඩාත් කරුණු දැනගත යුතුව ඇතැයි සාලිය සිතුවේ ය. දිගින් දිගට ම අධ්‍යක්ෂක ගේ කතාව ඔස්සේ සිතන සාලිය ගේ සිත තව තවත් අවුල් වෙයි. කාමරේ සියලු ම දෙනාට පොදුවේ කතා කළ ද, අධ්‍යක්ෂක [illegible] කර ගන්නේ වනැයි

WWW.EXPRESSLANKA.TK 88

සාලියගේ සිත කියයි. කාටත් පොදුවේ කී කතාවක් තමාට වඩාත් රිදුම් දෙන්නේ මන්දැයි තෝරා බේරා ගැනීමට ද ඔහුට අවශ්‍ය විය. දිය අතේ විසිරී ගිය සිත්විලි නැවතත් තමා වටා ම ගොනුවෙයි. තමාට පමණක් කරන ලද, අණක්, තරවටුවක්, හෝ අනතුරු ඇඟැවීමක් ලෙසින් අධ්‍යක්ෂක ගේ කතාව, ඔහුට විවිධ අරුත් සපයයි. "ඇයි ලොකු ලොකු මහත්තුරුත් එක්ක එක බත් හැලියෙ බත් නෙ දැන් ඒ ගොල්ල කන්නෙ......" යි, අධ්‍යක්ෂකට කියන්නට අවශ්‍ය වූ යම් කිසිවක් නියම අරුතින් සඳහන් නොවිණැයි සාලිය ගේ සිත කියයි. පොදුවේ කතා කළත්, අධ්‍යක්ෂකගේ කතාව තමා පමණක් ඉලක්ක කොට කියේ යයි යන හැඟීම බලවත් ලෙස ම සාලිය තුළ ඇති විය. ඒ ඉඟිකිරිල්ල තමා ම පමණක් ඉලක්ක කොට ගත්තේ නම්, අධ්‍යක්ෂක අත තවත් තුරුම්පු තිබිය නොහැකි ද?.

ඒ රාත්‍රියේ ම වූ තවත් සිදුවීම සාලියට මතක් වෙයි. එරන්දතී ගේ ඇ.එව් පඩි පෙල බැස ගිය පසු – අධ්‍යක්ෂක දෙවන වරටත් උඩට නගින තෙක් ඔවුන් අතර වූ කතාබහ යළින් සාලියට මතක් විය.

"ඔන්න මස්සිනා දැන් ඉතින් පරිස්සමින්...... දුෂ්ඨයා සිත් එකට එන්ටර් වෙන්නයි හදන්නේ...... කවුද හිතුවෙ අල්ලං බස්නං වගේ කෙනෙක් දුෂ්ඨයට අදිවී කියල......"

සාලිය නොසන්සුන් විය. ඔහු සසල වුනේ ඊට ඉහත කිසි දක, කෙළින් ම මූණට ම කාමරේ සගයන් තමා හා එරන්දතී සම්බන්ධ කර කතා නොකළ හෙයිනි.

මේ අවස්ථාවේ නොවේ නම් එවැනි කතාවක් ඇති වීම ගැන ඔහුට ගානක් නැත.

කොටියාවත්, එරන්දතීත් කොතෙකුත් ඔවුන් ගේ කතාබහට මාතෘකා වී ඇතත්, ඇයත් - තමාත් ඈඳා කාමරේ අය තමා ඉදිරිපිට කතා කළ එක ම අවස්ථාව, ප්‍රථම අවස්ථාව, එය විය. ඊට ඉහත තවත් එවැනි අවස්ථාවක් ගැන ඔහුට මතක නැත.

"ඒ පාර ඒ ගලවේ මගේ ඇඟට දාන්න ද උඹ හදන්නෙ... .."

"මගේ ඇඟට දාන්න ද – මේ අපි – නෑ – නෑ – අපි දාන් නෙවෙයි තමුන්නැහේ ම ඇඟට දගන්න ඒව – අපි මේ පැත්තක ඉඳන් බලා WWW.EXPRESSLANKA.TK 89...

සාලිය කතාව යටපත් කිරීමට ගත් උත්සාහය නිරාර්ථක විය.

සරච්චන්ද්‍ර මුල අල්ලා දුන් පසු, මේ දූන් දැනගත් කාලයෙන් ජයතිලක අයියා කතා කළේ වුව ද, ඔහුගේ කතාව 'මාත් මය ඔක්කොම දැනගෙන තමයි මල්ලී ඉන්නේ' යි, නොකියා කීයේ වනැයි සාලිය ගේ සිත කියයි. තමා නැති තැන ඔවුන් මේ ගැන කොතෙකුත් කතා බහ කරන්නට ඇතැයි දූන් සාලියට සිතෙයි. සමහර විට ඔවුන් මේ ගැන තමා සමග කතා කිරිමට මෙවැනි අවස්ථාවක් උදාවන තෙක් බලාසිටින්නට ඇත. ප්‍රාර්ථනා කරමින් සිටියා ද විය හැකි ය.

ඔවුන් තුළ පමණක් නොවේ, එවැනි බලාපොරොත්තුවක් තමා තුළ ම වුව ද නොතිබිණිදැයි සාලිය සිතන්නට විය.

"මෙතන බලන්න ආදූ මුල් දවසෙ ම ඉස්සරහ බැල්කනියට ගිහින් පහළ බැලුව ම මට හිතුන – කවුරු හරි අමාරුවේ වැටේ ය කියල..... එහෙනම් සාලිය මල්ලිට පහුගිය ටිකේ ගෙයක් – දොරක් ගමක් – රටක් නැති ගානට කාමරේ රහ වැටුනෙ ඔකයි – කොහොම උනත් දුෂ්ඨයන් දූන් සිත්එකට ආව නියා ටිකක් පරිස්සමින්......" ජයතිලක අයියා විහිලුවෙන් – විහිලුවෙන් නමුත්, ඒ කීයේ කල් තබා කියන්නට සූදනම් කරගෙන සිටි වචන සමූහයක් විය නොහැකි ද ඔහු අවවාදත්මක දැනුම් දීමක් කරන ලැදූයි සාලිය සිනී ය. එය සාලිය ගේ සිතට තරමක් බරට දැනිණ.

සාලිය කිසිවක් කතා කළේ නැත.

"දාච්චිත් දන්නවද......" පසුව ජයතිලක අයියා කෙලින් ම සාලියගෙන් ඇසී ය.

සාලියට සිනා ගියේ ය.

"මොනව අහනවද මන්ද මේ......?"යි ජයතිලක අයියාට පිළිතුරු වශයෙන් කී සාලිය "උඹ පෙරලුව බාල්දිය මගේ ඇඟට කොහොම හරි......"යි, සරච්චන්ද්‍රට චෝදනාත්මක ලෙස කීවත් සාලිය ගේ තර්හක් හෝ අකමැත්තක් ඉන් ද්වනිත නොවී ය.

පියසේන මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩි කතාබහක් නැත. සාලිය ඊට ද හේතුව [illegible] දුරින් පියසේන ද

WWW.EXPRESSLANKA.TK 90

දිව්වේ ය. සාලිය වඩාත් ඉස්සර වූයේ ඒ තරඟ දිවීම නිසා ය. පියසේන පරාජය කළ යුතුව තිබූ නිසා ය. තමා ඉස්සර වී ඇති බව දැනගත් පසු ව බව සාලියට විශ්වාස ය.

කෙසේ නමුත් තමා හා එරන්දති අතරට පොල්ල වැටෙන්නේ නම්, එයට පියසේන සිත යටින් සතුටු වනු ඇතැයි සාලිය සිතන්නට විය.

8

අන්තර් දිස්ත්‍රික් කාන්තා වොලිබෝල් ශූරතා තරඟාවලියේ අවසන් වටයේ තරඟ ආරම්භ වි ය. පිළිමලුන් පිටුදැකීම වශයෙන් පැවති මෙම තරඟාවලිය ආරම්භයේ සිට ම, එරන්දති ගේ ම, නැතහොත්, එරන්දති ට ම, ඇරුණ තරඟාවලියක් වන ලකුණු පෙනෙන්නට තිබිණ. මේ තත්වය උදවූයේ එරන්දති වීරසූරිය බස්නාහිර දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායමේ නායිකාව වශයෙන් තෝරා ගැනීමත් සමඟ ම ය. එහෙත් එය ඇයට හදිසියේ හෝ අහම්බෙන් හිමිවූ නායකත්වයක් නො වි ය.

ශාන්ත මේරි බාලිකා විද්‍යාලීය අත්පන්දු කණ්ඩායමේ නායිකාවගේ සිට, බස්නාහිර දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායමට සෙල්ලම් කරන්නට වීම දක්වාත් බස්නාහිර දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායමේ පසු පෙළ ක්‍රීඩිකාවකගේ සිට, එම කණ්ඩායමේ නායිකාව වශයෙන් තේරීම දක්වාත් වූ ඇගේ වොලිබෝල් ක්‍රීඩා ජීවිතය ඇත්ත වශයෙන්ම උද්යෝගයෙන් ධෛර්යයෙන් හා කැපවීමෙන් ආ ක්‍රීඩා ජීවිතයක විශිෂ්ට ජය-ග්‍රහණය කැයි සියළුම පුවත්පත් වල ක්‍රීඩා වාර්තා කරුවන් සටහන් කොට තිබිණ.

බස්නාහිර දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායමේ නායිකාව වශයෙන් එරන්දති වීරසූරිය තෝරාගන්නා ලද්දේ අන්තර් දිස්ත්‍රික් ශූරතාවය සඳහා පැවැති පුහුණු සංචිතයකින් පසුව ය.

මෙම අන්තර් දිස්ත්‍රික් කාන්තා වොලිබෝල් ශූරතා තරඟාවලිය දිවයිනේ [illegible] වලට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 91

මෙන් ම එම කණ්ඩායම්වල එස්. එක්, ක්‍රීඩිකාව ද ඔවුන් ගේ උපරිම ශක්තියෙන් ක්‍රීඩා කළ යුතුව තිබූ හා ක්‍රීඩා කළ තරඟාවලියක් වූ බවට කිසිදු සැකයක් නැත.

ඊට හේතු වූ කාරණා දෙකක් තිබිණ.

ඉන් පළමු වැන්න, මෙම කාන්තා අන්තර් තරඟාවලියත් සමඟ, ජාතික කාන්තා අන්තර් කණ්ඩායමක් අළුතින් නම් කිරීම ය. දෙවැන්න, එසේ නම් කෙරෙන නව ජාතික කාන්තා අන්තර් කණ්ඩායමට චීනයේ සංචාරයක් සඳහා අවස්ථාව උදාවී තිබීම ය.

මේ දෙකරුණ නිසා සෑම ක්‍රීඩා කණ්ඩායමක් මෙන් ම, සෑම ක්‍රීඩා කණ්ඩායමක ම හැම ක්‍රීඩිකාවක් මත්, අළුත් අමුතු ධෛර්යයකින් හා උනන්දුවකින් ද ක්‍රීඩා කළ බවට සැකයක් නැත. මේ දෙකරුණ විසින් කරන ලද බලපෑම නිසා ම සමහර ක්‍රීඩා කණ්ඩායම්, කණ්ඩායම් හැඟීම අමතක කොට පෞද්ගලිකත්වය, සිය ක්‍රීඩා කෞශල්‍යය ම පමණක් ප්‍රදර්ශනය කිරීමට යෑමත්, ඔවුන් ගේ අවාසියට සිටි බව ද මේ අතර ක්‍රීඩා විචේචකයන් විසින් පෙන්වා දී තිබිණ.

එරන්දති ඉදිරියට ආවේ මෙවැනි වාතාවරණයක් ඔස්සේ ය.

ඇගේ පෞද්ගලික ක්‍රීඩා කෞශල්‍යය මෙන් ම කණ්ඩායම් හැඟීමෙන් ඇය ක්‍රීඩා කළ උත්කෘෂ්ට විලාශය ද විවාදයකින් තොරව සියළු ම ක්‍රීඩා වාර්තාකරුවන් ගේ විස්තර විචේචකයන් ගේ නො මඳ ප්‍රශංසාවට ලක්වි ය.

මුලසිට ම, මෙම කාන්තා අන්තර් ක්‍රීඩා තරඟාවලිය එරන්දති නැමති ශූර වොලිබෝල් ක්‍රීඩිකාව ගේ ප්‍රදර්ශන තරඟාවලිය කැයි කිවහැකි තරමට ඇය මෙම තරඟාවලිය වර්ණවත් කරමින් සිටින්නී යයි, එක් පුවත්පතක් වාර්තාකර තිබිණ.

එය අවසාන මහා තරඟය විය. තරඟ පැවතියේ රජයේ පොදු සේවා ක්‍රීඩාංගණයෙහි ය. ඉතිහාසයේ වෙනත් කිසිම දක වොලි-බෝල් ක්‍රීඩා තරඟයක් නැරඹීමට නොපැමිණි තරම් ක්‍රීඩා ලෝලයින් පිරිසක් එක් රොක් කළ මෙම අවසන් මහා තරඟය ද ක්‍රීඩා පිටියේ සාමය ආරක්ෂා කිරීමට අතිරේක කැරලි මර්දන පොලිස් භට කණ්ඩායමක් ද කැඳවීමට සිදුවිය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 92

මුල සිට ම අතිශය උද්යෝගීමත් බවකින් තරඟ ආරම්භ වූවා. පමණක් නොව, දැඩි උද්යෝගය හා තරඟයේ උණුසුම් බව, කිසියම් ගැටුම් තත්ත්වයකට වුව ද වර්ධනය විය හැකිය යන සැකය මත ක්‍රීඩිකාවන්ට විශේෂ ආරක්ෂා විධිවිධාන පවා යොද තිබිණ.

සෙනඟ සේනාවෙන් පිට්ටනිය පිරීගොස් ඇත. වැඩි පිරිස කණ්ඩායම් වශයෙන් පැමිණි කොළඹ සහ අවට පාසැල් වල සිසු, සිසුවියෝ වූහ. දුර බැහැර පළාත්වල ක්‍රීඩා කණ්ඩායම් ද සැහෙන පිරිසක් වූහ. කොළඹ සහ අවට පාසැවල තරුණ ශිෂ්‍යයන් ගෙන් වැඩි දෙනා, තම මිතුරියන්ගේ ඇරයුමින් පැමිණි අය නොවේ නම්, මෙහිදී එවැනි මිතුරියක පිළිබඳ බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව ආ අය වනැයි සාලියට සිතිණ.

තරුණ සිසුන් වැඩි දෙනෙකුගේ හැසිරීම දඩබ්බර ය. ඔවුහු තම තමන්ගේ සිත් කිති කැවූ සුන්දර යුවතියකට අසංවර විහිළුවක් කොට කිසියම් ආශ්වාදයක් ලබනු පිණිස පිට්ටනිය පුරා විසි තිස් දෙනාගේ කණ්ඩායම් වශයෙන් ද, හත් අට දෙනාගේ කණ්ඩායම් වශයෙන් ද, ඇවිදිති.

තමාට කිසි දක මෙවැනි කාලයක් නොතිබිණැයි සාලිය සිතුවේ ය. වොලිබෝල් ඔහුගේ ජනප්‍රිය ක්‍රීඩාව වුව ද, එරන්දනී දැන අඳුනා ගන්නා තෙක්, ඇය ප්‍රකට හා නමගිය වොලිබෝල් ක්‍රීඩිකාවක වශයෙන් දැන ගන්නා තෙක්, ප්‍රධාන පෙළේ කාන්තා වොලිබෝල් ක්‍රීඩා තරඟයක් ඔහු නරඹා තිබුණේ නැත.

සාලිය එහි යන විට ද ක්‍රීඩාව ආරම්භ වී නැත.

දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ පූර්ව අභ්‍යාස වශයෙන් දෙපිලක තම තමන්ගේ ම කණ්ඩායම් සමඟ ක්‍රීඩා කරමින් සිටියහ. දෙපිලේ ම ක්‍රීඩා පුහුණුකරුවෝ කණ්ඩායම් දෙකට අවසාන උපදෙස් දෙති.

ක්‍රීඩා කණ්ඩායම් දෙක වට කර ගත් තරුණ ශිෂ්‍ය කණ්ඩායම්, ඔවුන් ගේ දඩබ්බරකම් වලින් හා අසංවර විහිළු වලින් මේ වන විටත්, සමහර ක්‍රීඩිකාවන් අපහසුවට පත් කර සිටියහ.

මේ අතර සිය කණ්ඩායමේ ක්‍රීඩිකාවකට කිසියම් උපදෙසක් දෙන එරන්දනී තුළ තම කණ්ඩායම ජයග්‍රහණය කරා මෙහෙය වීමේ ආශාව

WWW.EXPRESSLANKA.TK 93

ක්‍රීඩා ඇඳුමින් සැරසුන කල, එරන්දනී තුළ සාමාන්‍යයෙන් දක්නට ලැබෙන තැන්පත් විනීත බව දක්නට නැත. එවිට ඇය තුළ දක්නට ලැබෙන්නේ හැඩි දැඩි පිරිමි කමකි. එවැනි පෙනුමකි.

දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවන් ගෙන බැලූව ද, එරන්දනී කාවත් වඩා උස මහත දැයි සාලියට සිතෙයි.

ඇගේ උස මහත ගැන මෙනෙහි කරන විට සාලිය තුළ කිසියම් සසලවීමක් ඇති වෙයි.

පිටටනිය පුරා පැවති ඝෝෂාව මකාගෙන ඒ උඩින් ශංඛ නළා හඬක් දිව ගියේ ය.

විසිරී සිටි තරඟන්නන් ක්‍රීඩා කණ්ඩායම අසලට රොක් කිරීමට එම නළා හඬ සමත් විය. දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ ආචාර පෙළපාලියක නියායෙන් දෙපේලියට විත්, ක්‍රීඩා පිටියට පිවිසියහ. ක්‍රීඩිකාවන් මුහුණට මුහුණ ලා, දෙපේලියට සිට ගත් පසු, දෙපිලේ නායිකාවෝ දෙදෙන දෑත් ගෙන ආචාර කර ගත්හ.

මුල් පන්දුව යවන පිල කාසිය උඩ දමා තෝරා ගන්නා ලදී.

යළි ක්‍රීඩා පිටිය පුරා තිබූ ඝෝෂාව තුනී වී මැකී ගියේ ය.

ක්‍රීඩා ලෝලයින් ගේ මුහුණුවල කැටයම් වන හැඟීම් තේරුම් ගැනීමට සාලිය උත්සාහ කළේ ය. ක්‍රීඩා තරඟය ඇරඹි විට, ඔවුන් ගේ අදහස් එකතු කර ගැනීමේ ආශාවෙන් මැඩී ගිය මෙහෙතෙම, ඔවුන් එරන්දනී සම්බන්ධයෙන්, ඇගේ ක්‍රීඩා කෞශල්‍ය සම්බන්ධයෙන්, කුමන ප්‍රතිචාරයක් දක්වනු ඇද්දැයි සිතුවේ ය.

දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවන් අතරෙන් බැලූ බැල්මට වුව ද තරඟන්නන් ගේ අවධානය තමා වෙත රඳවා ගැනීමට එරන්දනී තුළ ඇති වාසනා ගුණය, අනෙක් එක ද ක්‍රීඩිකාවක කෙරෙහිවත් එතරම් බලවත් ලෙස සාලිය නොදුටුවේය. එරන්දනී ගේ ක්‍රීඩා විලාසය මෙන් ම, මුහුනේ සිරියාවන්ත කමත්, මුළු ඇඟපත පුරා පැතුරුන මහේශාක්‍ය පෙනුමත්, විසින් ඇයට ඒ වාසනාව ලබා කර දෙයි.

සාලියට එය ආඩම්බරයකි.

මේ අවසාන මහා තරඟය වූයෙන් විස්තර ප්‍රචාරයට ගුවන් විදුලිය සූදානම්ව [illegible] ක්‍රීඩා තරඟ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 94

විනිශ්චය කරුවකු සමඟ ඔහු ගේ අවල්ල මත ම නැඟී සිටි අතර, අනෙක් තරඟ විනිශ්චය කරුවා සමීපයෙන් නතර කර තිබූ ගුවන් විදුලි ප්‍රචාරක රථයේ වහලය මත දෙවන විස්තර විචේචකයා ඔහු ගේ මෙවලම් අටවා ගෙන සිටියේ ය. ක්‍රීඩාංගණයේ සවි කර ඇති ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍රවලින් නිකුත් වන්නේ ද ගුවන් විදුලියෙන් දෙන විස්තර විචේචනය ම විය. ක්‍රීඩා තරඟ ආරම්භයට පෙර දෙපිලේ ක්‍රීඩිකාවන් ගැනත් විශේෂයෙන් නායිකාවන් දෙදෙනා ගැනත් විස්තර කෙරිණි.

ක්‍රීඩා තරඟ විනිශ්චය කරුවෝ දෙපිලේ ම නායිකාවන්ට කතා කර කිසියම් නිරණයක් ගත්හ. ඊට පසු දෙපිලේ නායිකාවන් විසින් තම තමන් ගේ ක්‍රීඩිකාවන්·ප් ඒ තැන රඳවනු ලැබිය.

යළි මුළු පිට්ටනිය නිහඬ කරවමින් ක්‍රීඩා ආරම්භය සඳහා දෙවන සංඥා නලා හඬ නිකුත් විය.

"ඔව්! දැන් ආරම්භක සංඥාව දුන්නා...... කායියේ වායිය ලන්, ගම්පහ දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායමේ යසා වික්‍රමරත්න මුල් පන්දුව යවන්න සූදානම්. ඔව්! ඔව්!!"......

ගුවන් විදුලියේ විස්තර විචේචකයා පන්දුවට වඩා ඉක්මන් වෙයි.

මුල් පන්දුව කඩා ගන්නා නෙක් සාලියට ඉවසුමක් නො විය. ඒ නො ඉවසුම් ස්වභාවය තවත් බොහෝ නරඹන්නන් තුළ සාලිය දුටුවේ ය. මුල් පන්දුව විනාඩි කිහිපයක් ම ඒ පැත්තටත්, මේ පැත්තටත්, පාස්වෙමින් උඩ සෙල්ලම් කළේ ය. මුල් පන්දුව ක්‍රීඩා කළ කාලය මෙන් ම දෙපිලේ ක්‍රීඩිකාවන් ක්‍රීඩා කළ ආකාරයත්, නරඹන්නන්ට වඩාත් කම්මැලි නැති ක්‍රීඩා තරඟයක් නැරඹිය හැකි බව පෙන්නුම් කරන්නාක් මෙන් විය.

මුල් පන්දුව සෙල්ලම් කළ කාලය දික් වූ තරමට ම නරඹන් නෝ මහත් සේ ඔකඳව ඉපිල ගියහ. විස්තර විචේචකයා ද නරඹන්නන් වඩාත් උසි ගන්නයි. විනාඩි කිහිපයක් එහා මෙහා පාස් වූ පන්දුව වෙත යොමුව තිබූ නරඹන්නන් ගේ අවධානය සම්පූර්ණයෙන්ම හමා වෙත ආදෑගනිමින් සඳමාලි විසින් එසවා දෙනු ලැබූ පන්දුවට එරන්දති උඩ පැන්නා ය. ඇගේ උත්සාහය වැරදුනේ නැත. ක්‍රීඩා තරඟය ආරම්භ වීමෙන් පසු එල්ල කළ මුල් ඩැෂ් පහර අභිබයින් [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 95

තන්පර කිහිපයක් අත්පොළසන් හඬත්. ප්‍රීති ඝෝෂාවත්, නිම නො වීය. මුල් පන්දුව කඩා ගැනීමෙන් එරන්දති දක් වූ අපූරු ක්‍රීඩා විලාසය නරඹන්නන් තුළ ඉමහත් සතුටක් උද්යෝගයක් ඇති කළේ ය.

ක්‍රීඩිකාවන් ගේ දෑත් දෙපා ඉතා කඩිසරව එහා මෙහා වියිවෙයි. දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ විනාඩි කිහිපයෙන් කිහිපය ස්ථාන මාරු කරමින් කරට කර සෙල්ලම් කරති.

පන්දුව වැඩි කාලයක් උඩ රැඳී තිබෙන විට මෙන්ම, සාර්ථක ඩැෂ් පහර එල්ල වන විට ද, නරඹන්නන් ගේ අත්පොළසන් හඬ නිත්නා ද වෙයි. ඒ පිලටත්, මේ පිලටත්, නරඹන්නන් ගේ නෙත් පන්දුව පස්සේ දිවයෙයි.

කොළඹ දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායමේ වන්දිමා උපසේන...... ඔව්! පාස්කරා – පන්දුව උස්සල දුන්නා..... උස්සල දුන්නා...... ඔව්! කොළඹ දිස්ත්‍රික් පිලේ නායිකාව එරන්දති ..... එරන්දති වීරයුවිය උඩ පැන්නා–ලස්සන ඩැෂ් පහරක්–තවත් ලස්සන ඩැෂ් පහරක්...... ඒකත් කඩා ගන්න බැරි උනා – ගම්පහ කාන්තා පිලට ඔව්! ගම්පහ කාන්තා පිලේ සුනීතා පෙරේරා උත්සාහ කළා – හමුත් කඩා ගන්න බැරි උනා......"

කන් බිහිරි කරවන අත්පොළසන් හඬය.

"එරන්දති! එරන්දති!! එරන්දති!!!" යි, මුළු පිට්ටනිය පුරා එක ම ජය ඝෝෂාව ය.

දැලට උඩ පනින එරන්දති ගේ දෙපා සමග නරඹන්නන් ගේ නෙත් පැටලෙනු ඇත. ඇගේ දිගු දෙපා උඩ පනින්නේ, දෙපස විහිදෙන්නේ, යළි ළංවී පොළොවෙහි නැබෙන්නේ නිමේෂයෙනි.

එරන්දති කඩිසර ක්‍රීඩිකාවයි. ඇගේ ක්‍රීඩා විලාශයට නරඹන්නන් වශී වී ගියාක් මෙනි.

දෙපිලේ ම එක වගේ දක්ෂකම් පෑ ක්‍රීඩිකාවෝ දුහ. වැඩි වෙලාවක් ගත වූයේ නැත. උඩ යන, උඩ යන, එක එක පන්දුව, එක එක ඩැෂ් පහරක් වෙයි. දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ උඩ පනින්නේ කරනම් කාරයින් මෙනි.

"ධූම! ..." ... ගියා.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 96

''ඇර! ඇර!!'' නරඹන්නෝ ඝෝෂා කරති.

''කමෝන් එරන්දනි! කමෝන් එරන්දනී!!'' වැඩි වශයෙන් ඇසෙන්නේ එරන්දනී ගේ නම ය.

දහදිය මුගුර තෙමා හැලෙන ක්‍රීඩිකාවන් ගේ ඇඟ පත දෙපා දිගේ, පුවත්පත් ඡායාරූප ශිල්පීන් ගේ විදුලි බුබුලු එළි. වැටී නිවී යයි. වැටී නිවී යයි.

දිස්ත්‍රික් තරඟ පැවැත්වෙද්දී පළාත් කිහිපයකට ම එරන්දනි සමඟ ගිය සාලියට, අද තරම් සාර්ථක හා සිත් ඇද ගන්නා සුළු ක්‍රීඩා තරඟයක් ඒ එක ද අවස්ථාවකදී වත්, දුටු බවක මතකක් නැත. පරාජිත කණ්ඩායම පිටු දැකීම වශයෙන් පැවති තරඟවලින්, මේ, අවසානය තෙක් ජයග්‍රහණය කරන ලද කණ්ඩායම් දෙක නිසා, එහි පුදුමයක් ද නැත. මේ දෙපිල ම සෙල්ලම් කරන්නේ ද, එක පිලක් පරාජය කර සමස්ත ලංකා ශූරතාවය දිනා ගැනීමේ අධිෂ්ඨානය මත හෙයින්, තරඟය වඩාත් තියුණු ය. ප්‍රතිවාදි පිලේ දක්ෂකම ඔහු කලින් තක්සේරු කරාට වඩා උසස් බව ද සාලිය ට වැටහෙයි.

එරන්දනී වෙනුවෙන් ඔල්වරසන් ලැබෙන හැම වාරයකම, සාලිය ගේ සිත ද ආඩම්බරයෙන් පිම්බී යයි. එරන්දනී ගේ පිලේ අනෙක් ක්‍රීඩිකාවක් අතින් සුළු ප්‍රමාදයක් වුව ද, ඒ සම්බන්ධයෙන් සාලිය තුළ කනස්සල්ලක් ඇති වෙයි.

සාලිය පින්තූර ගනිමින් සිටි ඡායාරූප ශිල්පීන් අසළට ඉට අල්ලමින් ගියේ ය. ඔවුන් පින්තූර ගන්නා දෙස සාලිය සැළකිල්ලෙන් බලා සිටියේ ය.

ඡායාරූප ශිල්පීහු නොයෙක් නොයෙක් ආකාරයට පින්තූර ගනිති. ඔවුන්ට එය රැකියාවක් පමණක් නොව, ක්‍රීඩාවක් ද වී ඇතැයි සාලිය සිතුවේ ය. ඔවුන් ක්‍රීඩා තරඟ නරඹන්නේ කැමරා කාචය තුළින් මෙනි. ඡායාරූප ශිල්පීන් විවිධාකාරයෙන් ක්‍රීඩිකාවන් ගේ පින්තූර ගැනීමට උත්සාහ කරන්නේ ක්‍රීඩිකාවන්ගේ ක්‍රීඩාශිලි බව පෙන්වනු පිණිස පමණක් නොව, ක්‍රීඩිකාවන් ගේ දෙපා, දැත්, නිරුවත් කර පෙන්වීමට ද බව සාලියට සිතා ගත හැක. ඡායාරූප ශිල්පීන් විසින් ගන්නා ඉතා සාර්ථක ම පින්තූරය සමහර විට පත්‍රයේ පළ නොවනු ඇතැයි ද සිතූ සාලිය, වඩාත් උවමනාවෙන් බලා සිටියේ, [illegible] ගැනීමට මෙනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 97

තරඟය බොහෙවින් තියුණු එකක් විය. දෙවන ක්‍රීඩා වාරයේ දී විවේකයක් ලබා ගත්තේ ක්‍රීඩාව අතර මග නතර කරමිනි.

දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවනට ඔවුන්ගේ ක්‍රීඩා උපදේශකයන් යම් යම් උපදෙස් දුන්හ. ඉන්පසු ක්‍රීඩිකාවෝ ක්‍රීඩා පිටියෙන් යාන්තම් විතර ඈතට ගියහ. විඩාපත් ක්‍රීඩිකාවන්ට සංග්‍රහ කරන්නන් හා ඔවුන් ගේ හිත මිතුරු නෑසිය යෙහෙළියෝ ද දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවන් වෙත ළං වූහ.

සාලිය ද මොහොතකින් එරන්දනී ළඟට පාවී ගියේ ය.

ක්‍රීඩිකාවෝ විඩාපත් සිරුරු පිට්ටනියේ නිල් තණ පළස මත බාවා, දැත් දෙපා විදා ගෙන සැහැල්ලු ලෙස විඩා හරිති.

සාලිය එරන්දනී අසළට ගියේ, ඇයට හෝ ඇගේ කණ්ඩායමේ වෙනත් ක්‍රීඩිකාවකට අවශ්‍ය යමක් හෝ උපකාරයක් වේ නම්, ඒ ගැන සොයා බලනු පිණිස ය. එහෙත් ඊට වෙනස් අදහසක් ඇතිව ද තරුණයෝ ක්‍රීඩිකාවන් වට කරගෙන සිටිනැයි සාලිය සිතුවේ ය.

සාලිය ට ටොල්ස්ටෝයි ගේ 'බාල් නැටුමෙන් පසු' නව කතාවේ කොටසක් මතක් විය.

"උඹ හිතන්නෙ ම ඇඟ පසඟ ගැන, අපේ කාලෙ එහෙම නෑ. මම වඩා තදින් ගෑණු ළමයෙකුට ආලය කරන කොට ඇගේ ඇඟ පසඟ ගැන සැලකිල්ලක් දක්වන්නෙ නෑ. උඹල හිතන්නෙ වළලුකර, කෙණ්ඩ, තව තව දේවල්....... උඹල ප්‍රේම කරන ගෑනිව නිරුවත් කරනව. නමුත් මට නම් අල්ෆොන්ස් කාර් කිව වගේ, මගේ ප්‍රේමය ලෝහමය වස්ත්‍රයකින් ආවරණය කරල. අපි නිරුවත් කළේ නෑ. [illegible] දයාබර පුතා වගේ නිරුවත් නැත් වහන්න හැදුව මිසක්......"

ක්‍රීඩිකාවන් වට කර ගෙන සිටින සමහරෙක් ගැන සිතන විට සාලියට මහ මොකක්ද වගේ සිතෙයි. ඒ නිසා ම එතැනින් ඉක්මනට ඉවත්වීමට සාලියට ඕනෑ විය.

සාලිය එරන්දනීට කතා කළේ ය.

ඇය සාලිය දුටුවේ එවිට ය.

අනෙක් ක්‍රීඩිකාවන් මැද, තණ නිල්ල මත ඇය [illegible] බෝතලෙන් වැතිර සිටියා [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 98

එරන්දති හනික නිහඬ දෙපස දැත් පියද ගෙන නැගිට, සාලිය අසලට ගියා ය.

''ඇයි……''

''මුකුත් ඕන කරන දෙයක් හෙම තියෙනවද බලන්න මං කතා කළේ.''

''නැහැ……!''

ඔවුන් ගේ කණ්ඩායම සඳහා පිළියෙල කර ගෙන ආ සිසිල් බීමක් සාලියට ලබා දීම සඳහා එරන්දති සුජාතාට කතා කළා ය.

''එපා! එපා!!…… මට එපා!……'' සාලිය එය ප්‍රතික්ෂේප කරමින් ම ඔහු අවට බැලී ය.

සියළු දෙනාගේ ආදරයටත්, ජයඝෝෂාවටත් පාත්‍ර වූ ක්‍රීඩිකාව සමග මෙතරම් කිට්ටුවෙන් කතා කරන්නට අවස්ථාව ලැබූ තමා සමඟ නන්නාඳුනන ඉරිසියාවකින් වටේ සිටි අය බලා සිටින්නාක් මෙන් සාලිය එවිට දුටුවේ ය.

''ඔන්න ඇගේ ඇලීල වැලි රොඩු……'' සාලිය යලි ඇයට පමණක් ඇසෙන සේ කෙඳුරුවේ ය.

එරන්දති වැලි රොඩු ඇළුන ඇඟ පතත්, කලවා සිට පහළට දෙපාත්, පිසද ගත්තා ය.

ප්‍රතිවාදී පිලේ ක්‍රීඩිකාවෝ රැස්වී සාකච්ඡා කරති. ඔවුන් කතා කරනු ඇත්තේ ඊළඟ වටයේ සටනට මුහුණ දෙන අන්දම විය යුතු ය.

එරන්දතිට දුන් ඒ සම්බන්ධයෙන් ගානක් නැතිවාක් මෙනි.

''කොහොමද? දිනන්න පුළුවන් ද?'' සාලිය නිකමට වගේ ඇසීය. සාලිය එසේ ඇසුවත්, ඒ ගැන සැකයක් ඔහු තුළ තිබුණේ නැත.

''ඇයි නොදිනයි කියල හිතනව ද……?''එරන්දති ගේ ස්වරය උද්වේගයෙන් පිරී තිබිණ.

''එහෙමම ලේසියට හිතන්නත් එපා!. හොඳට සෙල්ලම් කර-නව– ඒ කට්ටියත්……දුන් මෙ විවේකයෙන් පස්සෙ……තවත් හොඳට……

WWW.EXPRESSLANKA.TK 99

"ඔව්! ඒ තරම්ම ලේසි නෑ තමයි. එත්, අපි දිනන එක ගැන සැකයක් නෑ ....."

එරන්දතී ගේ මුහුණේ සතුට පිපී එනු සාලිය දුටුවේය. තමා ද ඒ සතුටට හවුල් කරුවෙකැයි, සාලිය සිතුවේ ය.

"අද ඔයා හො—ද—අ—ට සෙල්ලම් කරනවා.......ගම්පහදී සෙල්ලම් කළාට පස්සෙ අද තමයි හොඳම......"

"මන්ද......?" එරන්දතී අහිංසක ලෙස දෙවුර හැලෙව්වා ය. තමා එසේ කීයේ තවත් හොඳට ක්‍රීඩා කිරීමට ඇය පෙලඹවනු පිණිස දැයි සාලිය තමා ගෙන් ම අසා ගත්තේ ය.

"ඔන්න! ඔන්න! අශෝකයි, නිර්මලයි එනවා මෙහාම මං යන්නං......"

අශෝකාත්, නිර්මලාත් ඔවුන් දෙසට එනු සාලිය දුටුවත්, පිටුපස හරවා ගෙන සිටි එරන්දතී නොදුටුවා ය. ඇය හැරී බැලුවා ය.

"ආයෙත් ඉතින්! කොහෙද යන්නෙ, ඔහොම ඉන්න.........වැඩේකට තමයි ඉතින් එන්නෙ නම්......"

සාලිය යන්නට හැදුවේ ද එය දන්නා නිසා ය.

එරන්දතී සාලියට එසේ කීවද. අශෝකාත්, නිර්මලාත්, ඔවුන් වෙත ඒම ගැන ඇය තුළ සතුටක් ඇති විය.

"අරකි කට හද හද එන්නෙ......"එරන්දතී සාලියට කීවා ය.

"කුමරුනී! එක් ඉල්ලීමෙක් වෙයි, ...තොපගේ ප්‍රිය......දේවිද, මහේසිකාවද......මොකද......මං......තොප ගේ අනවලී හා ඇගේ ප්‍රාණ ප්‍රිය යෙහෙළියන් ද වෙනුවෙන් එවන් ඉල්ලීම ඉටු කළ හැකිදැයි නොවළහා කියව......"

එරන්දතී දෙතොලින් සිනාව සඟ කරගෙන නිර්මලා දෙස බලා සිටියා ය.

"කියව! හැකිනක් නම් නොපැකිල ඉටු කිරීමට සැදී පැදී සිටිමි......"යි සාලිය ගේ පිළිතුර විය.

"හැකිනක්!.........මොකද්ද මං ප්‍රිය-බිකාව ඇතුළු ආගේ යෙහෙළියන් වෙනුවෙන් [illegible] පිළිමයක් [illegible]......

WWW.EXPRESSLANKA.TK .100

"යකෝ මිනිස්සු බලාන......මේයිගෙ කට...... තමයි කට. ඉස්සෙල්ල කියල හිටින් මොකාටද අඳින්න හදන්නෙ කියල...... උඹ"

අවම ඇසනහ දෙස බලමින් එරන්දනී, නිර්මලා ට කීවා ය.

"උඹ හිටපන්! මේකිට හරගෙ කුමාරය එක්ක කුටු කුටු ගගා හිටි එක නැති වුනාම......මේ! අර පොටෝ කැවර්ල මෙලෝ සිහියක් නැතිව පින්තූර ගන්නව. ටිකක් කිට්ටු කරල බලමුද පින්තූරයක් දෙකක් ෂේප් කරගන්න විදියක්......ඔයැයි, ඒක ඉවු කරනව ද? අපිම ඒක කර ගන්න ද?......" නිර්මලා සාලියගෙන් ඇසුවා ය.

"උත්සාහ කරමු. කුමරියන්ට ම එය වඩාත්, ලේසි නම්...... මගේ අකමැත්තක් නැත. ඔබට එය වඩාත් පහසු කාරියක් වනු ඇතැයි මටද සිතේ......"

"අපි දන්නව ඔහේ නො කිව්වත් ඒක..... අපි දූත් ගිහින් කතා කරාම උන් කියාවී හරි! පින්තූරයක් දෙන එක වැඩක් ද කියල. ඊළඟට ඇඩ්‍රෙස් එක ඉල්ලාවී පින්තූරෙ එවන්න......ඒත්, උන්ට ඕව මතක නෑ කන්තෝරුවට ගියාම......ඒක නිසා කරන්න තියෙන හොඳම වැඩේ අපිත් ඇඩ්‍රස් එක ඉල්ලගෙන ආදරයෙන් හැඳුනූ මූසපත් වෙන්න ලියනව........වියදං වෙච්චි, පරණ කොපි පොතක ඉතිරි වෙච්ච කොලෙක්කුයි, මුද්දරේට සත දහයකුයි. පින්තූරයක් නෙවෙයි, , කැමරාව උනත් ගෙන්න ගහැකි........ ඔන්නං......"

"මේකිගෙ පුරුද්දම තේ සාලිය ඔය කියන්නෙ......"

"ඔව්! ඔව්!! මගේ විතරක් පුරුද්ද......අනික් උන්නැහෙලාගෙ......මේ පේන්නෙ නැද්ද? පැල් බැඳගෙන තනි රකිනව...... මගෙන් කට මුතුක් අහගන්න එපා උඹ......මං කියනව...... කුමාරයට ලැජ්ජ හිතෙයි කියල කියන්නෙ නෑ ඔයිට වැඩිය....."

"කියන්න! කියන්න!! මං ආසයි අහන්න!"

"ආයි මොකද ...... කුමාරයා සප්පා වුණොත්......

WWW.EXPRESSLANKA.TK 101

''මොනවද බං මොකද උන්ට පාඩුවක් නෑ ......පත්තර කන්තෝරුවෙ බිලට පොඩි විනෝදයක් ලබන්න අවස්ථාව ලැබීම ගැන උනුන් සතුටු වෙනව......අපෙත් වැඩේ කෙරෙනව......''

''ඉතින් ගිහිල්ල කතා කරල බලපන්......'' එරන්දති නිර්ම-ලාට කීවා ය.

''අන්න! ඒ පාර උඹ ඉතින් අපට ම කියල කොස් ඇට බාවන්න නේ......හදන්නෙ......අපට වැඩිය උං ගන්නෙ උඹේ පින්තූර...... අපූරුවට ඇති උඩ පනින කොට දඹු දිගට මහකට......''

''මෙකිගෙ කට......''යි, නැවතත් කී එරන්දති, නිර්මලා ඉවත තල්ලු කළා ය.

''මගෙ කට නෙවෙයි......උඹේ......මෙකිට දැකුමට ගෙනි-හින් අපෙත් වැඩේ කර ගන්න කියල් අපි බැලුවෙ.. ඒකි අපේ අත පාවිච්චි කරන්න හදනව කොස් ඇට බාන්න. යමන් උඹ ඉස්සර වෙල......''

''ඒයි! දෙන දෙයියො දෙන්න ගිතුනම ගෙට ගෙනැල්ල ම දෙනවළු......ඔන්න යකෝ පොටෝ කැවර් කෙනෙක් එනව තියන කොට ම.......වරෙන්! වරෙන්!! ඉඹින්න හිතෙනව........අම්මේ! හිනාව.....එන්නෙ එරන්දතියෙ ඔයා ම හොයාන වාගේ.... මගෙ අම්මා හිනාව...''

''කුමාරය ෂේප් වෙන්න මෙතනින් – ෂේප් වෙන්න ඉක්මනට අපි මේ වැඩෙ ඉෂ්ඨ කර ගන්න කල් ෂේප් වෙන්න – ඉක්මනට...'' නිර්මලා කීයේ දැත් දෙවුර සළමින්, දඟලමින් ඉහිළුම නැති සෙයක් අඟවමිනි.

ඔවුන් කරා එමින් සිටි ඡායාරූප ශිල්පියා දෙස සාලිය බැලුවේ උතුරා යන්නට හදන සිනහව ආයාසයෙන් මැඩ ගෙන ය. සාලියට පුදුම ය. ඒ ඔවුන්ගේ ලෝකයයි. කිසි බරක් සැහැල්ලුවක් හෝ වගකීමක් නැති වචන – කතා බහ, – හැසිරීම, – සියල්ල ජීවයෙන් පිරී ඇත. 'තනිවූ විට ශාන්ත දන්ත උවැසියන් වන යුව-තියෝ කණ්ඩායම් ගැසුන විට කොතරම් නම් නොළිඳොල් ද? ංග්ගලේට [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 102

සාලිය ඔවුන් වෙතින් ඉවත ගිය ද, සිතින් ඔවුන් ගේ ලෝකයේ ම ජීවත්වෙමින් ඈතට වී බලා සිටියේ ය.

"කොහොම හරි වැඩේ කර ගත්තොත්, මුන් නමයි දවසකටවත් කෙල්ලො කියන්නෙ .." ඔහු විසින් ගත්තා ලද පින්තූර පිටපත් ලබා ගනු සඳහා ඡායාරූප ශිල්පියාට ලනු කවනා හැටි සාලිය ඈතට වී බලා සිටි යේ ය.

යළි ක්‍රීඩාව ඇරඹෙන සීනුව නාදවිය.

කෙල්ලන් ගේ උත්සාහය හරි බව සාලියට අවබෝධ විය.

හැටන ක්‍රීඩාව ආරම්භ වූයේ අලුත් උද්යෝගයකින් හා බලාපොරොත්තු වලින් විය යුතු ය. ඒ බැව එඩාත් හොඳින් ප්‍රතිවාදී පිලේ ක්‍රීඩිකාවන් තුළ පෙනෙන්නට තිබිණි. මේ නිසා ම මුලදීටත් එඩා තරඟය නියුණු මුහුණු වරක් ගෙන ඇත.

තවත් විනාඩි කිහිපයක් ගත වූයේ ය. නිකං උඩ පැන්නත් අප්පොලසන් ලබාගත හැකි තරමට එරන්දති ක්‍රීඩා ලෝලයන් අතර, ජනප්‍රිය වී ඇත. මේ තත්ත්වය ලබා ගත්තේ පිට පිටම ඇද බෑ ඩැෂ් පහරවල් කිහිපය නිසා වෙනි. එරන්දති ගේ වේගවත් ඩැෂ් පහර කිහිපය නිසා ප්‍රතිවාදී පිලේ ක්‍රීඩිකාවන් අළුතින් ඇති කර ගත් බලා පොරොත්තු, විනාඩි කිහිපයක් තුළ දී ම සිහිනයක් වී ඇත.

මුළු ක්‍රීඩා පිටිය සිසාරා ඇසෙන නම "එරන්දති! එරන්දති!! එරන්දති!! එරන්දති!!!". යන්න ය.

අද පත්තර වල අවසාන වටයට ක්‍රීඩා කරන කණ්ඩා යම් දෙකේ ක්‍රීඩිකාවන් ගේ ඡායාරූප පළව තිබුණි. හෙට එරන්දති ගැන අන්තර් දිස්ත්‍රික් කාන්තා අන් පන්දු ශූරතාවය කොළඹ දිස්ත්‍රික් කාන්තා පිලට හිමිකර දුන් ක්‍රීඩිකාව වශයෙන් පින්තූරත් විස්තරත් පළවන අන්දම සාලියට සිහිපත් කළ හැකි විය.

මේ වන විටත්, මුඩුන්කු පැල්පතක් තුළ හිරවූ තරුණියක වශයෙන් සිටියත්, හෙට වන විට එරන්දති පිළිබඳ කිත් සිරුරත්, ප්‍රසිද්ධියත්, රට පුරා පැතිරෙන හැටි ඔහු මෙනෙහි කළේ ය.

තරඟ වාර තුනකින් ක්‍රීඩාව අවසන් කිරීම මුල් බලාපොරොත්තුව වුව ද ප්‍රධාන අමුත්තා වශයෙන් තෑගි හා කුසලාන ප්‍රධානය [illegible] පැමිණිම

www.EXPRESSLANKA.TK 103

පමාවන බව දනුම් දී තිබුණෙන්, ක්‍රීඩා වාර පහස්ම ක්‍රීඩා කිරීමට දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ එකඟව සිටියහ. එම නිසා ම ජයග්‍රාහක කණ්ඩායමට කුසලාණ හා ත්‍යාග ප්‍රධානය ද පමා විය.

වේලාව ගතවන බවක් හෝ විඩාවක් නරඹන්නන් තුළ දක්නට නැත. ඔවුහු වඩාත් උද්යෝගිමත්ව සිටිති.

"අන්තර් දිස්ත්‍රික් කාන්තා අත්පන්දු ශූරතා තරඟාවලියේ ජයග්‍රහණය තහවුරු කරන අවසාන පන්දුව....අවසාන පන්දුව... මේ පන්දුවත් සමග මේ මහා තරගය අවසන් වෙනවා.. ඔව්! ඔව්!! ගම්පහ පිල...ගම්පහ පිලේ ක්‍රිෂ්ණ කොන්තකෝන් ක්‍රිෂ්ණ කොන්-තකෝන් පන්දුව....පන්දුව ගියා.....කොළඹ දිස්ත්‍රික්ක පිලට.... කොළඹ දිස්ත්‍රික් පිලේ දේවිකා, දේවිකා වීරරත්න...දේවිකා පාස්කරා මංජුලාට... මංජුලා..."

ක්‍රීඩාපිටිය මියට පිළිබාක් මෙන් නිශ්ශබ්ද ය.

දැන් එක් පිලක් දිනා අවසාන මෙනි. මේ, දෙමාසයක් කිස්සේ දිවයින පුරා පැවැති අන්තර් විද්‍යාලයීය කාන්තා අත්පන්දු ශූරතාවය සඳහා ක්‍රීඩා කළ, එම ගෞරවය දිනාගන්නා කණ්ඩායම පහර දෙන අවසාන පන්දුව යි.

නරඹන්නන්ට ඉහිළුම් නැත. ක්‍රීඩාපිටිය යලිත් එකම ගාල-ගෝට්ටියකි. සමහර ක්‍රීඩිකාවනට වඩා නරඹන්නන්ට මහන්සි ය, ඔවුහු ක්‍රීඩිකාවන්ට උපදෙස් දෙති, ඒ, ද, දිනනා පිලට ම ය. ඔවුන්ගේ සිතැඟි අනුව ක්‍රීඩා නොකරන ක්‍රීඩිකාවන් ගරහන අතර ම, ඔවුන්ගේ ආදරය දිනාගන්නා ක්‍රීඩිකාවන් ගැන ජය ඝෝෂා කරති.

"කමෝන් එරන්දනී! අන්තිම එකත් කරටි කඩාගෙන යවන්නම බාන්න..." සාලිය අසලම සිටියෙක් මුළු පිට්ටනියට ම ඇසෙන සේ කෑගසා කීවේ ය. සාලිය උනන්දුවෙන් ඔහු දෙස බැලුවේ ය.

එරන්දනී ක්‍රීඩා වට දෙකක් ම අවසන් කළේ බැෂ් පහර වලිනි. ඇය ක්‍රීඩා ලෝලීන්ගේ ආදරය දිනා ගන්නා ලද්දේ මෙවන් බැෂ් පහරවල් නිසා ය. එරන්දනී යළිත් තුරුම්පුකාම අල්ලන්නේ අවසාන පන්දුවත්, බැෂ් පහරකින් ම අවසන් කිරීමට බව නරඹන්නන්ට විශ්වාස ය.

ඒ අවසන් - උඩ පන්දුව ... නරඹන්නන්ට ඉස්පාසුවක් නැත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 104

“පන්දුව නැවතත් කොළඹ දිස්ත්‍රික්ක පිලට. කොළඹ දිස්ත්‍රික් පිලේ මර්ලින් ප්‍රනාන්දුට......මර්ලින්......මර්ලින් ඔව්! පන්දුව උස්සල දුන්නා......උස්සල දුන්නා......එරන්දතී! එරන්දතී!! ඔව් නායිකාව එරන්දතී විරසූරිය......එරන්දතී ගැහුව! ගැහුව!! ගැහුව!!! ලස්සන ඩැෂ් පාරක් – ලස්සණ ඩැෂ් පාරක් – අට ඉස්බක් උඩ පැන ගැහූ තවත් ලස්සණ ඩැෂ් පහරක් – කඩාකන්න බැරි වුනා...”

එරන්දතී! එරන්දතී!! සාලියගේ හදවත ප්‍රීතියෙන් මොරගානු ඔහුට ඇසුණි. ඔහුගේ හදවත තුළ ඇසෙන ප්‍රීතියේ, මොරගෑමේ, හඬට දඩි බිඩියේ ක්‍රියා කරන පුවත් පත් මුද්‍රණ යන්ත්‍රවල හඬ ද මිශ්‍රව තිබිණ.

පස්වන පංතියේ ඉගෙනුම ලබද්දී, අධ්‍යාපන චාරිකාවක් සඳහා කොළඹ ආ විටක පුවත්පත් ආයතනයක් බලන්ට ගිය අයුරු සාලියට මතක් විය. “වක – වකස්! වක – වකස්!! වක – වකස්! වක – වකස්!!” පත්තර මුද්‍රණය වී කැපී නැමී ගංගාවක් වගේ පටිය දිගේ ගලාගෙන විත් එකතු වෙයි. මේ හැම පුවතක් ම හෙට මුද්‍රණය වන්නේ එරන්දතී ගේ විස්තරයක් ද සමග නොවේදැයි සාලිය සිතුවේ ය.

දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ ඔවුනොවුන්ට ආචාර කර ගතිති.

දෙපිලේ නායිකාවන් දෙදෙනා එරන්දතී විරසූරිය සහ සීතා පරණවිතාන එකිනෙකා වැළඳගත්හ.

“පැරදුනාට ඒ ගොල්ලන් හොඳ ගේමක්.... දුන්නායි” ක්‍රීඩා ලෝලයින්ගේ අනුකම්පාව ගම්පහ දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායම දිනාගෙන ඇත.

නැවතත් ක්‍රීඩිකාවෝ එද වෙලාවක් තණ තිල්ලේ වාඩි ගෙන ගිමන් හරිමින් සිටියහ. දෙපා විද දිගැර, පසුපසට වාඩි ගෙන දෙවුර දැත් තොබ, දෙපා කලවා වේදනා දෙන කලය මෙහා මිරිකා ගතිති.

ඉන්පසු කාගේත් අවධානය ජයග්‍රාහක ක්‍රීඩිකාවන්ට කුසලතා හා ත්‍යාග ප්‍රධානය කෙරෙයි යොමු විය.

කණ්ඩායම් දෙකේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ දෙපැත්තෙන් දෙපේළියට පැමිණ ඇමති තුමාට ආචාර කළහ. දෙපිලේ නායිකාවන් දෙදෙනා ආචාර කළ ආකාරය කිසියම් උද්දාම බවක් පෑවේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 105

''වක්! වක්!!'' කැමරා විදුලි ආලෝක ධාරා දල්වෙන්නට විය. ''වක්! වක්!!''

දෙපිලේ ම ක්‍රීඩිකාවෝ ඉදිරියේ දෙ පෙළක් සැදී අත් පොළසන් දෙද්දී සෘජු ආඩම්බර ගමනින් පෙරට ගිය එරන්දතී ආරාධිතයා අතින් කුසලාන ලබා ගත්තා ය.

එතෙක් නතරව සිටි නරඹන්නන් ගේ අත්පොළසන් හඬ වේගවත් විය. ''කමෝන් එරන්දතී! කමෝන් එරන්දතී!!'' නැවතත් ඔවුන්ගේ ඝෝෂාව ඇසේ.

ජයග්‍රාහී කණ්ඩායම සතු කුසලාන හා ත්‍යාගය ප්‍රධානයෙන් පසු නැවතත්, පුවත්පත් වාර්තාකරුවන්ගේ හා ඡායාරූප ශිල්පීන් ගේ වාරය විය. වරුවක් උඩ පැන දඟලා විඩාවට වෙහෙසට පත්ව සිටි ක්‍රීඩිකාවනට මොවුන් ගේ ග්‍රහණයෙන් ගැලවෙනු නොහැකි විය.

ප්‍රධාන අමුත්තා වශයෙන් පැමිණි ඇමතිවරයා සමඟත්, තම කණ්ඩායම සමඟත්, කුසලාන ද තුරුළු කොට ගෙන පින්තූර කිහිපයකටම එරන්දතී මුහුණ දුන් නමුදු, ඇය සිතූ තරම් ඉක්මනින් ඡායාරූප ශිල්පීන් තම කාරිය ඉටුකර ගත්තේ නැත.

ඊළඟට එරන්දතී තනිකොට ගැනීම ඔවුන් සියළු දෙනාගේ අභිප්‍රාය විය.

වරක් අසෝකා හා නිර්මලා ද විසින් කොටු කර ගනු ලැබූ ඡායාරූප ශිල්පියා වඩාත් ක්‍රියාශීලි වී ඇත. ඔහු වඩාත් උනන්දුවෙන් පින්තූර ගන්නා නොවේ නම්, එසේ කරන බව ඒත්තු ගැන්වෙන සේ හැසුරුනා විය යුතු යයි සාලිය සිතුවේ ය.

''ඔවගෙය ඇතුලෙ මදේ තියෙනවද දන්නෙ නෑ......''යි; නිර්මලා ඇසුවාය. කවුරුත් ඇය සමඟ සිනා සුනාහ.

පත්තරවල ක්‍රීඩා වාර්තා කාරයෝ ක්‍රීඩිකාවන් ගෙන් නොයෙක් විස්තර අසති. වඩා පෙනුමැති හා ඔවුන්ගේ සිත් ඇදගත් ක්‍රීඩිකාවන් ගෙන් මේ විස්තර ඇසීම වඩාත් දීර්ඝ වූයේ ය. තම නෑ සිය හිතවතුන් ද ළඟම සිටි නිසා සමහර ක්‍රීඩිකාවෝ වර්තා කරුවන් ගේ ප්‍රශ්න වලින් අපහසුවට පත්වන [illegible] එරන්දතී අසලට ගියේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 106

වාර්තා කරුවන් ගෙන් මෙන් ම ඡායාරූප ශිල්පීන් ගෙන් ද වැඩියක් ම බෙරිල්ලක් නැති වූයේ එරන්දතිට වුව ද, ඔවුන් ගේ ප්‍රශ්ණ වලින් ඇය කොටුකර ගත නොහැකි විය. සාලිය ඇරෙන විට ඇගේ වෙනත් නෑ සිය හිතවත් කෙනෙක් අසලක නුවූ බව දන්නා නිසා ම ඔවුන්ට පිළිතුරු දීමේදී ඇය අපහසුවකට පත්වූයේ ද නැත.

එහෙත් අවසානයේ ඇය අසු වූ තැනක් විය.

ඡායාරූප ශිල්පීන්ට හා වාර්තා කරුවන්ට එරන්දති ගේ ලිපිනය අවශ්‍ය විය. එරන්දති එයින් මඟ හරින්නට ගත් උත්සාහය සඵල නොවූ බව සාලිය දුටුවේය.

''ක්‍රීඩා සමාජයේ ඇඩ්‍රස් එක දන්න..... ඒ ඇති.....''

එරන්දති කිවද, ඔවුන් එයින් සෑහීමට පත් නො වූහ.

''අපට හදිස්සියට පින්තූරයක් විස්තරයක් සාරිය ගන්න උනොත්.....ඔයා ක්‍රීඩිකාවක් විතරක් නෙවි.....ෆෝටෝ ජෙනික් .....පින්තූරවලටත් ඔයා ලස්සණයි. අපට හදිස්සියෙ මුල පිටුවකට සාරිය පින්තූරයක් ඕන වුනොත්, ටක් ගාල ඇවිත් ගන්න තියෙන්න ඕන... ක්‍රීඩා සමාජ ගානෙ .....ගිහිල්ල ඕව කරන්න බෑ.....ඇයි .....? අකමැතිද පත්තරේක මුල පිටුවෙ ලස්සණ පින්තූරයක් පළ-වෙනවට.....කියන්න! කියන්න... !''

එරන්දති සාලියගේ මුහුණ බැලුවා ය.

ඊට අකමැත්තක් කෙළින් ම ප්‍රකාශ කිරීමට ඇයට පුළුවන් කමක් නැත. ''අකමැත්තකට නෙවෙයි'' යන්න ඇගේ හදවතේ ඝෝෂා කරයි. එහෙත් එය වචනයෙන් පළ කරලීමට ඇයට අපහසු විය.

එරන්දති අපහසුවට පත් වූ බව සාලිය දුටුවේ ය. අසරණ ලෙස ඇය තමා දෙස බැලුවේ ඔවුන්ට කුමණ උත්තරයක් දෙන්නදැයි අසන්නාක් මෙන් හෝ නැත්නම් මේ අපහසුවෙන් තමා මුදා ගන්නැයි කන්නලව් කරන්නාක් මෙනැයි සාලිය සිතී ය.

ඔහු මොහොනකට කල්පනා කළේ ය.

ඇය තමාගෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ ''ඔවුන්ට ලිපිනය දීමෙ වර[illegible] [illegible] නොවන [illegible] සාලියට

WWW.EXPRESSLANKA.TK 107

සිතා ගත හැකි විය. ඇය කල්පනා කරනු ඇත්තේ අර මුද්‍රිත්කුළුවේ පැල්පතේ ලිපිනය මෙවුන්ට දීමෙන්, මවුන් සොයාගෙන ආ විටක කමාල මුහුණ පාන්නට වන තත්වය ගැන විය යුතුයයි සාලිය සිතුවේ ය.

"කියන්න! කියන්න!! මොකද පත්තරවල පින්තූර පළවෙනවිට ප්‍රසිද්ධ වෙනවට විස්තර පළවෙනවට අකමැතිද?"

යළිත් ප්‍රශ්ණය ඇය ඉදිරිපිට ඇත.

එරන්දතී ගෙන් පිළිතුරක් නැත.

ඇගේ බැල්ම වඩාත් අසරණ ලෙස සාලියගේ පිහිට පතා සිටියි.

සාලිය ඉදිරිපත් විය.

සාලිය තට්ටුගෙදර ලිපිනය ඔවුන්ට දුන්නේ ය.

එහෙත් රමණීය නැති ගැන්මක් සාලිය තුළ මෙන් ම එරන්දතී තුළ ද ඇති විය. ඔවුන් තුළ ඒ නැති ගැන්ම ඇති වීමට වඩාත් හේතු වූයේ නිර්මලා අසළ සිටි නිසා ය.

"තට්ටු ගෙදර ඇඩ්‍රස් දුන්න එකත් ලෙඩක්.....ඒත්, මොකක් හරි අදහසක් ඇතිවනේ ඒක දෙන්න ඇත්තෙ....." එරන්දතී පසුව සිතා ගත්තා ය.

ඇයට ලිපියක් ආවත්, ඇය සොයාගෙන කෙනෙකු පැමිණියත්, ඔවුන් තට්ටු ගෙදරට ආ යුතුය. එවිට එරන්දතී උඩට කැඳවා ඔවුන්ට මුණ ගැස්විය හැකි බව සාලිය ගේ අදහස විය.

අවසානයේ පත්තර කාරයන් ගෙන් හා ඡායාරූප ශිල්පීන් ගෙන් ගැලවී ගත් එරන්දතී, ක්‍රීඩා උපදේශිකාව, හා අනෙක් යෙහෙළියන් ද සිටි අසලට දිව ගියා ය.

"මොකෝ එරන්දි? අපි බලා හිටියෙ පින්තූර කාරයෝ පින්තූර ටිකක් නොවි එරන්දතී වත් අරන් යන්න හදනව කියල....."

"ඇති වුනා.. වරුවක් සෙල්ලම් කළාට සපත් ඒ දීපු වගේ .."

එරන්දතී ඇගේ ඇඟපතේ වෙහෙස හා විඩාව පළකර සිටියා ය.

"තව පොඩ්ඩෙන් පොටෝ කාරයෝ එරන්දිව ගෙනියන්න තිබුන.....

WWW.EXPRESSLANKA.TK 108

එරන්දතී නිර්මලා දෙස රවා බැලුවාය. ඇගේ ඒ රැවිල්ල නිර්මලා ගේ කට වැසීමෙහි සමත් විය.

“එරන්දතී එක්කල යන්න කවුරුවත් ඉන්නවද .....පුළුවන්නම් කුසලාන ඔයාට ම ගෙනියන්න. එරන්දතී ළඟ ගෙවල් වල අයත් බලන්න ආස ඇතිනේ එරන්දතී ගෙ හපන්කම්...”

ක්‍රීඩා උපදෙශක එසේ කී විට එරන්දතී තුළ දැඩි ප්‍රීතියක් හා ඒ සමාන ම කණගාටුවක් ද ඇති විය. ඒ හැඟීම් වසාගෙන එරන්දතී අහිංසක ලෙස සිනා සුනා මිස කිසිවක් නො කීවා ය.

ටික වේලාවකට පෙර ජනයා ගෙන් පිරී පැවති පිට්ටනිය පාලුවට ගොස් තිබිණ. එරන්දතී සාලිය සමඟ ක්‍රීඩා පිටියෙන් පිටවන විට, ගුරුවරියන් ඇතුළු අනෙක් සියලුම ක්‍රීඩිකාවෝ ද පිටව ගොස් සිටියහ.

ඇගේ උකුලු මට්ටමේ සිට උරහිස ද උසට සිටි කුසලානය ද ඇඟට තුරුළු කොට ගත්, එරන්දතී සාලිය සමඟ පිට්ටනිය මැදින් ඇවිද ගෙන ආවා ය.

දන්කර් දිස්ත්‍රික් කාන්තා අත්පන්දු ශූරතාවය සඳහා දිනාගත් කුසලාන වූ එය කණ්ඩායම සතු වෙයි. සදහට එය ක්‍රීඩා සම්මාජයට බාරදෙන තෙක් ගෙදර ගෙන යැමට දීම තමාට කරන ලද ගෞරවයක් ලෙස එරන්දතී සිතුවා ය. එයින් ඇගේ සිත පිනා ගියේ වුව ද, ඒ නිසා ම උපන් සියුම් දුකක් ඇගේ සිත පෙළ-විස්සයි.

“මෙලහකටත්, අනිත් උන් ඔක්කොමලා අම්මල තාත්තල, අයියල මල්ලිල, එක්කල ගෙවල් වලට ගිහිල්ල..... කුසලානත් උස්සාගෙන මං කොහොම ද බස් එකේ යන්නෙ දැන්......?” ඇය කතාවෙන් තොරව සිතමින් ආවා විය යුතුය.

“කොහොමද දැන් යන්නෙ ?” එත් එක්කම වගේ සාලිය ඇගෙන් ඇසී ය.

“මොකද...? මාත් එම හිතුව විකාරයි ..ඒක...”

ඇය ‘මොකදයි’ කීයේ සිහින් හා බැගෑපත් හඬිනි. “මට ගැ මේකත් උස්සාගෙන බස් එකේ යන්න...” වැනි අදහසක් ඇගේ ස්වරයෙහි [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 109

"වැක්සී! වැක්සී!!..."

සාලිය මැක්සියක් නවතා ගත ද, ඔහුට ප්‍රශ්නයක් විය.

'මම එරන්දතීත් එක්කල ගියොත්? කොරියාවෙ එවුන්ට ගීක ඇති .' යන්න, ඒ ප්‍රශ්නය විය.

එහෙත් ඔවුන් ගේ සිත් පුරා තිබූ සතුට ඒ ප්‍රශ්ණය යටපත් කරන සුළු විය.

සාලිය මඳක් කල්පනා කලේ ඒ ගැන ම බව එරන්දතී ද තේරුම් ගන්නා විය යුතු ය.

"යං ඔන්න ඔහෙ..." ඇය කීවා ය.

සාලියට නවත් කල්පනා කරන්නට දෙයක් නො වී ය

සාලිය කොයි එකටත් කියා ඉඳ ගත්තේ ඉදිරිපස අසුනේ ය.

ඔවුන් රථයේ දී කතා කලේ අඩුවෙන් වුව ද, එකී තොකාට විස්තර කරගත නොහැකි තරම් ස්වයං ප්‍රීතිදයක හැඟීම් වලින් ඔවුන් ගේ හදවත් පිරී තිබිණ. එසේ ම දෙදෙනා මෙසේ ගොස් පැල්පත් ළඟ බසිනු දකින විට ඇතිවන තත්වය ගැන ද දෙදෙනා ම තනි තනිව සිතා ගැනීමට උත්සාහ කරමින් සිටිය හ.

රථය එරන්දතී ගේ පැල්පත ඉදිරිපිට නතර කරන විට සවස හය හමාරට පමණ ඇත.

රථය නතර කරන විට ම කොලූ කුරුට්ටෝ රථය වටකර ගත් අතර, ගැහැණු පිරිමි තම නිවෙස් වලින් එළියට පැමිණ බලා සිටිය හ.

පළමුවෙන් රථයෙන් එළියට බැස්ස සාලිය, එරන්දතී බසින තෙක් පසු පස දොර හැර අල්ලාගෙන සිටියේ ය.

එරන්දතී කුසලානක් තුරුළු කර ගෙන රථයෙන් බැස්සා ය.

ආච්චි, ඒ වන විටත්, ආප්ප ලිප් වලට ගින්දර දමා තිබුණේ නැත. ආච්චි මඳක් විතර වැක්සිය අසලට ගොස් බලා සිටියා ය.

රථයෙන් බැස්ස එරන්දතී එක් වර ම ගෙට ඇතුළු නො වූවා ය. සාලිය වැක්සියේ කුලිය ගෙවා අවසන් වන තෙක් ද රථය අසලට මවී සිටියා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 110

ඇය එසේ සිටීමේ කිසියම් ගෞරවයකින් පිම්බුණා සිතිණි. ඇගේ හැම ඉරියව්වක ම ඒ පිළිබඳ කිසියම් සතුටක් වූ බව පැහැදිලිව ම පෙනෙන්නට තිබිණි.

''චරෙල්ලා! මෙන්න බලා ගනිල්ලා මම...නමයි මේ, කුසලානා දිනා ගත්තෙ...''යි, කොටියාවේ පැල්පත් සියල්ලටම. ඇසෙන්නට කෑ ගසා කියන්නට ඇත්නම් යයි ඇය සිතන්නට ඇත.

කුලී රථය වටා රොක් වූ පොඩි උන් වගේ ම පැල්පත් වලින් එළියට පැමිණි ගැහැණු පිරිමි බලා සිටියේ ද පුදුම යෙනි

ඔවුන් වෙතින් පළවූ පුදුමය එරන්දතී ගේ ජයග්‍රහණය ගැන නම් නො වී ය. ඔවුන්ට ඒ බව අමතක වෙමින්, ඇය බෝඩිංකාරයකු සමග ටැක්සියක පෝෂු දමා පැමිණ ගේ ඉදිරිපිට ම බයක් සැකක් නැතිව බැසීමට තරම් එඩිතරවීම, ඉස්මතු වෙමින් තිබිණි.

''ආච්චි නිකං පුදුම වෙලා වගේ මොකෝ....?''

සාලිය කුලිය ගෙවා අවසන් කරන විට, එරන්දතී ආච්චි ගෙන් ඇසුවා ය.

''මොකක්ද බලෝ....මේ කියල බැලුව.... මාගුට, නෝනායි. මායි චාර්ලස් එකේ ඇහුව දුවේ ඔක්කොම....මේ බලා හිටිය වගේ....විස්තරේ''

ටැක්සියට මුදල් ගෙවද්දී අධ්‍යක්ෂක ද එළියට පැමිණ බලා සිටි බව සාලිය දුටුවේ ය. අධ්‍යක්ෂක උගුර පාද රැල් බුරුල් ඇරියේ ඔහු බලා සිටින බව නම්මට ඇහවීමේ උවමනාවෙන් ම බව ද සාලියට සිතා ගත හැකි විය.

සාලිය ඒ නිසා ම ඔහු නොදක්කා ගානට පාර පැන ගොස් පඩි පෙළ නැංගේ ය.

★ ★ ★

කාමරයට ආ සාලිය ඇඳුම් මාරු කර ඇඟ පත සෝදා ගත්තේ ය. ඔහුට ඒ සඳහා වෙනද තරම් කාලයක් ගත වූයේ ද නැත. [illegible] ගෙනා

WWW.EXPRESSLANKA.TK 111

එළියට ආ විට, එතෙක් ඇඳි සරම කමිසයෙහි වැඩි කිලුටක් පෙනෙන්නට නො වුව ද, ඊට වැඩිය හොඳ ඇඳුමක් ඇඟලන ආශාවක් ඔහුට ඇති විය. ඇඳුම් බෑගය අත ගා, අපුල්ලා ගෙනැවිත් තිබූ සරමක් හා කමිසයක් ගෙන සාලිය ඇඳ ගත්තේ ය.

සරමත් කමිසයත් දෙකම සුදු ඒවා විය. කිහිපවරක් ඇපිල්ලී-මෙන් මෘදුව තිබිණ. ඇඳුම් බෑගයෙහි වූ කපුරු බෝල සුවඳ ඒවාට උරා ගෙන ඇත. මේ සියල්ල ඔහුගේ සිත පුරවන සුළු විය. ආත්මය අවදි කරන්නේ විය.

අනාගතය පිළිබඳව කිසියම් අවිනිශ්චිත සසල වීමක් හා සියුම් බියක් සමඟ කැලතී වුව ද, සාලිය ගේ ගතත් සිතත් දෙකම දැඩි සැහැල්ලුවක් හා ප්‍රීතියෙන් දැනෙන්නට විය.

ඔහු සැඳෑල්ලට ආවේ ය.

වේල්ස් කුමාර පාරේ මැයි ගස්වල කොළ පිත් හඬින් සොලවා ගෙන, සැඳෑ සුළං රැළි නො නැවතී ගලායමින් තිබිණ.

එම සුළං රැළි ද ගතට සිතට සුව දෙවන සුළු ය.

පාරේ වතුර පයිප්පයට කිසියම් හිඩැසක් ලැබී තිබේ. එය කලාතුරකින් පමණක් සිදු වන්නකි. ඒ සමග ම ඊට හේතුව ද සාලිය දුටුවේ ය.

එරන්දතී සමග පැමිණ ටැක්සියෙන් බසිද්දී ගෙවල් වලින් එළියට පැමිණ පුදුමයෙන් බලා සිටි මහ ගැණුන්, තරුණියෝත්, මුළු පැල්පත් වලම සිටි පොඩි වුන් සියළු දෙනාත්, ආප්ප ආච්චිගේ පැල්පත තුළ පිරී සිටියහ.

එරන්දතී තුරුළු කර ගෙන ආ කුසලාන අතගා බලා කියන කරන දේ අසා දැන ගැනීමට ඔහු ද ආශා කළේ ය. ඔවුන් කුසලාන දකින්නත්, එරන්දතී ගේ ජයග්‍රහණය ගැන දැන ගන්නටත් දක්වන ආශාවට වැඩියෙන් ඔවුන් ගේ කුතුහලය එරන්දතී නම් සමඟ ටැක්සියෙන් පැමිණීම සම්බන්ධයෙන් අව අල්ලනු ඇතැයි සාලිය සිතුවේ ය.

ඔහුගේ ඒ හැඟීම සනාථ කරමින්, එරන්දතී ගේ පැල් පත තුළ සිටි ගැහැණු [illegible] සාලිය දෙස බැලූහ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 112

දැඩි වෙහෙසින් යුතුව දහදියෙන් තෙත්බරිව ඇති ඇඟ පත සෝදා ගන්නට පයිප්පය ළඟට යන්නේ කොයි වෙලේ දැයි බලාපොරොත්තුව සිටි එරන්දතීට ටික වේලාවක් යන විට තමා වටකොට ගෙන සිටි පිරිස මහ වදයක් විය. එහෙත් ඒ පිළිබඳව නො රිස්සුම් පළවන ලෙස කිසිවක් නො කීමට ද ඇය පරිස්සම් වූවා ය. ''ඔය ඒ ඩිංගට ම එයාගෙ ආඩම්බර'' යි, ඔවුන් සිතා ගතහොත්, එය නපුරැයි ඇය සිතුවා ය.

එරන්දතී නාන්නට හෝ ඇඟ සෝදන්නට පයිප්පය වෙත එනතෙක් සාලිය බලාපොරොත්තු විය. ඒ බලා පොරොත්තුව අතර කාලයේ සාලිය තමා පිළිබඳව මෙන් ම එරන්දතී පිළිබඳව ද බොහෝ දේ සිතන්නට විය.

එරන්දතී ඊයේ වන විට සිටි ලෝකයත් මෙහෙට වන විට සිටිය යුතු ලෝකයත් දෙකකි. ඒ දෙක අතර විශාල පරතරයක් වෙයි. පැහැදිලි ලෙස ඉරක් ඇඳ අද මේ දෙක වෙන් කරන ලද්දේ නොවේ ද? අවශ්‍යයෙන් ම ක්‍රීඩිකාවකට තිබිය යුතු සැප පහසු- කම් තිබේ නම්, ඇයට මොන තරම් දක්ෂ ක්‍රීඩිකාවක් විය හැකි ද?

ක්‍රීඩිකාවක වශයෙන් නොව, සාමාන්‍ය වැඩෙන යුවතියක වශයෙන් වත් අවශ්‍ය සැප පහසුවක් ඇයට තිබේ ද?

කීප දෙනෙකුට කෑම දීමත්, උදේ සවස කඩයප්පන් සෑදීමත්, නිසා අනෙක් පැල්පත්වල මෙන් නොව, තුන් වේලටම ආප්ප ආච්චි ගේ ලිප ගිනි දල්වෙයි. එයින් එරන්දතී ගේ කුස ගිනි නිවෙයි. ඇයට කෑමෙන් අඩුවක් නැත. ආච්චි එක දවස් දෙක තුනකට ඔත්පල වී එක්තැන් වුවහොත් ඒ කුස ගින්දර නිවා ගැනීම ගැන ද සහතිකයක් නැත. මේ හැරෙන විට ඇය කොතරම් නම් දිළිඳු දුෂ්කර ජීවිතයක් ගෙවන්නේ ද?.

එරන්දතී මෙවන් ඉරණමකට පත් වී සිටින එක ම යුවතියවත්, තවත් මෙවැනි අසරණ, අනුකම්පාව ලැබිය යුතු, යුවතියන් නැතිවා මෙන් නොවේ. මේ පැල්පත් වල ම බැලුවත් කොතෙකුත් ඇත. මීට ද වඩා අසරණ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පිරිසක් තවත් රටේ සිටිති.

එය වෙනත් ප්‍රශ්නයකි. එහිදී එක් කෙනෙකුට හෝ පිහිට විය හැකි වීම ගැන සාලිය ආඩම්බර විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 113

තව කොච්චර කලකට එරන්දනීට මේ විදියට සිටිය හැකි ද?

අඩු වශයෙන් ඇය සඳහා වෙන් වූ එක කාමරයක් පමණ වත් ඇති ගේ පොඩ්ඩක් සොයා දිය හැකි නම් යන්න සාලිය ගේ හිසට ආවේ ය.

ඔහු ඒ ඔස්සේ සිතන්නට විය.

ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශය විසින් නිකුත් කරන ලද, රූප සටහන් හා උපදෙස් අඩංගු ක්‍රීඩිකාවක ගේ දෛනික ව්‍යායාම මාලාවක් අඩංගු පත්‍රිකාවක් එරන්දනී ළඟ ම තිබී දවසක් නමා ඉල්ලා ගෙන බැලූ අයුරු සාලියට මතකය. මෙවැනි ව්‍යායාම මාලාවක් අඛණ්ඩව කර ගෙන යාමට හැකි ඉඩ පහසුකම් සහිත පරිසරයක් ඇයට තිබුණේ ද? තිබෙන්නේ ද?........

සාලිය තමන්ගෙන් ම අසා ගත්තේ ය.

උදෑසන අවදිවන ක්‍රීඩිකාවක් ඇගේ නිදි ඇඳුම් මුදා හැර නන් විධ ව්‍යායාම වල යෙදී සිටින අයුරු සාලිය මනසෙහි මවා ගත්තේ ය. ඔහු ගේ මනසෙහි ව්‍යායාම කළ ක්‍රීඩිකාව ගේ රූපකාය එරන්දනී ගේ ම විය. ක්‍රීඩිකාවක වශයෙන් පමණක් නොව, වැඩෙන යුවතියක වශයෙන් වුව ද, ගැහැණුන්ට විශේෂ වූ ව්‍යායාම මාලාවක නිරත වන්නේ නම් ඇගේ ඇඟ පත වඩාත් හැඩ වනවා ඇතැයි සාලිය සිතී ය.

විඩාව නිවා ගැනීම පිණිස එරන්දනී ක්‍රීඩා පිටියේ තණ නිල්ල මත වැතිර සිටි අන්දම සාලියට මතක් විය. ඇය එසේ වැතිර සිටින්නට ඇත්තේ මොන තරම් සැහැල්ලුවෙන් ද? ආශාවෙන් ද? එක ලෑලි බිත්තියකින් අනෙක වෙන් වූ පැල්පතේ පටු සීමා කුඩුවෙන් මිදී විවෘත ලෝකයට පිවිස දෑත් දෙපා දිගැර නිදහසේ හුස්ම ගන්නට ඇය තුළ ඇති ආශාව නමා එවිට දුටු බව සාලියට මතක ය.

තණ නිල්ලේ වැතිර සිටි එරන්දනීට ඇඳුම්වල, ඇඟ පතේ, මඩ කුණු තැවරීමක් ගැන තැකීමක් තිබුණේ නැත. ඇය ඒ ගැන නො තකන්නට ඇත්තේ විවෘත ලෝකයට දෑත් දෙපා දිග හැර සිටීමෙන් ලබන ලද සුවය නොපමණ නිසා නො වේ ද?

WWW.EXPRESSLANKA.TK 114

එරන්දතී හා ඇගේ පිලේ ක්‍රීඩිකාවන් මෙන් ම ප්‍රතිවාදී පිලේ නායිකාව හා එම පිලේ සෙසු ක්‍රීඩිකාවන් ද සමඟ සාලිය එරන්දතී සසඳ බැලී ය. ඒ එක ද ක්‍රීඩිකාවක වත් එරන්දතී තරම් දුප්පත්ව අසරණව ඇතැයි සිතා ගැනීම ඔහුට අපහසු ය.

සාලිය සඳැල්ලේ මෙසේ කල්පනා කරමින් සිටියදී පාරේ පයිප්පය වෙත යන්නට එරන්දතී පැල්පතින් එළියට බැස්සා ය.

තවමත් එහි සිටි ගැහැණු කිහිප දෙනෙක් ද පිටවූයේ ඇය සමඟ ම ය.

මේ එරන්දතී තවමත් ජීවත්වන ලෝකයයි.

දැනට පැය කිහිපයකට පෙර දහස් ගණන් පිරිසක ගේ අත්පොළසන් ලැබූ, ගෞරවයට හා ආදරයට පාත්‍ර වූ, මුළු රටක් පුරා නම කිය වූ, මුළු රටේ ම, කාන්තා අන්පන්දු කණ්ඩායම් පරදවා තම කණ්ඩායම ජයග්‍රහණය කරා මෙහෙය වූ ක්‍රීඩා නායිකාව මේ පාරේ පයිප්පයේ දිය නාන යුවතිය යැයි සිතන්නට පුළුවන් ද......?.

පාරේ යන එන්නන්, වට පිට සිට බලා සිටින්නන් ගේ මෙන් ම, පැල්පත් තුළ ම සිට හොට දමා බලන්නන් ගේ ද දෑස් වලින් මුවා වී ඇයට ඇඟ පත අතුල්ලා ගැනීමට පුළුවන් තමක් නැත. සබන් ටික ඇඟ ගා ගන්නට තරම් ඉඩක් ආවරණයක් නැත.

හොඳට ම ඇඳිරි වැටුනාට පසු හෝ පාන්දර ම නොවේ නම්, පයිප්පයේ දිය නෑ බොහෝ විට ඇය ගෙතුළට ගොස් ඇඟ පතේ සබන් ගා ගෙන ආවා ය. දිය නා අවසන් කරන ඇය, දිය රෙද්දේ දිය බේරි බේරී ඇඳුම් මාරු කර ගැනීමට ගෙතුළට යා යුතු විය. ඇය බලාපොරොත්තු වූ මුවාව ඇගේ පැල්පත තුළදී වත් ඇයට නො ලැබිණ.

ඇගේ පැල්පත තවත් පැල්පතකින් වෙන් වූයේ එකම ලෑලි බිත්තියකිනි. ලෑලි හිඩැස් අතරින් කොහානන්ද 'සිදේවි' දිහා බලන්නට ගොස් දවසක් මහ රෑ සිදු වූ කැසිලිය පිළිබඳව සාලියට මතක් විය.

මිනිසුන් ගේ ආශාවන් පිළිබඳව මායිම් බැඳීමට නො හැකිවාක් මෙන් ම, [illegible] නැත.

www.EXPRESSLANKA.TK 115

මිනිස්සු හෙට සිට එරන්දනී ගැන මීට වඩා කොතරම් නම් කතා කරනු ඇද්ද?...... ඇය ඩැෂ් පහරක් සඳහා උඩ පනිද්දී ගන්නා ලද ඡායාරූප පත්තරවල පළවනු ඇත. පත්තර කාරයෝ ඒ පින්තූර පළ කරනු ඇත්තේ ඇගේ ක්‍රීඩා කෞශල්‍යය විදහා දක්වනු පිණිස පමණක් නොව, මිනිසුන් ගේ ආශාවන් ගෙන් ද ලාභ ප්‍රයෝජන ගන්නට යයි සාලිය සිතී ය.

පාරේ පයිප්පයෙන් දිය නාන්නට හෝ පාරේ පයිප්පයෙන් වතුර බෙලෙක්කය පුරවා ගෙන, කුප්පි ලාම්පුව ද දල්වා ගෙන, ආච්චිත් සමඟ ශරීර පහසුව සඳහා යන්නට රෑ වෙන තෙක් බලා සිටින්නට වුවමනාවක් නැති, ළිඳක් වැසිකිළියක් සහිත ගේ පොඩ්ඩකවත් ඇය ජීවත්විය යුතු නොවේ ද?.

රූපියල් තිහ හතළිහකට වුවත් මීට වඩා තරමක් හොඳ ගේ කෑල්ලක් සොයා දීමට බැරි කමක් නැතැයි සිතුව ද, එවැනි ගේ කෑල්ලක් සොයා ගන්නත් ආච්චිත්, මිනිපිරිත් මෙතැනින් ඉවත් කර ගත හැකි ද යන ප්‍රශ්නය සමඟ සාලිය ඊළඟට තර්ක කරන්නට විය.

සාලිය සඳැල්ලෙන් ඉවත්ව ගෙතුළට ගියේ ය. සාලිය ඔහුගේ ඇඳෙහි ඇලවී ගත්තේ ය. එවිට පාරේ පයිප්පය ඔහුගේ ඇඳට එන එල්ලේ පෙනේ.

පරාක්‍රම පාරේ එක් පයකුත් අනෙක් පය කොටියාටෙ පැල්පත් සම්මුඛයට උඩින් වේල්ස් කුමාර පාරේත් තබා ගෙන සිටින, අහසේ පාවෙන වලාකුළුවල ගෑවෙන තරම් උස රිදී කුසලානක් ද කුරුළු කර ගස් හා දිය නැමී පිණිස රෙද්ද කන පටයට ඇද, කෙස්ස කඩා හෙළා සිටි, සද්දන්ත කුලේ උස මහත ගැහැණියක් ලෙස ද ඔහු යළිත් එරන්දනී මනසින් දුටුවේ ය.

ඒ එරන්දනී ලා දෙදෙනෙකි. දෙදෙනා ම අතර තමා දූත් පුංචි වෙමින් සිටින බවක් ද ඔහුට හැඟුණි.

'මම සාමාන්‍ය ලිපිකරුවෙක්මි' ඇය රටක් පුරා නම තිය වූ, හෙට සිට පත්තරවල පිටු [සරසමින් රටට ආඩම්බරයක් වන ක්‍රීඩා නායිකාවකැයි යන හැඟීම පළමු වරට සාලිය [illegible] ඇති කළේ [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 116

ආගන්තුකව පැමිණි මේ හැඟීම ගැන නැවත වරක් මෙනෙහි කරන විට වර්චස් පිඩක් හෙළා පලා ගිය කුරුල්ලකු මෙන් ආ ගිය අතක් නො වීය.

ගෙයක් සොයා දී ආච්චීත් මිනිපිරියත් මේ පැල්පතින් ඉවත් කළ හැකි නම් යන්න, හදිසියේ ම ඔහු සිත පිළිසිඳ ගත් අදහසක් නො වී ය. ඒ අදහස කාලයක සිට තමා ගේ සිතේ මුල්ලක මෝරමින් තිබූ බව ඔහුට දැනුණේ ය.

තමා මේ සම්බන්ධයෙන් එරන්දතී ට කියන්නට ඉක්මන් නො වූයේ එය ඇයට කීමට පෙර තමා විසින් ම නිරාකරණය කර ගත යුතු තවත් කරුණු තිබූ නිසා බවත් සාලියට ඒ සමඟම සිතා ගත හැකි විය.

'එරන්දතී කැමති කර ගත හැකි වෙයි, ඒත්...... ආච්චි......?' ඔහු සිතූ සියල්ලත් – අනාගතයත් එතැන සිටියේ ය.

සාලිය ඒ කඩුල්ලෙන් පැන නැවතත් සිතන්නට විය. 'එරන්දතී තවත් තැනක ගෙන ගොස් පැල කළ හැකි දළුලන පැලෑටියක් නම්, ආච්චි මෙතැන ම මුල් ඇල්ලූ පැල වී වැඩී ඇති තැනින් ගලවා වෙනත් තැනක පැල කිරීමට කරම පුළුවන් කමක් නැති, අළුත් ජීවිතයක් පිළිබඳ බලාපොරොත්තු වලින් තොර, කණාටුව ගිය, දිරාපත් වීමට ආසන්න, මහලු වෘක්ෂයක් වැනි යයි ඔහු සිතුවේ ය.

නිවාඩු පාඩුව දවසක් දෙකක් කතා බහ කර තේරුම් කර දුන්නොත් ආච්චි ට වෙනත් තැනකට යාමේ, වෙන ගෙයක් සොයා ගෙන යාමේ, ඇති අවශ්‍යතාවය තේරුම් කර දිය හැකි යයි ද එවිට ඇය ඊට කැමති නො වන්නට හේතුවක් නැතැයි ද සිතීම ඔහුට සහනයක් විය.

හෙට සිට එරන්දතී ට ලැබෙන උසස් තත්ත්වය ගැන තේරුම් කර දී ආච්චි කැමති කරවා ගැනීමට බැරි වන එකක් නැතැයි ද ඊට පළමු මේ සම්බන්ධයෙන් එරන්දතී සමඟ කතා කොට තීරණයක් ගත යුතු යයි ද සාලිය සිතුවේ ය.

"අඩ...... අනේ......"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 117

තාමත් අධ්‍යක්ෂ දෙස බලා ගෙන ඇලයට හැරී ඇලෙනී වැතිර සිටි සාලිය සිලුපසින් එල් වුරුලේ හයිත ඉතින් හදිසියේ ඇහුණෙත්, නින්දෙන් නො නින්දෙන් අතර සිටින බව ඇඟවෙන සේ ඔහු දෙනෙත් තද කොට පියා ගත්තේ ය.

"සර්ට නින්ද ගිහිල්ල වගේ......" ඒ අධ්‍යක්ෂක ගේ කට හඬ ය.

"හොර බළල වගේ සද්දයක් නැතුවමනේ මේ මිනිහ උඩට නැග්ග නේ......" සාලිය දෙනෙත් හැර ම සිතී ය.

"සර්!"

තවත් බොරුව කරන්න සාලියට නො හැකි වී ය.

"ආ! වීරසිංහ අයියනේ......" දෑස් පිසදා ගෙන සාලිය නැගිට සිටියේ ය.

"සර් එන්න බොහෝම වැදගත් කතාවක් තියෙනව ප්‍රයිවෙට් එකේ කතා කරන්න......"

"මොකක් ද අප්පෙ ඒ...... ඩිංගක් ඉන්න වීරසිංහ අයියෙ මූණෙ වතුර ඩිංගක් ගාලගෙන ම එන්නම්......"

නින්ද කැඩුන බවක් අඟවමින් නාන කාමරයට ගිය සාලිය, දොර වසා ගත්තේ ය. අධ්‍යක්ෂකට හදිසියේ තමා සමඟ කරන්නට ඇති වැදගත් ප්‍රයිවෙට් කතාව ගැන ඔහුට අනුමානයක් සිතා ගත හැකි ය.

සාලිය මූණ බර සැහැල්ලු කර ගත්තේ ය.

මොහොතක් නාන කාමරයේ කැටපතට ළංවී සිටි සාලිය, එහි පිළිබිඹු වූ තමන් ගේ රූපය දෙස බලා සිටියේ ය. එයින් කිසියම් ගැම්මක් ඔහුට ඇති කර ගත හැකි වී ය. පසුව, දිය දෝතක් ගෙන දෑස් දෝවනය කර ගත් හෙමෙහෙම, අධ්‍යක්ෂක වෙත ආවේ මුහුණ දෙන්නට සිදුවෙතැයි ඔහු අදහස් කරන ලද කිසියම් කාරණයකට මුහුණ දීම සඳහා සිත හද ගෙන ය.

"ඉතින් වීරසිංහ අයියෙ......"

"මං සර්ගෙ නින්ද කැඩුව නේ ද?"

"නෑ! මාත්සිංගෙ [illegible] ඇස් පියවුනා.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 118

ශාලාකාවට බැසිය යුත්තේ කොතනින් දැයි, අධ්‍යක්ෂක කල් අල්ලන බව සාලිය දුටුවේ ය.

"මං බලාගෙන සර් ටැක්සියෙ ඇවිත් බහිනව..."

"මං දැක්කෙ නෑ .. වීරසිංහ අයියා එවෙලෙ ගෙදර හිටිය ද?"

"සර් ට එවෙලෙ කොහේ ද අපිව පේන්නෙ... මං පාරට වෙලා හිටියෙ......"

"ඇත්තෙයි...? මං ගියා මැච් එක බලන්න – මැච් එක ඉවර වෙලා බලන කොට මේ ළමය – එරන්දති අර කඩේ කුසලානක් තිබිලි ගන්න ගෙන බස් එකට ද කොහේද එන්න එනව...... ඒ වෙලාවෙ කොහෙ නගින්නද බස්වල–මැච් එක බලල එන සෙනඟ එච්චරට.. ටැක්සියක ආව – මේ ළමයත් නග්ගගෙන......"

"ඒව යුතු කං! ඒව යුතු කං! ඒත් – ඒ ගමනෙන් සර් සතුටු වුනා......"

"මම...දැ...අ ?"

"ඔව්! සර් ..! අපි ඒව ටිකක් අමතක කරමු. දැන් බලන්න – ඔය එක්කොම හොඳයි – මේ අපේ නාට්‍යයෙ – මින්ද්‍රි දේවිගෙ පාට එක කරන්න බෑ – ඒකෙන් තමයි එයාගෙ නම්බුව අඩු වෙන්නෙ – එහෙම නෙවෙයි සාලිය මහත්තය–මෙයිට කියන්න මේක කරන්නය කියල – ඊට පස්සෙ ඕන එකක් – අපි බලා ගම්මු – මහ ගෑණි නාම්ම ගන්න පුළුවන් – උන්ද විරුද්ද නෑ ....."

"මං කියන්නෙ කොහොම ද? – මට තින අයිතිය මොකක් ද – ඊට වඩා වීරසිංහ අයියලට බැරිය කියල කැමති කරව ගන්න...... මට ඒක කරන්න බෑ .. මම කවු ද...?"

"මහත්තය කවුද කියන එක නෙවේ ප්‍රශ්නෙ... මහත්තය කිව්වම අහනව... ඒක මට විශ්වාසයි – මහත්තය මගේ නමට මේ උදව්ව කරන්නකෝ..."

මේ අතර නවත් කිසිවකු කරප්පු පෙළ නාඩිත අඩි ශබ්දය ඇසුනෙන් – දෙදෙනා ම ඒ ගැන විමසිලිමත් වූහ.

"අන්න බාප්ප ඇවිත් – තාත්තට කතා කරනාව..." උඩට ආවේ වීර[illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 119

"ඔන්න මහත්තයට වැඩේ බාරදී – මල්ය එන්න ඇත්තෙන් ඕක ගැනමයි – මගේ හිතේ – දුන් බැනරුත් අදිනව වෙන්නෑ... මම එන්නම් බලල..."

"ඒක නම් වීරසිංහ උන්නැහේ මට බාර ගන්න බෑ .." වීරසිංහ තමාගේ ඇගේ ගසා යන්නට හදන කාරණය සාලිය කෙලින්ම ප්‍රතික්ෂේප කළේ ය.

එහෙත් වීරසිංහ එය ගනන් ගත්තේ නැත.

"මම එන්නම්! – මහත්තයගෙන් ඕක කෙරෙව්වොත් ඕනා.." ඔහු විධානයක් වශයෙන් කියා හනික බැස ගියේ ය.

"නෑ! නෑ! – ඒක බලාපොරොත්තු වෙන්න එපා මගෙන් .." සාලිය අවසන් වශයෙන් කී වචන අධ්‍යක්ෂකට තේරුණේ නැත.

අධ්‍යක්ෂක බැස ගිය පසු සාලියට කල්පනා කරන්නට බොහෝ දේ තිබිණි. "ඒව යුතු කං – ඒව යුතු කං" අධ්‍යක්ෂකගේ වචන වලින් තමාට කළ කිසියම් සමච්චලයක නින්නාදය ඔහුට ඇසෙයි. "ඒත් ඒ ගමනෙත් සර් සවුත්තු වුනා..." අධ්‍යක්ෂක කෙළින් ම තමාගේ මූණට කාරණය එල්ල කොට ඇත. මේ ඔය්යේ පැල්පත්වල අනෙක් මිනිසුන් සිතන කියන හැටි ද සාලිය ගේ සිහියට නැගෙයි.

9

අන්තර් දිස්ත්‍රික් වොලිබෝල් ශූරතා තරඟාවලියේ ජයග්‍රාහී බස්නාහිර දිස්ත්‍රික් අන්පන්දු කණ්ඩායම ගැනත්, එම කණ්ඩායමේ නායිකා එරන්දත් නැමැති විශිෂ්ට වොලිබෝල් ක්‍රීඩිකාව පිළිබඳවත් පසු ද සිට ම පත්තර පිටු සරසමින් නොයෙකුත් විස්තර වර්ණනාත් ඡායාරූපත් පළවන්නට විය. මේවා දුන බැල්මෙන් වුව ද, කොරියාවේ වැඩි දෙනෙකුට අළුතෙන් අනුතුවෙන් සිතන්නට තරම් දෙයක් නොවී ය. පත්තර පිටුවල මේවා න විස්තර පළ වුනත්, මුළු රටේම නම කියවුනත්, [illegible] සරමල වගේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 120

ඔවුන් සිතන හැටියට බිය කොයි සෙල්ලමත් කෑම දිරවීමට හොඳවා මිස, කෑම හොයා ගැනීමට සිරිමගින ඒවා නම් නොවේ.

ඔවුන් කොයි දේ නින්ද්‍ය කරන්නේත්, කට - බඩත් සමග එකට අරගෙන ය. සම්බන්ධ කරලා ය.

පොතේ කියා තිබෙන හැටියට ම උනත් 'සෙල්ලම් කෙළලාත් නිෂ්ඵල වෙයි දැනගල්ලා' ය. ඒ ටික නොදත් ලෙංසිනාහාමි මිණිපිටිය කොහේ යවන්න බලා ගෙන ඉන්නවා දැයි මොන විදියෙන් හිතුවත් ඔවුන් ගේ චින්තයාට වටහා ගැනීම අමාරු ය.

ඔවුන් හිතන පතන හැටියට නම්, කාමා - මූණා බායි ළඟ ඩ්‍රෙසියර් මැහුවත්, මිකාඩෝ කොම්පැණියේ පවුඩර් පිරෙව්වත් ලමිස්සියෙකුට තමන් ගේ ගවුම් කැල්ලක් ගන්නට වුනත්, ඒක පිරිමැසෙහයි. ලෙංසිනාහාමිත් හරි නං කරන්නට තිබුණේ මිණිපිටිය බෝල ගැහිල්ලට යවපු කල් කොටියාවේ අනික් කෙල්ලන් සමග කාමා - මූණා බායි ළඟ ඩ්‍රෙසියර් මැහිල්ලට සහ මිකාඩෝ කොම්පැණියේ පවුඩර් පිරවීමට යවනා එක ය.

මෝඩකමට බෙහෙත් නැත. ලෙංසිනාහාමිටත් වෙලා තියෙන්නේ ඒ ටික ය.

ඔවුන් විසින් ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ නොකරනු ලැබුව ද, සිතින් සිතා ගෙන සිටින අන්දමට නම්, එරන්දනී බෝල ගැහිල්ලට මිය එවන අදහස පලංගු නැත.

ඇය කොටියාවට ගැරොප්පු පෙන්නීයක ද නො වේ.

ආච්චි, ලෙන්සිනාහාමි උන්දැ ම උවද, මිණිපිටිය සම්බන්ධයෙන් වැඩි දුර සිතන්නට නොදනියි. එරන්දනීට රොස් - පරොස් කියන වෙලාවක නම්; ආච්චිගේ සිතට එන්නේ ද කොටියාවේ අනෙක් බොහෝ දෙනා සිතන අන්දමින් ම වුව ද, ඒ ක්ෂණයකින් ම, ඇග ඇයගේ සිත වෙනස් කර ගෙන මිණිපිටිය ගැන මිණිපිටිය සම්බන්ධයෙන් ශුභවාදී විදියට හිතන්නට වෙයි.

ඇය හිතන විදියට, එරන්දනීට කවද්දවත් වරදින්නට බැරිය - හොඳ කලක් ම යන්නට ඕනෑ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 121

කොහොමත් වෙසක් උරන්දනි පිළිබඳ කීර්ති ඝෝෂාව කොරියාව තුළ වැඩි දවසක් කතා බහ කෙරුණේ නැත. ඊට වඩාත් ම හේතු වූයේ, බක් මහ පෝය පසුවීමත්, සමඟ ම 'ජයන්ති වීර කලා දන්සැල සහ නාට්‍ය සංදර්ශනය' පිළිබඳ අඩහැරය ඉක්මන් වීම ය.

එය කොරියාවේ ගැහැණු – පිරිමි, කොලු – කුරුට්ටෝ, පුරා දෙමාසක් මුළුල්ලේ ඉතසිතින් බලා සිටිනා වාර්ෂික කලා මංගල්‍යයක් මෙන් ම, මහ දන ද වෙයි.

තුන්සිය හැට පස් දෙහකට සැරයක් ගෙදර ලිප පත්තු නොකර, තුන්මුල්ල පිරෙන්න බඩට බත් වැටෙන්නේ මේ දවස් දෙකට පමණ ය. හතර දිග්භාගයෙන් එන දුගී – මගී – යාචකයන්ට වෙසක් දට දන්සැල් දීමෙන් පළක් නැත. හන්දියක් හන්දියක් ගානේ එදට දෙර දං ය. දන්සැල් ය. නමුත්, කොරියාවේ පවුල් හැට ගණනට ම පමණක් වුව ද පොදු බත් හැලියක් උයා, බඩ කට පිරෙන්නට කන්නට සැලැස්සවීම ම වුව ද, මහත් එල මහානිසංස ලැබෙන පුණ්‍ය ක්‍රියාවක් බවට සැකයක් නැත.

"ජයන්ති වීරකලා දන්සැල හා නාට්‍ය සංදර්ශනය 13 වන වර්ෂය'' යනුවෙන් ලියූ බැනරයක් ද වෙල්ස්කුමාර පාර හරහා අදිනු ලැබිණ.

සොල්දර ගෙදර අය අසා දැනගත් පරිදි, මෙ දන්සැල හා නාට්‍ය සංදර්ශනය පවත්වනු ලබන 13 වන වසර ය. ආරම්භය බුද්ධ ජයන්තියත් සමඟ ය.

එක් ඉරිමා උදයක කොරියාව පමණක් නොව, මුළු මහත් වෙල්ස් කුමාර පාර හා පරාක්‍රම පාරත් මහල් බෙර හඬකින් අවදි කරනු ලැබිණ.

වෙල්ස් කුමාර පාරට මුණ ලා, අධ්‍යක්ෂක ගේ ගෙදර අභියස ම වාගේ මහල් බෙර ගසා 'කප' සිටුවීම සිදුවිය. රැහැ – පෙරහා සුදු කරන ලද අඩි දහඅටක විය්ෂක තරම පුවක් කොටයක මුල, ලෙලි පිටින් පොල් ගෙඩි දෙකක් බානාව බැඳ, මුදුනේ පොල් මලක් ඉහිරවා තිබූ 'කප් කණුව' සිටුවීමෙන්, දන්සැල් මඩුවට හා නාට්‍ය මණ්ඩපයට බිම සළකුණු කිරීමක් සමඟ දන්සැලට හා නාට්‍ය සංදර්ශනා[illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 122

තවමත් මන්ද්‍රි දේවියගේ චරිතයට කෙනෙක් තෝරාගෙන නැත. අනෙක් චරිත සඳහා තෝරාගෙන සිටි නාට්‍ය කාරයෝ රෑ දවල් නැතිව මඩු කුඩාරම ගසන වැඩට උදව් පදව් වෙමින් හා අධ්‍යක්ෂක ගේ උපදෙස් ලබමින් නාට්‍ය පුහුණු වීම ද කරගෙන යමින් සිටිති.

අධ්‍යක්ෂක මලයාත් සමග පැමිණ සාලිය හමුවී ය.

"මහත්තය වැඩේ කොහොමෙයි – තව මහ දවසක් නැහැනේ – පොත බලාගන්න ඕනා – පුහුණු වීම තියෙනවා – මොකද කියන්නේ නැම්බ......" අධ්‍යක්ෂක සාලිය ගෙන් ඇසී ය.

ලැබෙන පිළිතුර පිළිබඳව අධ්‍යක්ෂක ගේ මලයා ඕනෑකමින් බලා සිටියේ ය.

"මං කිව්වනේ – එද ම......ඒක මට අයිති වැඩක් නෙ වි නේ– වීරසිංහ අයියල ට බෑ කිව්ව නං මට හා කියැයි යැ......"

"ඒකත් එහෙමද – අපි බලමු හා – ද බෑ – ද කියල හා! අපි යං" මලයා අයියා ගේ අතින් ඇද ඉස්සර විය.

"හොඳයි! හොඳයි!!" අධ්‍යක්ෂක මලයා ද සමග බැස ගියේ ය.

ඒ වන විටත් ආප්ප මේස අස්කර තිබුනේ නැත. එරන්දති ගේ ආච්චි ආප්ප පුච්චමින් සිටියා ය. තට්ටු ගෙදරින් බැස ගිය අධ්‍යක්ෂක හා මලයා ආප්ප මේසය ලඟට යනු සඳැල්ලට පැමිණ බැලූ සාලිය දුටුවේ ය.

"ලෙන්සිනාහාමි අක්කෙ..... තෝ මෙයි ... අහපන් මේ වැඩේට එනවද නැද්ද කියල......"

"මොන වැඩේට ද බං......"

"මොන වැඩේට ද අහනව – උඹත් හරියට මැරිල උපන්න වගේ නෙ – උඹ දන්නෙ ම නැද්ද මෙද පෙන්වන වෙස්සන්තර කතාවෙ මන්ද්‍රි දේවියෙ පාට් එක කරන්න එරන්දතිට යනා කරාපු බව......"

"ඉතින් ඒකි ඒකට බෑ කිව්වනෙ...... එක සැරයක්......"

"එහෙම බෑ කියල බැහැනේ – වැදගත් වැඩක්නේ මේ කරන්න යන්නේ – දුන් බැනරුත් ඇදල – පෝස්ටරුත් ගහන්න දීල – මොකද නොපෙන්නා ඉතිංද දැන් [illegible] – බෑ [illegible] නේ"

WWW.EXPRESSLANKA.TK 123

''ඉතින් ඔකට වෙන කෙනෙක් හොයා ගනිල්ල බං..... ඒකී ඔව නටන්න ගෙදරක ඉන්න කොනෙක්ද – නිවාඩු.පාඩු තියෙනවද ......ඔන්න මාවවත් - ගන්නව කිව්ව නං නොංචි අක්කටවත් මම එනව......''

ආවච් ආප්පයක් වක්කරමින් ගමන හිස ඔසවා බලන්නේ ද නැතිව අගට පනට නොදැනී කී කතාව, ඇදෙනාට ම දීරවා ගත නොහැකි විය.

අධ්‍යක්‍ෂකගේ ඇස් ඒ සමඟ ම සොල්දර ගෙදර දිහාට යොමු විය. සාලිය සඳැල්ලේ සිට මැන්වතු ඔහු දුටුවේ ය.

'මේ කතාකරන්නෙ ලෙන්සිනාහාමි නෙවෙයි...... වගේ, ඔහුට සිතුණි. එකෙන්නෙකටම බෝධිංකාරය මෙතිට මෙතට එන්න එපා කියල උපදෙස් දීල තිනව. එයා ස්ථිරයි. ඒ උපදෙස් අරං තමයි මෙහෙම කතා කරන්නෙ' අධ්‍යක්‍ෂක සිනී ය.

''උඹව නෙංචී අක්කට ගන්න......නොද – හරි උඹව අපි නොංචි අක්කට ගන්නං – උඹ මිණිපිරිව කාට ගන්නෙයි කියල ද කියන්නෙ ....?''

අධ්‍යක්‍ෂක ගේ කට යද්දෙට ඇසෙයි දුන් පැල්පත්වල බොහෝ දෙනා මේ කතාව අහ මුල ජේරූ, බෙරූ, කරගැනීම සඳහා ආප්ප ඇස්ස අයළට රොක් වී සිටිති.

අධ්‍යක්‍ෂක එසේ රැස්වූ සෙනඟට කාරණය පැහැදිලි කරන්නට විය.

''මුල පටම මේකී බලායගත ගෙද, අපි 'වෙස්සන්තර කතාව' කරමු කියල තෝර ගත්තෙ .....මොකද, භාරත දෙයක් ද – වාරනා වැඩක් ද – ගම් හතර දීපංකරෙ ගිගිල්ල බෝල ගහන්න උඹ පැතාල ......මේ පෙන්නාද්දි (අධ්‍යක්‍ෂක ගේ මලයා අත තිබී පත්තරයක් දිගහැර පෑවීය.) ජේතවද යට ජංගිය – ඒව කමයි හොඳ – මේ බමුණ්ගෙ මං ජ්‍යාලනා – නම් කමින්, අපි කවුරුත් එයා වාගෙ එකතුවෙලා කරන මෙච්චර උතුම් කටයුත්ත – මේ ගොල්ලන්ට මේ කාරන්වෙලා කියෙන්නෙ රාජ ආභරණ ඇඳල පැළඳල වෙන්ට් රද්වීට ඇටකරන්න......බලහාව ඔයි......''

අධ්‍යක්‍ෂක මේ සියල්ල කියද්දී [illegible] ආප්පයක් බායි – [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 124

දෙපැත්තෙන් ම කරුණු දැන ගැනීමට මෙහි අනෙක් අය බල සිටිති.

සාලිය ද යළිත් සඳැල්ලට පහළට පෙනෙන්නට පැමිණ බලා සිටියේ ය.

මේ අතර අධ්‍යක්ෂකගේ මලයා අත තිබී බැනරයක් පාර දිගට දිගහැර පෙන්නා පැවසී ය. ''ජේනවිද – අපි කීයක් දුන් මේවට වියදම් කරල තියෙනව ද?''

ජයන්ති විජයකලා සංගමය ඉදිරිපත් කරන 'වෙස්සන්තර කතාව' – අතිදක්ෂ වොලිබෝල් ක්‍රීඩිකාව එරන්දති මෙන්ඩිස් දේවිය ලෙස රඟපායි'' අධ්‍යක්ෂකගේ මලයා විසින් පාර දිගේ දිග හරින ලද යාර හතරක් පමණ දිග රෙදි බැනරයෙහි යෝධ අකුරින් ලියා තිබිණ.

* * *

''අයියෝ! මහත්තයා! බැහැල එනව – ඇවිත් බලනව – අපි මේවට කොච්චර වියදම් කරල තියෙනව ද කියල......'' අධ්‍යක්ෂක ගේ මලයා සැඳැල්ලේ සිටි සාලියට බැනරය දික් කර පෙන්නා කතා කළේ ය.

ඇත්ත වශයෙන් ම එය තමාට කරන ලද කිසියම් විවෘත තර්ජනයක් ද අභියෝගයක් ද ලෙසින් සාලියට ඇසිණ. 'දැන් නොබැලුවොත් බනින වෙලාවකුත් නෑ' යි ඔහු සිතුවේ ය.

ගෙ තුළ සිටි අධ්‍යක්ෂක ගේ මලයා කතා කරන්නේ කාට දැයි බලන්නට එරන්දතී කවුළුව ළඟට පැමිණ කොටු දැල් අතරින් බලා සිටියා ය.

මේ කිසිවක් සිදුවන්නට යන්නේ යයි ඇය සිතුවා ය. එහි දී තමාට හිමි කොටස ගැන පූර්ව නිගමනයකට එළඹ සිටිය යුතු විය. මෙතෙක් වේලා ගෙ තුළ සිටිමින් ද ඇය සිතුවේ ඒ ගැන ය.

''මේ කතාවලට මොට ද ඒ අයව පටලව ගන්නෙ...... ඒ අයට – ඒ අයගෙ පාඩුවෙ ඉන්න දීල – [illegible] නාඩගම් බම නටාපල්ලා......'' [illegible] වෙලාවකට පසු එරන්දති ගේ ආවිට කීවා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 125

රැස් වූ පිරිස වරින් වර සැඳැල්ලේ සිටි සාලිය දෙස බැලූ නිසා, හමා ද දුන් මීට සම්බන්ධ වී ඇතැයි ඔහුට සිතුණි. එහෙත් උඩ සිට කෑ ගසා ඔවුන්ට පිළිතුරු දිය නොහැකි ය. කියන දෙයක් පහළට බැස ගොස් කිව යුතු ය. සාලිය සැඳැල්ලෙන් බැස පහළට ආවේ ය. ඔහු එසේ බැස ආවේ, අධ්‍යක්ෂක හෝ ඔහුගේ මලයා කරන කියන කතාවක් මුවින් නොබැන අසා සිටියහොත් ඔවුන් කියන්නක් ම අනුමත වීමට ඉඩ තිබූ නිසා ය. එවිට ඔවුන්ට ම දිනුම ලැබෙන නිසා ය.

කාරණා එසේ ම නම් ඔවුන්ට දිනුම ගියාට කමෙක් නැත. කරුණු එසේ නොවන හෙයින් ඔවුන් කියන කරන දේ ම අනුමත විය යුතු නැත.

එසේ අනුමත වීමට ඉඩ දීම අනෙක් අතින් එරන්දතීට සිදුවන අසාධාරණයක් ද වෙයි.

බැස ආ සාලිය කිසිත් කතාවක් හෝ වෙනසක් නොපෙන්වා අනික් අය අතරට ම ගොස් සාලේ දිගට ඇතුරූ බැනරය දිහා බලා සිටියේ ය.

"බැලුව ද? – කියෙව්ව ද?" අධ්‍යක්ෂක ගේ මලයා සාලිය ගෙන් ඇසුවේ ය. ඒ ඇසූ ස්වරයත් – වචනත්, අභියෝගාත්මක ය. තොප්පි කතුල බස්නමට වාරු දී ඉගෙන සිටියි.

"ඔව්! දැක්ක – කියෙව්ව – හොඳට ඇඳල තියෙනව."

"ඔයාගෙ සැටිපිකේට් නොවෙයි මට ඕන – මේ නාට්‍යයෙ චන්ද්‍රී දේවිගෙ පාට එක කරහම අර කුමාරි හාමිගෙ නමෙන් වැටෙයි කියල ගිහල – නමෙන් වැටෙන්න හෑ කියල කියනවනො .... කුමාරිහාමිට......"

එරන්දතී දැල් කවුළුව ළඟින් මෑත් වී දොර ළඟට ආවා ය.

ආච්චි ආප්ප හැන්දත් සමඟ නැඟිට්ටා ය. "...වීරසිංහ......අ" ඇය කතා කළේ අධ්‍යක්ෂකට ය. "වීරසිංහ... උඹේ මලය අද ම නාඩගම නටන්න වගේ හදන්නෙ...... මාත් මෙච්චෙල්ල බලා ගෙන හිටියා......"

මොහොතක නිශ්ශබ්දතාවයක් ඇති විය.

එරන්[illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 126

එන හැටි හොඳ නැති බව අධ්‍යක්ෂකගේ සිතට නැගෙයි. සාලිය ඉන්නේ 'මං සුදනං' කියා ගත් ආකාරයෙන් විය යුතු යයි අධ්‍යක්ෂකගේ සිත කියයි.. ''මහත්තය යන්නකො – ඒව අපි පස්සෙ බලා ගමු...'' අධ්‍යක්ෂක සාලිය ගේ අතින් අල්ලා ගෙන උඩට එක් කර ගෙන යන්නට උත්සාහ කළේ ය.

''යං – යං......''

''අරය අඩගහපු හීන්ද පහළට ආවෙ...'' සාලිය අධ්‍යක්ෂකගේ මලයා දිහා එක එල්ලේ බලා ගෙන සිටියේ ය.

තවත් ටික වෙලාවකින් මුළු කොරියාව ම එක ම ගාල ගෝට්ටියක් විය. කොලු කුරුට්ටෝ හූ කියන්නට වූහ. ඒ කාට දැයි කිසිවෙක් නො දත්හ.

''උඹ පලයං'' මලයාට සැරෙන් කී අධ්‍යක්ෂක, සාලිය උඩට ඇදගෙන යන්නට උත්සාහ කළේ ය.

''අත අරිනව... මාව...'' සාලිය අධ්‍යක්ෂක ගේ අත ගසා දැමී ය. එහෙන් සාලිය සමඟ ම අධ්‍යක්ෂක උඩට ගියේ ය.

අධ්‍යක්ෂක එසේ කළේ වාසුවට ය. කපන්න බැරි අත සිඹිය යුතු ය.

''...සර්ල ඕවට අඩ තියන්න යන්න ඕන නෑ... ඕවට අඩ තියන්න ඉන්නව මිනිස්සු... මං මීට කාලෙකට ඉස්සෙල්ල මෙච සර් එක්ක කතා කරන්න හිටියෙ... අන්න ඒක මට බැරිවුනායින් තමයි සර් ඕච්චර දුර ගියේ ...ඕකී මේ මං දනුවන්ව කී දෙන්නෙක් එක්ක ලියුං ගනුදෙනු කරාද?... අන්තිමට තමයි අපේ මලයට මාට්ටු වුනේ... දැන් ඒකටත් බොක් එන වැටිල... වගේ... ඒක-ගේ මලයව පුවල්...''

අධ්‍යක්ෂකගේ කතාවට සාලියට ගිනා ගියේ ය.

''හිනා නෙවෙයි! වීගිළවට ගන්න එපා මං කියන එක – අපේ මලය එක්ක තමයි අන්තිමට ලියුං ගනුදෙනු කළේ...''

''මං ගිතන්නෙ ලියුම් ගනු – දෙනු උනේ නෑ... කියල ..''

''සර් කොහොමද දන්නෙ මට වඩා ඉතින්...''

''නෑ! ගනු දෙනු වෙන්න, දෙපැත්තෙන්ම හුවමාරු වෙන්න එපායැ...ඕහේගෙ මල්ලි... ඒ ළමයට ලියුම් ලිව්ව...ලියුම් දුන්න .. ඒත් ඒ ල[illegible] ඒ...''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 127

"යනෝ, සර්! මට වඩා හොඳින් දන්නව වගේ නෙ කතාව... මං කියන දේ අහන්න කෝ...ඩිංගක්..."

"වීරසිංහ අයියට ඕන දෙයක් කියන්න. කොහොම තිබ්බත්, මමත් දන්නව ඔය ගැන......"

"මටත් වැඩිය......?"

"ඔව්! ඉතින් ඔයගේ කියනව, ඒ ළමය ලියුම ලිව්ව කියල..... මම කියනව නෑ... කියල. මං කියන එක මං ඔප්පු කරල පෙන්නනව... ඒ ළමය ලියුම ලිව්ව කියල වීරසිංහ අයියටත් පුළුවන් ද ඔප්පු කරන්න. වීරසිංහ අයියගෙ මල්ලිට..."

"මිහන්නය කොහොමද ඔප්පු කරන්නෙ..."

"ඔය ඒකනේ කියන්නෙ......? වීරසිංහ අයිය ගේ මල්ලි අන්තිමට ලියපු ලියමනේ තියෙනව ඒ ළමයගෙන් උත්තර නැතිවට, ඒ ළමය උත්තර නො ලියනවට, තර්ජනය කරල... තර්ජන කරල ආදරේ ගන්නැති ද?..."

"සර්ට ඇස් එහෙනං මං නිකුවට වඩා දුර ගිහිල්ල– හොඳයි, සර් දන්නව තියමුකො. ඒ අනම් මනම් ඕන් නෑ – අපි කෙළින්ම කතා කොරමු... අපේ මලය හොඳිං හරි හරකින් හරි ඒරන්දති ළමානැනිව උස්සනව... මොකද කියන්නෙ......"

"මං මොනව කියන්න ද...?"

"හොඳයි වැරී ද...?"

"මං කොහොම ද දෙන්නෙ...?"

"සර්! අපේ මලය ඔය කෙහෙන වාගෙ ගිවියට ඕන ජාතියකට ඔට්ටු කෙළි කාරයො මිනීහට ඉන්නව... සර්ල ඔය ඕන්නැති කුණු ගොඩවල්ලට අත දාන්න එපා... දින කියල උස්සනව ඊනිව අපේ මලය... ඊනී ගෙ ආඩම්බරේ...ට...ම..."

උතුරන කෝපය පිට කර ගත හැකි විදිහක් නැතිව සාලිය වමතින් තමා ගේ ම හොස්ස, තිකට දැඩි ලෙස මැඩ මිරිකා ගත්තේ ය.

"අධ්‍යක්ෂක උන්නැහේ... ... මම තමුසෙවයි...... තමුසෙගෙ මලයවයි දෙන්නව ම [illegible]..." [illegible] වියරු වෙන් [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 128

"සර්! ඔබට කලබල වෙන්න එපා - මට වැලේන්ජ් එකක් ද දුන්නෙ ඔය..."

"වැලෙන්ජ් එකක්... වැලෙන්ජ් එකක් මම නෙවෙයි තමුසෙ නෙ දුන්නෙ... දින තියල උස්සනව කියල... එහෙනං උස්සල බලනව... ඉස්සිල්ල...තමුසෙව මම මට්ටං කරනව..."

සාලිය වෙව්ලුවේ ය.

"සර්ට හොඳටම තරහ ගියා වගේ... අපිට ඕව බේර ගන්න පුළුවන්... අපි හිමින් කතා කරමු... අපේ මලය ඕකිට පිස්සු වැටිල ඉන්නෙ... ඌ නාහෙට නාහන එකා නෙ සර්..... ඒකයි මම කිව්වෙ......"

"ඔව්.....වීරසිංහ උන්නැහේ..... තමුසෙ ගෙ මලයට පිස්සු වැටිල නම් උඹෙ ගිහින් දාපව අංගොඩ..... ඒකට පළි නෑ රටේ ගෑණු... තමුසෙ ගෙ මලයට හරියන ගෑණියෙක් හොයා ගන්නව තොර වාට්ටුවෙන්....."

"නෑ! නෑ!! සර් ම හොඳටම තරහ ගිහින්... අපි වෙන වෙලාවක කතා කරමු..... මං යනව....."

අධ්‍යක්ෂක උන් හිටි තැන් අමනාපව නැගිට්ටේ ය. සාලිය තමාට පහර දෙනු ඇතැයි ඔහු සිතී ය.

"මේ අධ්‍යක්ෂක උන්නැහෙ තමුසෙ මලයට කියනව... මලය නෙවෙයි, ඔය ඉන්නවයි කිව්ව කවුද කෙළිකාරයා නෙවෙයි, තමුසෙ නොවෙයි, මොන යකා මොකක් කරත් මාට්ටු වෙන්නෙ තමුසෙ ගෙ මලය..... තමුසෙ ගෙ මලය ඔය උස්සනව කියල ම තර්ජනේ දපු ලියමන මා ළඟ තියෙනව..... මලය ගෙ අත් අකුරුමයි ...අර දන්සැලේ රිසිට් කඩපු අත්සනමයි..... උස්සන්න ඕන නෑ..... නිකං පාරේ යන කොට කට කැඩිච්ච වචනයක් කියල තිබුණොත්, මම පෙන්නන් නම් මොකද වෙන්නෙ කියල....."

අධ්‍යක්ෂක අන්ද මන්දව ගියේ ය.

"මං ඔව ඔක්කොම බේර දෙන්නං - සර් ඕක ඔච්චර ලොකුවට ගන්න එපා. අපි පස්සෙ වෙලාවක කතා කරමු....."

"නෑ! නෑ!! ආයි කිසිම වෙලාවක මා එක්ක ඔය ගැන කතා කරන්න ඕනෑ නෑ- එපා..... දැන් කතා කරන තරමක් කතා කරල ඉවර කරමු....."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 129

සාලිය ගේ කෝපය නිවී තිබුණේ නැත.

"නෑ! නෑ!! සර්ව තරඟ ගිගින්....."

අධ්‍යක්ෂක බැස ගියේ ය.

අධ්‍යක්ෂක බැස ගියේ "දෙංඥං පුළුවන් වුනොත්" යනුවෙන් සිනා ගෙන බව සාලිය දනී. කරට භාර පොරයක් අල්ලා ජයගත් වැනි සතුටකින් සාලියගේ සිත පිරී තිබිණ. තමා එරන්දතී සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට වැඩි වගකීමක් ගෙන කතා කළේ දැයි ඔහු පසුව සිතුවේ ය. එහෙත් එසේ කතා නොකර වෙන කරන්නට දෙයක් නොතිබූ බව ද ඔහුට විශ්වාස ය.

අධ්‍යක්ෂක අවසානයේ පෙනය හකුලා ගෙන ගිය අයුරු සාලියට ඇල්ලුවේ නැත. ස්ථිර වශයෙන් ම සර්පයා සිටින බව දන්නා හෙයින් ඊට නිසි අයුරින් ආරක්ෂා වීමට සාලිය සිතා ගත්තේ ය.

තමා වේගවත්ව කතා කළ බවත්, තමා ගේ කට හඬ පහළට වුව ද ඇසෙන්නට ඇති බවත් සාලියට කල්පනා විය.

ඔහු පහළට බැස්සේ ය.

ශාලගෝට්ටිය අවසන්ව තිබිණ.

එරන්දතී ජනෙල් කවුළුවේ කෝටු කම්බි දැල් සිඩැස් අතරින් බියපත් දෙනෙත් ඔබා ගෙන බලා සිටිනු සාලිය දුටුවේය. එය උඩදී වූ කතාබහ තරමක් හෝ ඇසුන බවට සාක්ෂියක් විය. ඇගේ දෙනෙත් වල බිය පිරී තිබිණ.

සාලිය කොස්ගස් හන්දියට ගොස් 'ලෝඩ්' වගේ සිගරට් එකක් ද දල්ලා ගෙන 'ෆෝන් නෙයාර්' ගානට අධ්‍යක්ෂක ගේ නිවස ළඟින් ආවේ ය.

අධ්‍යක්ෂක ගිය් මියෙන් වගේ තමා දූත ගෙට පිංගනු සාලිය දුටුවේ ය.

මුහුණට මුහුණ හාදි ගැඹුණු එකිනෙකා නුරුස්නා සතුරු සිටිපාවුන් දෙදෙනෙකු, එකිනෙකා මග හැර යන්නට කරන උත්සාහය හා අවශ්‍යතාවය අධ්‍යක්ෂක තුළ දුටු සාලිය, එම අවශ්‍යතාවය හා උත්සාහය තමා තුළ ද ඇතැයි සිතිය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 130

තමා අධ්‍යක්ෂක යටත් කර ගත්තේය, යන හැඟීමක් හෝ ඔහු තමා හමුවේ පසු බැසවිය, යන හැඟීමක් ඒ වන විට සාලිය තුළ නො විය. තමා මගහැර යාමෙන් ගුර ලෙස ඔහු තමා අභිබවා ඇත.

"අධ්‍යක්ෂක ගෙ මලයට ඔය ටික කියා ගන්න මට ලැබුන නම්..... ඒක මට බැරි උනානෙ......" සාලිය විස්සෝප වෙයි.

සාලිය ඉදිරියේ යටත් වී බැස ගිය ද තමාට වූ මදි පුංචිකම සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යක්ෂක බොහෝ දුර කල්පනා කළේය. වෙනෙක් තමාට ප්‍රශ්ණයක් නොවූ, තමා පතුරුවා තිබූ ආධිපත්‍යයට හා ආත්ම ගෞරවයට මදි පාඩුවක් වූ, මේ සිදුවීම ගැන ඔහු දැඩි සේ කම්පා විය. එරන්දතී සමග ඇති සාලිය ගේ සම්බන්ධය හඩා ගැනීම කෙසේ වෙතත්, තමාට තර්ජනය කිරීමට තරම් සාලිය ඉදිරිපත් වීම ඔහු කිසියේත් ම බලාපොරොත්තු වූවක් නො විය. මලයාට එරන්දතී ජෝඩු කිරීම කෙසේ වෙතත්, තමාට ඔට්ටු වෙන්නට තරම් කෙනෙක් නැගී සිටීම ඊට වැඩිය බරපතල කාරණයක් කොට අධ්‍යක්ෂක සැලකුවේ ය.

ඒ පිළිබඳව සිතන විට ඔහු තුළ ඇතිවන කෝපය හා වේදනාව යටපත් කොට සඟවා ගැනීමට ද ඇති එක ම හේතුවත් එය ම විය.

ඔවුන් දෙදෙනා අතර වූ කතාව, ඔහු තමාට අභියෝග කිරීම, තුන් වැනියකු නො දුටු නො ඇසූ එක අධ්‍යක්ෂකට කිසියම් අස්වැසිල්ලකි. "ප්‍රයිවෙට් එකේ එහෙම උඩට ගිහිල්ල කතා කළ හින්දම හොඳයි..... කවුරුත් උන් හිටි තැනකදී ඔය යෝදය ඇඟට ආව නම් මරාගෙන මැරෙන්න නේ වෙන්නෙ....." යි, අධ්‍යක්ෂක සිතුවේ ය. "පොඩි එකා වාගෙ හිටියට යෝදය නාහෙට අහන්නෙ නැති ඇට්ටරයෙක් .. ඒ නිසා බොහොම ප්‍රවේගමෙන් තමයි......" අධ්‍යක්ෂක හිතට දරණය කර ගත්තේ ය. එසේ ම තමාගේ කට වැරදීම ගැන ද ඔහු තමාට ම දෙස් පවරා ගත්තේ ය. "එක අතකින් අපි බේරුනායි" ඔහු සිතීය. "බැරි වෙලාවත් මෙයිට බාල්දියක් පෙරලල මාට්ටු උනා නම් එහෙම, අර ලියමනත් මේ යෝදයා අතේ තියෙද්දී...... ආයෙත් නෑ ......සමාවක් හන් අවුරුද්දයි ගෙඩි පිටින්......තනිස් කේස් වලට අවිනවම තමයි හත් අවුරුද්ද......" ලැබෙන දඬුවම ගැන ද අධ්‍යක්ෂකට සිතා ගත හැකි විය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 131

"මං හිතා හිටියට වඩා වැඩේ ඔඩු දුවලා...... මලයගෙ ලියුම් උතත් මෙකි බෝඩිංකාරයට දීල තියෙන්නෙ...... ඒක ආයි වෙන් කරන්න පුළුවන් වෙන්නෙ...නෑ..." යි, තමා පරාද බවට හැඟීමක් අධ්‍යක්ෂක තුළ ඇති විය. මලයටත් වඩා එරන්දතී මලයාට ජෝඩු කරන්නට ඔනෑ වුණේත්, මලයා ඒට පොළඹ වන ලද්දේත්, තමා විසින් බව ද මෙනෙහි කරන විට තමා වැටී ඇති අමාරුව පිළිබඳ වේදනාව ඔහුට පීඩා කළේ ය.

සිංහයෙක් වගේ නවටු ගෙදරට ගොඩ වූ තමාට බලු වී, බැස ඒමට සිදු වීනැයි යන ආත්ම වේදනාව උවමනා වෙන් යටපත් කර ගත් හෙතෙම, "එවෙලෙ අකුල ගෙන එන එක තමයි මට කරන්න තිබුණ හොඳම නුවණක්කාර කම... හැම සැරේටම වඩා හොඳයි හින් සැරේ... අපි තව සැරයක් බලමු හින් සැරේ......" අවසානයේ අධ්‍යක්ෂක තමාට ම කියා ගත්තේ ය.

10

සඳුද උදේ වරුවේ යළිත් අධ්‍යක්ෂක සාලිය සොයා ගෙන කන්තෝරුවට ගියේ ය. ඔහු දුටු විට ;සාලිය සතුටු විය.

කකුලේ කටුවක් ඇනී කැවෙමින් තිබූ තුවාලය, එය අරන් දැම්මෙන් ඇතිවන සහනය වැනි සහනයක් ඔහුගේ එම සතුටෙහි ගැබව තිබිණ.

"වීරසිංහ අයිය උදේම......" කලින් සියල්ල සිහිනයක් කොට ඉවත ලූ ගානට සාලිය කට පුරාම අධ්‍යක්ෂක ගෙන් ඇසිය.

"ආව සර් බලන්න කියල........." යි, අධ්‍යක්ෂක ඔලුව කැසුවේය.

"......යමු තේකක් බොන්න කැන්ටිමට......" සාලිය ඔහු කැන්ටිමට එක්කර ගෙන ගියේය.

සාලිය, තමාව එසේ පිළිගනිතැයි අධ්‍යක්ෂක සිතා නො සිටියේ ය. "අද බොහොම කතා කළත් මිනිහා [illegible] පස්සෙ හෙට්ටිල තියෙනව [illegible] අධ්‍යක්ෂක [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 132

අධ්‍යක්ෂක වචීන් ගොඩින් පටන් ගෙන එද තැනට ම පැමිණියේ ය. ඔහු කතා කළේ අවධාරණයෙන් ම සාලියට ඇති හිතවත්කම නිසා ම කතා කරන්නට ආ බවක් පළ කෙරෙන නියාමයෙනි. සාලියට පමණක් නොව, තමාගේ මලයාට වුව ද එරන්දති ගැලපෙන එකියක් නො වන බව ඔහු පුන පුනා කීවේ ය. එහෙත්, මේ සියල්ල කීමෙන් පසුව උව ද ඔහු බලාපොරොත්තු වූ අන්දමේ උත්තරයක් සාලිය ගෙන් ලබාගත නො හැකි විය.

''මං සර්..... හම්බ වෙන්න ආවෙ ජයතිලක මහත්තයත් හම්බවෙල...... ජයතිලක මහත්තයත් කියාවී විස්තර ඇතුව...... සර් ඔය වහන්තරාවට කර ගහන්න එපා......'' අධ්‍යක්ෂක සාලියට කීය.

''තමුසෙ ඉතින් මේ මට හොඳ නැති වහන්තරාව තමුසෙ ගෙ ම මලයට ජෝඩු කරන්න ඕවචර මහන්සි ගන්නෙ?...'' යි, අහන්නට සාලිය හැදුවත් එය ඇසුවේ නැත. 'කිතුල් ගහට ගිය මිනිහට වගේ මූට ඒකටත්, උත්තරයක් ඇතැයි' ඔහු සිතුවේ ය.

සාලිය මුවින් නො බැන සියල්ල සාවධානව අසා ගෙන සිටියේ ය.

''සර් එහෙනං ඒක හිතින් අස් කර ගන්න නේ..... ඒ..... තවත් නෑනේ ඒ සම්බන්ධකම......''

අධ්‍යක්ෂක නැගිට යන්නට සූදානම් බව අඟවමින් ඇසී ය. කතා නො කර ඉවසන්නට සාලිය බෙහෙවින් උත්සාහ කළේ ය.

සාලිය මේ ගැන කතාවක් නැත්තේ එය හිතින් අස් කරගෙන යයි සිනා සතුටු වූ අධ්‍යක්ෂක තව තවත් දෙඩමලු විය.

සාලිය ගේ ඉවසීමේ සීමාව අවසන් වූයේ, අවසානයේ අධ්‍යක්ෂකට බැණ එළවා ගැනීමෙනි.

එතැන් සිට නැවතත් සාලිය අවුල් විය. කලින් ඇති තිබූ කටුව යළිත් ඔහුට වේදනා කරන්නට විය. අධ්‍යක්ෂක නැගිට ගියේ එද රාත්‍රියට වඩා නරකට යයි සාලිය සිතුවේ ය. ජයතිලක අයියා සමඟ අධ්‍යක්ෂක කුමක් කියන්නට ඇද් ද? ජයතිලක ඊට කුමන පිළිතුරක්, උත්තරයක්, දෙන්නට ඇද්ද? යන කරුණු ගැන සිතූ සාලිය ''අද හවස ඉතින් එයා පටන් ගනීවී ඊළඟට......'' යි තමාට ම කියා ගත්තේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 133

ඔහු කාමරයට එන විට හොඳටම ඇඳිරි වැටී තිබිණි. රජනියාද කාරයෝ පාර මැද රාග ගැසිල්ල පටන් ගෙන සිටියහ. සාලිය වෙනදා වගේ ම බේරී අයින් වී ඔළුව පාත් කර ගෙන ඔවුන් පියමං කරගෙන යන්නට ගියේ ය.

සාමාන්‍යයෙන් රාග ගැසීමේ දී අහම්බෙන් වීසි වී විත් වැදෙන පහරක් නොව, සිතාමතා, වෙරගෙන එල්ල කර ගැසූ දැඩි රාග බෝල පහරක් ඔහු ගේ පිට හරහා වැදුණේ ය.

එය තමාට එල්ල කර දමා ගැසූ රාග බෝල පහරක් බව දැන දැන ම වුව ද, ඔහු එය බැරිවීමකින් වැදුන ලෙස සළකන බව ඇඟවෙන සේ, රාග ගසන්නන් සමඟ අහිංසක ලෙස සිනාසෙමින් පිටිපස හැරී බැලී ය.

"මොකෝ යකෝ රවල බලන්නෙ..... පාරෙ යන්න දන්නෙ නැද්ද......?" එකෙක් ඇසී ය.

හරියටම දැන් සාලිය අධ්‍යක්ෂක ගේ පැල්පත ඉදිරිපිට ම වාගේ ය. සාලිය ආපසු හැරී බලා කාරණය තේරුම් ගෙන, කිසිත් කතාවක් නැතිව යන්නට හදන කොට ම අධ්‍යක්ෂක ගේ ගෙදරත්, ඊට යාබද අනික් පැල්පතත් අතර සිට ඉඳුල් වතුර හට්ටියක් ඔහු දෙසට වීසික් කෙරිණ. සම්පූර්ණයෙන් ම නො වුවත්, සෑහෙන පමණකට සාලිය එම ඉඳුල් වතුර පහරින් තෙමී ගියේ ය.

ගමන නතර විය. එසවූ පය ඉදිරියට තබනු වෙනුවට පස්සට ගන්නේ ය, සාලිය දෙපයින් කෙළින් සිට ගෙන හිස පමණක් බිමට නවා දෙපා දෙස බැලීය. ඉඳුල් වතුරින් තෙමුණු කලිසමත් කකුල්වල බත්හුළු ඇට රැඳී තිබිණි. දැඩි පිළිකුල් හිරිකිතක් ඔහුට දැනුනි.

පිටි අඩියේ කවුදෝ නමා උස්සා ඇඳි වත්, කඩා දමා දෙනෝ දහක් මැද මහ පාරේ පොළොවේ ගැසුවාක් මෙනි. සිදුවූයේ කුමක් දැයි තේරුම් ගන්නට ඔහු අවට බැලී ය.

ඔහු කුඩා බියක් ඇති නො වී ය. එහෙත් දැඩි ලැජ්ජාව හා කණගාටුව මිශ්‍ර කෝපයකින් දැවෙන්නට විය. ඔහු

පැල්පත් දෙක අතර දෙබලේ සිට ඉඳුල් වතුර වීසික් කළේ කවුදැයි දුටුවේ නැත. [illegible] අවස්ථා දෙකක් [illegible] පැහැදිලි ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 134

පාරේ පයිප්පය ළඟ සිටි 'සිදේවි' මෙය බලා ගෙන ය. සමහර විට රාග ගසමින් සිටි අය ද, මෙය දකින්නට ඇත. සාලිය ගේ පිට හරහා වැදුන රාග බෝල පහර ගැන යමක් සිතා ගැනීම අපහසු වුව ද, ඉඳුල් වතුර විසික් කිරීම නම් සිතා මතාම කරන ලද්දක් බව 'සිදේවි' තේරුම් ගත්තා ය.

සබන් ගා පොඩි කරමින් සිටි ඇඳුම ගුලි කොට පැත්තකට දමා, ඇඳි වතේ දෑත් පිසදා ගෙන 'සිදේවි' නැගිටටා ය.

''එයත් මොකාට ද? එන්නේ සි'' සිතන කරමට සාලිය කලබලව සිටියේ ය.

''තෙමුන ද? මහත්තය . ... ඉන්න මං කවුද ඒ වල් පාහර වැඩෙ කළේ කියල......බලන්න.''

ඇය දුවගෙන විත්, පැල්පත් දෙක අතරින් ඉඳුල් වතුර විසි කළේ කවුදැයි බැලුවා ය.

''මොකක් ද? වල් බොංඩියෙ ඒ කළේ...... වැදගත් මනුස්ස යෙක් නෝ ද?......'' සිදේවි පැල්පත් දෙක අතර දෙමොක්කාවට විංගමින් කෑගසනු ඇසුනේ ය.

සාලියට තවමත් නතර වී සිටි තැනින් පය ඔසවා ගැනීමට නො හැකි වූවාක් මෙනි. ඉඳුල් වතුර තමා ගේ ඇඟට විසික් කළේ කවුදැයි බලන්නට ඔහුට ඕනෑ විය. එහෙත් සිටි තැනින් පය ඔසවා ගන්නට ලජ්ජාවෙන් සාලිය බලා සිටි.

රාග ගසන්නන් දෙස තවත් වරක් ඔහු බැලුවේ ය. ඔවුන් අතර කසු කුසුවක් ඇති වී තිබුණි. තමාට රාග බෝල පහර එල්ල කර ''මොක ද යකෝ ඔරවන්නේ'' යි, ඇසූ එකා සමග පිරිසක් හරි වැරැද්ද කතා කරනු දුටුවේ ය.

''කාගෙවත් ඕන කං වලට ඒ ගඳ වැඩ කරන්න ඉඩ දෙන්න බෑ... ඒ මහත්තයට බෝල පාරක් ගහන්න තිබුණ ඕනකම මොකක් ද?... හොඳයි ඒක අත් වැරැද්දක් විදියට ඒ මහත්තය ගිනැහිල ගියා...... 'මොකද යකෝ ඔරවන්නෙ' කියල ඇහුවේ...' ගිනැහුන මිසක් එරෙව්ව ද?... නිකං සක්කිලි වැඩ කරන්න දෙන්න බෑ. ඕන [illegible] මෙහෙම......

WWW.EXPRESSLANKA.TK 135

"ඔවුන් බොහෝ දෙනා සිදුවූ දෙය අනුමත නො කරන බව සාලියට ඒත්තු ගියේ ය. පිරිස දෙකට බෙදී සිටියහ. කොටසක් අතර කුමන්ත්‍රණයක් ක්‍රියාත්මක වෙමින් ඇති බව සාලිය සිතා ගත්තේ ය.

"ඉකාගේ හරි ඉඳගෙන මෙළහකට නූල් අදිනව ඇති අධ්‍යක්ෂක....." යි, සිතූ හෙතෙම ඔහු අසළක පෙනෙන්නට සිටින්නේ දැයි බලන්නට මෙන් අවට බැලුවේ ය.

"සාලිය මහත්තය යන්න සමාවෙල .. ඒක ගනන් ගන්න එපා... අපි බලා ගන්නම් .. මහත්තය යන්න..." පිරිසක් ඔහු එක් කරගෙන යන්නට උත්සාහ කලේ ය.

ක්ෂය වී ගොස් තිබූ ඔහු ගේ ආත්ම ශක්තියට එයින් යළිත් පණ ලැබිණි. එය තමා ගේ නම්බුව බේරා ගෙන මාරුවීමට විශාල උපකාරයක් හෙයින්, එම පිරිස කෙරෙහි සාලිය තුළ දැඩි ආදරයක් ඇති විය.

ඉඳුල් වතුර විසි කිරීම මුල් කොට ගෙන සිදේවි ගෙන් පටන් ගත් බැණ අඩ ගෑම කොරියාවේ ගැහැණු ගැහැණු අතර මහ රංඩුවක් විය.

ඉඳුල් වතුර විසික් කර තිබුණේ අධ්‍යක්ෂක ගේ තවත් නැනා කෙනෙකි.

සිදේවිත්, අධ්‍යක්ෂක ගේ පවුලත්, හරි හරියට සද්දෙට බැණ ගත්හ. සටනට මුල පිරුවේ සිදේවි තනියම වුව ද, ඒ වන විට ඇය තනි වී නො සිටියා ය. ඇගේ සහායට තවත් ගැහැණු එක් වී සිටියහ. සිදු වුනේ කුමක් දැයි බලන්නට ළංවූ ආප්ප ආච්චි ද සිදේවි සමග එකතු විය. පැත්තක් නො ගෙන බලා සිටි අය වුව ද, තමා දෙස අනුකම්පාවෙන් බලමින්, සිදේවිට සිතින් අනුබල දෙන්නේ යයි සාලිය සිතුවේ ය.

තමා නියා ආරම්භ වූ මේ රංඩුව ගැන සාලිය ලජ්ජා විය.

තමාට වූ අතවරය සිදේවි බාර ගෙන ඊව පැටලි නො යන්නට, මෙළහකට සාලිය වෙලාවේ හැටියට එය මග හැර ගොසිනි. සමහර විට එය එ[illegible] දී ඉඩ තිබිණ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 136

කසීලියකට මැදිවෙන්නට සිදුවන බව සාලිය දැන සිටියත්, මේ වගේ ගඳ කසිලියකට තමාට මැදිහත් වීමට සිදු වෙතැයි, ඔහු නො සිතුවේ ය.

තමා වෙනුවෙන් මෙන් ම අනුස්නිය වෙනුවෙන් ද ඉදිරිපත් වීම ගැන සිදේවි කෙරෙහි කිසියම් පැහැදීමක් සාලිය තුළ ඇති විය. එසේම තමා කිසිසේත් බලාපොරොත්තු නොවූ අන්දමේ පහත් හා නිවට පළිගැනීමක් කිරීමට තැත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යක්ෂක කෙරෙහි වෛරයක් හා පිළිකුලක් ද ඇති විය.

මේ රංඩුව තමා නිසා ම පැන නැංගේ වුව ද ඊට සම්බන්ධ වීමට ද සාලියට දැන් පුළුවන් කමක් නැත. එසේ ම මොන අදහසින් පටන් ගත ද තමාට බෝල පහර ගැසීම මෙන් ම ඉඳුල් වතුර විසි කිරීම සම්බන්ධයෙන් ද ඊට සම්බන්ධ වූවන් නො සිතූ විරෝධයක් පැල්පත් වැඩින් අතරින් ම පැන නැගී නිසා ඔවුන් ගේ බලාපොරොත්තු පරාජය වී තමාට කිසියම් ජයග්‍රහණයක් හා මිනිසුන් ගේ අනුකම්පාවක් ද ලැබී ඇති අයුරු සාලිය දුටුවේ ය.

තමා කළ යුත්තේ කුමක් දැයි සාලිය සිතුවේ ය. එහෙත් කළ යුත්තක් ඔහු ගේ සිතට නො ඒ.

සරච්චන්ද්‍ර හා පියසේන ද සැඳෑල්ලට වී බලා සිටියහ. තමා කෙරෙහි අවඥාවෙන් හා සෝපහාසාත්මකව බලා සිටින බවකි සාලිය ඔවුන් කෙරෙහි දුටුවේ. ඔවුන් කෙරෙහි වෛරයක් හා පිළිකුලක් සාලිය තුළ ඒ නිසා ම ඇති විය.

තමා උඩට කැඳවා ගෙන යන්නට තැත් කළ තරුණයන් මිදක් පරක් කර සාලිය සිදේවි වෙත ගියේ ය.

''ඔව ඔහොම තමයි, අක්ක.....! ඔක අල්ල දන්න..... ආච්චි යන්න ගෙදර......ඔක්කොමල යන්න! යන්න!''

සාලිය සිදේවිට, ආච්චිට හා තමා වෙනුවෙන් සටන් කළ අනෙක් ගැහැණුන් තුළ ද අනුකම්පාවක් ඇති කරමින් සිටියේ ය.

''එහෙම හොඳ නැහෙ මහත්තය අවලං වැඩ කරන්න මේකිල.. ... මේකිලට කැසිල්ල... මහත්තය යන්න... මහත්තයලට මෙව පුරුදු......''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 137

''මාගරට් අක්කගෙ කිම සහතික ඇත්ත......'' තරුණයෝ සිදේවි ට අනුබල දුන්හ.

''මහත්තය යං—අපි ඒව බලා ගන්නං.....'' එවර තරුණයන් ගේ පෙරෙත්තයෙන් ප්‍රයෝජන ගෙන සාලිය යන්නට ගියේ ය.

මහ වෙලාවක් ගියේ නැත. ගැහැණු ගැහැණුන් ගේ කටින් ගහ ගැනිල්ලට පිරිමින් ද පවලැ වී දිඩි දිඩි ගා ගුටි ගහ ගැනිල්ලක් බවට පත් විය. තවත් තත්පර කිහිපයක දී පහළ ශෝනි කඩේ බෝතල් පියාඹා විත්, පාර මැද මහ සද්දෙට පිපිරුවේ ය.

අධ්‍යක්ෂක කෙරෙහි ඇති වූ වියරු කෝපයකින් සාලිය දත් මිටි කෑවේ ය. ඔහු දකින්නට සිටියේ නැත. සියල්ල අවචා ඔහු මහ හරින්නට ඇත.

නිවූ කෙනෙක් නැත. පාරේ දෙපැත්තේ ම කණු දෙකේ ලයිට නිවී ගියේ ය. කළුවරේ ලතෝනි විලාප, බෝතල විසිවෙන හඬ, ගැහැණුන් ගේ බෑණුම ගෙවල පියසි මත ගල් වැටෙන හඬ, එක ම ගාල ගෝට්ටියකි. ඒ මදිවාට අධ්‍යක්ෂක ගේ බල්ලා බුර බුරා පාරේ එහාටත් මෙහාටත් දුවයි. සාලිය කාමරයට එන විට කෝලාහලය වඩාත් දරුණු වී තිබුනත්, ජයතිලක හා පියසේන සිටි නිසා ඔහුට සඳැල්ලට තරම ගොස් බලන්නට පුළුවනා කමක් නොවි ය.

''මෙතන ඉතින් ලැජ්ජාවෙ ඉන්න බැරි තත්වෙට හද ගන්න කොහොම හරි . දැන් ඉතින් මිනිස්සු කතා වෙන්නේ කොහොම ද? .. බෝඩිං කාරයො . මුඩුක්කුවෙ ගෙල්ලො පස්සෙ ගිහිල්ල ගෑනු ඉඳුල් වතුර නැවව කියල......''

සාලිය ඇඳුම් අහවර කරද්දී, පියසේන ඔහුට ද ඇසෙන්ට ජයතිලක අයියාට කීවේ ය. එය ජයතිලක ලවා තමාට බැන්න වීමට මුල අල්ලා දීමක් මෙන් ම, පියසේන ඔහු ගේ සිතේ ඇති ඉරිසියාව පිට කර ගන්නා අවස්ථාවක් ලෙස ද සාලියට සිතා ගැනීමට පුළුවන් විය.

ජයතිලක කතා කළේ නැත.

පියසේන ගේ කතාව පමණක් නොව බැල්ම පවා, සාලිය කෙරෙහි [illegible] සුළු

WWW.EXPRESSLANKA.TK 138

විය. අළුත් වතුරට ආ වෙල් මාළුන් මෙන්, තමාට වූ මදි පුංචි කමෙන් ඔවුන් සතුටු වෙන බව සාලිය දුටුවේ ය. ඒ සියල්ල සාලිය ප්‍රකෝප කරවන සුළු විය.

ඔහු කෝපයෙන් වෙව්ලුවේ ය. දත් ඇඳි කිටි කිටියේ එකට තද විය. තමා තුළ ඇවිළෙන කෝපයේ බරපතල කමට එය පිට කර ගැනීමට බියෙන් සාලිය තුළ දැඩි දුකක් ඇති විය. තමා යමක් කියන්නට කට ඇරියහොත් මොනවා කියවෙ දැයි නිනව්වක් නැති විය.

ඔහු නාන කාමරයට ගොස් ඉඳුල් වතුර විසිවුන කලිසම පෙඟෙන්නට දමා මුහුණ - කට සෝද ගත්තේ ය.

ඔවුන් බලාපොරොත්තු වූ පරිදි සාලිය කෝප ගන්වන්නට නො හැකි වීම ගැන ඔවුන් පුදුම වන්නට ඇත.

සාලිය ඔවුන් දෙස බැලුවේවත් නැත.

''ගැහැණු ඉඳුල් වතුර විතරක් එවල නිකා හිටියොත් ඇති. වල· ගැටට කරේ නොඑල්ල... ආයි යන්න වගේ... ඇඳ ගන්නෙ... උන් මරා ගන්නව...අපිට නව නින්දමෙ කණක් ඇගිල ඉන්න නෑ... ඔහොම පිට වෙල ගිහින් හරි යන්නෙ නෑ... දූත් නින්දු කෙරෙන්න ඔන මෙතන අපි ඉන්නව ද... තමා ඉන්නව ද කියල . . . .

පියසේන කියවමින් සිටියේ ය.

සාලිය මුවින් නො බැන බැස ගියේ ය.

එය ඔවුන් කෝප ගැන්විය හැකි හොඳම මග යැයි සාලිය සිතුවේ ය.

පාරේ ලයිට් නිවා දැමීමෙන් පසු කෝලාහලය සංසිඳී තුනී වී ගොස් තිබුණි. තවමත් ඉතිරිව ඇත්තේ බැණ අඬ ගැමී පමණ ය.

සාලිය පාරට එන විට එරන්දතී ජනෙල් කවුළුවෙන් බලා සිටියා ය. ඇය අමාරුවෙන් සිනහවක් දෙතොලට ගෙන්නා ගැනීමට තැත් දරනු සාලිය දුටුවේ ය. එය සිනහවක් නොව, ඇඬීමක් තරමට ශෝකය සමඟ මුසු වී තිබිණ.

''මට කෑම යවන්න එපා ළමය...'' ජනෙල් කවුළුව ළඟ තත්පරයකට නැවතී ඔහු එරන්දතීට කීවේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 139

"රෑ වෙලා දුන් කොහෙ ද මහත්තය ආයින් යන්නෙ?"

"එරන්දති බිඳුන හඬින් බැගෑපත් ලෙස ඇසුවා ය." කලබල අස්සේ ම ආප්ප මැස්ස අස් කර තිබිණ. ආච්චි අසලක නො සිටියා ය.

සාලිය ආපසු හැරී ඉහළ සඳැල්ල දෙස බලන විට ද පියසේනත්, ජයතිලකත් බලා ගෙන සිටියහ. තමා එරන්දති සමඟ කතා කළේ ඔවුන්ට ජෝන්නවම ය යි ඔහුට එවිට සිතුණි. 'රෑ වෙලා කොහෙ ද යන්නෙයි' එරන්දති තමාගෙන් ඇසීම ද ඔහු ගේ සිතට සැහැල්ලුවක් සැනසීමක් විය.

සාලිය කුමක් සඳහා කොහේ යන්නට පාරට බැස්සේ දැයි නිනච්චක් නැත. කාමරේ එවුන්ට නින්ද ගිය පසු රෑ වී කාමරයට එන බලාපොරොත්තුව පමණ ය එවිට ඔහුගේ සිතේ තිබුණේ.

දෙපා විදෙන තෙක් ඔහු ඇවිද ගෙන ගියේ ය. ගියා වගේ ම පයින් ම ඇවිද ගෙන ආවේ ය. ආපසු එන විට පල්ලියේ මහ ඔරලෝසුවේ දෙළහ වදිනවා ඔහුට ඇසුනේ කොස්ගස්හන්දියේ දී ය.

සාලිය ආපසු එන විට කොස්ගස්හන්දියේ බස් නැවතුම ළඟ රංජිත් සිටියේ ය. ඔහු දුටු විට, පාරට බැස්ස තාලයෙන් රංජිත් තමා බලාපොරොත්තු වෙන් සිටි බව ඔහුට සිතා ගත හැකි විය.

"රංජිත් මක් කරනව ද මිනන...?"

"මුකුත් නෑ! – මහත්තය එනකල් ටිකක් බැලුව..."

"මං වෙල්ස් කුමාර පාරෙරන් ඇවිද ගෙන ආව නම් – රංජිත් මෙතන රස්තියාදු වෙනව නේ...." යි, කියන්නට කටට ආවත් ඔහු එය කීයේ නැත. මලයා හන්දියට එවන්නට ඇත්තේ එරන්දති විසිනැයි සාලිය සිතා ගත්තේ ය.

ඔහු ආපසු එන විට ද ආච්චිත්, මිණිපිරියත්, නින්දට ගොස් සිටියේ නැත. දෙරකඩට වී බලා සිටියහ.

අඩ අඳුරේ එළියට වී සිටි ඔවුන්, සාලිය දුටුවේ ළඟට ම වගේ ආ විට ය. ඔවුන් සමඟ කතා නොකර එනන පියමං කිරීමට ද ඔහුට අපහසුවක් වගේ දැණිනා.

"මහ[illegible]....."

WWW.EXPRESSLANKA.TK 140

එරන්දනී ආච්චිට ඉක්මන් වූවා ය. ඇය 'මහත්තයා' යි, ළඟක දී තමා ඇමතූ දවසක් ඔහුට මතක නැත.

ඇය ආච්චිටත්, කලින් කට ඉස්සර කළේ සාලිය එන තෙක් බලාපොරොත්තුව සිටි බව පළ කරමිනි. ඔහු කෙරෙහි තමා තුළ ඇති ඇල්ම, ගිනවත් කම, පෙන්වීමට වෙනත් විදියක් ඒ වෙලාවේ ඇයට සිතා ගත නො හැකි විය.

එරන්දනී ගැන පමණක් නොව, ඇගේ ආච්චි පිළිබඳවත් සාලිය තුළ දැඩි අනුකම්පාවක් ඇති විය.

''මහත්තය කෑම කෑවෙ නැත්නම් කෑම එක උඩට එවන්න ද ...'' ආච්චි දෙවන වරට ද, ඇසුවා ය.

හිතේ වේගයට හෝ ආඩම්බරයට දරා ගෙන සිටිය නො හැකි තරම් කුස ගින්නක් තිබේ. දූත් කෑම නො කා, සිටි ම හෙට එළිවන තෙක් අල්ලා සිටිය යුතු ගින්නක් වන බව ඔහු දනී. හිතේ ඇති තරහ වේගයත් සමඟ කුස ගින්න ද එකතු වූ විට, තමා ඒ ගින්නෙන් වඩාත් දැවී යනු ඇතැයි ඔහුට සිතෙයි. කාමරයෙන් බැස යන විට කියා ගියේ ''මගේ කෑම එක උඩට යවන්න එපා'' කියා ය. ඔට කෑම තියන්න එපා යැයි කීවෙ නැත. කෑමත් තියා ගෙන, බලාගෙනත් හිටී කොට, කෑම නොකා සිටින්නේ ඇයි?''

"ඇයි ඉතින් ඇහැර ගෙන ඉන්නෙ...?'' සාලිය මද වෙලාවකට පසු ඇසී ය. එහෙත් ඒ සමඟම තමා කියන්නට ගියේ එය නොවේ යයි ඔහු සිතුවේ ය. එරන්දනීත්, ආච්චීත්, දෙදෙනා මෙච්චර වෙලා ඇහැර ගෙන සිටියේත්, රූපිත් තමා බලන්නට මහට යැව්වේත්, ඔවුන් තමන් කෙරෙහි දක්වන ලද ලෙන්ගතුකම නිසා ය. මිනිසුන් හුදකලා නොවිය යුතුය – තනි නොවිය යුතුය – කෙනෙකු වෙනුවෙන් සොයා බලන්නට කවුරුන් හෝ සිටීම වාසනාවකි. විශේෂයෙන් ම චිත්ත පීඩාවක්–කරදරයක් පත් වීට තනි වීම තරම් මිනිසෙකු ගේ ආත්මය පීඩාවට පත් කරන තවත් දෙයක් මිහිපිට නොවිය හැක. තමා කිසියම් ප්‍රශ්ණයකට මූණ පා සිටි නම්, සම්පූර්ණයෙන් ම වාගේ ඔවුන් ද ඊට සම්බන්ද ය. එ නිසා ඔවුන් ද තමා සමඟ එහි ඵල විපාක විඳ ගත යුතුය. ඔවුන් ඊට සූදනම් බව ප්‍රදර්ශනය කොට තිබේ. එනිසා තව දුරටත් තමාට ද මේ ප්‍රශ්නය සමඟ ඉදිරියට යෑමට පුළුවන්කම තිබේ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 141

ඔවුන් අතර කතා බහෙහත් ගෞරව සහ්පර කිහිපයක් ගෙවී යන්නට ඇත.

සාලියගේ දෙනෙත්, ආචචි වෙත පළමුවත්, දෙවනුව එරන්දති කෙරෙහිත් යොමු වී ය. ඒ යොමු වීම එරන්දති ගේ දෙනෙත් තුළ මද වේලාවක් රැඳී තිබිණ. ඇගේ දැස් තුළ ඔහු දකින්නේ බැගෑපත් බවකි. 'තමා නිසා කරදර වීම ගැන සමා වෙන්නැ' යි කියන්නාක් මෙනි.

"රංජිත් කෑම කෑව ද.....?" සාලිය පසුව එරන්දතිගෙන් ඇසී ය.

"එයාට කන්න දීල යැව්වෙ – මහත්තයගෙ කෑම එක උඩට යැව්වෙ නෑ – මෙහෙ වහල තියෙනව..." ආච්චි කීවා ය.

"මහත්තය කෑම කාල නෑ ආච්චියේ... දැන් මෙහෙම ම කෑම ටික කාල ගියා නම් ඉවරයි......" එරන්දති කියේ ඇගේ කීම පිළිගනීතැයි කියියම් ආත්ම විශ්වාසයක් ඇතිව යයි ඔහුට සිතුණි.

තවත් මොහොතකට පසු සාලිය එහි ඇතුල් විය. මීට ඉස්සර වරක් හෝ දෙකකට වඩා මේ මිටි උළුවස්සෙන් ඔහු හිස පාත් කර තිබුණේ නැත. එය ද රංජිත් සමඟ පරෙයි කූඩුව ළඟ රැඳුන වෙලාවක හෝ, ආප්ප මැස්ස ළඟ කෙනෙකු සිට කතාවට වැටුන විටක 'වාඩිවුනා නම මහත්තයා' යි, ආප්ප ආච්චිගේ පෙරෙත්තයක් නිසා ය.

සාලයේ තිබූ කෙටි මේස කෑල්ල අස්පස් කර පරණ පත්තර පිටුවක් එලා, එහි කෑම මේසය සූදානම් කර ගෙන ආච්චීත් – පිණිපිටියත් බලා සිට ඇති බව සාලිය දුටුවේ ය. ඒ බව, කෙලින් කියා කතා කරන්නට තරම්වත් ඔවුන්ට ශක්තියක් නැත.

වඩ වඩාත් ඔවුන් කෙරෙහි අනුකම්පා කළ යුත්තේ ඒ නිසා ම නොවේ ද?. සාලිය මොහොතක් තමාගේ ම විනිශ්චයට භාජන වෙයි.

වැඩික්කියේ දී බැරි නිසා, එරන්දති සමඟ වැයිස්කියෙන් පිට ගොහාගේ දී හෝ අවස්ථාවක් ලබා ගෙන කතා – බහ කළ හැකිය. අදහසක් හුවමාරු කර ගත හැකි ය. එහෙත් ආච්චි සමඟ කතා බහකට සාලියට එවැනි අවස්ථාවක් ලැබී නැත – කතා බහ කරන්නට ඇති [illegible] පුළුවන් කමක් ද නැත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 142

මේ හේතුව නිසා සාලිය තමන් ම එරන්දතීත්, ආච්චිත් කථා - බහ කරන්නට ඇති දේ ගිල ගෙන සිටිතැයි සාලිය සිතයි.

මේ හිටියා - මේ නැති රංජිත්, දුවුන් නැත. තමා සමඟ කොස්ගස් හන්දියේ සිට ආවා පමණක් මිස. මඟ හැර සැණින් අතුරු දහන් විය. මේ වෙලාවේ නම් ඔහු එසේ අතුරුදහන් වීම ගැන ආච්චී හැමිනී ය.

“දුවේ බලපන් ඔය.... .” යි, කී ආච්චී ඇත් - මැත් වූවා ය. මේසයට වාඩි ගෙන සිටි සාලියට පිටු පසින්, අත සෝදාගන්නා තරම් දුරක සිටි එරන්දති, ලූණු ගෙඩිය, ගෙඩිය, කොණහමින් පොතු හැර-සුද්ද කොට, පිඟානෙන් තැබුවා ය. පිටුපසින් සිට ලූණු ගෙඩියක් පිඟානෙන් තබන විට, ඇගේ උණුසුම සාලියට දැනෙන නො දැනෙන තරම් ය.

රංජිත්ගේ පරෙයි කුඩුවේ පරෙයි කුරුල්ලන් ගිරන්නරයෙන් නගන ගෙල රව හඬ එක දිගට ම ඇසෙයි. සාලිය මොහොතක් වෙලා ඊට කන් දී සිටියේ ය.

“මෙක් ඇති බෝඩිං කාරයො ඊ කිස්සය ගේ ඇතුලෙ කියල කියන්න. .” යි නිවෙසින් එලියට පැමිණ, පාරට ගොස්, පැල්පත් දිහා බලා - තවමත් නින්දට නො ගොස් සිටින්නේ කවුරුන් දැයි දැනගන්නට මෙන් විපරම් කළ ආච්චීගේ සිතට ආ සිනිවිල්ල, ඇය එහෙම ම ගිල ගන්නා ය.

නැවත ආච්චී ගෙ තුලට එන විට ඔහු අහර කිස නිම කරමින් සිටියේ ය.

“......බඩට කෑව ද වත් මන්ද... මුංගෙ කරවවලේ මට අනක් හිතක් නිදහස් කර ගෙන ඒකවත් කර ගන්න... නෑ... ඒ ගෝන්නෙ වීරසිංහ කාරයා උඩට ගිහින් මස්කයි අර...කියෙව්වෙ...? ආච්චී සාලියට සමීප වෙමින් ඇසුවා ය.

“......මොකක් දෝ නැටුමකට ලෑස්ති වෙනව - බලමුකො මොකාට ද එන්නෙ කියල...... මං විස්තරේ කියන්නම්කො පස්සෙ...” ඒ වන විටත් අධ්‍යක්ෂක නි දේවල් ඔවුන්ට කිව යුතු දැයි සාලිය නිරණයකට එළඹ සිටියේ නැත.

“මං ඔය කිසි දේකට නාම කටක් අරින්නෙ නැත්තෙ - ඌලම ම [illegible] - [illegible] මේ

WWW.EXPRESSLANKA.TK 143

කොල්ල නිසා – ඔකට කේන්තියක් ගියා ම අණක් ගුණක් ඇති එකෙක් නෙවි, මුරුගය වගේ – ඌව බිල්ලට දෙන්න බැරි නිසා – නැත්නං ඕං දනී – එක්කොම විහත් කර කර ඉන්නෙ......මේ මම......'' ආච්චි කීවා ය.

''...දූන් ඉතින් දෙරවල් වහ ගන්න...'' සාලිය නිවසින් පිට වූණෙ එසේ කියා ගෙන ය.

''මොනව ද කිවවෙ කියල මට අහ ගන්න බැරි වුනා නේ...?'' ඔහු පාර පනින දෙස බලා සිටි ඵරන්දනී විස්සෝප වූවා ය.

''කොහේ ද – සටෙ කෙළ හලන්න නැනැක් යැ .. කෙහේ කතාවක් බහක් කරන්න ද......'' වැදගත් කතාවක් කරන්නවත්, රහසක් රැකෙන කතාවක් කරන්න වත් තමන් ගේ ම ගෙතුල වුව ද පරෙස්සම් නැත. බිත්තිවලට ඇත්තේ කන් පමණ ය. මේ අහල් බාගයක් නැති ලෑලි බිත්ති වලට ඇස් ද තිබේ. 'කොහේ ද ගෙයක් ඇතුලෙ කියල ගෑණියෙකුට ඇඳුමක් මාරු කර ගන්න වත් නැති කොට යයි' ඇගේ හිතට එයි.

* * *

වේල්ස් කුමාර පාරත්, පරාක්‍රම පාරත්, එක් තැන් කෙරෙන තැන මුල්ලේ වූ පහන් කණුවෙන් නිකුත් ආලෝකය සඳැල්ල හරහා අවුත්, වීදුරු ජනෙල් පියන්පත් තුලින් ඇතුළුව ගෙ තුල අඩ අඳුරු ආලෝකයක් පතුරා තිබීණ. ශබ්ද නො නැගෙන සේ සෙමෙන් දෙර ඇර ගෙන – කෙරවතු ගමනින් අඩි තැබූ සාලියට එලියක් නොදල්වා ම ඇඳුම් මාරු කර ගෙන ඇඳට යාමට තරම් ගෙ තුල වූ අඩ එළිය සෑහුණේ ය.

විනාඩියට දෙකට ඇඳුම් මාරු කර ගෙන ඇඳේ ඇල වුව ද, ජේන නෙක් මානයක නින්දක් නබා නින්දක සේයාවක් වත් ඔහු නො දුටුවේ ය.

මඳ සුළඟේ නටන අඹ අතුවල සෙවනැලි ඔහුගේ ඇඳ අසල ජනෙල් කවුළුවේ වීදුරු පියන්පත මත දිස් වෙයි. ඔහු අළස ලෙස වීදුරු පියන් පතේ නටන සෙවනැලි දෙස වික වේලාවක් බලා සිටියේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 144

කාලයකට පසුව සාලිය ගම - රටත්, ගෙදරත්, ගැන සිතන්නට විය. තමන්ගෙන් යැපෙන්නට කෙනෙක් ගෙදර නැත. එහෙත් නංගි ගෙන් නිදහස් වනතෙක් අයියා විවාහයක් කර නො ගැනීම අම්මා ප්‍රශ්ණයක් කර ගෙන සිටින්නී ය. නංගී ට තව කල දවස තිබේ. පවුලේ වැඩිමලා වූ සිරිල් අයියා පෙලවහක් කර ගත යුතු වයසේ පසු වෙයි.

එරන්දතිට ඇත්තේ ද නංගීට ම සමාන ගති පැවතුම් වනැ යි මීට ඉස්සර ද කිහිප වතාවක් ම සිතා ගැනීමට සාලිය උත්සාහ කර තිබේ. දැන් එය හිතට තහවුරු කර ගෙන අවසාන ය. හැඩ - රුව, උස - මහත, බැලුවත් බොහෝ සමාන කම් තිබේ.

විනාඩි කිහිපයකට ඉස්සර කෑම ගනිමින් සිටිය දී එරන්දතී ගේ උණුසුම් දනුණ බවක් ඔහුට මතක ය. ඇගේ හුස්ම වැටුන හැටි ඔහුට මතක ය.

එලිවෙන පහන්දර සාලිය උවමනාවෙන් ම නෙක් පියා ගත්තේ ය..

අනෙක් අය උදේ රාජකාරි සඳහා යාමට කාමරයෙන් පිට වන විටත්, සාලිය නින්දෙන් අවදිව නො සිටියේ ය.

සාලිය නැගිට සිටියේ ඔවුන් පිටව ගොස් ටික වෙලාවකට පසුව ය. ''කුමාරය අදත් නිවාඩු වාගේ...'' කාමරයෙන් පිට වෙමින් ගමන ජයතිලක කීවාක් මෙන් ඔහුට මතකයි මතකයි වාගේ ය.

ඇඳෙන් නැගිට මුහුණ සෝද ගන්නට ගිය සාලිය, නාන කාමරයේ කණ්නාඩියෙන් ටික වෙලාවක් බලා ගෙන සිටියේ ය. පසුගිය දවසේ සිදුවීම් නැවත ආවර්ජනය කිරීමේ කැමැත්තක් ඔහු තුළ නැත ද, ඒ සිදුවීම පිළිබඳ අමිහිරි මතක ඔහු අබා එමින් තිබිණි.

මුහුණ සෝද ගෙන සඳල්ලට ගිය ඔහු, එරන්දති කවුළුවේ කොටු දැල් අතරින් දෑස් ඔබා ගෙන බලා සිටිනවා දුටුවේ ය. බලා සිටියේ තමා දර්ශණය වනතෙක් බව ඔහු දනී.

''මල්ලි ඉන්නව ද......?'' සාලිය සඳල්ලේ සිට, ඇයට කතා කොට රංජිත් ගෙදර සිටින්නේ ද යි'' ඇසී ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 145

රංජිත් ගෙදර සිටියේ නැත.

සාලිය රංජිත්ව සෙවුවේ සේවයට නොපැමිණෙන බව දන්වා කාර්යාලයට විදුලි පුවතක් යැවීම පිණිස තැපැල් කන්තෝරුව යවන්නට ය. කන්තෝරුවට පණිවිඩයක් දෙන්නැයි ජයතිලක අයියාට කියන්නට තිබිණ. එහෙත් එසේ කිරීමට ඔහුට ඕනෑ නො වී ය.

මේස කැල්ල මත– උදේ තේ බී ගිය අයගේ හිස් පිඟන් කෝප්ප පමණක් තිබිණ. තමාට ගිල උඩට ගෙනැවිත් තිබුණේ නැත.

එරන්දතී තමා නැගිටින තෙක් බලා ගෙන සිටියේ ඒ සඳහා ය.

ටික වේලාවකින් එරන්දතීත් ආච්චිත් ඔහුගේ ගිල ද රැගෙන උඩට ආහ.

මෙහෙම එන්නේ ලොකු ම උවමනාවකට පමණ ය. අද නම් එන්නට ඇත්තේ ඊයේ වීරසිංහ කී කළ දේ අසා දැන ගැනීමට යයි සාලිය සිතී ය.

එහෙත් ඔවුන්ට ඒ ගැන කිව යුතු ද? අධ්‍යක්ෂක කී දේ සැහැල්ලුවට නොගත යුතු ය. නමුත් එය මේ දෙන්නාට දිරවා ගැනීමට තරම් පුළුවන් දැයි සාලියට සැක සිතෙයි. රංජිත් මෙවාට පැටලෙනවාට ආච්චි දක්වන බිය ද දැන් ඔහු දනී. ඒකෙත් ඇත්තක් තිබේ. නාහෙට නාහන අළුත්කඩේ, කොටළුහ, අංගොඩ, කැලණිමුල්ල පැත්තේ ද, පරෙයියන් ඇති කරන නොයෙක් ජාතියේ කෙළි කාරයන් සමඟ රංජිත් ද ආශ්‍රය පවත්වයි.

රංජිත් මේ සිදුවීම් වලට සම්බන්ධ වනු ඇතැයි ආච්චි හිතන අන්දම හරි ය.

එසේ ම අධ්‍යක්ෂක කී දේවල් තමා පමණක් ගිල ගෙන සිටීම ද එතරම් ගුණ ඇති කාරණයක් නොවේ. එවිට ඔවුන් ඉදිරියේ ඇති අනතුර, තර්ජනය, පිළිබඳව නොදැනීමෙන් ඔවුන්ට ඉන් ආරක්ෂා වීමට ඇති ඉඩකඩ නැතිව යන්නේ ය.

එය පසුව තමාටමත් පසුතැවිල්ලට හේතු වීමටත්, තමා මීටත් වඩා අනවශ්‍ය කරදරවලට සම්බන්ධ වීමටත් ඇති ඉඩකඩ ද වගා කර ගැනීමකි.

මේ සම්බන්ධයෙන් තමන් [illegible] යන්න පිළිබඳ නිරවුල් තීර[illegible] ද අපහසු ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 146

''මහත්තය......!'' ටික වේලාවකට පසු ආච්චි කතා කළා ය. උදේ ආහාර මේසය මත තබා, යම්කිසි භාජනයක් පයිප්පයේ සෝදමින් සිටි, එරන්දතී ද, ආච්චි අසළට ආවා ය.

''මහත්තය! අරූ අර අම්මගෙ රෙද්ද පාරෙ හරහ ඇදල තියෙන්නෙ...! මේකට මක්කයි දන් අපි කරන්නෙ...''

මේ කියන අම්මගේ රෙද්ද අධ්‍යක්ෂක ගේ මලයා ඊයේ සැන්දෑවේ පාර දිගේ දිග හැර පෙන් වූ බැනරය බව සාලිය ට විශ්වාස ය.

සාලිය ආච්චී දෙසත්, එරන්දතී දෙසත්, බැලී ය. එරන්දතී ගේ බැල්ම අසරණ ය. ඇගේ බැගෑපත් දෙනෙත් වලින් විමසන්නී ආච්චී වචනයෙන් ඇසූ දෙය ම ය.

එහෙත් ඊට දිය යුතු පිළිතුර කුමක් දැයි ඔහුට සිතා ගත නො හැකි ය.

බැනරය පාර හරහා ඇදීම අධ්‍යක්ෂක ගේ මලයා වීරාජ් මාස්ටර් ගේ ම, තනි මනයට සිදුවූවකි. අධ්‍යක්ෂක ඊට කොහෙත්ම කැමති නොවී ය. මලයා සාලිය සමඟ ඔරොවටු වීමෙන් පසු, සාලිය සැඳෑවා ගෙන උඩට ගිය අධ්‍යක්ෂක, පහළට බැස්සේ හුඟක් අදහස් වෙනස් කර ගෙන ය. 'අපේ මලය ඔකිව දින තියල උස්සනවයි' අධ්‍යක්ෂක ගේ කට වැරදීමෙන් ''මම නමුසෙවයි මලයවයි දෙන්නව ම මකවනවයි'' සාලිය ගේ දැඩි වචන අධ්‍යක්ෂක තුළ ඇති කළ නැති ගැන්ම – ඔහු මලයා ට නොපෙන් වුව ද, හැකි තරම් දුරට මලයා මේ සටනින් ඉවත් කර ගෙන තම්බුව බේරා ගත යුතු යයි ඔහු සිතා ගත්තේ ය.

''......ඔය බැනරෙන් වැඩක් නෑ...... ඕක අල්ල දපල්ල...... තවත් ඒ පස්සෙ පන්නල වැඩක් නෑ......'' ඔහු මලයාට කීවේ ය.

''ඔය ටික ද උඹ උඩට කැන්දන් ගිහින් අහගෙන ආවෙ...... ඒ කියන්නෙ මෙද නාට්‍ය සංදර්ශනේ නෑ කියල ද?...''

''නාට්‍ය සංදර්ශනේ නෑ නෙවෙයි – ඒකි නැතුව අපි නාට්‍ය කළේ නැතුවැයි මීට ඉස්සර...''

''ඒ මීට ඉස්සර නේ – මෙද මේකි ගන්නව කියලනේ කටයුතු කළේ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 147

''හරි...දූන් ඒක කෙරෙන්නෙ නෑ...''

''ඒ කියන්නෙ දූන් ඒව තීන්දු වෙන්නෙ – තීන්දු කරන්නෙ බෝඩිං කාරයො...''

අධ්‍යක්ෂක පිළිතුරක් දුන්නේ නැත. එය එහෙම යයි ගිනා ගන්නාට කාරියක් නැතැයි – අධ්‍යක්ෂක ගේ සිත කියයි.

''.. නෑ! අපි ප්‍රචාරෙ කරල තියෙනව මේකි මන්ත්‍රී දේවිගෙ පාටි එක කරනව කියල – ඒ විදියට ම බැනර් එකත් දනව මම...'' අධ්‍යක්ෂකට මෙල්ල කර ගත නුහුණු මලයා බැනරය පාර හරහා ඇද්දෙව්වේ ය.

මලයා අධ්‍යක්ෂකට ආණ්ඩු නැතත්, අධ්‍යක්ෂක මලයාට ආණ්ඩු ය.

සාලිය කෙලින් ම අදහසක් පළ කළේ නැත. ''ඔහේ තිබ්බවාවෙ ටිකක් – බලමු මොකක් ද කරන්න හදන්නෙ කියල...''

''වැඩි හරියක් ම අපි කියන්න ආවෙත් ඒකයි – මූල දූන් පිස්සු බල්ලො වාගේ – කාගෙ පිටින් ඇර ගන්න ද කියල මේ සේරම කරන්නෙ – ටීව පස්සෙ ම බලාගන්නං – මහත්තය කියයි නානාවකට යන්නෙපා – මහත්තයව මේකට පටලව ගන්න තමයි දූන් ඔය ඔක්කොම...'' පසුව ආච්චි කිය.

ඔවුන් ගේ කරගත දූන් තමා සමග බව සාලිය ද දනී. එහි දී තමාට කොතනකුත් කෙණෙහිලි කිරීමට ඉඩ තිබේ. හැකි තරම් ඉහ හැර සිටීම හොඳ ම ප්‍රතිකර්මය වනැයි සිත කියයි. එහෙත් තමාට පමණක් ම ද එසේ කළ නොහැකි ය.

ආච්චිත්, එරන්දතීත්, සමග ම වෙසක් ළංකර, ඒ දවස් කිහිපය මෙතනින් පිටමං වී සිටිය යුතු යයි සාලිය අවසාන වශයෙන් සිතා ගත්තේ ඒ අවස්ථාවේ ය.

II

සියල්ල සිදුවූයේ හදිසියේ හදිසියේ ම වාගේ ය. සැම සියළු සිදුවීමක් මත්, එක ම ක්‍රියාදාමයක, එක ම දම්වැලක, පුරුක් වැනි ය. මේ සියළු ක්‍රියාදාමයන් [illegible] වූයේ එරන්දතී නමැති [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 148

එරන්දති ගේ ජයග්‍රහණයන් සහ කීර්ති ඝෝෂාවන් ද සමඟ තවත් බොහෝ දේ ඇය පස්සේ අබා එන්නට පටන් ගන්නා විය යුතු ය එහි හොඳ සේ ම නරක ද තිබිණ. දුගී දිළිඳුකම හමුවේ හොඳ බොහෝ සෙයින් සැහැල්ලු ය. ඉන් ගත හැකි ඵල ප්‍රයෝජන අල්පය. නරක එසේ නොවේ. බරය. පීඩා විඳිමින් ඒ නරක බර උසුලා ගෙන යාමට සිදුවේ.

අන්තර් දිස්ත්‍රික් අත් පන්දු ශූරතාවය කොළඹ දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායම දිනා ගැනීමත් සමඟ එම අනභිභවණීය කණ්ඩායම ජයග්‍රහණය කරා මෙහෙය වූ එරන්දති වීරසූරිය ජාතික අත්පන්දු කණ්ඩායමේ නායකත්ත්වයට තේරීම පිළිබඳව අභියෝග කළ නොහැකි ස්ථාවරයක සිටියා ය ක්‍රීඩා පුහුණුකරුවන්, උපදේශකයන් පමණක් නොව, ඇගේ ක්‍රීඩා කෞශල්‍යය නැරඹූ, දස දහස් සංඛ්‍යාත ක්‍රීඩා ලෝලී නරඹන්නන් විසින් ද එය එක හෙළා තීන්දු කරන ලද්දකි.

ගුවන් විදුලියේ සහ පුවත්පත්වල ක්‍රීඩා වාර්තාකරුවන්, ක්‍රීඩා විචාරකයන් වුව ද මෙම තරඟ වාරය වාර්තා කළ අන්දම පමණක් ම ගෙන බැලුව ද, ඇගේ නායකත්ත්වය පිළිබඳව තරඟයක් නැත.

ශාන්ත මේරි බාලිකා විද්‍යාලීය කණ්ඩායමේ නායිකාවගේ සිට ම එරන්දති වීරසූරිය නැමති උපන් ක්‍රීඩිකාවගේ ගමන් මඟ පැහැදිලි ය. නිරාවුල් ය.

ජාතික කණ්ඩායම නම් කෙරෙමින් සිටින බව පළවේ. ජාතික කණ්ඩායමට සුදුස්සන් වී සිටින ක්‍රීඩිකාවන් පිළිබඳව නිළ නොවන ආරංචි පැතිර යමින් පවතී. සාමූහිකව සළකන විට, එරන්දති ගේ කණ්ඩායමත්, අනුශූරතාවය දිනූ කණ්ඩායමේ මෙන් ම, පරාජය වුව ද, අනෙකුත් දිස්ත්‍රික් කණ්ඩායම් වල ද ඉමහත් දක්ෂතා ප්‍රදර්ශනය කළ ක්‍රීඩිකාවන් සිටි බැවින්, ජාතික කණ්ඩායම නම කිරීම සැහෙන පමණ අසීරු කටයුත්තක් බවට සැකයක් නැත.

එහෙත් ජාතික කණ්ඩායමේ නායකත්වය තේරීමේ දී මේ සියළු දුෂ්කරතා එරන්දති විසින් බිඳහෙලා තිබිණ.

එය එසේ වුව ද, ලැබෙන ආරංචිවල හැටියට දැන් වඩාත් දුෂ්කර වී ඇත්තේ ද එය මිස,

WWW.EXPRESSLANKA.TK 149

ජාතික කණ්ඩායම සඳහා දැනටමත් ලැබී ඇති විදේශ සංචාරය පිළිබඳ ආරාධනය ද, ජාතික කණ්ඩායම නම් කිරීමේ දී හා නායකත්ත්වය තෝරා ගැනීමේ ප්‍රශ්නය උග්‍ර කර ලීමට හේතුවක් ව ඇත්තේ ය.

කාරණය ව්‍යාකූල කිරීමේ මුල් හේතුව මෙම සංචාරය පිළිබඳ ආරාධනය යැයි කට කතා පැතිරේ. අභියෝගයක් නැතිව තිබූ නායකත්වයට ගැටුමක් ඇති කර තිබේ. එම සිද්ධියේ දී සාධාරණයට කේජු කැල්ල බෙදන්නට ඉදිරිපත් වූ බළලා ගේ තීරණය යළිත් වරක් සිදුවිය හැකි බවට ඉඟි ලැබේ. එරන්දතී ගේ නායකත්ත්වයට දැන් ඉදිරිපත් වී ඇති අභියෝගය යම් කිසිවකු ගේ උවමනාවට සිදුවූවක් බවත්, එම උවමනාවෙහි යටි අදහස අභියෝගයට ලක් වී ඇති දෙදෙනාට ම සාධාරණය ඉටු කිරීම සඳහා තුන්වෙනියෙකුට නායකත්වය ලැබීමට හොඳට ම ඉඩකඩ ඇති බවත්ය. ජාතික කණ්ඩායමේ එතෙර සංචාරය ඊට පසුව සිදු විය හැකි බවට ද අනාවැකි පළවේ.

එම තුන්වෙනියා ගේ නම ද දැනටමත් එළිදරව් ව ඇත.

"ඉතින් අනේ! මෙච්චර මේ අසාධාරණයක් නොකර එයාවත් කණ්ඩායමට ඇතුල් කරා ම ඉවරනේ – එයත් යනව නේ......" බොහෝ ක්‍රීඩිකාවන් සිතන්නේ එසේ ය.

මේ සියලු කට කතාන්, දූෂමාන ආරංචිත්, උච්චස්ථානයට පත් කරන ඉඟියක් එක්තරා පත්තරයක පළවී ය. 'මස් පෙරලීමකට ලක් ව ක්‍රීඩා පිටියෙන් ඉවත් වීමට සිදු වූ ක්‍රීඩිකාවකට තෙල් සාක්කුවක් සඳහා ඉදිරිපත් වූවකු පිළිබඳ සිද්ධියක් වූ එය, කෙනෙකු ලැබූ ක්ෂණික ආස්වාදයක් මත වෙනත් අයට අසාධාරණයක් නොවිය යුතු බවට ද එ මගින් ඉඟි කොට තිබිණ.

මේ දිනවල එරන්දතී ගේ කාලය ද වැඩි වශයෙන් ම මිඩංගු වූයේ මේ කාරණය සම්බන්ධයෙනි. ඇගේ කණ්ඩායමත්, ක්‍රීඩා සමාජයත් වෙනුවෙන් සාධාරණයක් ඉටු කර ගැනීමට මෙන් ම, අනෙකුත් ක්‍රීඩා කණ්ඩායම්වල සහෝදර ක්‍රීඩිකාවන්ට ද අසාධාරණයක් නො විය යුතු ය යන්න මුල සිට ම ඇගේ ආකල්පය වූ නිසාත්, අනෙකුත් ක්‍රීඩා සමාජ හා කණ්ඩායම් වලින් ඇයට ලැබෙන සහයෝගයේ අඩුවක් [illegible] නො වී ය. [illegible] අභියෝගයන් හෝ තර්ජනයක් [illegible] නො වී ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 150

එහෙන් සියල්ල ආකූල ය, ව්‍යාකූල ය.

ජාතික කණ්ඩායමට තම තමන් තෝරෙතැයි විශ්වාසයක් ඇති අය, එය ඉක්මන් නො වීම ගැන මුසුප්පු වෙති. එසේ වූයේ නම් එතෙර සංචාරය සඳහා සූදානම් වීමට ඔවුන්ට කල්වේලා තිබේ. කාරණය පමා වීම ඔවුන් මානසික විද්‍යනට පත් කිරීමක් මෙන් ම, තව තවත් කට කතා දූෂමාන ආරංචි සඳහා වටා පිටාව සකස් කරන්නන්ටත්, ක්‍රීඩා ශ්‍රේෂ්ත්‍රය තුළ දූහද විපුරන්ටත් හේතුවක් වී තිබේ.

අන්තර් දිස්ත්‍රික් ගුරතාව ජයග්‍රහණය කළ දින එරන්දති පිළිබඳව විශේෂාංග ලිපියක් සඳහා විස්තර දැන ගැනීමට හා පින්තූර ගැනීමට පැමිණි ඡායාරූප ශිල්පියා ඔවුන් එදා දුන් අංකය සොයා වෙහෙසෙන විට අධ්‍යක්ෂකට කොටු වී ඇත. සොයා බැලූ විට, එය සොල්දර ගෙදර අංකය විය. පහල ගෝනි කඩයට ඇත්තේ ද එම අංකය ම ය. අංකය දෙන ලද්දේ එරන්දති සහ ඇය සමඟ සිටි ඇගේ සහෝදරයෙකු විය හැකි කෙනෙකු විසිනැයි, ඇසීමෙන් පසු අධ්‍යක්ෂකට කාරණය ගැන සිතා ගත හැකි විය.

අධ්‍යක්ෂකට මෙය හොඳ අවස්ථාවක් විය. එරන්දති සමඟ ඇති නොහොඳ නෝක්කාඩුවක් ගැන හාංකවිසියක් වත් නොපෙන්නීමට පරිස්සම් වූ ඔහු, ඔහුට අවශ්‍ය අන්දමට, කිසියේත් ඡායාරූප ශිල්පියා එරන්දති ගැන බලාපොරොත්තුව නො පැමිණි විස්තරයක් ලබා දුන්නේ ය.

අධ්‍යක්ෂක දුන් විස්තරය දවස් ගානක් ඇදිය හැකි, පත්තර පිටු සැරසිය හැකි, හොඳ කතාවක් බව ඔහු දනී. එසේ ම හොඳ පින්තූර ද සමඟ එය පළ කරන හැටි ඔහු සිතා ගෙන හමාර ය. කොටියාවේ මුඩුක්කු ජීවිතයෙන් පැමිණ එතෙර ද කරනම් ගසන්නට සූදානම්, ගුර වොලිබෝල් ක්‍රීඩිකාව පිළිබඳ නියම කතාව මෙතෙක් දවස් වසන් වී තිබීම තමාගේ භාග්‍යයක් වන බව ද ඔහු සිතයි. කරුණු කිහිපයක් නිසා එරන්දති පිළිබඳ කතාව වඩාත් මිල කළ හැකි බව ඔහු දනී. පළමු වැන්න ඇගේ ජීවන තත්ත්වයයි. දෙවැන්න ඇගේ ක්‍රීඩා කෞශල්‍ය යයි. තෙවැන්න එරන්දතීගේ පිරිපුන් අඟ පසඟ හා රූප සම්පත්ති යයි.

මේ සියල්ලක් ම ගුර පත්තර කාර්යයකුට මුදල් [illegible] මිල කළ හැකි දේ [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 151

ඇඟ වීකුණන ගැහැණියක් ම වුව ද එය අලෙවි කරන්නේ එක් එක් පාරිභෝගිකයාට තනි තනිව ය. ශූර පත්තර කාරයකුට එකවර ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පාරිභෝගිකයන්ට එකම ගැහැණිය එකවර අලෙවි කළ හැකි ය.

ඡායාරූප ශිල්පියා අධ්‍යක්ෂක ගෙන් සමු ගෙන ඇත්තේ, නාට්‍යයේ පුහුණුවීම් ද සමඟ, මන්ද්‍රි දේවියගේ රජ ඇඳුම් වලින් සැරසුන චාන්දනී ගේ ඡායාරූප ගැනීම සඳහා තවත් වතාවක් පැමිණීමට දින වේලාවල් ද නියම කර ගෙන ය.

මලයා රංජිත් ගේ අවධානය එම බැනරය කෙරෙහි යොමු වූයේ දවස් කිහිපයකට පසුව ය. කරනම් පරවියකු අහසට ගොස් පැය ගණන්, වරු ගණන්, අහස දිගා බලා සිටින ඔහුට, ඊට අමතර දෙයක් සඳහා උඩ බැලෙන්නේ බොහෝ අඩුවෙනි. අහස පැහැදිලි දවසක නම් පැය පහ - හයක් අහසේ රැඳී සිටින හොඳම කරනම් පරෙවියන් දෙදෙනෙකු කළු විලාකුලත් සමඟ අතරමංව ගොස් දැනට දවස් ගණනකි. සාමාන්‍යයෙන් මේ පරෙවියන් දෙන්නා බැසිය හැකිය යයි අනුමාන කළ හැකි සැතපුම් විසි පහක තිහක දුර තවමත් සොයා බලමින් සිටින නිසා, රංජිත්ට පසුගිය දවස් මහත් සේ අවිවේකී වූයේ ය.

බැනරය පළමු වරට දුටු විට රංජිත්, එය දුර තියා කියවා බැලුවේ ය.

රංජිත්ට කද වූනේ ය. කෙලින් ම මේ සම්බන්ධව අක්කා හෝ ආච්චි ඔහු සමඟ කතා කර තිබුනේ නැතත්, වටින්-පිටින් බොහෝ දේවල් මේ වන විට ඔහුගේ ද කනේ වැටී තිබුණි.

"ආච්චියේ......!" ගෙදර ආ රංජිත් ආච්චිට කතා කළේ ය.

"ඇයි... මොකෝ...?"

"අක්ක අර නාඩගමට යන්න බෑ කියල කිව්වයි කිව්වා නේ ද?"

"ඔව් .. ඌං...!"

"එහෙ නං අර මන්ද්‍රි දේවිට රඟපානවයි කියල ලියල තියෙන්නෙ පොල් ගෙඩි අකුරෙන්......"

ආච්චි ... කළේ නැත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 152

"...ඒ බං අක්ක මොක ද කිව්වෙ?" රංජිත් යලිත් ඇසී ය.

"අමුතුවෙන් කියාපු දෙයක් නෑ – කලින් කියපු එකම තමයි – බෑ කිව්ව නම් බෑ...!"

"එහෙනං උන් බැනර් දම්මෙ ඇයි......?!"

"බැනර් බැරි නං ඕන දෙයක් දමා ගනිද්දෙන් බං... අපට මොක ද...?"

"එහෙම වෙන්නෙ කොහොම ද - එහෙම් බෑ –පිලවු නටවන්න වගේ බලෙන් ගෙනිහුත් නටවන්නෙයි? – බෑ කිව්ව නම් – එහෙම බැනර් දන්න බෑ – හොන්ඩිය හදන්නෙ අහික් කකුලත් කඩා ගන්න වගෙයි මෙද – මම කඩනව ඔකගෙ අහික් කකුලත්..."

"මේ! මේ! උඹ හිටිං – උඹට ඕන් නෑ ඔය මුකුත් – ඒ වැඩෙට මොකක් හරි කෙරෙයි – උඹ ඉස්සර වෙන්න එපා ඕං – උඹ ඉස්සර වෙන්න එපා ඕං – උඹ ඉස්සර උනොත් මොංඝවන් කොරන්න බෑ මෙතන... ඒකට නිසි පියවරක් ගනියි. ."

"...කවු ද?"

"කවුරු හරි ගනියි..."

"හා! එහෙනං නිසි පියවර ගනිල්ලකො – ඔකට නිසි පියවර ගන්න තියෙන්නෙ – කොල්ලෙක් යවල ඔය බැනරේ කප්පල – ඒකට ඔරොප්පු උනොත් අරූගෙ අනෙක් අංඩත් කඩල - ඒක තමයි නිසි පියවර...එහෙනං උඹලගෙ නිසි පියවර බලල ම මගේ නිසි පියවර යන්නං කො – මම."

"හා! හරි - අන්න එහෙ ම උඹ නිශ්ශබ්ද වෙයං – මම කියන කං..."

"හොඳයි! හොඳයි!"

තවත් පරෙයියකු අහසට ගැසූ රංජිත්, "ඔන්න ඔය කුරුල්ල තුනට විතර බගියි – කුඩුවට දහං," කියා ගෙන යන්නට ගියේ ය.

එලියට පැමිණි ලෙංගිනාහාමි මුණුපුරා කොයි අත යන්නේ දැයි විකක් වෙලා බලා සිටියා ය.

මෙය කාට කාට හෝ හොරා යන ගමනක්ය යන හැඟීම ඔවුන් ගේ ම සිත්වල තිබිණි. ඒ හැඟීම මඳක් යට පත් වී ගියේ බස් නැවතුම් පළෙහි තිබූ කතරගම බසයේ ඔවුන් ඉඳ ගත් පසුව විය යුතු ය.

ආච්චිත්, මිණිපිරියන් ඉඳ ගන්නට ගියේ එකට ඇඳුන ආසන තුනක පේළියේ වුව ද සාලිය ඔවුන් එයින් වැළැක් වූයේ ය.

''ඔය පැත්තෙ වාඩි වුනොත් නමෙ දහය වෙන කොට අව්ව එනව... එක දිගට ම පැය ගානක් අව්වෙ තමයි යන්න වෙන්නෙ. අනික් පැත්තෙන් වාඩි වෙන්න...''

සාලිය මඳක් කල්පනා කොට කීවේ ය. සාමාන්‍යයෙන් එය හදිසියේ කල්පනා වෙන්නක් නො වුව ද එය හදිසියේ ම කල්පනා වීම ගැන ඔහු සතුටු විය. එවිට ඔවුන් තිදෙනා ආසන පේළි දෙකක ඉඳ ගත යුතු විය. ආච්චි තනිව ඉදිරිපස අසුනක ඉඳ ගත් අතර, ඊට යාබද පසුපස අසුන් දෙකේ සාලියත් එරන්දතීත් වාඩි ගත්හ.

සැහෙන දුරක් යන තෙක් ඔවුන් අතර කතා බහක් නො කෙරුනේ එකිනෙකාට වෙන් වූ කල්පනා වලියක එකිනෙකා වෙලී සිටියා විය යුතු ය. එරන්දතී මෙන් ම ආච්චි ද මේ ගමන සම්බන්ධයෙන් කුමක් සිතන්නේ දැයි යන්න දැන ගැනීමේ ඕනෑකම සාලිය තුළ තිබිණ... සාලිය ඔවුන් දෙදෙනා ගේ ම මුහුණු වලට වරින් වර එබෙමින් ඒ සම්බන්ධයෙන් යමක් තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කලේ ය.

එරන්දතී ප්‍රීතියෙන් සිටියා ය. නිශ්චිත නො වූ එහෙත් කිසියම් බලාපොරොත්තු සහගත බවක් ඇගේ දෑස් තුළ දැල් වී තිබිණ. ඇගේ දෑස් තුළ දැල් වී ඇති ඒ බලාපොරොත්තුව නිවෙන්නට නො දීම තමාගේ උත්සාහය නො වේදැයි සාලිය සිතුවේ ය. දැන් එය තමා ගෙන් ඉටු විය යුතු යුතුකමක් ව ඇතැයිද ඔහුගේ හැඟීම විය.

එරන්දතී ගේ තරම ලෙහෙසියෙන් ආච්චි ගේ මුහුණේ හැඟීම ඔහුට කියවිය නොහැකි වුව ද, සියල්ල උපේක්ෂාවෙන් යුතුව හඟින්නට කාලය හා ජීවිතය විසින් පදනම් කරන ලද උන්දෑ, මේ ගමන ගැන ද එසේ ම සිතනු ඇතැයි සාලිය කල්පනා කළේ ය. ඊට වැඩිමනත් වුවහොත් ''මේ මගේ ඕන කමට නොවෙයි, උඹලගේ ඕන කමට [illegible] හද ගනු

WWW.EXPRESSLANKA.TK 154

ඇත. ඒ වැඩියෙන් මේ ගමන ගැන ළන්දැව නො සිතිය හැකි බව ඔහුට විශ්වාසය. තමා හා එරන්දති අතර වන මෙවැනි සම්භර දේ අනුමත කිරීම හෝ වැළැක්වීමට තමාට පුළුවන් කමක් නැති බව ද ආච්චි තේරුම් ගෙන සිටිනු ඇතැයි සාලිය සිතා ගත්තේ ය.

ආච්චිත්, මිණිපිරිත්, දෙදෙනා ම සිතන දේට වඩා දේත්, සිතන වාට වඩා එහායිනුත්, බොහෝ දේ මේ ගමනේ දී සාලිය සිතිය යුතුව ඇත. ආච්චි ගේ හෝ මිණිපිරිය ගේ ජීවිත වලට මේ ගමන බෙහෙවින් බලපාන්නට ඉඩ තිබේ.

ඔවුහු මෙතෙක් ගමනේ කිසියම් සන්ධිස්ථානයකට ළංවී සිටිති. එහෙත් මේ පිළිබඳව ආච්චිත් මිණිපිරියත් තවම කිසිවක් නො දනිති.

එය ගාල්ල, මාතර හරහා කතරගම ගිය බසය නො විය. රත්නපුර, ගොඩගම හරහා යන බසය නිසා වඩා පමා විය. බසය තේ බීම සඳහා මඟ නතර කළ තැනක දී දිවා ආහාරයක් රැගෙන යාම සාලිය ගේ බලාපොරොත්තුව විය. එහෙත් එරන්දති තිදෙනා වෙනුවෙන් දිවා ආහාරය පිළියෙල කරගෙන විත් ඇති බව ඔහු මඟදී දැන ගත්තේ ය.

බසය කතරගමට ළඟා වන විට දහවල් එක පමණ විය.

කතරගම සංචාරක මණ්ඩල විශ්‍රාම ශාලාවේ කාමරයක් කලින් වෙන් කර ගෙන තිබූ නිසා බසයේ ආ බොහෝ දෙනාට මෙන් නවාතැනක් සොයා ගැනීමේ හදිස්සියක් සාලියට නො වී ය.

''නතර වෙන්නෙ කොහෙ ද? කින් ද? මන් ද? ඒ කිසිවක් නො දත් ආච්චි හා මිණිපිරිය සාලිය හමුවේ බෙහෙවින් අසරණ බවට පත්ව සිටියහ. නන්නාඳුනන රටකට ගොස් අතරමං වූ බාලක මෙන් ඒ අසරණකම දැඩි සහ ව්‍යාකූල ද විය.

''යං!...'' සාලිය ඉස්සර විය.

ආච්චිත් මිණිපිරියත් පස්සෙන් ආහ.

එරන්දති හා ආච්චි එලියේ පොදු ශාලාවේ සිටිය දී කාර්යාලයට ගිය සාලිය නවාතැන් පලේ පාලක තැන හමු විය. පාලක තැන ඔවුන් ගේ කාමරය පෙන්නා පිළියෙළ කොට දීම පිණිස සේවක යෙකුට බාර කළේ ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 155

පසුව සේවකයා පසු පස තිදෙනා ම ගියහ.

කාමර පේළි දිගට ඇවිද ගෙන ගොස් වම් පැත්තේ කාමර පේළියේ අවසන් කාමරය ඔවුන්ට ඇර දෙන ගමන්, සේවකයා ඔවුන් තේරුම් ගන්නට මෙන් වරක් සාලිය හා එරන්දතී දෙස හොඳ හැටි බැලුවේ ය. ඔවුන්ට කලින් කාමරයට ඇතුළු වූ හෙතෙම විදුලි පහන දල්වා බැලී ය. විදුලි පංකාව ක්‍රියා කරවා බැලී ය. නාන කාමරයේ දොර තල්ලු කර ඊට එබී බැලී ය. කාමරයේ වූ ඇඳන් දෙක කලින් පිළියෙල කර තිබූ අයුරින් ම තිබෙන හැටි බලා සෑහීමට පත් විය.

"ඔක්කොම හරි... සර්...!"

ආච්චී මෙන් ම, එරන්දතීත්, තවම විමතියෙහි. මේ කතරගම දූපි සිතන තරමට තවමත් ඔවුන් තුළ ඇති විශ්මය දැඩින් පළ වෙයි. මඩමක පිලක නවාතැන් ගෙන මැණික් ගඟේ බැස, නා, පිරිසිදුව පූජාවට යන කතරගම වෙනත් එකක් දැයි කවදාවත් එහි නො ගිය එරන්දතී සිතූ තරම් ය. එරන්දතී කිසිදාක මෙහෙම දුරක වන්දනාවක හෝ විනෝද චාරිකාවක ගිහින් තිබුණේ නැත.

මීට අවුරුදු විසි ගණනකට පෙර නඩයක් සමඟ ගිය වන්දනා ගමනක මතක ආච්චීට නම් තවමත් අළුත් ය.

"සර්ල දවල් කෑම අරගෙන ද ඉන්නෙ... හයේ පූජාවට ද යන්නෙ...... රෑට කෑම කීයට ද සූදානම් කරන්න ඕන......" ආදි වශයෙන් සේවකයා ඔහුට කට පාඩම් ප්‍රශ්න වැල ම සාලියගෙන් ද ඇසී ය.

පසුව ඔවුන්ට කෑම් ගැනීමට ඉඩ කඩ සලසා දී ඔහු වෙන් වී ගියේ ය.

"ආච්චිට තවම මහන්සි නෙහෙවටු ඇති නේ ද?... කෑම කාල ටිකක් ඇළ වෙන්න" සාලිය ආච්චීට කීවේ ය.

"මං හිතූ තරම් මහන්සියක් අමාරුවක් දැනුනෙ නෑ... මේ විසි තිස් අවුරුද්දකට පස්සෙ මෙහෙම ගමනක් මං ආවෙ... මේ - මගේ හිතේ බොහෝම කල් ඉඳල එන්න ආසාවක් තිබිච්ච ගමනක්... මේක."

"දූන් ඉතින් එහෙනං ඒක ඉෂ්ට වුනා – නේ ආච්චියේ..."
එරන්දතී [illegible] දෙස [illegible] ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 156

"ඔව් ඉතින්! මේ දරුවට පින් සිද්ද වෙන්න ඒකත් ඉෂ්ට වුනා .. නම් තමයි......"

ඔවුන් දෙදෙනා ම පැහැදිලි ලෙස සතුටින් හා ප්‍රීතියෙන් සිටින බව සාලිය දුටුවේ ය. තමා කතරගම එන්නට අදහස් කළේ අහවල් දේකට දැයි සාලියට සිතා ගත නො හැකි ය. තැනක් ස්ථානයක් නිශ්චිත වශයෙන් නො වුව ද දවසක් දෙකක් එරන්දති සමඟ කොහේ හෝ යා යුතුය යන බලාපොරොත්තුව පමණි ඔහු තුළ තිබුණේ. එය සෑහෙන කාලයක සිටම ඔහු තුළ වැඩෙමින් ආවකි.

අළුතෙන් ඇති වූ තත්වය නිසා මේ ගමන වඩාත් ඉක්මන් වුනා විය යුතුය.

"දූත් ආච්චී ටිකක් ඇල වෙන්න - ඇඟට අමාරු නම්... හවස් අපේ නෑගෙන කර ගෙන කිරිවෙහෙර වැඳල හයේ පූජාවට ගියැකි......"

කෑම කා හමාර වූ පසු සාලිය ආච්චිට කීවේ දූබී ගිතවත් කම පෙන්වමිනි. ඔවුන් ගේ ජීවිත වලට සාලිය තරම් ගිහවත් කෙනෙකු මෙතෙක් හමු වූ බවක් නබා, එවැන්නෙකු ගේ බලාපොරොත්තුවක් වත් තිබිණිදැයි ආච්චි සිතුවා ය.

"ටක්! ටක්!! ටක්!!!" එරන්දති කට්ටයෙන් කටටය කරනවා විදුලි පංකාව කැරකෙන්නට සැලැස් වූවා ය. මොහොතකින් එය 'ම — ණ — ම — ම' ශබ්දයක් නගා ගෙන කැරකෙන්නට විය. ඇය ආශාවෙන් ඒ දෙස මොහොතක් බලා ගෙන සිටියා ය. විදුලි පංකාව කැරකෙන 'ම—අ—ම' ශබ්දය සතුටේ කෙරෙන බඹර ගීතයක් මෙන් ඇගේ දෙසවන් තුළ රැව් දෙන්නට විය.

"සැර වැඩි නැද් ද...?"

ටක්! ටක්!! එරන්දති කට්ට දෙකක් ආපසු කරකවා විදුලි පංකාවෙහි භ්‍රමණ වේගය අඩු කළා ය.

ඒ හැම කාමරයක ම ඉදිරිපස දෙරවුව පොදු දිග කොරිඩෝවට විවෘත වූ අතර, නානා කාමරයට යාබද පිටුපස දෙර තනි තනි කාමරය සඳහා වෙන් කෙරුන ආලින්දයකට විවෘත විය. ඔවුන් සිටි කාමරයේ පසු පස ආලින්දය මැණික් ගඟට මුහුණ ලා තිබිණ.

සාලිය [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 157

මිදුල අවසන් වූයේ ඇතව බැවුම් වූ මැණික් ගං ඉවුරෙනි. කොහොඹ ගස් සෙවන හිරු රැස් වළකා තිබිණ. මැණික් ගඟ දෙසින් සිසිල් සුළං රැළි හමා ගියේ ය.

කාමරයෙහි හුළං කවුළු තුළ කූඩු සදාගෙන සිටි ගේ කුරුල්ලෝ කණ්ඩායම් වශයෙන් මිදුලේ එකතුව ගී ගයමින් සිටියහ. සාලිය මිදුලේ සිටීම ගැන උන්ට ගානක් තිබුණේ නැත. උන් රංචු කර ගන්නා හැටි සාලිය ආසාවෙන් බලා ගෙන සිටියේ ය.

“මං කෝ කියල බැලුව ඉස්සරහ පැත්තෙ... ඒ පැත්තට ඇය් අවින්න බෑ අව්ව, මෙ පැත්ත කොච්චර සනීප ද...?''

එරන්දතී සාලිය අසලට ආවා ය.

විශ්‍රාම ශාලාවේ සිට මැණික් ගඟට බැසීම සඳහා පඩි පෙළක් බැඳ තිබුණි. හුදකලාව සොයන අළුත් ජෝඩුවක් මෙන් ඔවුහු පඩි පෙළ බැස ගෙන පහළට ගියහ. එරන්දතී පඩි පෙල බැස්සේ ඔහු ගේ උරයේ එල්ලී ගෙන, ඔහු ගේ ඇඟට බර දෙමින්, දඟකාර දැරියක මෙනි. එරන්දතී තුළ යළි පුබුදු වී ඇති පියවි දඟකාර දැරිය දැකීමෙන් සාලිය සතුටු විය.

මුල් දින කිහිපය මදුසමය ගෙවන යුවළක විය යුතු යයි ඔවුන් දකින කෙනෙකු සිතන තරමට ඔවුන් වෙතින් සතුට සෙනහස උතුරා යමින් තිබිණ.

''ගෝනියකුත් ගේන්න තිබුන-නේ...'' ඔහු ගේ කරේ එල්ලි පඩි පෙල බසින එරන්දතීට සාලිය කීය.

''ගෝනියක්... ඒ මොකට ද?''

''ඇයි කරේ යන්න...?''

''තව මොනවට ද...?''

''නවී... පුළුවන් ඕන නම් ගෝනියෙ බැඳල ගඟට විසින් කරන්න මෙන්න මේ වගේ...''

මොහොතකින් සාලිය ඇගේ බඳත් වටොරත් අතුරින් දෑත් යවා ඇය හරහට ඔසවා ගත්තේ ය.

''ඒයි... තියන්න [illegible]... ..''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 158

ඇය කෙඳිරි ගෑවත් ඔවුන් දකින්නට කෙනෙක් සිටියේ නැත. එය සිදුවන තෙක් එසේ නමා ඔසවන්නට ඔහුට පුළුවන් කමක් ඇතැයි ඇය සිතා හෝ සිටියා ය.

''හැටි නපුර වගේ...'' ඔහු ඇය බිම තබන විට එරන්දති මිමිණුවා ය.

''ඒක නෙවෙයි එරන්දි.. අපි මොට ද මේ ගමන ආවෙ...?''

''මන්ද, මං දන්නෙ කොහොම ද......?''

''එහෙනං කතා කළ පලියට ආවෙ...''

''හා.. ආ...එහෙම ද දූන් කතාව...''

''ඔව්...! එහෙම තමයි කතාව......''

''ඔයාට මාත් එක්ක මෙ ගමන එන්න ඕනකම තිබුණ බව විතරයි මං දන්නෙ... ඔන්න ඉතින් ආව...''

සාලිය ඇයත් සමග පඩි පෙළේ අවසාන පඩිය මත වාඩි ගත්තේ ය.

''එරන්දති...''

''ඇයි.. ?''

''සාලිය ඇගේ දෑස් දෙස මොහොතක් බලා සිටියේ ය. කිසියම් නැති ගැනීමකින් ඔහු දෑස් ඉවත ගත්තේ ය.

''දූන් ඉතින් තව ටිකකින් ඇවිත් නා ගනිමු...... නාගෙන කිරිවෙහෙරට ගියා... ඊළඟට හයේ පූජාවට දේවාලෙට ආව... ආවවිට ටිකක් ඇවිදල කරල පෙන්නුව කතරගම දෙයියන්ගෙ නෑදෑයො ටික...''

ඔහුට කියන්නට වුවමනා දෙය තවම නො කියවිණැ යි, ඇය සිතුවා ය. එය කුමක් දැයි අල්ලා ගැනීමට මෙන් ඇය වුවමනාවෙන් ඔහු දෙස බලා සිටියා ය.

''ඉතින්! ඉතින්!!''

''එරන්දි අද ආවච්චිගෙන් අහන්න ඕන .. [illegible] සොයා ගෙන යන්න එන [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 159

''ගෙයක් හොයා ගෙන යන්න... ඒ කොයේ ද? ආච්චි බය වෙච්චි එක පාරට ම එහෙම ඇහුවොත් .. කොහෙ යන්න ද කියල... ඇයි අපේ ගේ... අපි ඉන්න ගේ...''

''අනේ ඔයා ගෙ රජ ගේ... දැන් ඔයාට ඒකෙ ඉන්න පුළුවන් ද බිංකුඩ වගේ නවත් රිංග ගෙන...''

''බැරි උනොත් මොක ද කරන්නෙ...?''

''මෙච්චර දුර ආවෙ කරන එක කියන්න තමයි. රුපියල් පණහක් හැටක් උනත් කමක් නෑ මම ගෙයක් හොයා දෙන්නම් ආච්චිත් එක්කල යමු ඒකට - කියල මම කියන්නෙ...''

''මං ද... මට තේරෙන්නෙ නෑ... මේ මුකුත්''

''පහුගිය දවස් දෙක තුනේ ආපු ප්‍රශ්න දන්නව නේ... මං කොහොමයි තවත් ඉන්නෙ එතන. මට ඉන්න පුළුවන් කමක් නෑ එරන්දි .. පළවෙනිද වෙන කොට කොහේ හරි තැනක් හොයා ගෙන මං එහෙත් යන්න ඕන . මං යනව...''

''ඇත්තට ම... ද ඔය - පළවෙනි ද වෙන කොට... තව දවස් කියෙයි... පළ වෙනිදට තියෙන්නෙ...?''

එරන්දනී බොහෝ සෙයින් කැළඹීමට පත් වූ වාය. ඇය එය වචනයෙන් ප්‍රකාශ නො කළ ද සාලිය එය තේරුම ගත්තේ ය.

ඇගේ උගුර කට වියැළී ගියාක් මෙන් විය. ඇයට කියන්නට ඕනෑ වූ දෙය ඇගේ උගුරේ හිර විය.

''ඔකට... ඉතින් ඔච්චර කලබල වෙන්න එපා... දවසක් දෙකක් නොවේ යි. තුනක් හතරක් හරි ඒක කතා බහ කරල ඉවරයක් කර ගන්න .. බේරුමක්, පිළිවෙලක් කර ගන්න තමයි මේ ගමන ආවෙ එරන්දි...''

''පළවෙනි ද කියන්නෙ තව දවස් දෙළහයි... දෙයියනේ...''

''ඔව්! අපි ආච්චිට කතා කරමු... ඊට පස්සෙනේ අනික් හරිය...?''

''මේ ගමන ගැන උනත් මම ආච්චිත් එක්ක කතා කළේ අ.එච් හා කිච්චත්, බැ කිව්ටත්, මම එනවමයි කියල එක ගිත් ගිතා ගෙන - ඒත්, අපි [illegible] කතා [illegible]න්නෙ

www.EXPRESSLANKA.TK 160

කොහොම ද දෙයියනේ... උන්ද බය වෙයි හොඳට ම... උන්දෑ බෑ කිව්වොත් – ඒත් මළු තනියම හරි එනව කියල හිත හද ගෙන එහෙම එකක් අහන්න කියල ද මට කියන්නෙ... මට හිතෙනව ඒකට නම් ආච්චීගෙන් ලැබෙන උත්තරේ නොවෙයි, ආච්චිට දෙන්න වෙන උත්තරේ... එහෙම යන්න බෑ කියන එක බව... බෑ ම කිව්ව කියමු... ඊළඟට මං මොක ද කරන්නෙ පළවෙනිදට ඉස්සෙල්ල එහෙන් යනවම කියල තීන්දු කරල ඉවරයි... ඔයා .. යන්න...! යන්න...!! මම මෙච්චර දුර ආවෙ ඕක අහන්න ද දෙයියනේ..."

එරන්දතී ඇඬුවා ය. ඇය ඔහුගේ දෑත් ගෙන ඇගේ මුහුණ ඔහු ගේ දෝතින් වසා ගෙන ඇඬුවා ය.

ඇයට මඳක් ඉකි ගසා අඬන්නට ඉඩ දුන් හෙතෙම, "මොකෝ මේ මී හරකි වගේ අඬන්නෙ ඉතින්..."

"මං මී හරකි වගේ නෑඩ... මං මගේ දුක නො කිය මොක ද? මං වෙන මොනවා කරන්න ද දෙයියෝ... මං ආදරෙයි... මේ රන්තරන් දෑත් වලට මං ආදරෙයි. මට දවස් දෙකක් තුනක් උනත් අඩල ඒ කඳුළු ඉවර කර ගෙන යන්න මෙහෙම ආ එක වුනත් කොච්චර එකක් ද? – මෙච්චර දුර ආවෙ අපි අපෙන් සමු ගන්න ද දෙයියනේ..."

"නැහැ එරන්දි සමු ගන්න නෙවෙයි මේ ගමන ආවෙ අපි."

ඔහු ගේ දෝත ඇගේ කඳුලින් තෙමී ගත්තේ ය.

ඔවුන් වාඩි ගෙන සිටියේ ගහට වැටුන පිය ගෑව පෙඳල් නිසා, කොයි මොහොතේ හෝ කෙනෙක් ගහට බැසීමට ආ හැක්කේ ය. එරන්දතී මෙසේ අඬමින් සිටිනු දැකීමෙන් කුමක් සිතනු ඇද්දැයි ඔහුට කල්පනා විය.

"දූන් ඇති-කවුරුත් දැක්කොත් මොනව ද හිතන්නෙ..."

"මොනව හිතන්න ද දෙයියනේ? .... මිනිස්සු මොනව හිතන්න ද ?"

"එරන්දි අඬන්න එපා ...අඬන්න නොවෙයිනෙ මේ ගමන ආවෙ..."

ඔහු [illegible] නිවීණ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK

''නෑ, මං අඬන්නෙ නෑ. ඔයා එක්ක තරහත් නෑ. මට කරපු උදව්වලට – සහෝදරයෙක් වගේ මට කරපු උදව් වලට – ණය ගෙවන්නෙ කොහොම ද කියන දුකට විතරයි මම අඬන් නෙ...''

කාලය ඔවුන් පියමං කර ගෙන ගිය ඉක්මන ඔවුන්ට තේරුනේ නැත. මැණික් ගඟේ එහා එවුරේ වනාන්තරයේ සිට අන්ධකාරය දූල විසි කරමින් තිබිණ. මේ තරම් දුරටත් තේරුම් බේරුම් ඇතිව ඇය සමග කතා කරන්නට පුළුවන් වේලාවක් නො වන බව සාලියට වැටහී ගියෙන් එහැනින් නැගිටීමට අවස්ථාව බව සාලිය සිතුවේ ය.

''පිහදා ගන්න ඔය කඳුළු... මූණ''

එරන්දතී ඊට කීකරු වූවා ය. ඇය අහකට නැමී ගවුම පටින් කඳුළු පිසදා ගත්තා ය.

සාලියට එරන්දතී ගැන වඩා ම ආදරය අනුකම්පාව ඇති වන්නේ එවැනි වෙලාවට ය.

''ඔව්! ඊ ළඟට දූන් මොකක් ද මං කරන්න ඕන...'' ඇය සිනාසෙන්නට උත්සාහ කරමින් ඇසුවා ය.

ඇගේ මුවඟට සිනා නැඟුනේ සිමින්ති පඩිය මත වාඩි ගත් ගමන් ම ඇය ගවුම් පටින් කඳුළු පිසදා ගන්නට කළ උත්සාහය දෙස නමා බලා සිටි නිසා යයි සාලිය සිතුවේ ය.

''ආච්චි බලා ගෙන ඇති. අපි දූන් යමු කාමරේට...'' ඇය නැගිට ගන්නට පෙර මොහොතක් ඔහු ඇගේ හිස ළයට තුරුළු කර ගත්තේ ය.

තුවාලය යළිත් පැරුනේ ය.

එරන්දතී නැගිට්ටා නොව, ඔහු ඇය අතින් ඔසවා නැගිටුවා ගත්තාක් මෙනි.

කාමරයට ඇතුල්වීමට පෙර යළිත් වරක් සාලිය ඇයගේ මුහුණ බැලුවේ ය.

''හොඳට පේනව් අඬපු බව මූණෙන්.....'' සාලිය ඇයට කෙඳුරුවේ ය.

''ඉතින් මොකෝ...?''

''මො [illegible]

www.EXPRESSLANKA.TK 162

සාලිය ඇයට කාමරයට ඇතුල් වීමට නොදී එළියේ නතර කර ගැනීමට උත්සාහ කළ ද ඇය සිනාසෙමින් කාමරයට ඇතුල් වූවා ය. ඇය මුහුණින් කටින් පමණක් නොව, මුළු සිරුරෙන් ම සිනාසෙමින් සිටියා ය. එය වියරු සිනාවක් නොවේ නම්, ඇයට ඇගේ ම සිනාව නවතා ගැනීමට නො හැකි වීමකි.

"මොක ද මේ...... තව මිනිස්සු ඉන්නව...... පිස්සු ද ..... මොකෝ...මේ?"

ආවච්ච ඇය තේරුම් ගත නො හැකි විය. ටික වේලාවක් ආච්චි එරන්දතී දෙස බලා සිටියා ය.

"මොකෝ ළමය... මේක යකඩ හිනාවක්නෙ..."

"සාලිය මහත්තය පළවෙනිදාට ඉස්සෙල්ල එහෙන් යනවලු ආච්චියෙ..."

"ඒක ද ඉතින් උඹ හිනැහෙන්නෙ?..."

"හිනැහෙනව නෙමෙයි – මම මේ අඩනව..."

ඊළඟ මොහොතේ ඇය සිනාසුනා නොව, ඇත්තට ම අඬමින් සිටියා ය. සිනාවට වඩා ඇය අඬමින් සිටි බව, ඔවුන් දුටුවේ එවිට ය.

ආච්චිට මේ සියල්ල ප්‍රහේලිකාවකි.

සාලිය කාමරයෙන් පිට විය.

සවස මැණික් ගඟෙන් නා ගත් ඔවුහු පළමුව කිරිවෙහෙරට ගියහ. කිරිවෙහෙරට යන මඟ දී මල් වෙළඳුන්ගෙන් සුදු නෙළුම් මල් මිටියක් ගත්හ. සියල්ල නොපිපි, එහෙත් පිපෙන්නට ආසන්න නෙළුම් කැකුළු විය. එරන්දතී එක එක මල් කැකුළ ගෙන පරෙස්සමින් පෙති නවා පුප්පා සාලිය අතට දුන්නා ය.

ඔවුහු එක්වන්ව පහන් සිතින් සුදු නෙළුම් මල් සහිතව නෙල් පහන් පුද කිරිවෙහෙර වැන්දහ. පසුව පූජා වට්ටි ගෙන හයේ පූජාවට දේවාලයේ පෝලිමට ද එක් වූහ.

පූජාවෙන් පසුව රාත්‍රි ආහාරයට යන තෙක් ම ඇවිද්ද ඔවුහු දවසේ විඩාවන් සමඟ වේලාසනින් නින්දට ගියහ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 163

සෙනසුරාද දහවල් දවසම සෙල්ල කතරගම හා වැඩිහිටි කන්ද ගමනට ගෙවී ගියේ ය. උදේ වරුව ආච්චි ද සමඟ සෙල්ල් කතරගම ගිය මුත්, සවස් වරුව වැඩිහිටි කන්දට ගියේ සාලිය හා එරන්දතී පමණි. වැඩිහිටි කන්ද නැගීමේ අපහසුව කීමෙන් පසු ආච්චි නැවතුනා ය.

''අගයක් භොයා ගෙන යාමේ කතාව ගැන එරන්දතී ඇහැවීමක් පමණවත් කරන්නට ඇතැයි සාලිය සිතුව ද ඇය ඒ ගැන කිසිවක් ආච්චි සමඟ කතා කර තිබුනේ නැත. ආච්චි සමඟ ඒ ගැන කතා කිරීමේ වගකීම වැඩිහිටි කන්දේ ගොස් එන අතර සාලිය නැවතත් තමා වෙත ම පවරා ගත්තේ ය.

සවස සාලිය ආච්චි සමඟ කතා කළේ ය. එයට මුල පිරීම කෙරුනේ ද ආච්චිගෙන් ම වාගේ ය.

වැඩිහිටි කන්දේ ගොස් ආවාට පසු එරන්දතී ආච්චිට ඒ විස්තර කියමින් සිටියා ය. සාලිය ඇඳෙහි වැතිර සිටියේ ය. එරන්දතී සාලිය ගේ ඇඳෙහි ම ය වාඩි ගෙන සිටියේ. අනෙක් ඇඳේ වාඩි ගෙන ආච්චි ඇගේ කතාව අසා සිටියා ය. එරන්දතී ගේ විස්තරය කියා අවසන් වුනිදැයි සාලියට මතක නැත.

''මහන්තය පළවෙනිදට ඉස්සෙල්ල කාමරෙන් යනව කිව්ව කතාව මොකක් ද– ඒක අහගන්න බැරිවුනා නේ මොකක් ද කියල... කිව්ව යැ ඇඹුව ද හිනාවුනා ද මීසක්ක...''

ආච්චි ඊයේ සිද්ධිය ගැන නැවත මතු කරන ලදි.

''මන් දන්නැ ආච්චියෙ ඔන්න අහගන්න...''

සාලිය කතාව අරඹන ලද්දේ එවිට ය.

දැන් උද වී ඇති තත්ත්වය අනුව තමාට තව දුරටත් එහි සිටිය නො හැකි කම මෙන් ම, කොටියාවේ පැල්පතින් දැන් එරන්දතී වුව ද ඈත් විය යුතුව ඇති බවත් ඔහු ආච්චිට මනාව තේරුම් කර දුන්නේ ය. ඔහු කී සියල්ල ආච්චි ඕනෑ කමින් අසා සිටියා ය. ඔහු කියන දෙය ඇත්ත බව ඇයට තේරුම් ගත හැක. එහෙත් අහස පොළොව යට තමන්ට පය ගසන්නට ඇති එකම බිම් කඩ එය පමණි. එය අතැර කොහේ යන්න ද? ඇයට හිතන්නට තිබූ අනික් කරුණ ආප්ප මැස්ස ය. ඔහුගේ [illegible] මෙහිනි.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 164

'ලම්ස්සියක් කියල එරන්දතීට දෙවට පිළට වත් යන්න විදියක් නෑ තමයි ඒ විදිහකට... ඒත්, ඒ ලබා උපන් හැටි නම්... මොනව කරන්න ද? – මාත් කැමතියි එයා සැප විඳිනව බලන්න – ගෙවල් නම් හොයන්න පුළුවන් වේවි...රුපියල් කොළ කොහෙන් ද අපි හොයන්නෙ. දූනුත් ලේ වතුර වෙන කල් ගිනි තැපල තමයි මෙහෙමවත් ජීවත් වෙන්නෙ. අපි ජීවත්වෙන හැටි මහත්තයට ආයි අමුතුවෙන් කියන්න ඕනැ නෑ.''

''හොඳක් යහපතක් වෙන දෙයක් කියල මහත්තය කියන දේකට මම එකහයි. මං මේ නො මැරි ඉන්නෙ මං මළොත් මේ කෙලිට යන කලක් දවසක් නැති නිසාමයි මයේ.හිතේ. නැත්නම් මෙලහටත් මයේ ඇහැ පියවිල... මහත්තයල ගෙ හිත්වල මොනව තියෙනව ද මොනව කතා කර ගෙන තියෙනවි ද මං කියන්න දන්නෙ නෑ... මටත් තව මහ කාලයක් මෙහෙම අල්ල ගෙන යන්න බෑ. කුනුරුවන් පිහිටෙන්, කතරගම දෙවි හාමුදුරුවන් පිහිටෙන්, එයාට කලක් යනව නම් මට ඉස්පිරිතාලෙක උනත් මැරෙන්න පුළුවන් සැනසිල්ලෙ.. මහත්තය හොඳය යහපත්ය කියල ගන්න තීරණේ කට මං විරුද්ධ නෑ... එහෙම ගෙයක් හොයා ගෙන තව දෙතුන් දෙනෙක් හොයා ගත්තොත්... මට පුළුවන් කෑම ටික රත් කරල දීල හරි...වැටිල ඉන්න. දූන් වීරසිංහයල නයි පොළොංගු වාගෙ කිපිල ඉන්නෙ – උන්ගෙ හිත්වල තිබුණ ඒව ඒ විදියට වැඩ සිද්ධ නුනට මහත්තයට හොඳයි යහපත්ය කියල හිතන ඕන විදියක් මේ කෙලිට පිනට හිට උනොත්..., ඒත් මහත්තයගෙ තත්වෙට මදිපාඩුවක් වෙන දේකට එකඟ වෙන්න කියල නම් මම කොහෙත්ම කියනව නෙවෙයි – අපි අසරණ ගෑණු දෙන්නෙක් විතරයි......මහත්තය''

සාලිය එරන්දතී දෙස බැලී ය. ඔහු ඇය දෙස බැලුවේ ආච්චි තමාගේ යෝජනාවට එකඟතාවය දැක්වීමෙන් එරන්දතී තුළ ඇතිවන හැඟීම් තේරුම් ගැනීමට විය.

තමා ගේ යෝජනාවට් කිසිදු විරුද්ධත්වයක් නොපා එකඟ වීම ගැන එරන්දතී බෙහෙවින් සතුටු වන බවට සැකයක් නැත. එසේ නම ඇය තවමත් මුසුප්පු වන්නේ ඇ...යි?

WWW.EXPRESSLANKA.TK 165

''එරන්දතී දූන් මොක ද කියන්නෙ...?''

කොයි එකටත් ආච්චි ඉදිරියේම ඇගේ අදහස දැන ගැනීමට සාලියට ඕනෑ වුනා විය යුතු ය.

මොනව කියන්න ද කියල තමයි මං මේ කල්පනා කරන්නෙ... හරියට එක පාරටම වෙන ලෝකෙකට ගිහිල්ල පදිංචි වෙනව වගේ...... ඒකත් ඉතින් එහෙම නං වෙන්නෙ...... එහෙම ම වුනාවෙ...''

එරන්දතී ඊළඟ මොහොතේ හිත හද ගත් ගානට සැහැල්ලුව පළ කරමින් සිනාසුනා ය.

ඔවුන්ට ඉඩ දී සාලිය මිදුල් එළියට ගියේ ය.

''එක පාරටම හා! හූ!! කියල ආච්චියෙ මත් දන්නෙ නෑ... මගෙ නං හිතට මහ මොකක් ද වාගේ ..''

''මොනව කියන්න ද බං මහත්තය හොඳයි කියල ගන්න තීරනේකට ඔටවු නොවී... හා! හූ!! නොකිය - උඹ කාලකන්නි ගෑණියක් නෙවි නෙ. මම හැමදම කියන්නෙ...කවද හරි දෙයියො බුදුන් උඹේ මූණ බලයි...''

එළියේ සිටි සාලියට ආච්චිගේ කතාව යන්තම් වගේ ඇසුණි. ඔවුන් එය කතා කළේ ඔහුට නෑසෙන්නට ම ද නොවේ.

එරන්දතී දිග හිල්ලීමක් හුල්ලා හිත සැහැල්ලු කර ගත්තාය. තමා බෙහෙවින් සතුටු විය යුතු මොහොතේ තමාගේ සිතේ ඇති මේ කණස්සල්ල ගැන ඇය පුදුමයටත් බියටත් පත් වූවා ය.

''එරන්දතී...'' සාලිය ඇයට කතා කළේ ය.

ඇය එළියට ආවා ය ඔහු සමීපයට ගියා ය. එවිට ඇගේ දෑස් තුළ ප්‍රීතිය පිරී තිබෙනු සාලිය දුටුවේ ය.

ආසාවට එම රාත්‍රිය රාම ක්‍රිෂ්ණා මඩමෙන් කමුයි ඔවුහු තීරණය කර තිබිණ. ඒ තීරණය ගත්තා ලද්දේ වැඩිහිටි කන්ද නැඟ එන අතර ය.

ඔවුන් එහි යන විට ද එක් වටයක් අවසන්ව දෙවන වටයට ද සෙනඟ කැමට වාඩි ගෙන සිටියහ. උස් මිටි කම අමතක කොට විවිධ තරා තිරමේ ගැහැණු මිනිස්සු බිත්තිය අද්දර දිගේ එළනා ලද පැදුරු මත වාඩි ව කෙසෙල් කොළය ද ඉදිරියේ එළා ගෙන බත් කෝච්චිය – හෝදි [illegible] බලා සිටියහ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 166

''කෑම කෑමෙන් පසු ඔවුහු කාමරයට ආපසු එමින් සිටියහ.

අහුරුවට සඳ පායා තිබිණ. සීත සුළං රැලි රහසක් කියාගෙන ඇගේ කණ ළඟින් ම හමා ගියේ ය.

''ආච්චි කාමරේට ඇරලල අපි ආයිත් එමු ද''

සීතල සුළං රැළි ඇගේ සවනත අසල කෙඳිරූ රහස ඇය වෙනත් වචන වලින් ආච්චිට ද ඇසෙන්නට සාලියට කීවා ය.

ඔවුහු ආච්චි සමඟ කාමරයට ආහ.

''අපි කාවඩි නටනව ටිකක් බලල එන්නම. ආච්චි නිදගන්න.'' එරන්දති ආච්චිට කීවා ය.

''ආයි කාවඩි නටන්න පටන් ගන්නෙ දැන් ඉතින් රෑ වෙල...''

එසේ කීමෙන් සාලිය පළ කළේ එහි යෑමට අකැමැත්තක් නො වීය. එහෙත් ආච්චිගේ හිත බලන්න ඕන වුනා වගේ මොකක් දෝ ගතියක් සාලිය තුළ තිබුණි.

''එකකල් එහෙනං එළියට යමු. කාමරේ ඇතුලෙ වැදිල ඉන්න මට බෑ... මට නිදිමත නෑ.''

''ඔය හඳ තියෙන්නෙ අහුරුවට... ඇවිදපංකො කකුල් රිදෙන කල් හරි...'' ආච්චි එවිට කීවා ය.

ඔවුහු පිටු පස දොර හැර ගෙන කාමරයෙන් පිට වූහ. ආඩෙට වැඩුන කොහොඹ ගස් පෙළේ අතු පතර නිසා පිටු පස මිදුල වඩා අඳුරු විය.

''අපි අර ඊයෙ හවස වාඩිවෙල හිටි තැනට යං...'' එළියට ආ පසු එරන්දති ඔහුට කීවා ය.

''ආච්චි කිව්වෙ මොකක් ද?... ආච්චි කිව්වෙ කකුල් රිදෙන කල් ඇවිදින්න කියල...''

''හා! එහෙම ද කතාව... එහෙනං ආච්චි කිව්ව විදියට මයි ළමයගෙ වැඩ මුකුත් බෑ...ඊට පිටින් එහෙම ද... හරි ෂෝක්...''

සාලිය කතා කළේ නැත.

ඔවුහු ගියහ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 167

ගං ඉවුරේ වෙනත් ඕනෑම තැනකට වඩා එතැන නිසංසල විය. දිගට බැඳුන පිම්න්ති පඩි මත නිසා සතා සර්පයා ගැන බියෙන් තොර විය. ඇය ස්ථානය සම්බන්ධයෙන් පූර්වයෙහි ඇති කර ගත් සුරක්ෂිත භාවය පිළිබඳ හැඟිම, රහස් ආශාවක් ලෙස යළි අවදිව තිබෙනු සාලිය දුටුවේ ය.

කොහොඹ ගස්වල සිහින් දළුපත් අතරින් සඳරැස් බේරෙන හැටිත්, සඳ රැස් දිය කර ගත් මැණික් ගඟේ ජල ධාරාව ගල් තලා මතින් පැන පැන ගලා යන අයුරුත් ඔවුන්ට දැකිය හැකි විය. දිය පහර සමඟ පොර බදමින් උඩු ගං බලා පිහිනන මාලු රංචු වල චක-චකය ඔවුන්ට අසා ගත හැකි විය.

දවල් කාලයට වඩා සුළං පහර වේගවත් විය. කොහොඹ ගස්වල සිහින් කොළ දළුපත් අසංවර සුළං පහරට එකතුව ගී ගයා නටන හැටි ඇයට කිතිකැවිල්ලක් වැනි විය.

"මට නම් හරිම සිතයි...... ඕන නැද්ද?......" ඇය ඔහුට කෙඳුරුවා ය. ආශාවත් ආරාධනයක් රැඳුන ඇගේ දෑස් දෙස ඔහු මොහොතක් බලා සිටියේ ය. මොහොතින් මොහොත විවිධ අරුත් ඇගේ දෙනෙත්වල ලියවෙනු ඔහු කියෙව්වේ ය. තමා දැඩිව මිරිකා වැළඳ ගෙන සිප ගන්නැයි ඇගේ දහකාර දෙනෙත් කළ ව්‍යංග ආරාධනයට වුව ද ඔහු එකවර එකඟ නො වී ය.

සාලිය තවත් මොහොතක් එරන්දතී දෙස බලා සිටියේ ය. මෙතෙක් වෙනත් කිසි ම දා ක, නොදුටු, ප්‍රසන්න බවක් සැහැල්ලුවක් හා පියකරු බවක් ඔහු ඇය කෙරෙහි දුටුවේ ය. යළිත් වරක් ඔවුහු මේ සෞම්‍ය නිසංසල රාත්‍රියෙහි තනි වූයේ ඔවුන් දෙදෙනාටම පමණක් සීමා වූ, තෘප්තියක් සතුටක් ආස්වාදයක් උදෙසා වනැයි ඔහුට සිතුණි. එරන්දතී අද අන් කවර දාකටවත් වැඩියෙන් පියකරුව සිටින්නී නම්, ඒ ඇගේ අභ්‍යන්තරයෙන් ම උපන් සතුටක් නිසා ය. අද තරම් සතුටු වෙනත් දිනයක් ඇගේ ජීවිතයෙහි නො තිබෙන්නට ඇත. සාලිය එසේ සිතුව ද, ඇය කතා කරවන තෙක්, ඇගේ ම වචන වලින් එය අසා ගන්නා තෙක්, ඔහු සැහීමට පත් නො වී ය.

"දූන්වත් සතුටු ද.. ...? – මොනවද පස්සෙ ආවචි කිවෙ......?"

සාලිය ඇගේ දෑසට එල්බී [illegible] සිටි [illegible] මොහොතක් ගතවන [illegible] ඇය [illegible] අදහසක් [illegible] නො කළා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 168

ඇය නැවතත් සසළ වූවා ය. දැඩි චකිතයක්, බියක්, වැනි හැඟීමක් ඇගේ හදවතේ යළි විදිලි කොටා ගියේ ය. එහෙත් ඒ හැඟීම ඉස්මතු වීමට හෝ පැලපදියම් කර ගැනීමට ඇයට අවශ්‍ය නොවී ය. 'අපි මේ දූර ගෙවවෙ පරම විශ්වාසයෙන් නොවේ දැයි, ඊළඟ මොහොතේ ඇය යළිත් සිතන්නට වූවා ය. ඔහු, සියලු වගකීම්, සියලු බර, දැන් ඔහු බාරයට, ඔහුගේ කරපිටට, ගෙන තිබේ. එසේ කොට දැන් ඒ පරම විශ්වාසයට පලුද්දක් විය නො හැකි ය.

එම වගකීම් බර බාරගත් අන්දම ම වුව ද, කොයිතරම් නම් අපූරුවක් ද?. ඇය තමාට ම සිතාගත් අන්දමට එය දෙවියන් බුදුන් ඉදිරියේ සපතවීමක් වැනි ය.

"දැන්වත් ඉතින් සතුටුද කියන්න......! ආච්චි මොනවද පස්සෙ මිණිපිරිට කිව්වෙ......?" ඔහු යළිත් ඇගේ කටහඬ අවදිකරන තෙක් එක එල්ලේ බලා සිටියි. එහෙත් ඔහුට දිය යුතු පිළිතුරක් ඇයට සිතාගත නො හැකිය. කතා කරන්නට ගියහොත්, කතා කරන්නට ඇති දේ බොහෝ ය. මේ, මොහොත – කට – වචන වරද්ද ගැනීමට තරම් මොහොතක් නොවේ. අවංකවම තමා විසින් පැවසිය යුතු දේ, තමාට කියාගන්නට අවශ්‍ය දේ, තමාගෙන් මේ මොහොතේ නම් කිසිසේත් නො කියවෙන බව ඇයට විශ්වාස ය. අනෙක් අතට තමාට කියාගන්නට ඕනෑකම තිබූ සියලු දෙයක් ම ආච්චි විසින් මේ වන විටත් පවසා අවසන් නොවේ ද?. ආච්චි ගෙන් ම, උනත් කියවුනා නොවේද?. ඒ තීරණාත්මක මොහොතේ ආච්චි පාව්චචි කළ වචන – ආච්චි ගේ හැඟීම් බර කටහඬ – නැවතත් ඇයට ඇසෙන්නට විය.

ආච්චි තෝරා බේරා ගෙන, කොතරම් උචිත ලෙස වචන පාව්චචි කලේ ද?. තමින් ගේ අන්ත අසරණ බව ප්‍රකාශ කරමින් ම වුවද, 'තමා රැවටිල්ලකට අහුවුනේ ය, තමා රවටා ගත්තේ ය' යන අදහසක්, කවදකම හෝ ඔහුගේ සිතට නැගෙන්නට ඉඩක් නොතබා ආච්චි කතා කලේ ය. අවශ්‍ය නම් ඔහුට ඒ අවස්ථාවේ ම සිට වුව ද නැවතත් වරක් සිතා බලන්නට කල්දීමක් වැනි අදහසක් ද ආච්චි ගේ කතාවෙහි අඩංගු විනැ යි එරන්දති සිතුවා ය. ආච්චි පාව්චචි කළ එම වචන හැර එම අදහස් කියන්නට වෙනත් කිසිම වචනයක් නො තිබෙන්නට ඇතැ යි ඇය සිතුවා ය. "මහත්තයට හොඳයි යහපත්ය කියල කියන දේකට මම එකඟයි – මහත්තයලගෙ හිත්වල මොනව තියෙනව [illegible] කරගෙන කියනවද මං.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 169

කියන්න දන්නෙ නෑ – ඒත් මහත්තයගෙ තත්ත්වෙට තරාතිරමට මදි පාඩුවක් වෙන දේකට නම්, එහෙම වෙනව කියල හිතෙනව නම්, කලින් මොනව කතා බහ කරගෙන තිබුනත් ඒ මන්නෙ තීන්දු ගන්න එපා මහත්තය......මහත්තයගෙන් උදව් උපකාරයක් ගන්න කරා කියල අපට අවනම්බුවක් මදිකමක් උනේ නෑ–ඒක මම දන්නව..."

තවත් මොහොතක් ඔවුනොවුන් කෙරෙහි යොමුවුන ඔවුන් ගේ නෙත්, අතරමං ව තිබෙන්නට ඇත.

"දැන් ඉතින් ඔක්කොම හරි නෙ — දැන් මොනවද ආයිත් කල්පනා කරන්නෙ—ලාවිව් මොනව ද කිව්වෙ කියන්න පස්සෙ .."

තව දුරටත් ඔහුට ඇයගේ දෙනෙත් දෙස එක එල්ලේ බලා සිටිය නොහැකි විය. ඇගේ දෙනෙත් උල්පත්වල කඳුළු උනා, පුරා ගියේ ය. ඇය මොහොතක් ඔහු ගේ පපුවෙහි මුහුණ හොවාගෙන, දැඩි ලෙය ඔහු වැළඳ ගත්තා ය.

තත්පර කිහිපයක් ඇය එසේ සිටින්නට ඇත. ඔහු එය ඉවසා සිටියේ ය.

මේ ඔවුන් මෙතරම් ම සමීප වූ පළමු අවස්ථාව විය යුතු ය. පිටස්තර ලෝකයට බියක්, සැකක් හෝ පිටස්තර ලෝකයෙන් සඟවා ගැනීමට තරම් කිසිවක් ඇතැ යි ඇයට නො සිතිණ. ඒ, ඔවුන් හමු වූ එතෙක් මෙතෙක් කිසි ද ක ඇගේ සිතට නො දැනුන සහනයක් හා ආරක්ෂාවක් වැනි හැඟීමක් විය.

ඇය තමා කෙරෙන් බලාපොරොත්තු වන විශ්වාසයත්, ආරක්ෂාව හෝ රැකවරණයත්, පිළිබඳ සියල්ලට ම පිළිතුරක් මෙන්, ඇගේ දැඩි වැළඳ ගැන්මට පිවින්, මෘදු පහයින් – ඇය වැළඳගෙන ඇගේ හිසත්, පිටත් ඔහු විසින් පිරිමැද්දේ ය. පසුව ඇගේ හිස තමා ගේ පපුවෙන් මෑත්කර ඊට පෙරාතුව දෙවරක් ම ඇසූ වචන නෙවන වරටත් මෘදු හඬින් ඇසී ය.

එවර ඇය කටහඬ අවදි කළා ය.

"මගේ සතුට මම කොහොම කියන්නද රත්තරන්......! ඒත් මට නම් මේ ඔක්කොම හීනයක් වගේ ......"

"ඒ කොහොමද හීනයක් වගේ වෙන්නෙ — එළි නොවෙන හීනයක් කියලද — හීනයක් වගේ වුනේ......නෑ — හීනයක් වගේ වෙන්න බ... [illegible] ...න නෙවෙයි මං.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 170

කතා කළේ. මං කතා කළේ හැබෑ ලෝකෙ ඉඳගෙන. ආච්චී මං කියපු දේවල් ඇහුවෙත් — ඈච්චි කතා කළෙත් එහෙම-මයි කියල මට විශ්වාසයි. එහෙනම් කොහොමද හීනයක් වගේ ය කිව්වෙ?. ......ඉටු නොවෙන දේවල් විදියට හිතල ද?"

"නෑ! දෙයියනේ – නෑ! නෑ! නෑ!"

"එහෙනං......"?

"මට ආයිත් කියන්න තියෙන්නෙත් ආච්චි අර අන්තිමට කිව්ව වචන ටිකමයි.....'අපි අසරණ ගෑණු දෙන්නෙක් මහත්තය......" කියන එක විතර ම යි.

එසේ කියූ එරන්දතී ඉකිබිඳ හඬන්නට වූවා ය. ඉකිබිඳ හඬමින් ම ඔහු ගේ පපුවෙහි හිස සඟවාගෙන යළිත් දැඩි ලෙස ඔහු වැළඳ ගත්තා ය.

සෑලිය මොහොතකට පසු ඇගේ හිස මෑත් කිරීමට උත්සාහ කළ ද, එය දුෂ්කර විය. ඇය ඉකි ගසා හඬන හඬින් ඔහු සසළ විය. තමා ළඟ ඇය මෙසේ අසරණ වූ දවසක් ද ඔහුට මතක නැත. ඇගේ කඳුළු තේරුම් ගැනීමට ඔහු උත්සාහ කළේ ය. ඇය හඬන්නී ඔහුට පෙන්විය යුතු, අවබෝධ කර දිය යුතු, ඇය තුළ ඇති අසරණ බවත්, භක්තියත්, දිය කර පෙන්වමින් බව ඔහුට අවබෝධ විය.

එවිට එනෙක් ඇය ඔහුගේ පපුවේ සඟවා ගෙන තිබූ මුහුණ, එසේම පපුවට තුරුළු කරගෙන හිස සිප ගත්තේ ය.

කුඩා බිළිඳු වියේ පටන් තමා හද වඩා ගත්තේ දෙමාපියන් විසින් නො වේ. ඈච්චි ය. ආච්චි විසිනි. එතෙක් මෙතෙක් තමාට ඇගෙන් පිට ලෝකයක් නො වී ය. ජීවිතයක් නො වී ය. තමා කෙතෙක් දුර ගියත් ආපසු හැරී ආවේ ආච්චි දිහා බලාගෙනය. 'අද නම් හරි—ම බඩගිනියි ආච්චියේ' කියාගෙන ය. මෙතෙක් තමාට ලෝකයත්, ජීවිතයත්, ආච්චි මිය වෙන කිසිවකුත්, කිසිවෙකුත්, නොවන බව, සිහිපත් කරන එරන්දතී ගේ දුක වැඩි වෙයි. දරාගත නුහුණු අන්ත අසරණ බවේ පත්ලෙන් උණන කඳුලින් ඇගේ දෙනෙත් පිරී උතුරා යයි.

"ආයිත් මුල ඉඳට පටන් ගන්න වගේ ඉතින්......" ඔහු ඇගේ හිස තුරුළු [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 171

''නෑ! මගේ දෙයියො — මට දූන් දුකක් නෑ – මම විඳින්න ඕන දුක් විඳල තියෙනව — මට දූන් දුක ආච්චි ගැන — අම්ම කෙනෙක් ගෙ කිරි කඳුලක රස බැලුව කියල කියන්න තරම් මතකක් මට නෑ— ඒත් මට අමතක කරන්න බෑ ආච්චි කහට නැතිව වින්කිරි තේක කඩෙන් ගෙනත් පොවපු හැටි — උන්දෑ ඒ බැරිම දවස්වල මගේ කුස පුරෝපු හැටි — ආච්චි ඔය කඩයප්පන් හැදිල්ලට උනත් පුරුදු උනේ අපේ බඩ කටවල් පුරවන්න ඒක පහසුවක් කියල හිතාපු නිසා මයේ හිතේ — මට ඔයාගෙන් එකම එක පොරොන්දුවක් ගන්න තියෙනව තව .....''

''ඒ මොකක්ද ......?''

''අපි කොහේ ගියත් උන්දෑවත් මැරෙන කල් මා ගාව ඉන්න පුළුවන් නේ ද කියන්න......'' එරන්දතී සාලිය ගේ පපුවෙන් හිස ඔසවා ඇසුවා ය.

මොහොතක් ඇගේ දෑස් දෙස බලා සිටි ඔහුට යමක් කීමට අවශ්‍ය විය. එහෙත් එය පැවසීමට ඔහු කටහඬ අවදි කළේ නැත. ඒ වෙනුවට දැඩි ලෙස ඔහු ඇය යළි වැළඳ ගත්තේ ය. එම වැළඳ ගැනීම වචන වලට වඩා ගැඹුරු වූ ද, ස්තිරසාර වූ ද, ආදරණීය වූ ද, වැළඳ ගැනීමක් විය.

ඔහු ගිවිස ගත යුතු තවත් කිසිවක් නැතැයි මොහොතකට පසු ඇයට හැඟිණ.

එකිනෙකාගේ ග්‍රහණයෙන් ලිහිල් වී යළි ඔවුනොවුන් ගේ නෙත් හමුවන විට, පිණි පිරි ඉහිරුණු පද්මයක් මෙන් කඳුළු අතරින් ඇගේ මුව සිනහවෙන් විකසිතව තිබිණ.

එරන්දතී කඳුළු පිසද ගැනීමට අසාර්ථක උත්සාහයක යෙදුනාය.

ඇගේ මුල් උත්සාහය අසාර්ථක වන විට, එනෙක් ඔහු ඉදිරියේ සිටි ඉරියව්ව වෙනස් කොට, ඉවත හැරී – ගවුම පටින් කඳුළු පිස ද ගත්තා ය. එය අපහසුවක් වූයේ වාඩිගෙන සිටිමින් ම එසේ කිරීමට යාමෙනි.

පසුව නැවත, දෙපා සුව පහසුවට සාදගෙන, ඔහුගේ හිසට ඇගේ උකුලෙහි උණුසුම ලබා දුන්නා ය. 'ඒ අර බලා සිටිද්දී කඳුළු පිහි දන්න ගිහින්, අහක හැරෙව්ව හිලව්වට......' අනපේක්ෂිත සිදු වීමක් වූ [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 172

මැණික් ගඟට ඉහළින් අහස් ගැබේ වෙසක් පුර හඳ පායා තිබිණ. සඳ වතුරින් මිහිතලය නැහැවෙන අසිරිය බලන්නට දෙව්ලොව සඳළු තලාවල සිට කර පොවන අප්සරාවක ගේ දුහුල් සළුපොට පුළං රොදක ගසාගෙන ගියාක් මෙන්, පුර හඳට යටින් දුහුල් වලා කැටි පාවී ගියේ ය.

ඇගේ උකුළ තලා උණුසුමෙහි හිස තබාගෙන මොහොතක් වෙලා එවන් අසිරිය දකිමින් අහසට නෙත් දල්වා සිටි සාලිය, එතෙක් සිටි ඉරියව්වෙන් ම මුහුණ, හිස ඇගේ කුස දෙසට හැර වූ විට, ඇගේ වස්ත්‍රයෙහි නැවුම් සුවඳ ඔහුගේ නැහැයට දැනිණ.

එක් දිග හුස්මෙකින් ඔහු එම සුවඳ තම ලෙයට මුසුවන තෙක් ආග්‍රහණය කළේ ය.

සිය කුළුදුල් පුතු බිහි කළ තුරුණු මවක ළය පිරි ස්නේහය වැනි ස්නේහයකින් ඇය වෙලී සිටියා ය. සිය කුළුදුල් පුතුට උණුසුමත්, ආරක්ෂාවත්, සාද-උකුලෙහි සඟවා ගත් ලෙසින්, ඔහු ගේ හිස උකුලෙහි සදගත් පසු, ආදරයෙන් තකියන තන මඬල බිළිඳු පුතු දෙතොලෙහි මුල්වරට ළං කරන්නාක් මෙන් ඔහුගේ මුහුණට තෙරපා පහත් කළා ය.

★

මුල් වතාවේ පැමිණ, එරන්දති දුන් ලිපිනය අනුව සොයන විට, අධ්‍යක්ෂකට කොටුවූ පත්තර කාරයා, අධ්‍යක්ෂක දුන් ලණුව නියමෙට ම ගිල ගෙන තිබුණෙන්, අධ්‍යක්ෂක දුන් දිනය අනුව දෙවන දවසේත්, පැමිණියේ ය. ඔහු අධ්‍යක්ෂකට මොනතරම් රැවටී සිටියේ ද යත්, දෙවෙනි දවසේ එරන්දති ගැන සොයන්නට කලින් සෙවූයේ අධ්‍යක්ෂකව ය. අධ්‍යක්ෂක ගැන සැක පහළ කරන්නට ඔහුට කිසිදු හේතුවක් තිබුණේ නැත.

මන්ත්‍රී දේවිය හැටියට එරන්දති රඟපාන බව කියැවෙන බැනරය, ඒ විශ්වාසය වඩාත් තහවුරු කරමින් ඒ වන විටත්, වෙල්ස් [illegible] තිබිණ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 173

එදා තමා, ඇය සොයාගෙන පැමිණි විට, කෙළින් ම එරන්දතී මුණ නොගැසීම ගැන ද, ඔහුට දැන් සතුටු ය. ඇය එදා කෙළින් ම තමාට මුණ ගැසුණි නම්, අධ්‍යක්ෂක ඔහුට හමුවන්නේ නැත. අඳුනා– ගැනීමට ලැබෙන්නේ නැත. එරන්දතී පිළිබඳව මෙවන් විස්තරයක් දැනගත හැකිවූයේ ඔහු මුණ ගැසුණ නිසා ය. එරන්දතී බොහෝ දේ වසන්කරන්නට ඉඩ තිබිණ. තමා දැන් අග මුල හොඳින් දැන ගෙන කරුණු විමසන විට ඇයට කිසිවක් තමාගෙන් වසන් කළ නො– හැකිය. ඇය සමහර විට සමහර දේ ප්‍රසිද්ධ වනවාට හෙළිදරව් වනවාට අකමැති විය හැකිය. පළවනවාට ඇය අකමැති විය හැකි යයි සිතූ කරුණු එකින් එක ගැන ඔහු යළි මෙනෙහි කළේ ය. ඒවා ඇගේ වාසියටත්, ඇයට එයින් වඩාත් ජනප්‍රියත්ත්වයක් ලැබිය හැකි අයුරුත්, ඇයට අවබෝධකර දිය යුතුය. ඒ ටික කරන හැටි ඔහු දනී. ඇගේ ජීවන පරිසරය, ජීවිත තොරතුරු, කාරණා කටයුතු සිදුවී ඇති අයුරු, මේ කොයිවත් ඇය පිළිබඳ කතාව රසවත් කළ හැකි දේ ය. තවත් බොහෝ දේ ඒ ඇසුරෙන් තමාට ද නිර්මාණය කළ හැකි ය. තමා අතින් අලුතෙන් එකතු කළ දේ, ලිපිපෙළ, පළවන විට වඩාත් සංශෝධනය කළ හැකිය. මැණික් ගොඩක් අතර මැ තිබූ මැණිකකට වඩා කසළ ගොඩකින් මතුවන මැණිකෙක අමුත්තක් තිබේ. එහි වටිනාකම ද වැඩි විය හැකිය.

ඇයට ම උචිත, ඇයගේ චරිතයටම සම්බන්ද, සමාන්තරව යන සංකේතයක් ද ඇය අසළම තිබේ. මලයා ගේ පරෙයි කූඩුවත්, පරෙයි කුරුල්ලනුත්, ඇය සංකේතවත් කිරීමට යොදා ගත හැකි අන්දම ද ඔහු සිතාගෙන හමාර ය.

ඔහු මේ තරම් ම දුරට හිතන්නේ පත්තරකාරයකු හැටියට, විශේෂාංග කර්තෘවරයකු හැටියට, ශිල්ප දක්වන්නට ලැබුණ මේ අනගි, අමිල, අවස්ථාවෙන් උපරිම ලාභ ප්‍රයෝජන ලබනු පිණිස ය.

අධ්‍යක්ෂක කී දිනයට කී වේලාවට ම ඔහු එහි පැමිණි යේ ය. ඔහු පැමිණෙන තෙක්ම අධ්‍යක්ෂක ඔහු ආ විට කියන කරන දෙයක් ගැන හිතා තිබුනේ නැත. ඇත්ත වශයෙන් ම පත්තරෙන් පැමිණි විට කුමක් කියනවා දැයි සිතාගත නොහුන, නියා අධ්‍යක්ෂක ඔහු දකින තෙක් ම ඒ ගැන සිතින් අහක්කර සිටියේ ය.

අධ්‍යක්ෂක ගේ හැටි එහෙම ය. එවෙලේ ම පුතිඵල නැති කොයි [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 174

‘‘මගන්තය කිව්ව දිනේට වෙලාවටම හරියට ආව නේද......?’’ ලියනගේ දුටු ගමන් අධ්‍යක්ෂ කී ය. අධ්‍යක්ෂක මෙ ගැන නැවතත් සිතන්නට වූයේ එවිට ය.

‘‘........ආයි මොට ද ඉතින් කිව්ව වෙලාවට ම ආව – මොකද – එරන්දති ක්‍රීඩා අමාත්‍යාංශෙ දිහා දිවත්, මූණ ගැහේවි කියල මේ ටිකේ ම උත්සාහ කළා. බැරි වුනා අල්ලගන්න.’’

‘‘එහෙමද.....?’’ අධ්‍යක්ෂකගේ කල්පනාව වෙනතක ය.

‘‘ඉතින් දැන් කොහොමද වැඩ පල – බර වැඩ ඇති මේ ටිකේ – බොහොම ජයට මඩු කුඩාරම් ගහල තියෙන්නෙ ...’’ ලියනගේ කතාව අරඹමින් අධ්‍යක්ෂකගෙන් ඇසී ය.

‘‘බර වැඩ නම් තමයි – ජයටම මඩු කුඩාරමුත් ගැහුව තමයි සර්!. ඒත්, ඒ ඔක්කොම වතුරේ ගහට ඉණි කැපුව ගානයි.’’ අධ්‍යක්ෂක ගේ කටහඬ බෙනෙවින් බලාපොරොත්තු කඩ වූ සෙයක් පළකරයි.

‘‘ඇයි අර......ඒ කිව්වෙ.........?’’

‘‘ඒ කිව්වෙ – සර් රහසක්.........’’ අධ්‍යක්ෂක එවර හැඟීම් බර මුහුණින් යුතුව ලියනගේ දිහා මොහොතක් වෙලා බලා සිටියේ ය.

ලියනගේ ට කිසිවක් සිතාගත නොහැකි ය.

අධ්‍යක්ෂක තවමත් දෙගිඩියාවෙන් බලා සිටී.

‘‘අදත් නැද්ද මෙයා’’.........

‘‘නැතුව – නේන්නම් මේ.........’’

මොහොතකට පසුව අධ්‍යක්ෂක ලියනගේ ට වඩාත් සමීපව වටපිට බලා, සෙමෙන් – බිඳුන හඬින් – කතා කළේ ය. ‘‘මෙච්චර මේ රටක් බලාපොරොත්තු තියාපු – රෑ දවල් නැතිව මාස ගානක් අපේ මහන්සිය – ඔක්කොම වතුරේ......’’

‘‘මොකක් ද වුනේ.........?’’

වටපිට බලා ඔහුගේ කණට කර අධ්‍යක්ෂක රහස හෙළි කළේ ය. ‘‘මේසි පැදුරටත් නොකිය පැනල ගිහිල්ල නේ සර්......’’

‘‘නෑ......’’

‘‘මොකද නැත්තෙ – [illegible] වෙනව......’’

WWW. EXPRESSLANKA .TK 175

''වෙන්න බෑ......''

''එහෙම තමයි මහත්තය අපිත් හිතුවෙ – කවුද හිතුවෙ වෙන්න පුළුවන් කියල – අපිත් හිතාන හිටියෙ නම්, වෙන්න බෑ කියලම තමයි – ඒත් දැන් වෙලා තියෙන්නෙ......'' මෙසේ කී අධ්‍යක්ෂක තත්පරයක් තරම වෙලාවක් ලියනගේ දිහා බලා සිටියේ ය.

ලියනගේ ගේ මුහුණේ අධ්‍යක්ෂකට තේරුම් ගත හැකි කිසිදු අදහසක් නැත. එවිට නැවතත් අධ්‍යක්ෂක මන්ද ස්වරයෙන් කටහඬ අවදි කළේ ය.

''ඒක තෝන්නම් අපිත් මේ දස අමාරුවක වැටිලනේ ඉන්නේ– මේ තරම් ප්‍රචාරේ කරල – විය පැහැදම් කරල – මන්ද්‍රී දේවි කොල්ලෙක් එක්කල පැනල ගිහිල්ල කියන්නෙයි – වෙන කෙල්-ලෙක් පුරුදු කරගන්න කියල කාලයක් යෑ – එයා කාත් එක්ක මඟුලෙ ගියා ද කියන එක තෙවෙයි මෙතන කාරණේ සර්! අපේ මේ ඩ්‍රැමේට කණුව තිබ්බයින් අපි ඔක්කොම කොටළුඩ......''

''කාත්තෙක්කද පැනල ගිහිල්ල කියල කියන්නෙ......''

''කාත්තෙක්කදත් අහනව – කාත්තෙක්කද් දන්නවද – අර සර්ච ඇඩ්‍රඩුස් එක දුන්නයි කිවවෙ -- දුන්නෙ – බෝඩිංකාරයෙක් – මිනිහනේ මෙකිව රවට්ටගෙන ගිහින් තියෙන්නෙ... ...''

''ඉතින් ආරංචියක් මුකුත් නෑ කොහෙද කින්ද – මන්ද – කියල......''

''නෑ! තාම නෑ නේ......තියෙනවා නම් කොයි දිපංකරේ හිටියත් ඉන්න තැනකින් ගේනවනේ – මේ වැඩේ ඉවර කෙරුවට පස්සෙ ඕන කෙනෙක් එක්ක – ඕන මංගල්ලෙක යන්න කියල......''

''ඔච්චරටම මෝඩ ද මේ ළමය – දැන් ජාතික කණ්ඩායමට තේරිල – පිටරට යන්න ඊළඟට ඉන්න මෙන්න කියල......''

''ඇත්ත ද පිටරටත් යන්න තේරිල ද?......''

''නැත්නම්!''

''ඒක-නේ මේ කියන්නෙ......'' අධ්‍යක්ෂක කම්පාවෙන බවක් පළ කරයි. ''පවට පිනේ දෙන්න බෑ කියන්නෙ මේකනේ මහත්තය. අපිත් මොනතරම් දෙයක් කරා ද ඔයාව ඔය තැනට ගේන්න – ලම්ස්සියෙකුගෙ ඔය මනේ ඉහට ගැහැව්ව නේද..... එතෙන්දි ඔය අනෙක් සෙල්ලම් ඔක්කොම යටයි – දෙවෙනියි – ඒකනේ මේ උනේ......''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 176

''දැන් එතකොට ඔය ආවේ ද කවුද – පවුලෙ අයිය ද මල්ලි ද ඉන්නව කිව්ව නේද – කෝ ඒ ගොල්ල – ඒ කවුරුවත් නැද්ද මේක හරියකට විස්තරයක් දැන ගන්න......''

''මේකෙ ඉතින් විස්තරයක් කියන්න කියල දැනට නම් ඉන්නෙ මම විතරයි – මුං එක්කොමංල වහන්වෙලා — ලෝකෙ රටට මූණ දෙන්න විදියක් නැතේ නාකි ගෑණිට — ඒකනේ......''

''පොලිසියට වත් දැන්නුව ද'' ඔහු ඇසී ය.

''කවුද — මොකක් ද — මොනවය කියල පොලිසියට දන්නන්නද — කවුද දන්නන්නෙ — අධ්‍යක්‍ෂක පෙරළා ප්‍රශ්ණ වැලක් ම ඔහුගෙන් අසාගෙන ගියේ ය.

අධ්‍යක්‍ෂක එය ඇසූ ආකාරය ම ඔහු අපහසුවට පත් කළේ ය.

තවත් මොහොතක නිශ්ශබ්ද තාවයක් දෙදෙනා අතර පැවතිණ. මොහොතක් වෙලා දෙදෙනා ම එකි නෙකා දෙස බලා ගත් වන ම සිටියහ.

''මේ අනික් ගෙවල්වල අය දන්නෙ නැද්ද මේ ගැන......?''

''මොකද නොදැන — ඔක්කොම දන්නව — දැන ගත්ත කියල මොනවද කරන්නෙ — එක එකා තාම කටින් කෙළ හලන්නෙ නෑ— මූණට කෙළ ගහගන්න වගේ වැඩක් නෙ – මේක පබ්ලික් උනා — ආයි මුං හෙට ආව — තාම මේ බලාගෙන ඉන්නෙ වස්දෙස් ඇරල පිරිසිදු කරල අරගෙන මන්ත්‍රී දේවිට වෙදිකාවට නගගන්න කියල නේ..... පුළුවන් වෙයිද සර්... ...?''

''අධ්‍යක්‍ෂක උන්නැහෙල ඉතින් මුකුත් කරන්න එපා යැ මෙ ගැන......''

''මොන අහවල් දේ කියල අපි කරන්නද සර්!''

''පොලිසියට වත් කිව්ව නං......දැන්නුව නං......''

''මං දැන් සැරේකුත් කිව්වෙ ඒකනේ සර්! මෙකිගෙ එවුන් වහන් වෙලා ඉන්නව නං, මේ අපිද පොලිසියට කියන්න ඕන — ඒකත් කරනව මෙයි කියමු. ඔය නාකි ගෑණිගෙ රහ දන්නෙ මේකෙ ඉන්න අපි — අද අපි පොලිසියට පැමිණිලි කොරා කියමු. ඒ කෙරෙන්න ඕන හරිය කරගෙන හෙට මෙකි ආව — නාකි ගෑණි එකත්තෙකට අහයි, 'මගේ එකී කාත් එක්ක ගියහම තොපිලට ඇති රැදුව මොකද?, කියල......එතකොට ඉතින් අපිටත් තදවෙනව නේ සර්! [illegible] ... ඉතින්තේක

WWW.EXPRESSLANKA.TK 177

මේකෙ ඔහොම ගිය පළවෙනි එක්කෙනාමත් නෙමෙයි නේ මේ — අපි දන්නව නේ මීට ඉස්සර වෙච්ච එව්වට අපි මුල්වෙලා අපට වැටිච්ච දෝස්මුර……’’

මෙසේ කී අධ්‍යක්‍ෂක එක එල්ලේ ලියනගේ දෙස බලා සිටියේ ය. පසුව ඔහු කියියේත් බලාපොරොත්තු නොවූ තැනකින් කතාව පටන් ගත්තේ ය. ‘‘එහෙනං මං කියන්නද වැඩක් — සර්-ට බැරිද පත්තරෙන් කියල නිකං පොලීසියෙන් අහල බලන්න මේ ගැන……’’

“තමා යම්කිසි අපහසුවකට පත් වූ බවක් ලියනගේ ට දැනිණ. මේ කාරණයෙහි දී තමා සිටින්නේ කොතැනද්දැයි තවත් වරක් ඔහු සිතිය යුතු විය. ඇරත් එරන්දතී පිළිබඳ ව තමා අතේ ඇති කතාව වෙනත් කෙනෙකු ට ඉව වැටෙන්නට නොදී රැක ගත යුත්තකි. පොලිසි ශාතේ ගොස්, අණබෙර ගසා, වෙනත් පත්තර කාරයන්වත්, ප්‍රවෘත්ති මාධ්‍යයන්වත් දැන්ම එය විවෘත නොවිය යුතු ය.

ඇරත් මේ කියවෙන විදියට මෙය, තවමත් පෞද්ගලික මට්ටමේ පවතින්නකි. ඇය ජාතියට හිමි ක්‍රීඩිකාවක බව ඇත්ත ය. එහෙත් ඇය කැමති කෙනෙකු සමග සම්බන්දකමක් ඇති කර ගැනීමට තහනමක් නැත. ඇය කැමති කෙනෙකු සමඟ පැන ගියා හෝ දිග ගියා හෝ එය ඇගේ පෞද්ගලික අයිතියකි. ඒකට කාටවත් ඇඟිලි ගහන්නට බැරි ය. කෙනෙක් ඇය පැහැරගෙන ගිය බවක් තවම කිය වී නැත.

මෙය ඉස්මතු කරනවා නම්, ඊට ඇති එකම මාර්ගය ද බලහත් කාරයෙන් ඇය පැහැර ගෙන ගොස් ඇති බවට කරන පැමිණිල්ලකි. එවිට ඇය සිටින තැනක් සොයා ගැනීම ඉක්මන් කෙරෙනු විය හැකි ය. එවිට ඔහු සමඟ කැමැත්තෙන් ආ බවට ඇය කියා සිටිනු ඇත. සිද්ධිය එතෙකින් අවසාන ය. ඉන් එහාට නීතියෙන් යමක් කිරීමට නැත.

මේ සියල්ලෙහි අවසන් ප්‍රතිඵලය මෙය විවෘත ප්‍රවෘත්තියක් වීම පමණකි. එවිට තමා අතේ ඇති කතාවට අත්වන ඉරණම ඔහු දනී. මේ අළුත් සිද්ධිය ම උවද හොඳ කතාවකි. සලිත් නොකිබ් ත්‍රිල, සන්ත්‍රාසය, භීතිය ද දැන් අළුතෙන් ලැබී තිබේ. එහෙත් තව දුරටත් මේ කිසිවක් වෙනත් පත්තරකාරයකු අතට [illegible] ම [illegible]විය යුතු නැත. [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 178

අධ්‍යක්‍ෂකත් ලියනගේත් අතර, කතාව මෙසේ තීරණයක් තීන්දුවක් ගත නො හැකිව තව දුරටත් සාකච්ඡා වෙමින් තිබිය දී අධ්‍යක්‍ෂක ගේ මලයා විරාජ් මාස්ටර් පරාක්‍රම පාරේ උඩහ සිට පැමිණෙමින් සිටිනු අධ්‍යක්‍ෂක දුටුවේ ය. මලයා පැමිණෙමින් සිටිනු දුටු අධ්‍යක්‍ෂක මඳක් සසලව ගියේ ය. ඒ බවක් එක් වර ම නොපෙන්නුව ද, ඔවුන් අතර, එතෙක් පැවති කතාව, අවසන් කිරීමට වෙලාව බව ලියනගේ ට සංඥා කළේ ය.

දැන් දැන් මලයා තමාට කරදරයක් ලෙස අධ්‍යක්‍ෂක සිතයි. 'මේක, මේ ගෑණියෙකු ට ,වහවැටිල වෙච්ච කරදරයක් – ඒත් කමක් නෑ, එයාට ආං බාං කරන්න පුළුවන් ගෑණියෙක් නම්......' අධ්‍යක්‍ෂ-කට එවිට සිතෙන්නේ එහෙම ය.

නමුත් තමාත්, තමාගේ පවුලත්, එරන්දති සම්බන්දයෙන් මලයාට උඩගෙඩි දුන් හැටි එවිට ඔහුට අමතක ය.

''අපේ මලය කාරය එනව – මේ ගැන කිසිම දෙයක් පිටට දෙන්න එපැ යි කියල මිනිහ කියල තියෙන්නෙ මට – එහෙම නං දැන් අපි මොකද කරන්නෙ සර්!......'' අධ්‍යක්‍ෂක ඉක්මන් විය.

කුමක් කළ යුතු දැයි දෙදෙනාට ම සිතා ගත නො හැකි ය. 'අපි මේක ගැන සෙවිල්ල අත ඇරල නෑනේ – මිනිහ දැන් උනත් මූකුත් හොයා ගෙන ද දන්නෙ නෑ — අපි හෙව වෙනකල් බලමු ද......?'' අධ්‍යක්‍ෂක දෙවනු ව ලියනගේ ගෙන් ඇසී ය.

''හොඳයි බලමු.'' ඔහුට වෙන කියන්නට දෙයක් නො වී ය. නැවත අධ්‍යක්‍ෂක ළඟට කැඳවා, හෙතෙම අධ්‍යක්‍ෂක ගේ කණට කර රහසක් කී ය. ''මේක කාටවත් දැනගන්න තියන්න එපා දැමම..... හොඳ කතාවක් හදමු අපි......මම අධ්‍යක්ෂක උන්නැහේට ඒකට සළකනව.. ...''

''ඒ ඔක්කොම හරි සර්! ඒව මොනවද......''

තවත් වරක් අධ්‍යක්ෂක ගේ මලයා දෙස ඕනෑ කමින් බලාගෙන ලියනගේ පාරට බැස්සේ ය.

''කවුද? අර'' මලයා ගෙට ගොඩ වෙමින් ගමන අධ්‍යක්‍ෂකගෙන් ඇසී ය,

WWW.EXPRESSLANKA.TK 179

''මං කිව්වෙ අර පත්තරේ ලියනගේ මහත්තය......නාට්‍ය-සංදර්ශනේ ගැන පත්තරේට විස්තරයක් දන්න එනව කියල තිබුන-නේ...කෝ ඉතින් මොනව දන්න ද පත්තරේට..... දන්''

මලයා කෙලින්ම ගෙතුළට ගියේ ය. ''මෙහෙ වරෙන් අයියා......'' ගෙතුළට ගිය ඔහු අධ්‍යක්ෂක එහි කැඳවී ය. 'ඊළඟට මොකක් දැයි?' අධ්‍යක්ෂක සිතී ය. මලයා මෙහෙම කතා කරන්නේ වඩා බර පතල කාරණයකට බව ඔහු දනී.

''මුං ගිහිල්ල තියෙන්නෙ කතරගම කියන එක ස්ථිරනේ?'' මලයා ඇසී ය.

''ඔව්! කතරගම තමයි......ඇයි''

''හා! එහෙනං එච්චරයි – ආයිත් කාත් කවුරු එක්ක වත්, මෙ ගැන කතාවක් ඕන් නෑ – අපි මේ නාට්‍ය සංදර්ශනේ මන්ත්‍රී දේවීගෙ පාටි එකට කෝර යෙන හිටිය– මේකි ඊට ඉස්සෙල්ල පැනල ගිහින්-ඒකෙන් නාට්‍ය සංදර්ශනේ කර ගන්න අපට බැරි වුනා–එච්චරයි. දන්සැලේ කටයුතු වලට යෙදුන නිසා ඊට එහා මේ මුකුත් ගැන හොයන්න බලන්න වෙලාවක් අපට තිබුනෙ නෑ – එච්චරයි.

කවුරු ඇහුව බැලුවත් ඊට එහා කිසියම් දෙයක් අපි නොදන්න විදියට ඉන්නෝන මීට පස්සෙ – එයා ගැන මොනම බලා-පොරොත්තුවක් වත් අපේ තිබුණ බවක් ඕන නෑ කාටවත් ම අඟවන්න...මේ – වයේ ම කෙනෙක් ඇහුවත්, පිට කෙනෙක් ඇහුවත්, බැරි වෙලාවත් පොලිසියෙන් ම යම් වෙලාවක ඇවිත් ඇහුවත්, දෙන්න තියෙන්–නෙ එක ම එක උත්තර යයි, අපි කිසිම දෙයක් දන්නෙ නෑ......''

අය්යා – අධ්‍යක්ෂක, මොහොතක් වෙලා නිහඬව මලයා කියන්නක් අසාගෙන සිටියේ ය.

''ඇහුන – නේ මං කිව්වේ – ක...මං යනව......'' මලයා ආ පයින් ම ආපසු යන්නට සූදනම් ය.

නිහඬව මලයා කියන්නක් අසා සිටි අධ්‍යක්ෂක ගේ හිතට හරි නැත. ''පොලිසියෙන් ඇවිත් ඇහුවොත් කිව්වෙ – [illegible] නේ අර්ථෙ මොකක් ද'' ඔහු මලයා ගෙන් ඇසී ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 180

''එනවච ම නෙවෙයි – බැරිවෙලාවත් ආවොත් කියල මං කිව්වෙ .....''

''හරි–ඊ, පොලිසිය අපෙන් අහන්න එන්න හේතුවක් තියෙන්න එපායැ.......?''

මලයා ගෙන් පිළිතුරක් නැත. අධ්‍යක්‍ෂකට වඩාත් නුරුස්සන්නේ එම නිහැඬියාව ය. මේ සම්බන්දයෙන් මොන දේ සිද්ධවුනත් තමනුත් ඒ ගැන සහසුද්දෙන් දැන ගෙන සිටිය යුතු යයි අධ්‍යක්‍ෂක සිතයි. මලයාගෙන් පිළිතුරක් නැති තැන අධ්‍යක්‍ෂක යළිත් කටහඬ අවදි කළේ ය.

''දූත් ඔය ගිය දේ ගිහින් අහක් කරල මේ අනික් තියෙන දෙයක් බලාගම්මු කියල කිව්වනේ මම...කට දවස් කියද තියෙන්නෙ ඔක්කොටම – නාට්‍ය සංදර්ශනෝ කෙරෙන්නෙ නෑ – ම කියමුකො රටේ ලෝකෙ පුරා ආධාර – සම්මාදන් එකතු කරල ප්‍රචාරෙ කරල දන්සැලවත් නොදී ඉන්න පුළුවන් කමක් නෑනේ......''

''දන් සැල ගැන කතාවක් මට නෑ – වෙනදත් මම නෙවෙයි–නේ ඒව කරේ. නාට්‍ය සංදර්ශනෝ කෙරෙන්නෙ නෑ – ඒක ඉතින් එතනින් ඉවරයි...... ඊට වඩා දෙයක් මම දන්නෙ නෑ ... දන්සැල මගේ වැඩක් නෙවෙයි......ඒක උඹ බලාගනින්......''

''හරි ! උඹ දූත් මොකක්ද කරන්න හදන්නෙ?''

''ඒ කෙරෙන්න ඕන හරිය කෙරෙයි – ඒක ගැන අපිට ප්‍රශ්ණයක් නෑ – ඒ වැඩේ ඒ ඕන කරන මිනිහට බාරදීල තියෙන්නෙ මම – ඒකයි මං මේ කකහනියක් කියල මතක්කරල යන්න ආවෙ. උඹ හේ – ම කට වරද්දගන්නෙ – පා ඕං......''

''මගේ කට වැරදිල්ලක් නෑ...... හැබැයි ඔය එක එකා උඹ ගෙඩි දුන්නට – අත්තිමේ කරගහන්න වෙන්නෙ තමංට – කවුරුත් නෑ පස්සෙ. ඒක මතක තියා ගනිං – කාට බාර දුන්නැයි කිව්වත්, බාරදුන්නෙ කවුද කියනෝ–ක කියවෙච්ච වෙලාවට දෙන්නාට ම එක සෙන්ටෙන්සෙක – පොලිසි උසාවි ගානෙ තපින්න වෙන දේවලට නං සම්මාදන් වෙන්නෙ – පා ඕං – මං නෑ......''

''උඹේ සම්බන්දයක් ඕන් – නෑ මේකට. ඒ ඕන අය සම්බන්ද කරගන්නෙ මම–නෙ. මේ කොහේද ගැන [illegible] විස්තර ටිකක් ගෙනත් [illegible] මෙන්න මේ ඔක්කොම......''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 181

මලයා එසේ කියමින් ම, මිදුලට බැස්සේ ය. එතෙක් ගේ මැද හිට ගෙන ම කතා කළා මිස, වාඩි උනේ වත් නැත. ඔහු නවතා ගැනීමටය කියා උත්සාහයක් ද අධ්‍යක්‍ෂක නො දැරී ය. වැඩි මහත් දෙයක් තියේ ද නැත. මලයා ට තරහ කෝපයක් ආ විට, නොන්ඩි කකුල අමුතු විදියකට විසික්කරමින් යන කඩිනම් ගමන් විලාශය දිහා අධ්‍යක්‍ෂක ටික වෙලාවක් බලාගෙන සිටියේ ය. "විහින් වරිගෙ නහගන්න විදියෙ කරදරයක් තමයි මෙද නම් කිව්ව නහන ගුරු පටලව ගන්නෙ මට පේන විදියට......" හෙතෙම තමාට ම කියා ගත්තේ ය.

"මල්ලි ගියා ද .....?" අයිය - මලෝ දෙදෙනා ගේ කතාව කනින් - කොනින් ඇහිඳ ගැනීමට වහන්ව කන් දී ගෙන සිටි අධ්‍යක්‍ෂක ගේ පවුල එළියට ආවා ය. ඈත යන මස්සිනා දෙස පාරට කරපොවා බැලුවා ය.

"අද නං යන්නෙ - වේගෙන්...... මොකෝ? අර ගිනිකසය වගේ යන්නෙ ආ පයින්ම......"

ඇයට අධ්‍යක්‍ෂක කතා කරවා ගැනීමට අවශ්‍ය වූ මුත්, අධ්‍යක්‍ෂක ඇයට උත්තරයක් දුන්නේ නැත. ඔහු වැඩක නිරතව සිටියත්, කල්පනාව එම වැඩය කෙරෙහි නොවී ය.

ඔහු කටහඬ අවදි කළේ තවත් ටික වෙලාවකට පසුව ය.

"මට පේන්නෙ වැඩේ දුර දිග ගිහිල්ල - අතපුවච ගන්නෙ නැතුව ටිකක් නිමෙන කල් හිටපන් කිව්වට ඇහුව යෑ......"

"දූත් මොකක්ද්ද වෙලා තියෙනව කියන්නෙ - පොලිසියෙන් එන කතාවක් කිව්ව නේද?......"

"...මොකක්ද වෙලා තියෙන්නෙ කියල දැන ගත්තැකි දවසක් දෙකක් යන කොට - ඔච්චර එපා කියල ඔය වැඬේ කරන්න...... මට පේන්නෙ අර සුමාතෙන් ගෙනත් දෙන්නං කිව්වලූ-නෙ කියන තැනකට - ඒ පස්සේ ම දුවනව මිනිහ...... ඔච මේ කඩු මුවාතෙ හිටගත්ත වගේ වැඩ......"

"මල්ලිට තීන්නෙ දූත් ලැජ්ජාව - මොකද මෙද වැඩ පලේ මහත්ත[illegible]

www.EXPRESSLANKA.TK 182

එන්න කියලත්, ...කියල තියෙන්න නැතැ – මන්ද්‍රී දේවිට රහ-පාන්නෙත් බඳින්න ඉන්න එක්කෙනාය.. වොලිබෝල් ක්‍රීඩිකාවය අරකය මේකය කියල... මේ දවස්වල ප්‍රසිද්ධියත් තිබුණ–නේ......''

''ඔවයෙං ලැජ්ජාවල් වැනේ යැ – දූන් නොහෙං නොහෙං මේව කෙළවර වෙයිද කවුද දන්නෙ – තව ඉස්සර ඔහොම එකක් උනානං, මේ කොරියාවෙ ලමිස්සියෙක් විතරෝමයි – ඒත් දූන් ඒකි රටේ ලෝකෙ ප්‍රසිද්ධ වෙලා – දූන් අර ලියනගෙ මහත්තය කිව්වෙ රට යන්නක් කියල ළඟදිම...... අනිත්තේක ඔව වවුලන්ට පුහුලම බාර දෙනව වගේ වැඩ''

''දූන් මෙයාට ම මෙන්න කියලම පුහුලම ලැබෙයි. ලැබෙයි ඉතින් වවුල් තපයක්......''

අධ්‍යක්ෂක මේ කොයි දේ කතා කරත් ඔහු ගේ හිතේ වැඩ කළේ වෙනත් දෙයකි. සොල්දර ගෙදර දී සාලිය සමග ඇති වූ කතාව ඔහුගේ හිස අවුල් කරයි. ඒ කතාව නොවී තිබෙන්න, මේ කොන්ත්‍රාත්තුව පිළිබඳ සිද්ධිය ම වුවද එතරම දෙයක් නොවියයි ඔහුට සිතෙයි. දූන් කාට කොන්ත්‍රාත් දී තිබුනත්, යමක් වූ විට මලයා මීට පටලැවෙන බව ඔහුගේ සිත කියයි. ඒ අණතුරට මලයා පත්කරන ලද්දේ තමා විසින් ම යයි සිතෙන විට, එම සිද්ධිය තමාගේ ම පවුලට වත්, කියන්නට තරම් ඔහුට සිතේ බියක් දූනෙයි.

අධ්‍යක්ෂක, මලයා නවතා ගැනීමට උත්සාහයක් නොගෙන ඔහුට යන්නට ඇරියේ ද, ඔහු වහන්ව සිටින තරමට හොඳය යන අදහසිනි.

*

ඒ ඔවුන් කතරගම ගෙවන තුන්වන දිනය විය. දූක බලා ගතයුතු ස්ථානයන් මෙන් ම, වැඳපුදු ගත යුතු ස්ථානයන් ද දූක බලා ගෙනත්, වැඳ පුද ගෙනත් අවසන් ය. ඔවුන් තීරණය කරගෙන සිටි ආකාරයට එද සවස තිස්ස ගොස් එවසක් ගෙපාහොය දක්වා ඉතිරි දෙකිය [illegible] තිබිණ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 183

මොන වැඩ රාජකාරිය තිබුණත් ආච්චි මහ පෝය දෙළහට සිල් සමාදන් වීම වැරැද්දුවේ නම නැත. "මේ හැම්දම කරන සුමේ හින්ද හතිවැටිල ඉන්න මට යන්තම් නිවනක් ලැබෙන්නෙ එදට– අනේ අම්මාපල් පසළොස්සක පෝයද ට සිල්රෙද්ද පොරොවගෙන පැත්තකට උනාම ඒ ලැබෙන නිස්කලංක බව නං නිවාංගියා සමානයි මට...... ඒ තරම්ම සැනසිල්ලයි." උන්දැ සිල් සමාදන්වන මහ පෝය දෙළහ සම්බන්දයෙන් කියන්නේ එහෙම ය.

වෙසක් පෝය කොහොමත් බර වැඩිය. මේ ගමන නිසා වෙසක් පසළොස්වකට සිල්ගැනීමට ඉඩක් නොලැබෙතැයි යන බියක් මුලදී ඇගේ සිතේ තිබිණ. "ආච්චිට පුළුවන්නෙ කතරගම කිරිවෙහෙර ළඟ හරි, තිස්ස වෙහෙර ළඟ හරි සිල්ගන්න......"යි, සාලිය කී පසු ඒ සම්බන්දයෙන් වූ සැකය පහකරගෙන අතිශයින් ම සතුටට පත්වූ ඇය, "වෙසක් පෝයට ඒ උතුම් තැනක සිල්සමාදන් වෙන්න ලැබෙනව නම් ඊට වඩා උතුම පිණක් තවත් තියේද........."යි, කීවා ය.

මේ ගමනේ මුළු කාල සටහන ම තිබුණේ සාලිය ගේ හිතේ ය. එරන්දතිත්, ආච්චීත් ඔහු කියන දෙයක් ඒ හැටියෙන් ම ඉවසන්නට මිස, වෙනත් යමක් යෝජනා කරන්නට තරම දනුම් තේරුම් කමක් ඇතිව නො සිටියහ.

ඔවුන් කෙළින් ම කතරගම ගියේ මුල් අඩ දවස් දෙකක් හෝ තුනක් එහි ගතකොට පසු අඩ නැත්නම් ඊළඟ දවස් දෙක හෝ තුන තිස්සට පැමිණෙන බලාපොරොත්වෙනි.

ඒ ඔවුන් කතරගම ගත කරන තුන්වන සහ අවසන් දිනය විය. කලින් දිනවල රාත්‍රියේ පැට්රොමැක්ස් ලාම්පු එළියේ දිදුලමින් තිබෙනු දුටු මාල වළලු හා මණිබඩු සහිත තොරම්බල් කඩපෙළ දිගේ, ඔවුහු ඇවිද යමින් සිටියහ.

වැදගත් පෙනුමක් ඇති, ඔවුන්ට වඩා මදක් වැඩිමහළු යයි සිතිය හැකි තරුණ යුවලක් වඩා වුවමනාවෙන් ඔවුන් දෙස බලා සිටිනු එරන්දතී දුටුවා ය. එම යුවලෙහි කාන්තාව පිරිමියාට යමක් කියනු එරන්දතී බලා ගෙන ය. එය කී විලාශයෙන් ඔවුන් කතා කළේ තමන් ගැන ම යයි සිතූ එරන්දතී, ඒ බැව් සාලියට සැලකර සිටියා ය. WWW.EXPRESSLANKA.TK 184

දෙගොල්ලම උවමනාවෙන් ඔවුනොවුන් දිහා බැලූහ. හැරි - හැරි බැලූහ.

''ඒ නම එයා මයි ජ්ඩ්!..... '' එවර, එම යුවලේ කාන්තාව පිරිමියාට කියනු පැහැදිලිව ම ඇසිණ.

''අඳුනනව ම වගේ දැර ලේඩි හිනැහෙන්නෙ - කතාකරල බල මුද?......'' එරන්දතී එවිට සාලිය ගෙන් ඇසුවා ය.

''කතාකරල බලන්න ඉතින්......'' ඔහුගේ පිළිතුර විය.

ඒ ගොල්ල සිනාසුනා හ, මේ ගොල්ල ද සිනාසුනාහ. දෙගොල්ලම සිනාසී ගෙන ම, මොහොතක් වෙලා බලා සිටියහ. පසුව දෙගොල්ලම ඔවු-නොවුන් කරා ආපසු හැරී විත්, ළං වූහ.

''..... අඳුනනවද......?'' කොයි එකටත් කියා එරන්දතී අනෙක් කාන්තාව ගෙන් ඇසුවා ය.

''අ-ම්......ඇහුවට තරහවෙන්න එපා, මේ ඔයා ම ද කියල බැලුවෙ......'' ඇය තමා අත වූ පුවත්පත දිග හැරියා ය.

කොලම් තුනක පමණ ප්‍රමාණයේ එරන්දතීගේ විශාල ඡායා-රූපයකින් මුල් පිටුව සැරසී තිබිණ. එරන්දතී උතුරා යන ප්‍රීතිය සහිත දෙනෙතින් සාලිය දෙස බැලුවා ය. ඇගේ දෙනෙත් පුරා සතුටු කඳුළු පිරීගන්නට නිමේෂයක තරම් වෙලාවක් ගත නොවී ය.

සාලිය පින්තූරය සමඟ පළවූ පටහන කියවා බැලී ය. එහි පළව් තිබූ අන්දමට එරන්දතී නව ජාතික අත්පන්දු කණ්ඩායමේ නායිකාව වශයෙන් තෝරාගෙන සිටියා ය. ඇගේ නායකත්වයෙන් තේරී සිටින නව ජාතික අත් පන්දු කාණ්ඩායමට මාස දෙකක පමණ විදේශ චාරිකාවක් සඳහා දැනටමත් ආරධනයක් ලැබී ඇති බවත්, ළඟදීම ශ්‍රී ලංකා ජාතික අත්පන්දු කණ්ඩයම දිවයිනෙන් පිටත්ව යාමට නියමිත බවත් පළවිය.

''ඔයා නේද......?'' අර කාන්තාව දෙවන වර ඇසුවේ සාලිය එම විස්තරය කියවා අවසන් වුනාටත්, පසුව ය.

''ඔව'' [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 185

''මං කිව්වෙ – එයා ම තමයි කියල......'' ඇය පිය සැමියාට කීය. තමා නිවැරදිව එම විනිශ්චය දීම පිළිබඳව කිසියම් ජයග්‍රාහි ආඩම්බරයක් ඇය තුළ දක්නට තිබිණ.

''අපට පත්තරයක් බැලුනෙ – ම නැති හැටි......?'' එරන්දති විස්මයෝප වූවා ය.

''ඇයි ඊයෙ පත්තරේ බැලුවෙ......'' සාලිය කී ය.

''ඔව්! ඒ ඊයෙ නේ – අද මම කිව්වෙ......''

''ඔය ගොල්ල ඒ ආරංචිය දන්නෙ දූන්ද – පත්තරේ ඔන්නම් තියාගන්න......''

''නෑ! අපට පත්තරයක් ගතැකිනේ – නාම බලන්නත් නැතිව ඇති නේ......පත්තරේ''

''නෑ! නෑ! අපි බැලුව – පත්තරේ තියාගන්න......''

එරන්දති පත්තරය ගත්තා ය. ''පත්තරයක් ගන්න නොති–බුනොත්?......'' එරන්දති පත්තරය ගනිමින් සාලියට කීවා ය.

''ඔව්!, අනෙක් යුවල ද එය අනුමත කළහ.

''ඔයගොල්ල අද ද ආවෙ......?''

''අපි ඇවිත් දවස් දෙකක් – අද තිස්ස යන්න කියල...වෙසක් පෝයට පස්සෙ අපිට ආපසු යන්න වෙන්නෙ – අපේ ආච්චි සිල්සමාදන් වෙන්න ලෑස්තිවෙල......''

''අපි අද ආවෙ – හවස පූජාවට හිටිය හෙට උදේම යනව...... අපි තිස්ස ඊයෙ රාත්‍රී ඉඳළ ආවෙ...... මේ ගොල්ල බාරයක් වෙන්න එන්නැති කතරගම මයේ හිතේ – දිග නිවාඩුවකුත් ලැබුනනේ......''

සාලියට සිහින් සිනාවක් ගියේ ය. ''අපි ඇවිත් තියෙන්නෙ බාරෙකට කියල හිතුවද?......''

''ඔව්! මං හිතුව ඉතින් ළඟදිම විදේශ චාරිකාවකුත් තියෙනව කියල තියෙන නිසා එහෙමද කියල......''

''අනේ – නෑ......දේව විශ්වාසෙට වැඩියි මට මගේ ආත්ම විශ්වාසෙ...... [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 186

"ඒක නං ඇත්ත" කාන්තාවද එය අනුමත කළා ය.

තවත් බොහෝ වේලාවක් ඔවුනොවුන් හැඳුනා ගැනීම වශයෙන්ද, එරන්දතීගේ ජයග්‍රහණය සම්බන්දයෙන් ද, කතා බහ කළහ. ඔවුහු ලංගම සංචාරක බංගලාවෙහි නවාතැන් ගෙන සිටියහ.

"ඔය ගොල්ලන් හෙට යන්න කියල ඉන්නව නම්, පාන්දරම අපිත් එක්කල ගියැකි...අපිට තිස්සදි ඔයාලව බස්ය ගෙනම යන්න පුළුවන්... අද විශේෂ උවමනාවක් කියල යන්න නැත්නම්...... පූජාවට ඉඳල රෑ - ම උනත් යන්න පුළුවන්...... ඒත් රෑපානෙ ඔය පාරවල යන්න හොඳ නෑ දූන්....."

ඔවුනොවුන් කුළුපග වූ තරම්, අමුත්තන් දෙදෙනා කළ යෝජනාවට එකඟ නො වී සිටින්නට තරම් ඔවුන්ට නොහැකි විය.

"අපිත් අද ගියා කියල වැඩකට නෙවෙයි......" කී සාලිය පසු ද උදේ, ඔවුන් සමඟ ම යාමට එම රාත්‍රිය ද කතරගම නතර වීමට තීරණය කළේ ය. එම තීරණයෙන් පසු ඔවුන් වෙන්වූනේ-පූජාවෙන් පසු සවස් අතේ නැවත හමුවෙමුයි, ගිවිස ගෙන ය.

අමුත්තන් කෙරෙන් ඈත් වූ පසු, යළි නවාතැනට ගොස් මේ ආරංචිය ආවිට දුනුම් දෙනෙතක් එරන්දතිට ඉස්පාසුවක් නැති විය.

"පත්තරේ දූඝල අද නම්යි කොටියාවෙ නියමෙට ගිනි ඇවිලිල ඇත්තෙ........" එරන්දතී එසේ කිව ද, ඇත්තවශයෙන් ම එම පින්තූරය සමඟ පළ වූ ආරංචිය දැකීමෙන් පසු කෝට්ටියාවේ අනෙක් උදවිය කුමක් සිතනවා ඇද්දැයි ඇයට සිතාගත නොහැකි විය. එක් එක් අය ගැන වෙන වෙන ම සිතමින් ඔවුන් තමා ගැන කුමක් සිතනු ඇද්දැයි ඇය මෙනෙහි කළා ය.

තමා වහන්චි කොහේ ගිහින් දැයි අංජනම් එළි නොබලනවා පමණක් වනැයි සිතුවා ය. වහාම කොළඹට පියඹා ගොස් පරෙයි කූඩුවේ පරෙයි කිරිල්ලියක මෙන්, ඔවුන් තමා ගැන කියන කරන දේ දැක බලා ගන්නට ඇත්නම් යයි ඇය සිතුවා ය.

"එක අතකට ජාතික කණ්ඩායමේ නායකත්වයට මාව නො-තේරුනා නම් කියලත් හිතෙනව මට දූන්......" ටික වේලාවකට පසු එරන්දතී සාලියට කීවා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 187

''ඇයි අර......?'' සාලිය ඇසී ය.

''පිං අඩුවෙන් දිව්‍යලෝකෙ ගියත් කරදරයි ලු නේ......''

''පින් තිබුනොත්–නේ දිව්‍යලෝකෙ යන්න පුළුවන් වෙන්–නෙ......''

''නරි......! ඒ වුනාට පිං වැඩිය තියෙන අයට නම්, එහෙත් වැඩි සැලකිල්ල ..... පිං අඩුව යන අපට එහෙදින් හුල්ලන්න තමයි වෙන්නෙ...... දැන් ඔය ගමන් වලට කියල අනික් ඒව – මං මුල හිට හොයන්න ඕන – නේ......''

''මේ උනා වගේ ඒවත්, ඒ එන එන විදියට බලා ගනිමු. දැන් ඕව ගැන හිතන්නෙපා...... කොළඹ ගියාට පස්සෙ හිතමු''.

''දැන් ආවට් මේ ආරංචිය ඇහුවම......''

''මොනවද ඉතින්–ටිකක් වැඩිය අඩයි......'' සාලිය කී ය.

''උන්දැ විතරක් නෙවී, මාත් දැන් වෙන මොනා කරන්නද...?'' මොහොතකට ඇය යළිත් බැගෑපත් වූවා ය.

*

එදා උදේ සාලියටත්, එරන්දැටිමත්, දවස පටන් ගත් ආකාරය කොතරම් ප්‍රීතිදයක වුවද, දවල් වන විට එය හාත්පසින් ම වෙනස් ආකාරයක් ගත්තේය. අහම්බෙන් දැන අඳුනුම්කම් ඇතිකරගත් යුවල එදා උදේ ඕවුනට මුණ නොගැසෙන්න ඒ වන විටත් ඔවුන් නිස්සට ගොසිනි.

සමහරවිට මෙ සිදුවීම සිදුවන්නට තිබුනේ එහි දී වන්නට ද ඉඩ තිබිණි.

මුල් දෙදින ගෙවී ගිය ආකාරය ගැන සිතන විට මෙවැන්නක් ඔවුන් පසු පස අඹා එතැයි සිතන්නට කිසි සේත් ඉඩක් නො වි ය.

එහෙත් නොසිතූ පරිදි එය ඔවුන් පස්සේ ම අඹාවින් තිබිණ. එය කොළ[illegible] නැත.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 188

එදා දහවල් වන විට මැණික් ගං ඉවුරේ සිදු වූ මිනිමැරීමක් පිළිබඳ බිහිසුණු ආරංචියකින් මුළු මහත් නගරගම ම ඇළිලී ගොස් තිබිණ.

එය ශාක්ෂියක් නැති මරණයක් වීමත්, මරණ කාරයා, බිහිසුණු අපරාධ කරුවකු විය හැකිය යන ස්ථිර නොවූ ආරංචිත්, කිසියම් පිරිසක් මේ හා සම්බන්ද වෙලාවට රියකින් පලාගිය බව කියවෙන පුවතක්, එම මිණීමැරුම පිළිබඳ කුතුහලය හා ප්‍රසිද්ධිය වඩා වැඩි කළ සිද්ධින් විය.

කිහිපදෙනෙක්, පොරබැදු යටත් කළ බව පැහැදිලිවම දැකගත හැකි ශාක්ෂි මිනිය වැටී තිබූ අවට කොතෙකුත් තිබිණ. නොයෙක් දෙනා නොයෙක් දේ කිව ද එතෙක් ඇඟින් දුටු ශාක්ෂියක් නම්, ඉදිරිපත් නො වී ය.

*

එදා උදේ මුල් වරට හමු වී කතිකා කරගත් පරිදි, එරන්දති පිළිබඳ ආරංචිය ගෙනා අමුත්තන් එම සන්ද්‍යාවෙහි නැවත හමුවීමේ බලාපොරොත්තුව ඔවුන් තුළ තිබිණ. එහෙත් ඒ සඳහා වුව ද හිත් එකඟ කර ගැනීමට තරම් පුළුවන් කමක් ඔවුන්ට නො වී ය.

සාලියත් එරන්දතිත් දෙදෙනා ම එකිනෙකා තුළ පවතින සැක සාංකාවත්, ඊළඟට කුමක් විය හැකිද යන ගිහියත්, ගිල සඟවා ගෙන තම තමන් කිසිදු සසළවීමක් නැතිව පියවිතන්ත්වයෙන් සිටින බව පෙන්වීමට දැඩි උත්සාහයක් ගත්හ. ඒ උත්සාහයේ තරමට ම එය ඔවුනොවුන් රවටා ගැනීමක් ද වූ බව දෙදෙනාට ම තේරුම් ගොස් තිබිණ. එසේ ද වුව, එය ගිතින් විඳවනු විනා තුන්වැන්නකු සමඟ නොව – ඔවුන් දෙදෙනා ම අතර වුව ද නැවත කතාබහට මාතෘකාවක් කර ගැනීමට අකමැති වූහ.

සාලියත්, එරන්දතිත්, දෙදෙනා ම එකිනෙකා අතර, ගිලගෙන සිටින ගිහිය, දෙදෙනා [illegible] ගත්හ.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 189

සිටින් එන ආරංචියක් ඇතුළට වැද්ද නොගන්නට මෙන් කාමරය තුළට ම වී සිටිය ද, දෙදෙනා ම මහත් අසහනයකටත්, නොමෙට්ටු-වකටත් පත්ව සිටියහ.

"ට්‍රි-රි-! ට්‍රි-රි-!" ඔවුන් ගේ කාමරයේ විදුලි සීනුව නාදවන හඬින් ඔවුහු තැති ගත්හ. ඔවුන් බලාපොරොත්තුව සිටි ගිහිය කාමරයට ඇතුල්වීමට උත්සාහ කරන්නේ එනැයි සිතූහ. උනුන් මුහුණු බලාගෙන මොහොතක් කල් ගෙවූ සාලිය පසුව ගොස් දොර හැර බැලී ය.

නැත. ඔවුන් බලාපොරොත්තුව සිටි දෙය නොවී ය. නවාතැන් පළේ සේවකයකු විය. ඔහු පණිවුඩයක් ගෙනැවිත් තිබිණ.

"ඇයි?" දොර ඇර බැලූ සාලිය සේවකයා ගෙන් ඇසී ය.

"ටෙලිෆෝන් කොල් එකක් සර්! ලංගම සංචාරක බංගලාවෙන්-සර්ලට එහෙට එන්න කිව්ව - අට වන කාමරේට......"

"නමක් කිව්වද......?"

"ඔව්!......" සේවකයා නම කී ය.

ඒ, උදේ මුණ ගැසුන අමුත්තෝ වූහ.

දුන් නොයා සිටිය නොහැකිය. "අපි ටිකක් මෙහෙට ගිහින් එන්නම් ආච්චියේ" යි, කියාගෙන සාලියත්, එරන්දතීත් කාමරයෙන් පිටවූහ.

කාමරයෙන් පිට වූ ඔවුන් - එක් නිසංසල තැනකදී කට වරද්ද නොගැනීමටත්, අමුත්තක් නො පෙන්නා සංසුන්ව සිටීමටත් නවත් වරක් ගිවිස ගත්හ.

"පූජාවට යන්නෙ නැතෙයි! අපි බලා හිටිය පූජාවට ගිහිල්ල ඒ පැත්තෙන් ඒවි කියල......" සාලිය කිය.

"අද හයේ පූජාව නැහැල්ලුනෝ - දන්නැද්ද - මිනී මැරුමක් වෙලා - පූජාව නෑ අද- ඒ කිලි අස්කරාට පස්සෙ දේවාලෙ හෝදල කරල ආයි හෙටලු පූජාව...... ඇයි, ආරංචි නැද්ද මිනී මැරුම ගැන......" [illegible]

WWW.EXPRESSLANKA.TK 190

''ඔහොම කතාවක් මොකක්ද තිබුණ අපි ඒක ඒ තරම් ගණන් ගත්තෙ නෑ......'' එසේ කී එරන්දතී සාලිය ගේ මුහුණ බැලුවා ය.

''මේ ගොල්ල හරි මිනිස්සු තමයි – අපි නං බලලත් ආව......''

එරන්දතී විශ්මය පළකරත්, පියවි තත්ත්වයෙන් ම සිටින්නට දැඩි වෙහෙසක් දැරුවා ය. මෙම මාතෘකාව වෙනස් වී වෙනත් දෙයක් ගැන කතා වෙන්නේ නම් කොච්චර හොඳ දැයි ඈයට සිතිණ. එහෙත්, ඈය සිතූ තරම් ඉක්මනින් මාතෘකාව වෙනස් කෙරුණේ නැත.

''මෙයා නම් එතනට ඔළුව දාම්මෙ – එතනත් නඩුවක් ලැබේ ද කියල බලන්න...'' අර කාන්තාව, සිය සැමියා ගැන වරක් සඳහන් කළා ය.

''නඩුවක් ලැබේද බලන්නය කිව්වෙ......''

''කපුටො කොහොමදකයල ගොඩ දක්කම – නීතිඥයොත් ඒ වගේ – ඒකයි මං කිව්වෙ......'' පසුව ඈය නම කියා සිය සැමියා අඳුන්වා දුන්නාය. ඔහු නීතිඥයකු බව එරන්දතී ලා දැනගත්තේ ඊට පසුව ය.

''ඒක වඩාත් හොඳයි එහෙනං අඳුන ගත්තේක –'' සාලිය කීය. ඔහු එය එතරම් හිතාමතාව කී දෙයක් ද නොවී ය. එරන්දතී සාලියගේ මුහුණ බැලීය. ඒ සැනින් නැවත දෙනෙත් ඉවත ගත්තා ය.

''ඇයි නඩුවක් බාර දෙන්නද–ඔය ගොල්ලට කොයින්ද නඩු – මෙ ගොල්ලව අඳුන ගන්න ඔහ ඉතින් මිනී මරුවො – මංකොල්ල කාරයො – අන්න කියන්න ගාය්තුව හරි නම්, වංගෙඩිය මෝල්ගහ හිලව්වට තියල හරි වින්තිය බෙරල දෙයි.........

''කියන්න බෑ – අපටත් අවශ්‍යවෙන වෙලාවක් උනොත්,...'' සාලියට තවත් වරක් එය කියවිණ.

''මේකත් බොහොම ප්‍රසිද්ධියක් ලබන නඩුවක් වේවි...... මට පේන හැටියට – මං ගියා මරණ පරීක්ෂණය බලන්න......මිනී මරුව කවුරු උනත්, මැරිල ඉන්නෙ දමරිකයෙක්...... නම ගිය අපරාධ කාරයෙක් බව බැලූ බැල්මට පේනව – මේ මිනීමැරුම වෙනත් සිද්ධියක එක කොටසක් විතරයි මං හිතන්නෙ – එක්කො දමරික [illegible]''

WWW.EXPRESSLANKA.TK 191

අමුත්තා තවත් බොහෝ වේලාවක් එය ප්‍රසිද්ධ නඩුවක් වීමට ඇති ඉඩ කඩ – ලක්ෂණ ගැන කරුණු පැහැදිලි කළේ ය.

ඔහුගේ කතාවෙන් සාලියත්, එරන්දතීත් එක් කරුණක් ගැන අවබෝධයක් ලබා ගත්හ. ඒ ආත්මාරක්ෂාව සඳහා සිදු වූ මිනී මැරුමක දී වූදිතයාට ඇති වාසිදායක තත්ත්වය පිළිබඳව ය.

මේ සියල්ල අසා සිටින එරන්දතී සිද්ධිය මුල සිට අගට යළිත් වරක් මෙනෙහි කළා ය.

'අභය වසාගෙන සිටි මහ කුඹුක් ගස් පෙළින් ද, අනෙක් පැත්තෙන් ගං ඉවුර සමීපයට ම පැමිණ සිටි යටි වනාන්තරය ද නිසා, එය බොහෝ සෙයින් ම වටාපිටාවෙන් මුවහ වූ ස්ථානයක් විය.

බෝඩි දෑහැටියක් කඩාගත් සාලිය නුදුරේ වූ කුඹුක් ගසක් යට දත් මදිමින් බලා සිටියේ ය.

එරන්දතී දියට බැසීම සඳහා ඇඳුම් මාරු කිරීමට සූදානම් වූවා ය. චිත්තය දියකඩ ට, හැඳ, පළමුව යට ඇඳුම් බුරුල්කර පහළින් ගලවා දමා, දෙවනුව උඩ ගවුම ඔසවා හිසෙන් පන්නා– දැක මුදුගෙන නැත....

සියල්ල සිදුවීමට විනාඩි කිහිපයකට වඩා ගත නො වී ය. ඇය දුටුවේ සාලිය සමග දෙදෙනෙක් පොරබදන බව පමණකි. එය දුටු සැනින් ඇයට යටි ගිරියෙන් කෑ ගැසුනාක් මෙන් ද අඳුරු මතකක් තිබේ. ඇයට ඇගේ ඇස් අදහා ගත නොහැකි විය. ඒ මුහුණ මේ කතරගම මායිම තුළ දී ම කිහිපවරක් ඔවුන් ට මුණ ගැසුනේය යන හැඟීමක් ද ඇයට ඇතිවිය.

තියුණු ආයුධයක් සාලියගේ සිරුරට එල්ල වී තිබුණු හැටිත් එම එල්ලයෙන් වැලකීමට සාලිය උත්සාහ කරනුත්, ඇය දුටුවා ය. කෑ ගැමට ඇයට අමතකව තිබිණ. නැතහොත් ඇගේ උගුරින් ශබ්දය පිට නොවූවා විය යුතු ය.

ඊළඟ මොහොතේ සාලියගේ පහරකින් ආයුධය අතැතිව සිටි දමරිකයා වීසිවී ගොස් කුඹුක් මුලක් මත වැටෙන හැටිත් අත වූ ආයුධය [illegible] දුටුවා ය.

WWW.EXPRESSLANKA.TK 192

ඇය ක්‍රියාත්මක වූයේ කෙසේදැයි ඇයට මතක නැත. මහත් බලාපොරොත්තුවකින් හා ධෛර්යයකින් ඇය පණගැන්වී සිටියා ය.

ඉවත ගිලිහී වැටුණු ආයුධය ඇහිඳ ගත් සැනින් සාලියගේ ගෙල හිර කරගෙන සිටි අනිකාට ඇනගෙන ඇනගෙන ගිය හැටි ඇයට මතකය. ඇය එම ඇනීමේ කෙළවර හෙම්බත්ව සිටියා ය. අවසන්වරට ඇය ආයුධය ඔහුගේ සිරුරින් උගුලා ගත්තේ ඔහුගේ ම සිරුරට පයක් තබා වෙර අර ගෙන ය.

කලින් ආයුධය අතැතිව සිටි, සාලිය ගේ දැඩි පහරින් වැටුන එකා දනි පනි ගා පැණ දුවන අන්දමත්, මදක් ඈතින් තිබූ රථයක් ඒ සමඟ ම පණ ගැන්වී වේගයෙන් ගසාගෙන යන අන්දමත් ඇය යාන්තමට වාගේ දුටුවා ය.

"මොකෝ එරන්දති බය වෙලා වගේ....."

"නෑ!" ඈය යළි පියවි තත්ත්වයට ආයේ උත්සාහයෙන් එම සිද්ධිය පිළිබඳ බිහිසුණු මතක යටපත් කරගෙනය.

තව කොච්චර කාලයක් මේක යටපත් කරගන්න වේදැයි ඇයට සිතිණ. එය තීරණය විය යුත්තේ සාලිය ගෙනි.

ඔහු කවර කුමණ තීරණයක් ගනීදැයි ඇයට සිතාගත නොහැකි විය.

★